

KYRKANS PRESIDENTERS LÄRDOMAR

EZRA TAFT BENSON

KYRKANS PRESIDENTERS LÄRDOMAR
EZRA TAFT BENSON

Utgiven av
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
Salt Lake City, Utah

Böcker i serien *Kyrkans presidenters lärdomar*

Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith (artikelnummer 36481 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young (35554 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: John Taylor (35969 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: Wilford Woodruff (36315 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow (36787 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F. Smith (35744 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: Heber J. Grant (35970 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: George Albert Smith (36786 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: David O. McKay (36492 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Fielding Smith (36907 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: Harold B. Lee (35892 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W. Kimball (36500 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: Ezra Taft Benson (08860 180)

Beställ dessa böcker via ditt distributionscenter eller på Internet på store.lds.org. Dessa böcker är också tillgängliga på LDS.org samt på Evangeliebibliotekets mobilapp.

Vi uppskattar förslag och synpunkter på den här boken. Var vänlig skicka dem till Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

E-post: cur-development@ldschurch.org

Uppge namn, adress, församling och stav. Glöm inte att uppge bokens titel. Skriv sedan vad du anser vara bokens styrka samt förslag på möjliga förbättringar.

© 2014 av Intellectual Reserve, Inc.

Med ensamrätt

Printed in the United States of America

Engelskt original godkänt: 3/11

Godkänt för översättning: 3/11

Originalets titel: *Teachings of Presidents of the Church:*

Ezra Taft Benson

Swedish

08860 180

Innehåll

Inledning	v
Historiskt sammandrag.	ix
Ezra Taft Bensons liv och verksamhet	1
1 Det största budet – älska Herren	37
2 Be alltid	47
3 Valfrihet, en evig princip	59
4 Att leva med glädje under svåra tider.	69
5 Principer för sann omvändelse.	77
6 Jesus Kristus, vår Frälsare och Återlösare	89
7 Joseph Smith, ett redskap i Herrens händer	103
8 Ordets makt.	115
9 Mormons bok – slutstenen i vår religion	125
10 Att översvämma jorden och våra liv med Mormons bok	135
11 Följ den levande profeten	145
12 Sök Anden i allt ni gör.	155
13 Herrens hus skänker ovärderliga välsignelser.	167
14 Äktenskapet och familjen – instiftade av Gud	179
15 Fäders och mödrars heliga kallelse	191
16 De äldre i kyrkan.	203
17 Att lyda kyskhetslagen	217
18 Akta er för högmod	229
19 Ledarskap	241
20 ”Föd mina får”	251
21 Principer för andlig och timlig välfärd	261
22 Att föra ut evangeliet i världen.	275
23 ”Stärk dina stavar”	285
24 Ett liv med Kristus i centrum	295
Bildförteckning.	305
Ämnesregister	307

Gene W. Brown

Inledning

Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum har tagit fram serien *Kyrkans presidenters lärdomar* för att hjälpa dig komma närmare din himmelske Fader och få djupare insikt i Jesu Kristi återställda evangelium. Allteftersom kyrkan ger ut ytterligare band i den här serien får du ett evangeliebibliotek i ditt hem. Böckerna i serien är avsedda att användas både för enskilda studier och för söndagsundervisning. De kan också hjälpa dig att förbereda andra lektioner eller tal och att besvara frågor om kyrkans lära.

Den här boken innehåller president Ezra Taft Bensons lärdomar. Han var president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga från 10 november 1985 till 30 maj 1994.

Enskilda studier

När du studerar president Ezra Taft Bensons lärdomar, sök i bön inspiration från Anden. Frågorna i slutet av varje kapitel hjälper dig att begrunda, förstå och tillämpa president Bensons lärdomar. Följande förslag kan vara till hjälp:

- Skriv ned tankar och känslor som kommer till dig från den Helige Anden när du studerar.
- Stryk under stycken som du vill komma ihåg. Du kan lära dig dessa stycken utantill eller anteckna dem i dina skrifter bredvid de verser de berör.
- Läs gärna ett kapitel eller avsnitt mer än en gång så att du kan få en djupare förståelse.
- Ställ dig följande eller liknande frågor: Hur kan president Bensons lärdomar öka min förståelse för evangelieprinciper? Vad vill Herren att jag ska lära mig av det här lärdomarna?

- Dela med dig av det du lär dig med familjemedlemmar och vänner.
- Fråga dig själv hur lärdomarna i den här boken kan hjälpa dig med personliga svårigheter och bekymmer.

Undervisning ur denna bok

Boken har utformats för att användas i hemmet eller i kyrkan. Följande riktlinjer kan hjälpa dig att undervisa ur boken:

Förbered dig för att undervisa

Sträva efter den Helige Andens vägledning när du förbereder dig för att undervisa. Studera och be om kapitlet så att du är säker på att du förstår president Bensons lärdomar. Din undervisning blir uppriktigare och kraftfullare om du själv har påverkats av hans ord (se L&F 11:21).

Om du förbereder en lektion för melkisedekska prästadömet eller Hjälpföreningen, lägg då inte den här boken åt sidan eller förbered lektionen med hjälp av annat material. Välj under bön ut de lärdomar i kapitlet som du tror ska bli till störst hjälp för dem du undervisar. Några kapitel innehåller mer material än ni hinner ta upp under lektionstiden.

Uppmuntra deltagarna att studera kapitlet före lektionen och att ta med sig boken. Om de gör det är de bättre förberedda att medverka i diskussionen och uppbygga varandra.

När du förbereder dig för att undervisa, lägg då särskilt märke till "Förslag till studier och diskussion" i slutet av varje kapitel. Under denna rubrik hittar du frågor, relaterade skriftställen och undervisningstips. Frågorna och skriftställena relaterar särskilt till respektive kapitel. Undervisningstipsen kan vägleda dig i din strävan att hjälpa andra finna glädje i att lära sig och att leva efter evangeliet och att hjälpa andra göra detsamma.

Presentera kapitlet

När du presenterar kapitlet, försök då att skapa och bibehålla en atmosfär där Anden kan nå hjärta och sinne hos dem du undervisar.

Börja lektionen med att hjälpa dem du undervisar att fokusera på lärdomarna i kapitlet. Ställ gärna en eller flera av följande frågor:

- Läs och diskutera avsnittet "Ur Ezra Taft Bensons liv" i början av kapitlet.
- Samtala om en bild eller ett skriftställe i kapitlet.
- Sjung en psalm som har med ämnet att göra.
- Berätta kortfattat om en personlig upplevelse i samband med ämnet.

Led en diskussion om president Bensons lärdomar

När du undervisar ur boken, be då andra att delge sina tankar, ställa frågor och undervisa varandra. När de deltar aktivt är de mer förberedda för att inhämta kunskap och ta emot personlig uppenbarelse. Låt bra diskussioner få fortsätta hellre än att försöka hinna med alla lärdomar. Uppmuntra till diskussion med hjälp av frågorna i slutet av kapitlet. Du kan också formulera egna frågor speciellt för dem du undervisar.

Följande alternativ kan ge dig ytterligare uppslag:

- Be deltagarna berätta vad de lärde sig när de studerade kapitlet på egen hand. Kontakta gärna några deltagare under veckan och be dem att vara beredda att berätta vad de har lärt sig.
- Ge deltagarna i uppgift att läsa valda frågor i slutet av kapitlet (enskilt eller i mindre grupper). Be dem leta efter lärdomar i det kapitel som hör samman med frågorna. Be dem sedan låta de övriga få del av vad de diskuterade och vad de kom till insikt om.
- Läs tillsammans valda yttranden av president Benson i kapitlet. Be deltagarna ge exempel från skrifterna och från egna erfarenheter som belyser det som president Benson undervisade om.
- Be deltagarna välja ett avsnitt i kapitlet och läsa det tyst. Be dem dela upp sig i grupper på två eller tre som valt samma avsnitt och diskutera vad de lärde sig.

Uppmuntra till delaktighet och tillämpning

President Bensons lärdomar är till störst nytta för deltagarna om de delar med sig av dem till andra och tillämpar dem i sina liv. Överväg följande förslag:

- Fråga deltagarna hur de kan tillämpa president Bensons lärdomar i sina ansvar i hemmet eller i kyrkan. Du kan till exempel be dem fundera över och diskutera hur de kan tillämpa lärdomarna som män, hustrur, föräldrar, söner, döttrar, hemlärare eller besökslärare.
- Uppmuntra deltagarna att dela med sig av president Bensons lärdomar till familj och vänner.
- Inbjud deltagarna att tillämpa det de lärt sig och berätta för de andra om sina upplevelser i början av nästa lektion.

Avsluta diskussionen

Sammanfatta lektionen kortfattat eller be en eller två deltagare göra det. Vittna om de lärdomar ni diskuterat. Du kan också be andra att vittna om dem.

Information om källorna som citeras i denna bok

President Bensons lärdomar i denna bok utgörs av direkta citat ur hans predikningar, publicerade skrifter och dagböcker. Citat ur citerade källor har behållit interpunktion, stavning, stor begynnelsebokstav och styckeindelning, såvida inte redaktionella eller typografiska förändringar behövts för att förbättra läsbarheten.

Dessutom använde president Benson ibland maskulina benämningar när han syftade på alla människor, både män och kvinnor. Han använde ofta pronomen som *han*, *hans*, och *honom* när han syftade på bägge könen. Detta var vanligt på hans tid. Trots skillnaderna mellan detta språkbruk och ett modernare kan president Bensons lärdomar tillämpas på både kvinnor och män.

Historiskt sammandrag

Följande kronologi ger en kortfattad historisk bakgrund till president Ezra Taft Bensons lärdomar i denna bok.

4 augusti 1899	Föds nära Whitney i Idaho som son till George Taft Benson Jr. och Sara Dunkley Benson.
1912 till 1913	Tar på sig många ansvarsuppgifter hemma medan hans far verkar som missionär i norra Förenta staterna.
1914 till 1919	Studerar vid, och examineras från, Oneida Stake Academy i Preston i Idaho.
1918	Kallas att verka som biträdande scoutledare (ledare för unga män) i sin församling i Whitney.
1920	Träffar Flora Smith Amussen, sin framtida hustru.
1921	Studerar vid Utah Agricultural College (numera Utah State University) i Logan i Utah.
13 juli 1921	Ordineras till äldste av sin far.
15 juli 1921 till
2 november 1923	Verkar som heltidsmissionär i Brittiska missionen.
25 augusti 1924 till
juni 1926	Flora verkar som heltidmissionär på Hawaiiöarna.
Hösten 1924	Tillsammans med sin bror Orval köper han familjens gård i Whitney.
Våren 1926	Examineras från Brigham Young-universitetet.

- 10 september 1926 Gifter sig med Flora i templet i Salt Lake-templet.
- September 1926 till juni 1927 Studerar vid Iowa State College of Agriculture and Mechanical Arts (numera Iowa State University of Science and Technology), tar magisterexamen i jordbruksekonomi.
- Juni 1927 Flyttar tillbaka till familjegården i Whitney.
1929 Tackar ja till en anställning som jordbruksrepresentant för Franklin County i Idaho. Lämnar gården och flyttar till närbelägna Preston i Idaho.
- 1930 till 1939 Är anställd som jordbruksekonom och specialist på University of Idaho Extension Division.
- Januari 1935 till november 1938 Verkar som förste rådgivare i stavspresidentskapet i Boises stav.
- November 1938 till mars 1939 Verkar som president för Boises stav.
- 1939 till 1943 Arbetar som verkställande sekreterare på National Council of Farmer Cooperatives i Washington, D.C. Bor med sin familj i Bethesda i Maryland.
- Juni 1940 Kallas att verka som president för Washingtons stav i Washington, D.C.
- 26 juli 1943 Kallas att verka som medlem i de tolv apostlarnas kворum.
- 7 oktober 1943 Ordineras till apostel och avskiljs som medlem i de tolv apostlarnas kворum av president Heber J. Grant.
- Januari 1946 till december 1946 Verkar som president för den europeiska missionen och ger andlig och timlig hjälp till sista dagars heliga efter andra världskrigets förödelse.

- 16 juli 1946 Inviger Finland för predikandet av evangeliet.
- Januari 1953 till januari 1961 Verkar som Förenta staternas jordbruksminister under ledning av president Dwight D. Eisenhower.
- Januari 1964 till september 1965 Verkar ännu en gång som president för den europeiska missionen.
- 10 november 1966 Återinviger Italien för predikandet av evangeliet.
- 14 april 1969 Inviger Singapore för predikandet av evangeliet.
- 26 oktober 1969 Inviger Indonesien för predikandet av evangeliet.
- 30 december 1973 Avskiljs till president för de tolv apostlarnas kvorum.
- 10 november 1985 Avskiljs till president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.
- 24 oktober 1986 Inviger templet i Denver i Colorado.
- 28 augusti 1987 Inviger templet i Frankfurt i Tyskland. (Nio tempel invigdes under hans verksamhet som kyrkans president.)
- 2 oktober 1988 Håller personligen sitt sista generalkonferenstal. (Efter oktober 1988 hindrade hans sviktande fysiska hälsa honom från att hålla tal på generalkonferensen. Hans rådgivare i första presidentskapet läste upp tal i hans ställe, eller citerade ur tal han hållit tidigare.)
- 14 augusti 1992 Sörjer sin hustru Floras bortgång.
- 30 maj 1994 Avlider i sitt hem i Salt Lake City i Utah, ungefär två månader före sin 95:e födelsedag.

Ezra Taft Benson som barn, 1900

Ezra Taft Bensons liv och verksamhet

Resande på landsvägen mellan Logan i Utah och Whitney i Idaho bevitnade någonting ovanligt den 4 juni 1994. De såg människor stående längs delar av denna 39 km långa vägsträcka. Nästa dag förklarade äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kворum, varför människor hade samlats där. De hade väntat på den begravningskortege som transporterade president Ezra Taft Bensons kropp till kyrkogården i hans hemstad efter begravningsgudstjänsten i Salt Lake City i Utah. Äldste Hales beskrev scenen:

”Kortegens färd till Whitney i Idaho var en rörande hyllning till en Guds profet.

Medlemmar i kyrkan visade sin hyllning genom att rada upp sig längs landsvägen och stå på broarna längs vägen. En del av dem bar söndagskläder denna lördagseftermiddag. Andra stannade respektfullt till, parkerade sina bilar och väntade vördnadsfullt på att deras profet skulle passera förbi. Bönder stod på sina fält med hatten mot hjärtat. Troligen än mer iögonfallande var de unga pojkar som tog av sig sin keps och höll den mot hjärtat. Även flaggor viftade adjö när presidenten färdades förbi. Där fanns skyltar med texten: ’Vi älskar president Benson.’ På andra stod det: ’Läs Mormons bok.’¹

Denna kärleksmanifestation var i sanning en hyllning, men den var mer än så. Den var ett synligt bevis på att människors liv hade förändrats tack vare att de hade följt rådet från en profet. Och de människor som samlades längs landsvägen representerade många fler. Från den stund när Ezra Taft Benson föddes nära Whitney i Idaho fram till den stund när hans jordiska kvarlevor begravdes där, tjänade han som ett redskap i Herrens händer genom att resa omkring i världen och hjälpa miljoner människor att komma till Kristus.

Lärdomar från familjens gård

Den 4 augusti 1899 välkomnade Sarah Dunkley Benson och George Taft Benson Jr. sitt förstfödda barn till familjen. De gav honom namnet Ezra Taft Benson efter hans farfars far, äldste Ezra T. Benson, som hade verkat som medlem i de tolv apostlarnas kворum.

Ezra föddes i det gårdshus på två rum som hans far hade byggt föregående år. Förlossningen var utdragen och svår, och den närvarande läkaren trodde inte att den 5,3 kg tunga babyn skulle överleva. Men barnets farmor och mormor var av en annan åsikt. De fyllde två grytor med vatten – en med varmt, den andra med kallt – och doppade sitt barnbarn omväxlande i varje gryta tills han började skrika.

Unge Ezra Taft Benson, som ofta kallades "T" av släktingar och vänner, hade en härlig barndom på gården som omgav huset där han föddes. President Gordon B. Hinckley, som tjänade tillsammans med president Benson i nästan 33 år i de tolv apostlarnas kворum och första presidentskapet, berättade om de lärdomar som den unge Ezra fick:

"Han var en bondpojke i ordets sanna bemärkelse, en overallklädd, solbränd pojke som väldigt tidigt fick lära sig skördelagen: 'Det människan sår skall hon också skörda' (Gal. 6:7).

Han fick under dessa magra år lära sig att utan hårt arbete växer inget annat än ogräs. Det måste utföras arbete, envist och konstant, om det ska bli någon skörd. Så det plöjdes på hösten och det plöjdes på våren – det svettiga arbetet att gå i en plogfåra hela dagarna bakom ett spann starka hästar. På den tiden använde man handplog, och man var tvungen att hela tiden hålla i handtagen som vred sig och krängde när den skarpa plogspetsen klöv jorden och prydligt vände den. Efter en sådan dag var pojken utmattad och sov gott. Men det blev snart morgon igen.

Åkern behövde harvas, med hjälp av hästar igen, för att sönderdela jordkokor och förbereda jorden för sådd. Sådden var en ansträngande syssla som kändes i ryggen. Och sedan var det bevattning. Bensons gård låg i ett torrt område som återlösts genom konstbevattningens mirakel. Bevattningen behövde inte bara övervakas på dagarna utan också hela nätterna. Det fanns inga elektriska

ficklampor eller gasollyktor. Det fanns bara fotogenlampor, som gav ett svagt och gulblekt sken. Det var viktigt att vattnet nådde slutet av fåran. Det var en lärdom som aldrig skulle glömmas.

Jag kan för mitt inre se den lille pojken med skyffel över axeln, gåendes i dikena och på fälten för att ge livgivande fukt till den förtorkade jorden.

Snart var det dags att slå tunnland efter tunnland av hö. Spannet kopplades till slåttermaskinen, pojken klättrade upp på den gamla plåtsitsen, och knivbalken flög fram och tillbaka och slog upp en remsa på en och en halv meter när spannet gick framåt. Med flugor och myggor, damm och brännande hetta, var det ett hårt arbete. Höet behövde sedan räfsas och därefter packas med högaffel på hässjor för att torka. Det var viktigt att det gjordes i tid. När det torkat tillräckligt kastades det upp på en hövagn som var en kärra med stor, flat botten. På gårdsplanen lyfte en hästdriven kran höet från vagnen upp till den stora höstacken. Balning förekom inte på den tiden, inte heller mekaniska lastare. Det fanns bara högafflar och muskler.

... Inte undra på att han växte sig stor och stark. De av oss som kände honom senare i hans liv kommenterade ofta tjockleken på hans handleder. Robust hälsa, till vilken grunden lades när han var liten, var en av hans stora välsignelser i livet. Fram till de allra sista åren, var han en enormt energisk man.

Under alla år som mogen man, när han umgicks med presidenter och kungar, tappade han aldrig kontakten med sin uppväxt på gården. Han förlorade aldrig sin förmåga att arbeta. Han förlorade aldrig viljan att gå upp i gryningen och arbeta till kvällen.

Men han tog med sig mer än en arbetsvana utan like från sitt barndomshem. Det fanns en speciell styrka som kom från jorden. Det fanns en konstant påminnelse om den uttalade princip som gavs åt Adam och Eva när de drevs ut från Edens lustgård: 'I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd till dess du vänder åter till jorden' (1 Mos. 3:19). En anda av oberoende ingöts hos dem som arbetade med jorden. Det fanns inga statliga jordbruksprogram då, ingen form av ekonomiska bidrag. Man var tvungen att finna sig i årstidernas skiftningar. Man fick acceptera att förödande frost, oförutsedda stormar och torka var risker i livet mot vilka inga försäkringar fanns att få.

Lagring för kommande behov var en nödvändighet, annars fick man gå hungrig. Den enda ständiga resursen mot livets risker var bönen, bön till vår evige, kärleksfulle Fader, universums allsmäktige Gud.

Det uppsändes många böner i det lilla hemmet i Whitney i Idaho. De hade familjeböner morgon och kväll, i vilka tacksamhet för livet med dess utmaningar och möjligheter uttrycktes, och i vilka de vädjade om styrka för dagens arbete. De kom ihåg de nödställda, och när familjen reste sig från sina knän, brukade modern, som var Hjälpföreningens president i församlingen, lasta kärran med mat som hennes äldste son fick köra iväg till de nödställda. Dessa lärdomar glömdes aldrig bort.”²

Lärdomar från trofasta föräldrar

Dessa lärdomar i form av hårt arbete, familjesammanhållning och efterlevnad av evangeliet började få större betydelse en dag när 12-åriga Ezras föräldrar kom hem från ett möte i kyrkan med oväntade nyheter. President Benson erinrade sig senare:

”Medan far styrde hem hästen, öppnade mor posten, och till deras förvåning fanns där ett brev från Box B i Salt Lake City – en kallelse att resa iväg som missionär. Ingen frågade om man var beredd, villig eller i stånd att kunna göra det. Biskopen förmodades veta, och biskopen var George T. Benson, min farfar.

När far och mor körde in på gården, grät de båda – något som vi aldrig förr sett i vår familj. Vi samlades runt vagnen – vi var sju då – och frågade dem vad som stod på.

De svarade: ’Allt är bra.’

’Varför gråter ni då?’ frågade vi.

’Kom in i vardagsrummet så skall vi förklara.’

Vi samlades runt den gamla soffan i vardagsrummet och far berättade om sin missionskallelse. ’Vi är stolta över att veta att far anses värdig att utföra en mission. Vi gråter litet för det innebär att vi kommer att vara skilda åt i två år. Ni vet, far och jag har aldrig varit skilda åt mer än två nätter sedan vi gifte oss – och det har varit när far åkt till dalen för att hämta timmer, post och ved.’”³

Med sin far på mission, tog Ezra på sig en stor del av ansvaret att driva familjens gård. Han ”utförde en mans arbete, trots att han bara var en pojke”, berättade hans syster Margaret senare. ”Han tog pappas plats i nästan två år.”⁴ Under Sarahs ledarskap, arbetade Ezra och hans syskon tillsammans, bad tillsammans och läste brev från sin far tillsammans. 75 år senare, tänkte president Benson tillbaka på de välsignelser hans familj fick tack vare att hans far fullgjorde en mission:

”Jag förmodar att en del i världen skulle säga att det faktum att han tackade ja till kallelsen bevisade att han egentligen inte älskade sin familj. Att lämna sju barn och en gravid hustru ensamma hemma i två år, hur kunde det vara sann kärlek?

Men min far hade en större vision av kärlek. Han visste att ’för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa’ (Rom. 8:28). Han visste att det bästa han kunde göra för sin familj var att lyda Gud.

Även om vi saknade honom mycket under de åren, och även om hans frånvaro orsakade vår familj många svårigheter, visade det sig att hans villighet att tjäna var en kärleksgåva. Far reste iväg på sin mission och lämnade mor hemma med sju barn. (Det åttonde föddes fyra månader efter det att han anlät till missionsfältet.) Men det ingöts i detta hem en missionärsanda som aldrig lämnat det. Det skedde inte utan offer. Far var tvungen att sälja den gamla gård vi hade i ett torrt område för att finansiera sin mission. Han var tvungen att låta ett gift par flytta in i en del av vårt hem för att ta hand om grödorna, och lämnade sina söner och sin hustru med ansvaret för ängarna, betesmarken och en liten hjord med mjölkkor.

Fars brev var verkligen till välsignelse för vår familj. För oss barn tycktes de komma från andra sidan jordklotet, men de kom bara från Springfield i Massachusetts, Chicago i Illinois och från Cedar Rapids och Marshalltown i Iowa. Ja, tack vare vår fars mission ingöts i vårt hem en missionärsanda som aldrig lämnade det.

Senare växte familjen till elva barn – sju söner och fyra döttrar. Alla sju söner verkade som missionärer, några av dem två eller tre gånger. Senare utförde två döttrar och deras män en heltidsmission. De två andra systrarna, båda änkor – en åttabarnsmamma och den andra tiobarnsmamma – verkade tillsammans på mission i Birmingham i England.

Det är ett arv som fortfarande är till välsignelse för familjen Benson, ända in i tredje och fjärde generationen. Var inte detta en sann kärleksgåva?”⁵

Hans tjänande i kyrkan som ung man

Inspirerad av sina föräldrars föredöme och motiverad av sin egen önskan att hjälpa till med att bygga upp Herrens rike på jorden, tackade Ezra Taft Benson entusiastiskt ja till kallelser att tjäna. När han var 19 år gammal, bad hans biskop, som också var hans farfar, honom att tjäna som en av de vuxna ledarna för 24 unga män i församlingen. De unga männen deltog i Boy Scouts of America, och Ezra verkade som assisterande scoutledare.

I den kallelsen var ett av Ezras många ansvar att hjälpa de unga männen att sjunga i kör. Under hans ledning vann de unga männen en tävling mot körer från andra församlingar i staven, och kvalificerade sig därmed för en regionstävling. För att motivera dem att öva och sjunga så gott de kunde, lovade Ezra dem att om de vann regionstävlingen, skulle han ta med dem på en 6-milavandring över bergen till en sjö. Planen fungerade – de unga männen från Whitney vann.

”Vi började planera vår vandring, berättade president Benson, ”och under mötet räckte en liten 12-åring upp handen och sade mycket formellt: ’... Jag skulle vilja komma med ett förslag.’ ... Jag sade: ’Ok, vadå?’ Han sade: ’Jag vill föreslå, för att vi inte ska behöva tänka på kammar och borstar på den här vandringen, att vi alla klipper av oss håret.’”

Till slut gick alla unga män med på att klippa håret kort som förberedelse för sin vandring. De kände större entusiasm för förslaget när en av dem föreslog att scoutledarna också skulle klippa håret. President Benson fortsatte:

”Två scoutledare satte sig i frisörstolen medan frisören muntert drog över deras huvuden med saxen. När han började bli färdig, sade han: ’Om ni killar låter mig raka av er håret, så gör jag det gratis.’ Och så vi gav oss iväg på vandringen – 24 kortklippta pojkar och två scoutledare med rakade huvuden.”

När han tänkte tillbaka på sina upplevelser med de unga männen i sin församling, sade president Benson: "Något som är en källa till glädje när man arbetar med pojkar är det faktum att man blir belönad allt eftersom. Man får tillfälle att se resultaten av sitt ledarskap dagligen när man arbetar med dem genom åren och ser dem växa upp till ståndaktiga män som ivrigt finner sig i sina utmaningar och ansvar. Sådan tillfredsställelse kan inte köpas till något pris, den måste förtjänas genom tjänande och hängivenhet. Så underbart att få bidra aldrig så litet till att hjälpa pojkar att bli män, verkliga män."⁶

President Benson glömde aldrig dessa unga män, och han ansträngde sig att hålla kontakt med dem. Många år efter den där 6-milavandringen, besökte han Whitneys församling som medlem av de tolv apostlarnas kvorum, och talade med en liten skara av dem. De kunde berätta för honom att 22 av de 24 hade förblivit trofasta mot kyrkan. De hade tappat kontakten med de andra två. President Benson hittade så småningom dessa två män, hjälpte dem att bli aktiva i kyrkan igen, och utförde deras tempelbeseglingar.⁷

Uppvaktningen av Flora

På hösten 1920 begav sig Ezra till Logan i Utah, ungefär 4 mil från Whitney, för att skriva in sig vid Utah Agricultural College (numera Utah State University). Han var tillsammans med några vänner när en ung kvinna fångade hans blick. Han berättade senare:

"Vi var i närheten av mejerierna när en ung kvinna – mycket tilldragande och vacker – körde förbi med sin lilla bil på väg till mejeriet för att köpa litet mjölk. När pojkarna vinkade åt henne vinkade hon tillbaka. Jag frågade: 'Vem är den där flickan?' De svarade: 'Det är Flora Amussen.'

Jag sade till dem: 'Vet ni vad, jag fick just en känsla av att jag kommer att gifta mig med henne.'

Ezras vänner skrattade åt hans uttalande och sade: "Hon är för populär för en bondpojke." Men han lät sig inte avskräckas. "Det gör det hela intressantare", svarade han.

Inte långt efter detta samtal, träffades Flora och Ezra för första gången i Whitney, där hon hade fått en inbjudan att hälsa på en

Flora Amussen, innan hon gifte sig med Ezra Taft Benson

av Ezras kusiner. Och strax därefter bjöd Ezra henne till en dans. Hon tackade ja, och andra träffar ledde till vad de senare kallade en "underbar uppvaktning". Men deras uppvaktning avbröts – och förbättrades på många sätt – när Ezra mottog en kallelse att verka som heltidsmissionär i den brittiska missionen.

Som förberedelse inför sin mission, talade Ezra och Flora om sitt förhållande. De ville att deras vänskap skulle fortsätta, men de insåg också att Ezra behövde vara en hängiven missionär. "Innan jag åkte, hade Flora och jag beslutat oss för att bara skriva [brev] en gång i månaden", sade han. Vi bestämde oss också för att våra brev skulle handla om uppmuntran, tillit och nyheter. Och så blev det."⁸

Två missionärer

Den brittiska missionen, som hade varit ett sådant fruktsamt fält för de tidiga sista dagars heliga missionärerna, var annorlunda för äldste Benson och hans kamrater. Motståndare på de brittiska öarna,

inklusive en del präster, hade rört upp ett utbrett hat mot sista dagars heliga genom att publicera antimormonska artiklar, romaner, teaterstycken och filmer. Äldste Benson blev utan tvekan ledsen över människors bittra känslor mot det återställda evangeliet, men han tillät inte sådana prövningar att försvaga hans tro. Faktum är att han skrev i sin dagbok om hur lokala ungdomar hånade honom och hans kamrater genom att skrika "mormoner!". Hans outtalade svar var: "Tack, Herre, för att jag är en."⁹

Förutom att dela med sig av evangeliet till människor som inte var medlemmar i kyrkan, verkade äldste Benson som prästadömsledare och kamrer bland de sista dagars heliga i Storbritannien. Dessa varierande möjligheter att tjäna ledde till ljuvliga upplevelser, i stark kontrast till de svårigheter han ofta mötte. Äldste Benson döpte och konfirmerade ett fåtal personer, och han hjälpte många fler att komma närmare Herren. Han berättade till exempel om ett tillfälle när han, på ett speciellt möte som anordnats av trofasta medlemmar i kyrkan, vägledades av Anden att tala på ett sätt som hjälpte vänner till medlemmar att få ett vittnesbörd om att Joseph Smith var en Guds profet.¹⁰ Han skrev att han och en kamrat en gång gav en prästadömsvälsignelse till en allvarligt sjuk kvinna som tillfrisknade ungefär tio minuter senare.¹¹ Han glädde sig när han, som kamrer, hittade heliga vilkas namn fanns i kyrkans uppteckningar men som hade tappats bort av lokala ledare.¹² Han fick värdefull ledarutbildning av två missionspresidenter som även var medlemmar i de tolv apostlarnas kворum: Äldste Orson F. Whitney och David O. McKay.

Äldste Benson var tacksam för Herrens beskydd medan han predikade evangeliet. En kväll omringades han och hans kamrat av en hop män som hotade att kasta dem i floden. Han bad tyst om hjälp. Då, berättade han senare, "knuffade en kraftigt byggd karl sig fram till mig. Han såg mig rakt i ögonen och sade med stark och klar stämma: 'Unge man, jag tror på varje ord du sade ikväll.' När han talade skingrades de som stod närmast mig. Det var för mig ett direkt bönesvar. Sedan dök en brittisk bobby [polis] upp."¹³

När äldste Benson inte aktivt tjänade andra, höll han sig igång genom att 'sluka Mormons bok', speciellt Mosiahs söners missionsupplevelser.¹⁴ Han fick också tröst och stöd genom brev hemifrån,

som han sade att han ”läste om och om igen”. När han såg tillbaka på sin mission, sade han: ”Mor och far utgöt sina hjärtan till mig i brev, och var till stor styrka för mig som ung man. Floras [brev] var fulla av ande och uppmuntran, aldrig sentimentala grejer. Jag tror att det, mer än något annat, fick min kärlek och uppskattning för henne att växa.”¹⁵

Äldste Benson avlöstes från sin heltidsmission den 2 november 1923. Han ville inte resa därifrån och sade att den ”svåraste delen av hans mission” var att ta farväl av de ”kära, goda heliga” i Storbritannien.¹⁶ Men han glädde sig ändå åt att få återförenas med sin familj, och han såg fram emot att få träffa Flora.

Flora såg också fram emot att få träffa Ezra. Men hon såg inte bara fram emot den förestående möjligheten att få umgås med honom. Hon såg verkligen framåt – mot hans framtid och hans potential. Ända sedan hon var i tonåren hade hon hävdat att hon ville ”gifta sig med en bonde”,¹⁷ och hon var nöjd med Ezras uppenbara önskan att slå sig ner på familjens gård i Whitney i Idaho. Men hon ansåg att han behövde avsluta sin utbildning först. Hon sade senare: “[Jag] bad och fastade för att Herren skulle hjälpa mig få veta hur jag kunde hjälpa honom att vara till största nytta för sina medmänniskor. Det gick upp för mig att om biskopen tyckte att jag var värdig, [skulle han] kalla mig till en mission. Kyrkan kom först för Ezra, så jag visste att han inte skulle ha några invändningar mot det.”¹⁸

Ezra blev förvånad då, efter att han och Flora hade börjat uppvakta varandra igen, hon talade om för honom att hon tackat ja till en kallelse att verka som missionär på Hawaiiöarna. Hon avskildes den 25 augusti 1924, och reste iväg följande dag. Strax efter hennes avresa, skrev Ezra i sin dagbok: ”Vi var båda glada för vi kände att mycket väntade oss i framtiden och att vi skulle kompenseras för denna separation senare. Det är dock svårt att se sina förhoppningar krossas. Men även om vi ibland grät över det, mottog vi en visshet från honom om att allt var till det bästa.”¹⁹

Det var verkligen till det bästa. Flora var, enligt hennes missionspresident ”en mycket bra och energisk missionär”²⁰ som gav sitt ”hjärta, sin själ, sin tid och sina talanger till Herrens verk”.²¹ Hon ansvarade för Primärföreningen i några områden i sin mission, undervisade barn på en grundskola, tjänade i templet och deltog

i ansträngningar att stärka lokala sista dagars heliga. Hon verkade också en tid som missionärskamrat till sin mor, Barbara Amussen, som var änka och hade kallats till en korttidsmission. Tillsammans mötte mor och dotter en man som tidigare hade anslutit sig till kyrkan i USA på grund av Floras far Carl Amussens ansträngningar. Denne omvända man hade sedan dess blivit inaktiv i kyrkan, men Flora och hennes mor tog kontakt med honom och hjälpte honom att återvända till kyrkan.²²

Medan Flora var borta, höll sig Ezra sysselsatt. Han och hans bror Orval köpte familjens gård och fortsatte sin utbildning. Under en tid studerade Ezra på Brigham Young-universitetet i Provo, medan Orval stannade kvar i Whitney för att ta hand om gården. De kom överens om att Ezra skulle återvända till gården efter avslutade studier medan Orval utförde en mission och avslutade sin utbildning. Fast beslutet att snabbt bli färdig på BYU, gjorde Ezra upp en ambitiös studieplan. Han deltog också i sociala tillställningar på universitetet, som danser, fester och teaterproduktioner.

Även om Ezra framröstades som "BYU:s populäraste man" under sitt sista skolår, kunde ingen stjåla hans uppmärksamhet från Flora. Senare sade han att när hon slutfört sin mission i juni 1926, var han "angelägen" om att få träffa henne, även om han insisterade på att han inte hade "väntat" på att hon skulle komma tillbaka.²³ Han tog examen med högsta betyg bara några månader innan hon kom tillbaka.

Början på deras liv tillsammans

En månad efter att Flora kommit hem från sin mission, tillkännagav hon och Ezra sin förlovning. En del människor fortsatte att ifrågasätta Floras omdöme. De förstod inte varför någon som var så bildad, förmögen och populär kunde nöja sig med en bondpojke. Men hon fortsatte att framhålla att hon "alltid hade velat gifta sig med en bonde".²⁴ Ezra var "praktisk, förnuftig och pålitlig", sade hon. Och, sade hon: "Han var älskvärd mot sina föräldrar, och jag visste att om han respekterade dem så skulle han respektera mig."²⁵ Hon insåg att han var en "oslipad diamant" och hon sade: "Jag ska göra allt jag förmår för att hjälpa honom att bli känd för sin godhet, inte bara i det här lilla samhället, utan i hela världen."²⁶

Flora och Ezra beseglades den 10 september 1926 i templet i Salt Lake City av äldste Orson F. Whitney i de tolv apostlarnas kvorum. Den enda festligheten efter vigseln var en frukost för släkt och vänner. Efter frukosten gav sig det nya paret omedelbart av i sin T-Ford pickup till Ames i Iowa där Ezra blivit antagen till ett teknologie magisterprogram i jordbruksekonomi på Iowa State College of Agriculture and Mechanical Arts (numera Iowa State University of Science and Technology).

En stor del av deras färd gick på grusvägar och genom glest befolkade områden. Längs vägen tillbringade de åtta nätter i ett otätt tält. När de kom fram till Ames, hyrde de en lägenhet ett kvarter från collegeområdet. Lägenheten var liten, och Bensons delade utrymmet med en stor kackerlacksfamilj, men Ezra sade att ”den såg ut som den mysigaste lilla stuga man kan föreställa sig”.²⁷ Ännu en gång hängav Ezra sig åt sin utbildning. Inom ett år, efter otaliga timmar av studier, föreläsningar och rapporter, tog han sin magisterexamen. Paret, som nu väntade sitt första barn, återvände till familjens gård i Whitney.

Balansen mellan karriärmöjligheter och kallelser i kyrkan

När Bensons återvände till Whitney, ägnade Ezra sig helt åt den dagliga driften på gården, vilket innebar att mjölka kor, föda upp grisar och kycklingar och att odla sockerbetor, spannmål, alfalfa och andra grödor. Orval kallades att verka som heltidsmissionär i Danmark.

Mindre än två år senare erbjöd lokala regeringsämbetsmän Ezra en tjänst som länets jordbruksrepresentant. Uppmuntrad av Flora tackade Ezra ja till tjänsten, trots att det innebar att de måste lämna gården och flytta till den närbelägna staden Preston. Han anställde en lokal bonde att sköta gården tills Orval kom tillbaka.

I Ezras nya ansvar ingick det att ge råd till lokala bönder i frågor som påverkade deras produktivitet. Mer än något annat, kände han att bönderna behövde bättre kunskap om marknadsföring – något som blev allt viktigare efter att den stora depressionen utbröt, och något som han, med sin utbildning i jordbruksekonomi, kunde

*Ezra Taft Benson när han tog examen vid
Brigham Young-universitetet 1926*

erbjuda. Han uppmanade bönderna att delta i kooperativa bondeföreningar, vilket skulle hjälpa dem att spara pengar och få bästa priset på arbetskraft.²⁸

Ezras förmågor som jordbruksledare ledde till andra anställningsmöjligheter. Från 1930 till 1939 arbetade han som jordbruksekonom och specialist vid University of Idaho Extension Division i Boise, huvudstaden i staten Idaho. Han gjorde ett avbrott i det ansvaret mellan augusti 1936 och juni 1937 då Bensons flyttade till Kalifornien så att Ezra kunde studera jordbruksekonomi på University of California i Berkeley.

Trots betungande ansvar på arbetet och hemma, avsatte Ezra och Flora Benson tid till att tjäna i kyrkan. I Whitney, Preston och Boise kallades de att undervisa och leda ungdomar.²⁹ De tog entusiastiskt emot dessa kallelser med en tro på att "de unga är vår framtid".³⁰ Ezra fick också möjlighet att hjälpa till med det lokala missionsarbetet.³¹ I Boise kallades Ezra att verka som rådgivare

i stavspreidentskapet. Han fortsatte att verka i den kallelsen även under den tid när han och hans familj bodde i Kalifornien. Boises stav växte snabbt, och i november 1938 delade äldste Melvin J. Ballard, i de tolv apostlarnas kворum, staven i tre stavar. Ezra Taft Benson kallades att verka som en av stavspreidenterna.

I januari 1939, blev Ezra förvånad när han erbjöds positionen som verkställande sekreterare för National Council of Farmer Cooperatives i Washington, D.C. Han frågade Flora vad hon tyckte om denna möjlighet. Eftersom han bara två månader tidigare hade blivit avskild som stavspreident, kontaktade han också första preidentskapet för att be dem om råd. De uppmuntrade honom att tacka ja till positionen, så han och hans familj tog farväl av sina vänner i Boise i mars 1939 och flyttade till Bethesda i Maryland, nära Washington, D.C. I juni 1940 kallades han att verka som stavspreident igen, denna gång i den nyorganiserade Washingtons stav i Washington, D.C.

En kärleksfull, enad familj

Ezra och Flora Benson kom alltid ihåg den eviga betydelsen av sitt förhållande till varandra och sitt förhållande till sina barn, sina åldriga föräldrar och sina syskon. Deras fokus på att hålla familjen enad var mer än en plikt känsla. De älskade verkligen varandra och de ville vara tillsammans – i detta livet och i evigheten.

Ezras många ansvar i ämbetena i kyrkan och i sina yrkesuppdrag, tog honom ofta bort från hemmet. Ibland underströks detta faktum av de små barnens uttryckssätt. När han, till exempel gav sig iväg till ett möte i kyrkan en söndag, sade dottern Barbara: "Hejdå, pappa. Och kom tillbaka igen och hälsa på oss någon gång."³² Det var en utmaning för Flora att uppfostra deras sex barn när hennes man var borta så ofta, och ibland medgav hon att hon kände sig "ensam och lite missmodig".³³ Men trots allt trivdes hon i sin roll som maka och mor, och hon gladdes åt sin makes hängivenhet till Herren och till familjen. I ett brev till Ezra skrev hon: "Som vanligt har dagarna som gått sedan du for känts som månader. ... [Men] om alla män ... älskade och efterlevde sin religion som du gör, skulle det inte finnas mycket sorg [och] lidande. ... Du är alltid så hängiven mot din familj och alltid redo att hjälpa de nödställda."³⁴

Ezra visade denna hängivenhet närhelst han var hemma. Han tog sig tid att skratta och leka med sina sex barn, att lyssna på dem, fråga om deras åsikt i viktiga frågor, undervisa om evangeliet, hjälpa till med hushållssysslor och umgås med var och en av dem på tu man hand. Barnen fann tröst och styrka i sina föräldrars enade kärlek till dem. (På grund av att familjen var så viktig för Ezra Taft Benson, innehåller den här boken två kapitel med hans lärdomar i ämnet. Dessa kapitel, med titeln "Äktenskapet och familjen – instiftade av Gud" och "Fäders och mödrars heliga kallelse" innehåller minnen som barnen Benson har av sitt kärleksfulla barndomshem.)

Kallelsen till apostel

På sommaren 1943, lämnade Ezra Maryland med sin son Reed för att besöka flera jordbrukskooperativ i Kalifornien, vilket ingick i hans ansvar i National Council of Farmer Cooperatives. Han planerade också att träffa ledare i kyrkan i Salt Lake City och besöka släktingar i Idaho.

Den 26 juli, efter att ha uppnått syftena med resan, återvände de till Salt Lake City innan de begav sig hemåt. De fick veta att president David O. McKay, som Ezra hade träffat knappt två veckor tidigare, hade sökt honom. Ezra ringde till president McKay, som berättade för honom att president Heber J. Grant, som då var kyrkans president, ville träffa honom. Ezra och Reed kördes till president Grants sommarhem, några minuter från centrala Salt Lake City. När de kom fram "blev Ezra omedelbart visad till president Grants sovrum, där den åldriga profeten vilade. På presidentens uppmaning stängde Ezra dörren och gick fram och satte sig på en stol bredvid sängen. President Grant tog Ezras högra hand i sina båda händer och med ögon fyllda av tårar sade han i all enkelhet: 'Broder Benson, av hela mitt hjärta gratulerar jag dig och ber att Guds välsignelser ska vara med dig. Du har utsetts att bli den yngste medlemmen i de tolv apostlarnas råd.'³⁵

I sin dagbok återgav Ezra upplevelsen:

"Tillkännagivandet kändes otroligt och överväldigande. I flera minuter kunde jag bara säga: 'Åh, president Grant, det är inte möjligt!', vilket jag måste ha upprepat flera gånger innan jag kunde samla mina tankar tillräckligt mycket för att inse vad som

hade hänt. ... Han höll min hand en lång stund medan vi båda fällde tårar. ... I över en timme var vi ensamma tillsammans, och större delen av tiden höll vi varmt varandras händer. Trots att [han var] svag, var hans sinne klart och vaket, och jag var djupt imponerad av hans fina, vänliga och ödmjuka ande då han tycktes blicka in i min själ.

Jag kände mig så ytterst svag och ovärdig att hans ord av tröst och uppmuntran var dubbelt uppskattade. Bland annat sade han: 'Herren har ett sätt att stärka de män som han kallar till ledarpositioner.' När jag i min svaghet förmådde säga att jag älskade kyrkan, sade han: 'Vi vet det, och Herren vill ha män som ger allt åt hans verk.'³⁶

Efter denna intervju, togs Ezra och Reed till president McKays hem. På vägen dit berättade Ezra ingenting om sin upplevelse med president Grant, och Reed frågade inte. När de kom fram till familjen McKays hem, berättade president McKay för Reed vad som hade hänt. Sedan omfamnade Ezra och Reed varandra.

Ezra kände sig rastlös den kvällen när han och Reed påbörjade sin tågresa hem. Nästa dag ringde han Flora och berättade för henne om sin kallelse till apostel. "Hon berättade hur underbart det kändes för henne och uttryckte sitt fulla förtroende för att jag skulle klara av det", sade han. "Jag fick ny tillförsikt när jag talade med henne. Hon har alltid haft större tilltro till mig än vad jag själv haft."³⁷

Under de påföljande veckorna ordnade Ezra och Flora för flytten till Utah, och Ezra gjorde allt han kunde för att göra övergången smidig för sin efterträdare på National Council of Farmer Cooperatives. Han och Spencer W. Kimball inröstades som medlemmar i de tolv apostlarnas kворum den 1 oktober 1943, och de ordinerades till apostlar den 7 oktober. Äldste Kimball ordinerades först.

Därmed påbörjades äldste Ezra Taft Bensons verksamhet som ett av de "särskilda vittnena om Kristi namn i hela världen" (L&F 107:23).

Utdelning av mat, kläder och hopp i Europa efter andra världskriget

Den 22 december 1945 kallade president George Albert Smith, dåvarande president för kyrkan, till ett särskilt möte för första

De tolv apostlarnas kvorum, någon gång mellan oktober 1950 och april 1951. Stående, från vänster till höger: Delbert L. Stapley, Henry D. Moyle, Matthew Cowley, Mark E. Petersen, Harold B. Lee, Ezra Taft Benson, Spencer W. Kimball. Sittande, från vänster till höger: John A. Widtsoe, Stephen L Richards, David O. McKay, president för de tolv apostlarnas kvorum, Joseph Fielding Smith, tillförordnad president, Joseph F. Merrill, Albert E. Bowen.

presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum. Han tillkännagav att första presidentskapet hade känt sig inspirerade att skicka en apostel att presidera över den europeiska missionen och överinse kyrkans insatser där. Andra världskriget hade upphört tidigare det året, och många europeiska nationer hade just börjat hämta sig från krigets vitt spridda, överväldigande förstörelse. Första presidentskapet kände att äldste Ezra Taft Benson var rätt man att utföra uppgiften.

Denna nyhet kom som en "stor chock" för äldste Benson, som var kvorumets nyaste och yngste medlem. Precis som sin fars missionskallelse 34 år tidigare, skulle detta uppdrag kräva att han åtskildes från sin unga familj. Första presidentskapet kunde inte säga hur länge han skulle vara borta. Men de försäkrade honom att

hans hustru och barn skulle stödja honom, och han uttryckte sin fullkomliga villighet att tjäna.³⁸ Han beskrev senare det uppdrag han tackat ja till:

”Dess omfattning kändes överväldigande. De [första presidentskapet] gav oss ett fyrfaldigt uppdrag: För det första att tillgodose de andliga behoven i kyrkan i Europa. För det andra att se till att mat, kläder och sängkläder skulle bli tillgängliga för våra lidande heliga i alla delar av Europa. För det tredje, att leda omorganisationen av olika missioner i Europa, och, för det fjärde, att bana väg för missionärer att återvända till dessa länder.”³⁹ Men president Smith gav honom detta trösterika löfte: ”Jag är inte alls bekymrad för din skull. Du kommer att vara precis lika trygg där som var som helst i världen om du tar hand om dig, och du kommer att utföra ett storslaget arbete.”⁴⁰

Äldste Benson beskrev hur det var att berätta nyheten för sin hustru och familj: ”I ett underbart samtal med min hustru som gjorde stort intryck på mig, vilket helgades av tårar, uttryckte Flora kärleksfull tacksamhet och försäkrade mig sitt helhjärtade stöd. Under middagen berättade jag för barnen, som blev förvånade, intresserade och visade sig fullkomligt lojala.”⁴¹

När äldste Benson och hans kamrat, Frederick W. Babbel, kom till Europa, blev de sorgsna när de såg sjukdomarna, fattigdomen och förödelsen omkring sig. Äldste Benson berättade till exempel i ett brev till Flora om mödrar som blev tacksamma över att få gåvor i form av tvål, nål och tråd och en apelsin. De hade inte sett något sådant på flera år. Äldste Benson kunde se att de, med de magra ransoner de tidigare fått, hade ”svultit sig själva för att försöka ge mer till sina barn i en sann anda av moderskap”.⁴² Han berättade om kyrkomöten i ”sönderbombade byggnad[er]” och i ”nästan totalt mörker”.⁴³ Han berättade om flyktingar – ”fattiga, oönskade själar, ... drivna från det som en gång var deras lyckliga hem till okända destinationer”.⁴⁴ Han berättade också om underverk mitt i krigets dystra efterdyningar.

Ett underverk syntes tydligt i de sista dagars heligas liv i hela Europa. På vägen dit undrade äldste Benson hur de heliga skulle ta emot honom. ”Skulle deras hjärtan vara fyllda av bitterhet? Skulle

det finnas hat där? Skulle de ha blivit bittra på kyrkan? Han inspirerades av det han fann:

När jag såg på deras uppåtvända ansikten, bleka och magra, och trots att många av dessa heliga var klädda i trasor och några var barfota, kunde jag se trons ljus i deras ögon när de bar vittne om gudomligheten i detta stora verk i de sista dagarna och uttryckte sin tacksamhet för Herrens välsignelser.

Vi fann att våra medlemmar hade kämpat vidare på ett förunderligt sätt. Deras tro var stark, deras hängivenhet större och deras lojalitet oöverträffad. Vi fann nästan ingen bitterhet eller förtvivlan. Där fanns en anda av vänskap och broderskap som sträckte sig från mission till mission, och när vi reste omkring, bad de heliga oss att hälsa till deras bröder och systrar i andra länder trots att deras länder bara några månader tidigare legat i krig med varandra.” Till och med flyktingar ”sjöng Sions sånger ... innerligt” och ”knäböjde tillsammans morgon och kväll och bar vittnesbörd om evangeliets välsignelser”.⁴⁵

Ett annat underverk var styrkan i kyrkans välfärdsprogram. Denna insats, som påbörjats tio år tidigare, räddade livet på många sista dagars heliga i Europa. De heliga välsignades eftersom de själva hade tagit emot principen för välfärd. De hjälpte varandra i sin nöd genom att dela med sig av mat, kläder och andra förnödenheter, och de anlade till och med planteringar i sönderbombade byggnader. De blev också välsignade genom att sista dagars heliga i andra delar av världen donerade varor för att hjälpa dem – uppskattningsvis 2000 ton förnödenheter. Äldste Benson berättade om ledare i kyrkan som grät vid åsynen av basala matvaror som de kunde dela ut till lokala medlemmar, och han sade att han stod inför församlingar i vilka det uppskattades att 80 procent av de kläder som bars hade skickats genom välfärdsprogrammet.⁴⁶ I ett generalkonferenstal som han gav strax efter sin hemkomst, sade han: ”Mina bröder och systrar, behöver ni fler bevis på behovet av detta program och dess inspirerade ursprung? ... Jag säger till er att Gud leder det här programmet. Det är inspirerat!”⁴⁷

Äldste Benson och broder Babbel upplevde ännu ett återkommande underverk när Herren banade vägen för dem att resa genom Europas krigshärjade nationer. Gång på gång bad äldste Benson

Äldste Benson, till höger, inspekterar välfärdshjälp i Bergen i Norge.

militära officerare om tillstånd att resa in i vissa regioner för att träffa de heliga och dela ut förnödenheter. Gång på gång fick han ungefär samma svar från dessa ledare och andra: "Inser ni inte att det har varit krig här? Inga civila tillåts resa in." Och gång på gång, efter att ha sett dessa ledare i ögonen och lugnt förklarat sitt uppdrag, fick han och broder Babbel tillstånd att resa omkring och utföra det som Herren sänt dem att göra.⁴⁸

Efter ungefär elva månader, ersattes äldste Benson av äldste Alma Sonne, assistent till de tolv, som verkade i Europa med sin hustru Leona. Broder Babbel stannade kvar för att hjälpa paret Sonne. Från det att äldste Benson lämnade Salt Lake City den 29 januari 1946 fram till sin hemkomst den 13 december 1946, hade han färdats totalt nästan tio tusen mil. Äldste Benson kände att uppdraget varit en framgång, men han var snar att säga: "Jag känner till källan till den framgång som åtföljde vårt arbete. Inte en enda gång har jag känt att det skulle ha varit möjligt för mig eller mina medarbetare att utföra det uppdrag som vi tilldelats utan den Allsmäktiges vägledande kraft."⁴⁹ Uppdragets framgång kunde ses i den nyorganiserade och växande kyrkan i de europeiska nationerna. Framgången

kunde också ses i de enskilda heligas liv – sådana som den man som en gång kom fram till president Thomas S. Monson många år senare på ett möte i Zwickau i Tyskland. Han bad president Monson att hälsa till Ezra Taft Benson. Sedan utbrast han: ”Han räddade mitt liv. Han gav mig mat att äta och kläder att bära. Han gav mig hopp. Gud välsigne honom!”⁵⁰

Patriotism, statsmannaskap och tjänstgöring i Förenta staternas regering

Medan äldste Benson var hemifrån, påmindes han om något som han hade värdesatt sedan sin ungdom: sitt medborgarskap i Amerikas förenta stater. Av sin far, George Taft Benson Jr. hade han lärt sig älska sitt hemland och de principer det grundlagts på. Han hade lärt sig att Förenta staternas konstitution – det dokument som låg till grund för nationens lagar – hade författats av inspirerade män. Han värdesatte rätten att rösta, och han glömde aldrig ett samtal han hade med sin far efter ett val. George hade öppet gett sitt stöd till en viss kandidat, och han hade även bett för denne man i familjens böner. När George fick veta att hans kandidat hade förlorat valet, hörde Ezra honom be för den man som hade vunnit. Ezra frågade sin far varför han bad för en kandidat som han inte hade valt. ”Min son”, svarade George, ”jag tror att han behöver våra böner mer än min kandidat skulle ha gjort.”⁵¹

I april 1948 gav äldste Benson sitt första av många generalkonferenstal som betonade Förenta staternas ”profetiska mission” och vikten av frihet. Han vittnade om att Herren förberett Förenta staterna ”som frihetens vagga” så att evangeliet kunde återställas där.⁵² ”Vi följer Fridsfursten”, lärde han mot slutet av talet, ”och vi bör åter viga våra liv åt att sprida sanning och rättfärdighet och bevara ... självständigheten och friheten.”⁵³ I påföljande tal, talade han om Amerikas förenta stater som ”Herrens verksamhetsbas i dessa sista dagar”.⁵⁴

Äldste Benson varnade för hot mot friheten i Förenta staterna och i hela världen. Han uttalade sig ofta kraftfullt mot regeringssystem som ”skapats av människor och bygger på tvång”, ”vilka strider mot eviga principer”.⁵⁵ Han varnade också för andra inflytanden som hotar friheten, som omoralisk underhållning, bristande respekt för

sabbatsdagen, självgodhet och falska läror.⁵⁶ Han uppmanade sista dagars heliga i hela världen att se till att visa och goda människor väljs till offentliga positioner.⁵⁷ Han förkunnade: "Effektivt predikande av evangeliet kan bara blomstra i en atmosfär av frihet. Ja, säger vi alla, vi älskar frihet. Med det räcker inte. Vi måste värna om och vakta det som vi älskar. Vi måste rädda friheten."⁵⁸

Den 24 november sattes äldste Bensons stora ord om patriotism på prov när han mottog en inbjudan att tjäna sitt land. Han hade rest till New York på inbjudan av Dwight D. Eisenhower, som just hade valts till Förenta staternas president. Den presidentvalde Eisenhower övervägde att be äldste Benson verka i sin regering – med andra ord, att vara en av hans främsta rådgivare – i befattningen som jordbruksminister för hela nationen. Äldste Benson kände sig hedrad av uppmärksamheten. "Men", sade han senare, "jag ville inte ha uppdraget. ... Ingen i sina sinnens fulla bruk, sade jag till mig själv, skulle vilja bli jordbruksminister i dessa tider. ... Jag visste en del om det som befattningen innebar: de splittrande korseldarna, den intensiva stressen, de invecklade problemen. ...

Men det var inte bara problemen och stressen som bekymrade mig. Vi lider alla av sådant. Som många andra amerikaner ville jag inte aktivt ge mig in i politiken. Visst ville jag se människor med höga ideal och god karaktär väljas och utses till regeringen, men det var en helt annan sak än att själv kasta mig in i det. ...

Mest av allt var jag mer än nöjd med det arbete jag redan utförde som medlem i de tolv rådgivare. ... Jag varken ville eller hade för avsikt att göra någon förändring."⁵⁹

Innan han begav sig iväg för att träffa den nyvalde Eisenhower, rådfrågade äldste Benson David O. McKay, dåvarande president för kyrkan. President McKay sade till honom: "Broder Benson, jag hyser inga tvivel. Om tillfället kommer i rätt anda tycker jag att du ska tacka ja."⁶⁰ Detta direkta råd i kombination med äldste Bensons djupa önskan att "verksamt kämpa för det [han] trodde på som amerikan", gav upphov till vad han kallade en "inre dialog".⁶¹

När Eisenhower och äldste Benson träffades första gången, tog det inte lång tid för den valde presidenten att erbjuda äldste Benson befattningen som jordbruksminister. Äldste Benson räknade genast

upp anledningar till varför han kanske inte var rätt man för jobbet, men den tillträdande president Eisenhower backade inte. Han sade: "Vi har ett arbete att utföra. Ärligt talat ville jag inte bli president när jag började känna mig pressad. *Men man kan inte vägra att tjäna Amerika*. Jag vill ha dig i mitt lag, och du kan inte tacka nej."⁶²

"Det avgjorde saken", sade äldste Benson. Villkoren i president McKays råd hade uppfyllts. Även om jag kände att jag av min kyrka redan tagit emot det som i mina ögon var en större hedersbetygelse än en regering kunde förläna, påtog jag mig ansvaret att bli jordbruksminister och verka i inte mindre än två år – om han ville ha mig så länge."⁶³

Omedelbart efter att han tackat ja till befattningen, gjorde äldste Benson den blivande president Eisenhower sällskap till en presskonferens, där hans utnämning tillkännagavs för nationen. Så snart konferensen var över, återvände han till sitt hotell. Han ringde Flora och berättade för henne att president Eisenhower hade utsett honom och att han tackat ja.

Hon svarade: "Det visste jag att han skulle. Och jag visste att du skulle tacka ja."

Han förklarade: "Det innebär ett oerhört ansvar – och en hel del problem för oss båda."

"Jag vet", svarade hon, "men det verkar vara Guds vilja".⁶⁴

Som äldste Benson förväntat sig, var hans verksamhet som jordbruksminister en omtumlande upplevelse för honom och hans familj. Men han insisterade på att han inte försökte "vinna en popularitetstävling" – att han bara ville "verka för jordbruket och tjäna Amerika"⁶⁵ – och han följde sin personliga ed: "Det är god strategi att stå upp för det som är rätt, även när det inte är populärt. Eller, kanske jag bör säga, speciellt när det inte är populärt."⁶⁶ Det var tur för honom att han inte brydde sig om popularitet, för under det att han höll fast vid sina övertygelser, var han omväxlande mer eller mindre populär bland politiker och medborgare. Det fanns tider när folk ville avsätta honom från hans befattning som jordbruksminister.⁶⁷ Vid andra tillfällen sade man att han skulle vara ett bra val som Förenta staternas vicepresident.⁶⁸

Även i sin roll som regeringstjänsteman, var äldste Benson öppen med sina kristna värderingar, sitt vittnesbörd om det återställda evangeliet och sin hängivenhet till Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Närhelst han ledde ett möte med sina medarbetare på jordbruksdepartementet, inleddes mötet med bön.⁶⁹ Han skickade skriftställen ur Mormons bok till president Eisenhower med profetior om Förenta staternas öde, och presidenten sade senare att han läst dem med "stort intresse".⁷⁰ Han gav också bort exemplar av Mormons bok till många andra av världens ledare.⁷¹ 1954 bad Edward R. Murrow, en framstående nyhetsreporter i USA, äldste Benson om tillstånd att få visa upp familjen Benson i ett teveprogram på fredagskvällar som hette "Person to Person". Äldste och syster Benson avböjde först, men gick senare med på det efter att ha lyssnat på sin son Reed, som såg denna inbjudan som ett bra tillfälle att missionera. Den 24 september 1954 kunde människor i hela nationen i direktsändning se en ej inrepeterad hemafton hemma hos Bensons. Mr. Murrow fick fler brev av uppskattning efter det programmet än han fått för något annat. Människor från hela landet och olika religiös bakgrund skrev för att tacka Bensons för deras strålande föredöme.⁷²

Äldste Benson verkade som jordbruksminister i åtta år, under hela den tid som president Eisenhower styrde USA. President McKay sade att äldste Bensons arbete "för alltid skänkt kyrkan och nationen gott anseende".⁷³ Äldste Benson såg tillbaka på dessa år i nationens strålkastarsken och sade: "Jag älskar detta fantastiska land. Det har varit en ära att få tjäna det."⁷⁴ Han sade också: "Om jag var tvungen att göra om det skulle jag i stort sett följa samma väg."⁷⁵ Då han såg fram emot sin fortsatta verksamhet som apostel, sade han: "Nu ska jag viga min tid till det enda jag älskar mer än jordbruk."⁷⁶

Även om äldste Bensons verksamhet i regeringen avslutades 1961, fortsatte han att älska sitt land och frihetens princip. I många av sina konferenstal fokuserade han på dessa frågor. Han sade att Amerikas förenta stater var "ett land jag älskar av hela mitt hjärta".⁷⁷ Han sade också: "jag värnar om patriotism och kärleken till det egna landet i alla länder."⁷⁸ När han rådde alla sista dagars heliga att älska sina länder, lärde han: "Patriotism är mer än flaggviftande

Äldste Benson svär eden som USA:s jordbruksminister inför överdomare Fred M. Vinson, medan president Dwight D. Eisenhower ser på

och modiga ord. Det är hur vi bemöter olika frågor i samhället. Låt oss åter hänge oss som patrioter i ordets sanna bemärkelse.”⁷⁹ ”Till skillnad från den politiske opportunisten, sätter den sanne statsmannen principer framför popularitet och arbetar på att de politiska principer som är visa och rättvisa ska vinna popularitet.”⁸⁰

Ett särskilt vittne om Kristi namn

Som en Herrens Jesu Kristi apostel, lydte äldste Ezra Taft Benson budet att ”gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen” (Mark. 16:15) och att ”öppna dörren genom att kungöra Jesu Kristi evangelium” (L&F 107:35). Han verkade i många delar av världen genom att resa runt i missioner och undervisa människor.

Han uppskattade privilegiet att få träffa sista dagars heliga. I ett generalkonferenstal, sade han: ”Jag har ibland sagt till min hustru, när jag kommit hem efter att ha besökt stavarna, att jag inte vet precis hur det kommer att vara i himlen, men jag kan inte föreställa mig något finare där än att få glädjen att umgås med det slags män och

kvinnor som jag träffar i ledarskapet i Sions stavar och församlingar och missionerna på jorden. Vi är sannerligen rikt välsignade.”⁸¹ I ett annat tal sade han: ”Det finns en sann anda av broderskap och samhörighet i kyrkan. Det är något mycket kraftfullt, aningen ogripbart, men mycket verkligt. Jag känner det och det gör också mina bröder när vi reser omkring bland stavar och församlingar i Sion och missioner på jorden. ... Det finns alltid en känsla av samhörighet och broderskap. Den är en av de ljuvliga ting som medlemskap i kyrkan och Guds rike medför.”⁸²

Äldste Benson älskade också att vittna om Frälsaren för människor med andra trosuppfattningar. Till exempel, 1959 reste han iväg med syster Benson och fyra medlemmar i Förenta staternas jordbruksdepartement för att besöka sju länder, däribland Sovjetunionen. Även om han var där i egenskap av sin befattning som jordbruksminister, vidrörde hans apostoliska vittnesbörd mångas hjärtan. Han berättade:

”På vägen till flygplatsen [vår] sista kväll i Moskva, nämnde jag ... för en av våra guider min besvikelse över att inte ha fått tillfälle att besöka en kyrka i Ryssland. Han utbytte några ord med chauffören, bilen svängde om mitt på avenyn och så småningom stannade vi till framför en gammal stuckaturbyggnad på en mörk, smal bakgata av kullersten inte långt från Röda torget. Det var den centrala Baptistkyrkan.

Det var en regnig och ruggig oktoberkväll och det var ganska kyligt ute. Men när vi gick in i kyrkan, upptäckte vi att den var fylld – människor stod i hallen, i entrén, till och med på gatan. Varje söndag, tisdag och torsdag, fick vi veta, kommer sådana mängder av människor.

Jag såg på människors ansikten. Många var medelålders och äldre, men förvånande många var unga. Ungefär fyra av fem var kvinnor, de flesta av dem hade hucklen på huvudet. Vi visades till en plats bredvid predikstolen. ...

Pastorn talade några ord, och sedan spelade orgeln några toner och inledde en psalm som hela församlingen stämde in i. Att få höra 1500 röster ljuda där, är något av det mest gripande jag upplevt i hela mitt liv. I vår gemensamma tro som kristna välkomnade de

oss på ett sätt som överbryggade alla olikheter i språk, statsskick och historia. Under mitt försök att återfå fattningen i denna känslolosa stund, bad pastorn mig, genom en tolk som stod där, att tala till församlingen.

Jag kämpade hårt en stund med att bemästra mina känslor tillräckligt för att tacka ja. Sedan sade jag, bland annat: 'Det var mycket vänligt av dig att be mig tala.

Jag vill hälsa till er från många miljoner kyrkobesökare i Amerika och världen över.' Och plötsligt var det den mest naturliga sak i världen att tala till dessa medsyskon i Kristus om de heligaste sanningar som människan känner till.

Vår himmelske Fader är inte långt borta. Han kan stå oss mycket nära. Gud lever, jag vet att han lever. Han är vår Fader. Jesus Kristus, världens återlösare, vakar över den här jorden. Han visar vägen i allt. Var orädda, håll hans bud, älska varandra, be om fred och allt kommer att bli bra.'

Allt eftersom varje mening översattes till församlingen, såg jag kvinnorna ta sina näsdukar och, som någon uttryckte det, börja 'vifta dem liksom en mor som tar ett sista avsked av sin ende son'. De nickade energiskt på huvudet medan de mumlade *da, da, da!* (ja, ja ja!). Då först såg jag att till och med läktaren var fylld och många människor stod längs väggarna. Jag tittade ner på en gammal kvinna framför mig, med huvudet täckt av ett enkelt gammalt huckle, en själ över axlarna och trons allvar i sitt rynkiga ansikte. Jag talade direkt till henne.

'Det här livet är bara en del av evigheten. Vi levde innan vi kom hit, som andebarn till Gud. Vi kommer att leva igen efter att vi lämnat det här livet. Kristus krossade dödens bojar och återuppstod. Vi kommer alla att uppstå.

Jag tror mycket starkt på bönen. Jag vet att det är möjligt att sträcka sig uppåt och nedkalla denna osynliga makt som ger oss kraft och är ett sådant ankare i nödens stund.' För varje mening jag uttalade, nickade det gamla huvudet sitt bifall. Och gammal, svag och rynkig som hon var, var den gamla kvinnan vacker i sin hängivenhet.

Jag minns inte allt jag sade, men jag minns att jag kände mig upplyft, inspirerad av dessa mäns och kvinnors andäktiga ansikten vilka så ståndaktigt visade sin tro på den Gud som de tjänade och älskade.

Avslutningsvis sade jag: 'Jag vittnar för er, som en kyrkans tjänare sedan många år, att sanningen består. Tiden är på sanningens sida. Må Gud välsigna er och bevara er i alla ert livs dagar, är min bön i Jesu Kristi namn, amen.'

Därmed avslutade jag detta trevande tal, eftersom jag inte kunde säga mer, och satte mig ner. Hela församlingen stämde då upp i en av min barndoms favoritpsalmer: 'Gud var' med dig tills vi möts igen.' Vi lämnade kyrkan medan de sjöng, och när vi gick nedför gången viftade de farväl med sina näsdukar – det verkade som om alla 1500 viftade åt oss när vi gick.

Jag har haft förmånen att tala inför många kyrkoskaror i alla delar av världen, men det jag upplevde vid det tillfället går nästan inte att beskriva. Jag skall aldrig glömma den kvällen så länge jag lever.

Sällan, om någonsin, har jag upplevt mänsklighetens enighet och människohjärtats outsläckliga längtan efter frihet så starkt som i det ögonblicket. ...

Jag kom [hem] fast besluten att berätta om den här upplevelsen ofta – för den visar hur frihetens anda, broderskapets anda och religionens anda lever vidare trots alla ansträngningar att förgöra dem."⁸³

President för de tolv apostlarnas kворum

Den 26 december 1973, mottog äldste Benson den oväntade nyheten att kyrkans president, president Harold B. Lee, plötsligt avlidit. I och med president Lees bortgång intog rådgivarna i första presidentskapet sina platser i de tolv kворum. Fyra dagar senare avskildes Spencer W. Kimball som president för kyrkan, och Ezra Taft Benson avskildes som president för de tolv apostlarnas kворum. Med detta ansvar åtog sig president Benson ytterligare administrativa plikter. Han presiderade vid kворummöten varje vecka och samordnade brödernas arbete, däribland deras uppdrag att presidera vid stavskonferenser och besök i missioner, och att kalla

stavspatriarker. Han hade också några handledningsansvar för andra generalauktoriteter. En administrativ personalgrupp tog hand om kontorssysslor för att hjälpa honom och de andra bröderna att organisera arbetet.⁸⁴

I ett möte med de tolvsvorum, delade president Benson med sig av sina tankar om att verka som deras president: ”Jag har känt mig mycket bekymrad inför detta stora ansvar, men inte rädd, för jag vet att vi inte kan misslyckas i detta verk ... om vi gör vårt bästa. Jag vet att vi har Herrens stöd, men det är en stor sak för mig att kallas till ledarskap över en sådan samling män som ni – särskilda vittnen om Herren Jesus Kristus.”⁸⁵

President Benson förenade denna ödmjukhet med sin typiska djärvhet och uppmuntran till hårt arbete. Han delegerade ofta ansvar till andra så att de skulle få möjlighet att tjäna. Han förväntade sig att de som han ledde gjorde sitt bästa, precis som han förväntade av sig själv. Men även om han var krävande, var han vänlig. Han lyssnade till de andra brödernas åsikter och uppmuntrade till öppenhjärtiga diskussioner på kvorummötena. Äldsterna Boyd K. Packer, Russell M. Nelson och Dallin H. Oaks, som var nyligen tillkomna medlemmar i de tolvsvorum under hans ledarskap, sade att han alltid uppmuntrade dem att dela med sig av sina tankar, även om deras åsikter skilde sig från hans.⁸⁶

Medlemmarna i de tolvsvorum fick erfaras att president Bensons ledarskap grundades på oföränderliga principer. Han sade till exempel gång på gång: ”Kom ihåg, bröder, att i detta verk är det Anden som är det viktiga.”⁸⁷ Och han hade en norm mot vilken han mätte alla kvorumets beslut – han frågade: ”Vad är bäst för riket?” Äldste Mark E. Petersen, som verkade med honom i de tolvsvorum, sade: ”Svaret på den frågan har varit den avgörande beslutsfaktorn i varje viktig sak som lagts fram för president Ezra Taft Benson under hela hans liv.”⁸⁸

President för kyrkan

President Spencer W. Kimball gick bort den 5 november 1985, efter en långre tids sjukdom. Kyrkans ledarskap vilade nu på de tolv apostlarnas kvorum, med president Ezra Taft Benson som dess

president och seniormedlem. Fem dagar senare, i ett högtidligt och vördnadsfullt möte som de tolv kvorum hade i templet i Salt Lake City, avskildes president Benson som kyrkans president. Han inspirerades att be president Gordon B. Hinckley verka som hans förste rådgivare i första presidentskapet och president Thomas S. Monson att verka som hans andre rådgivare.

President Benson hade känt till president Kimballs ömtåliga hälsa, och han hade hoppats att hans väns fysiska styrka skulle återvända. "Det här är en dag som jag inte hade förutsett", sade president Benson på en presskonferens strax efter att han blivit avskild som president för kyrkan. "Min hustru Flora och jag har haft en ständig bön om att president Kimballs dagar skulle förlängas på den här jorden och att han skulle få åtnjuta ännu ett mirakel. Nu när Herren har talat ska vi göra vårt bästa att under hans vägledning föra verket framåt på jorden."⁸⁹

På sin första generalkonferens som president för kyrkan talade president Benson om det som skulle bli det han betonade mest för att föra Herrens verk framåt. "Nu, i vår tid, har Herren uppenbarat behovet av att åter framhålla Mormons bok."⁹⁰

Som medlem i de tolv kvorum, hade president Benson upprepade gånger betonat vikten av Mormons bok.⁹¹ Som kyrkans president uppmärksammade han den ännu mer. Han förkunnade att "hela kyrkan [var] under fördömelse" eftersom sista dagars heliga inte studerade Mormons bok tillräckligt eller inte tillräckligt hörsammade dess lärdomar. Han sade: "Mormons bok har inte stått, och står ännu inte i centrum för våra personliga studier, vår undervisning i familjen, vår förkunnelse och vårt missionsarbete. I detta måste vi omvända oss."⁹² Han citerade ofta profeten Joseph Smiths uttalande att människor "kommer närmare Gud genom att följa dess lärosatser än genom någon annan bok",⁹³ och han utvecklade det löftet. "Det finns en kraft i boken", sade han, "som börjar flöda in i era liv i det ögonblick som ni allvarligt börjar studera boken".⁹⁴ Han uppmanade sista dagars heliga att "översvämma jorden och [sina] liv med Mormons bok".⁹⁵

Överallt i kyrkan hörsammade de sista dagars heliga det här rådet från sin profet. På grund av det stärktes de, individuellt och som grupp.⁹⁶ President Howard W. Hunter sade: "Kommer någon

President Benson och hans rådgivare i första presidentskapet: President Gordon B. Hinckley (vänster) och president Thomas S. Monson (höger)

generation, däribland de ännu ofödda, att se tillbaka på president Ezra Taft Bensons ledarskap och inte omedelbart tänka på hans kärlek till Mormons bok? Kanske har ingen president i kyrkan sedan profeten Joseph Smith själv gjort mer för att undervisa om sanningarna i Mormons bok, att göra den till föremål för dagliga studier för kyrkans alla medlemmar, och att 'översvämma jorden' med den."⁹⁷

President Bensons vittnesbörd om Mormons bok var nära knutet till hans vittnesbörd om Jesus Kristus. I en tid när många människor förkastade "Frälsarens gudomlighet", framhöll han att "denna gudomligt inspirerade bok [är] en slutsten i att bära vittne för världen att Jesus är Kristus".⁹⁸ Allt sedan han ordinerats till apostlaskapet 1943, hade president Benson tjänat troget som vittne om att Frälsaren verkligen lever. Som president för kyrkan vittnade han om Jesus Kristus och hans försoning med förnyad kraft och iver. Han uppmanade de heliga att låta sig "ledas av Kristus" och "uppfyllas av Kristus",⁹⁹ för att "[leva] ett Kristus-inriktat liv".¹⁰⁰ Om Frälsaren sade han: "Jag älskar honom av hela min själ."¹⁰¹

President Benson undervisade även om andra ämnen med iver och kraft. Han varnade för farorna med högmod. Han vittnade om

familjens eviga betydelse. Han undervisade om principerna för tro och omvändelse och betonade behovet av hängivet missionsarbete.

Även om han inte talade om Amerikas förenta stater lika ofta som han hade gjort tidigare under sin verksamhet, uppmärksammade han 200-års jubileet av undertecknandet av Förenta staternas konstitution genom att tala om ämnet på kyrkans generalkonferens i oktober 1987. Och han fortsatte att älska frihet och sann patriotism i hela världen. I slutet av 1980-talet och början av 1990-talet jublade han åt nyheten att Berlinmuren hade fallit och att människor i Ryssland och Östeuropa fick större frihet och regeringar som var mer öppna för gudsdyrkan.¹⁰²

President Benson höll en rad tal för utvalda grupper av medlemmar i kyrkan. Med början i april 1986, förberedde han tal som riktade sig till unga män, unga kvinnor, mödrar, hemlärare, fäder, unga ensamstående män, unga ensamstående kvinnor, barn och äldre. Som president Howard W. Hunter sade: "Han talade till alla och brydde sig om alla. Han talade till kvinnorna i kyrkan och till männen. Han talade till de äldre. Han talade till dem som var ensamstående, till dem som var unga, och han älskade att tala till barnen i kyrkan. Han gav underbara, personliga råd till alla medlemmar, oavsett deras personliga omständigheter. Dessa tal fortsätter att stödja och vägleda oss alla när vi ser tillbaka på dem under många år till."¹⁰³

President Benson grät när han fick ett brev från en familj som hade påverkats av ett av dessa tal. I brevet förklarade en ung far att han och hans hustru hade sett på generalkonferensen på teve. Deras treårige son lekte i ett rum intill, där konferensen hördes på radion. Efter att ha hört president Bensons budskap till barnen, gick mamman och pappan in till det rum där deras son lekte. Den lille pojken "berättade ... ivrigt: 'Mannen på radio sade att också när vi gör misstag, älskar ändå vår himmelske Fader oss.' Denna enkla mening", skrev pappan, "har gjort ett bestående, meningsfullt intryck på vår lille son. Än idag kan jag fråga honom vad president Benson sade och få samma entusiastiska svar. Det är en tröst för honom att veta, att han har en god och kärleksfull Fader i himlen."¹⁰⁴

Strax efter generalkonferensen i oktober 1988, drabbades president Benson av en stroke som gjorde det omöjligt för honom att

tala offentligt. Han närvarade vid generalkonferenser och andra offentliga sammankomster under en tid. Under konferenserna 1989 läste hans rådgivare upp de tal han förberett. Från och med 1990 förmedlade hans rådgivare hans kärlek till de heliga och citerade från hans tidigare tal. Konferensen i april 1991 var den sista han närvarade vid. Från den stunden var han fysiskt oförmögen att göra mer än att se konferensen på teve.¹⁰⁵

President Gordon B. Hinckley sade: "Som man kunde förvänta sig, började hans kropp att försvagas av åldern. Han kunde inte gå som han en gång gått. Han kunde inte tala som han en gång talat. Det gick gradvis utför, men han var fortfarande Herrens smorde profet så länge han levde."¹⁰⁶ President Hinckley och president Thomas S. Monson vägledde kyrkan genom den myndighet som president Benson delegerat till dem, men kyrkan gick aldrig framåt med nya initiativ utan president Bensons vetskap och godkännande.¹⁰⁷

Allt eftersom president Benson blev fysiskt svagare, började även Floras hälsa att svikta, och hon dog den 14 augusti 1992. Mindre än två år senare, den 30 maj 1994, förenades han med henne, och hans jordiska kvarlevor begravdes intill hennes i deras älskade Whitney. Vid president Bensons begravning, sade president Monson: "Vid ett tillfälle sade han till mig: 'Broder Monson, kom ihåg, oavsett vad andra kan tänkas föreslå, är det min önskan att bli begravnen i Whitney i Idaho.' President Benson, vi uppfyller den önskan idag. Hans kropp beger sig hem till Whitney, men hans evige ande har gått hem till Gud. Jag tvivlar inte på att han gläds med sin familj, sina vänner och sin egen älskade Flora. ..."

"Plogpojken som blev Guds profet har återvänt hem. Gud välsigne hans minne."¹⁰⁸

Slutnoter

1. Robert D. Hales, "A Testimony of Prophets", 5 jun. 1994, speeches.byu.edu; se även Twila Van Leer, "Church Leader Buried beside Wife, Cache Pays Tribute as Cortege Passes", *Deseret News*, 5 jun. 1994.
2. Gordon B. Hinckley, "Farewell to a Prophet", *Ensign*, jul. 1994, s. 37–38.
3. Se "Mästarens gudomliga egenskaper", *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 37.
4. Margaret Benson Keller, i Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), s. 34.
5. Se "Mästarens gudomliga egenskaper", *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 37.
6. Ezra Taft Benson, "Scouting Builds Men", *New Era*, feb. 1975, s. 15–16.

7. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 44.
8. Se "After 60 Years 'Still in Love'", *Church News*, sept. 14, 1986, s. 4, 10.
9. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 58.
10. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 55; se även kapitel 7 i den här boken.
11. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 59.
12. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 59.
13. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 62.
14. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 59.
15. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 53.
16. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 63.
17. Flora Amussen Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 75.
18. Flora Amussen Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 79.
19. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 79.
20. Eugene J. Neff, i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 84.
21. Eugene J. Neff, i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 87.
22. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 87.
23. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 87.
24. Flora Amussen Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 96.
25. Flora Amussen Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 88.
26. Flora Amussen Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 89.
27. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 92.
28. Francis M. Gibbons, *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God* (1996), s. 85–89.
29. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 99–100, 101, 115.
30. Ezra Taft Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 115.
31. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 100.
32. Barbara Benson Walker, i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 130.
33. Flora Amussen Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 121.
34. Flora Amussen Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 121.
35. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 174; inklusive citat från Ezra Taft Bensons personliga dagbok, 26 juli 1943.
36. Ezra Taft Bensons personliga dagbok, 26 juli 1943; citerad i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 174–175; standardiserad stavning.
37. Ezra Taft Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 176.
38. Se Ezra Taft Benson, *A Labor of Love: The 1946 European Mission of Ezra Taft Benson* (1989), s. 7.
39. Ezra Taft Benson i Conference Report, apr. 1947, s. 152–153.
40. George Albert Smith i *A Labor of Love*, s. 7.
41. Ezra Taft Benson, *A Labor of Love*, s. 7–8.
42. Ezra Taft Benson, *A Labor of Love*, s. 120.
43. Ezra Taft Benson i Conference Report, apr. 1947, s. 154.
44. Ezra Taft Benson i Conference Report, apr. 1947, s. 155.
45. Ezra Taft Benson i Conference Report, apr. 1947, s. 153–155.
46. Se Ezra Taft Benson i Conference Report, apr. 1947, s. 155–156.
47. Ezra Taft Benson i Conference Report, apr. 1947, s. 156.
48. Se Frederick W. Babbel, *On Wings of Faith* (1972), s. 28–33, 46–47, 106–108, 111–112, 122, 131–134, 136, 154.
49. Ezra Taft Benson i Conference Report, apr. 1947, s. 152.
50. Thomas S. Monson, "President Ezra Taft Benson – A Giant among Men", *Ensign*, juli 1994, s. 36.
51. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 37.
52. Se Ezra Taft Benson i Conference Report, apr. 1948, s. 83.
53. Ezra Taft Benson i Conference Report, apr. 1948, s. 86.
54. Ezra Taft Benson i Conference Report, apr. 1962, s. 104.
55. Se Ezra Taft Benson i Conference Report, apr. 1948, s. 85.
56. Se Ezra Taft Benson i Conference Report, apr. 1962, s. 104–105.
57. Se Ezra Taft Benson i Conference Report, okt. 1954, s. 121.
58. Ezra Taft Benson i Conference Report, okt. 1962, s. 19.

59. Ezra Taft Benson, *Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower* (1962), s. 3–4.
60. David O. McKay i *Cross Fire*, s. 5.
61. Ezra Taft Benson, *Cross Fire*, s. 10.
62. Dwight D. Eisenhower i *Cross Fire*, s. 12.
63. Ezra Taft Benson, *Cross Fire*, s. 12.
64. Ezra Taft Benson, *Cross Fire*, s. 13.
65. Ezra Taft Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 355.
66. Ezra Taft Benson i Sheri Dew, "President Ezra Taft Benson: Confidence in the Lord", *New Era*, aug. 1989, s. 36.
67. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 313, 345.
68. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 331.
69. Se kapitel 2 i den här boken.
70. Dwight D. Eisenhower i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 292.
71. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 292.
72. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 297–299.
73. David O. McKay i *Cross Fire*, s. 519.
74. Ezra Taft Benson i Conference Report, apr. 1961, s. 113.
75. Ezra Taft Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 358.
76. Ezra Taft Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 355.
77. Ezra Taft Benson, "A Witness and a Warning", *Ensign*, nov. 1979, s. 31.
78. Ezra Taft Benson, "The Constitution – A Glorious Standard", *Ensign*, maj 1976, s. 91.
79. Ezra Taft Benson i Conference Report, apr. 1960, s. 99.
80. Ezra Taft Benson i Conference Report, okt. 1968, s. 17.
81. Ezra Taft Benson i Conference Report, okt. 1948, s. 98.
82. Ezra Taft Benson i Conference Report, okt. 1950, s. 143–144.
83. Ezra Taft Benson, *Cross Fire*, s. 485–488.
84. Se Francis M. Gibbons, *Statesman, Patriot, Prophet of God*, s. 270–271.
85. Ezra Taft Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 430–431.
86. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 429–430.
87. Ezra Taft Benson i Thomas S Monson: "En förutseende plan – ett dyrbart löfte", *Nordstjärnan*, nr 6 1986, s. 65.
88. Mark E. Petersen, "President Ezra Taft Benson", *Ensign*, jan. 1986, s. 2–3.
89. Ezra Taft Benson i *Church News*, 17 nov. 1985, s. 3.
90. Ezra Taft Benson, "Ett heligt ansvar", *Nordstjärnan*, nr 6 1986, s. 80.
91. Se till exempel "Mormons bok är Guds ord", *Nordstjärnan*, maj 1988, s. 2–7; "Ett nytt vittne om Kristus", *Nordstjärnan*, jan 1985, s. 4–6; se även *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 491–493.
92. Se Ezra Taft Benson, "Att rena oss själva", *Nordstjärnan*, nr 6 1986, s. 3.
93. Joseph Smith, citerad i inledningen till Mormons bok.
94. Ezra Taft Benson, "Mormons bok – slutstenen i vår religion", *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 4.
95. Ezra Taft Benson, "Tagen eder tillvara för högmödet", *Nordstjärnan*, juli 1989, s. 3.
96. Se kapitel 10 i den här boken.
97. Howard W. Hunter, "A Strong and Mighty Man", *Ensign*, juli 1994, s. 42.
98. Ezra Taft Benson, "Mormons bok – slutstenen i vår religion", s. 4.
99. Ezra Taft Benson, "Födda av Gud", *Nordstjärnan*, okt. 1989, s. 6.
100. Ezra Taft Benson, "Kommen till Kristus", *Nordstjärnan*, jan. 1988, s. 78.
101. Ezra Taft Benson, "Jesus Kristus: Vår Frälsare och Återlösare", *Nordstjärnan*, dec. 1990, s. 8.
102. Se Russel M. Nelson, "Drama på Europas scen", *Nordstjärnan*, maj 1992, s. 22–23.
103. Howard W. Hunter, "A Strong and Mighty Man", *Ensign*, juli 1994, s. 42.
104. Thomas S. Monson, "Herren välsigne dig", *Nordstjärnan*, jan. 1992, s. 102.
105. Se Francis M. Gibbons, *Statesman, Patriot, Prophet of God*, s. 315.
106. Gordon B. Hinckley, "Farewell to a Prophet", s. 40.
107. Se Francis M. Gibbons, *Statesman, Patriot, Prophet of God*, s. 317–318.
108. Thomas S. Monson, "President Ezra Taft Benson—A Giant among Men", *Ensign*, juli 1994, s. 36.

Precis som när Frälsaren undervisade den rike unge mannen, visar vi vår kärlek till Herren när vi hjälper andra människor (se Matt. 19:16–21).

Det största budet – älska Herren

*”När vi sätter Gud främst faller allt annat på
plats eller också försvinner det från våra liv.”*

Ur Ezra Taft Bensons liv

President Ezra Taft Bensons liv återspeglade hans kärlek till Herren och hans orubbliga beslutsamhet att leva efter evangeliet. En släkting sade en gång: ”För Ezra och hans familj är religionen en hel livsstil – något som efterlevs sju dagar i veckan. Det är det första han beaktar när det är dags att fatta beslut.”¹

Människor som inte tillhörde familjen Benson lade också märke till president Bensons kärlek till Herren. År 1939, när president Benson var stavs-president, inbjöds han till Washington D.C för att träffa styrelsemedlemmarna i jordbrukskooperativens nationella råd. ”Efter att ha granskat och frågat ut honom, erbjöd styrelsen honom befattningen som organisationens verkställande sekreterare. ... Även om han blev mycket förtjust över den oväntade efterfrågan på hans tjänster, ville han inte ta emot tjänsten. Som han förstod det, skulle tjänsten innebära lobbyverksamhet med hjälp av cocktailpartyn, vilket inte skulle vara förenligt med hans religion.

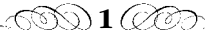
”Mr. Benson’, svarade domare John D. Miller, ledare för gruppen, ’det var därför vi valde er. Vi känner till era normer.’ Med styrelsens fulla försäkran om att han inte förväntades träffa uppgörelser om jordbruksfrågor över cocktailglas, tackade han glatt ja till befattningen, men först efter att ha rådfrågat första presidentskapet och sin hustru.”²

President Benson lärde att vi visar vår kärlek till Herren genom vår villighet att göra Herrens vilja. Han sade: ”Jag önskar att alla sista dagars heliga kunde säga och mena det av hela sitt hjärta: Jag går

vart du kallar mig. Jag vittnar om dig vart jag går. Jag vandrar uti dina spår [se *Psalmer*, nr 178]. Om vi alla kunde göra så, skulle vi tillförsäkras största möjliga lycka här och upphøjelse i Guds celestia rike härefter.”³

I ett tal på generalkonferensen i april 1988 – det tal som det här kapitlet bygger på – betonade president Benson vikten av det största och främsta budet: att älska Gud. Om det talet sade äldste Francis M. Gibbons i de sjuttios kvorum: ”Allt som president Ezra Taft Benson arbetade för, allt han stod för och allt det han hoppades på – för egen del, för sin familj och för kyrkan – kommer till uttryck i det här talet.”⁴

Ezra Taft Bensons lärdomar

Det största och främsta budet är att älska Herren.

Livets främsta prov är lydnad till Gud. ”Vi skall pröva dem med detta”, sade Herren, ”för att se om de kommer att göra allt vad Herren deras Gud befäller dem” (Abraham 3:25).

Livets främsta uppgift är att lära Herrens vilja och sedan göra den.

Livets främsta bud är att älska Herren.

”Kom till Kristus”, uppmanar Moroni i sitt avslutande vittnesbörd, ”... och älska Gud av all er förmåga, allt ert sinne och all er styrka” (Moroni 10:32).

Detta är alltså det största och främsta budet: ”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft” (Mark. 12:30; se även Matt. 22:37; 5 Mos. 6:5; Lukas 10:27; Moroni 10:32; L&F 59:5).

Det är Kristi rena kärlek som Mormons bok vittnar om och som är det största av allt – som aldrig sviker, som fördrar allting, som består för evigt, som alla människor borde ha, och förutom vilken de inte är någonting (se Moroni 7:48; 2 Nephi 26:30).

”Därför, mina älskade bröder”, vädjade Moroni, ”be till Fadern av allt ert hjärta att ni må vara fyllda av denna kärlek som han har utgjutit över alla som är hans Sons, Jesu Kristi, sanna efterföljare,

så att ni kan bli Guds söner, så att vi, när han visar sig, skall bli lika honom” (Moroni 7:48).

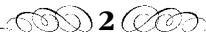
I sin avslutande redogörelse om både Jarediterna och Nephiterna skriver Moroni att om människorna inte har denna Kristi rena kärlek kan de inte ärva den plats som Kristus har förberett i sin Faders boningar, inte heller kan de bli frälsta i Guds rike (se Ether 12:34; Moroni 10:21).

Frukten som Lehi åt av i sin dröm och som fyllde hans själ med mycket stor glädje och som var det mest önskvärda av allting, var Guds kärlek.⁵

När jag tänker på kärlek, tänker jag ... på min far och den dagen då han kallades på mission [se sidorna 4–6 i den här boken]. Jag förmodar att en del i världen skulle säga att hans ja till kallelsen bevisade att han egentligen inte älskade sin familj. Att lämna sju barn och en gravid hustru ensam hemma i två år, hur kunde det vara sann kärlek? Men min far hade en större vision av kärleken. Han visste att ”för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa” (Rom. 8:28). Han visste att det bästa han kunde göra för sin familj var att lyda Gud.⁶

Att älska Gud av allt sitt hjärta, sin själ, sitt sinne och sin styrka omfattar allting. Det är ingen halvhjärtad ansträngning. Det fordras total hängivenhet – fysiskt, mentalt, känslomässigt och andligt – till kärlek till Herren.

Bredden, höjden och djupet av denna kärlek till Gud omfattar varje del av ens liv. Våra önskningar, andliga eller timliga, bör vara förankrade i kärleken till Herren. Våra tankar och känslor ska vara riktade mot Herren. ”Låt alla dina tankar riktas mot Herren”, sade Alma, ”ja, låt ditt hjärtas tillgivenhet tillägnas Herren för evigt” (Alma 37:36).⁷

Vi visar vår kärlek till Gud när vi sätter honom främst i våra liv.

Varför satte Gud det första budet främst? Därför att han visste att om vi verkligen älskar honom skulle vi vilja hålla alla de andra buden. ”Detta är kärleken till Gud”, sade Johannes, ”att vi håller hans bud” (1 Joh. 5:3; se även 2 Joh. 1:6).

Josef i Egypten lät sig hellre fångslas än att vara illojal mot Gud.

Vi måste sätta Gud före allt annat i livet. Som han förkunnar i det första av de tio budorden måste han komma främst: "Du skall inte ha andra gudar vid sidan av mig" (2 Mos. 20:3).

När vi sätter Gud främst faller allt annat på plats eller försvinner ur våra liv. Vår kärlek till Herren avgör vad som gör anspråk på vår tillgivenhet, hur vi använder vår tid, vilka intressen vi ägnar oss åt och hur vi prioriterar.

Vi borde sätta Gud före *alla andra* i våra liv.

Vad kom först i Josefs liv när han var i Egypten – Gud, hans jobb eller Potifars hustru? När hon försökte förföra honom, svarade han med att säga: "Hur skulle jag då kunna göra så mycket ont och synda mot Gud?" (1 Mos. 39:9).

Josef sattes i fängelse för att han satte Gud främst. Om vi stod inför en liknande situation, var skulle vi då placera vår lojalitet? Kan vi sätta Gud före säkerhet, fred, passioner, välfärd och ära av människor?

När Josef blev tvungen att välja var han mer angelägen om att behaga Herren än att behaga sin arbetsgivares hustru. När vi tvingas välja, är vi då mer angelägna om att behaga Gud än vår chef, vår lärare, vår granne eller den vi går ut med?

Herren sade: ”Den som älskar sin far eller mor mer än mig är mig inte värdig, och den som älskar sin son eller dotter mer än mig är mig inte värdig” (Matt. 10:37). Ett av de allra svåraste proven är när du måste välja mellan att behaga Gud eller behaga någon du älskar – särskilt en i familjen.

Nephi stod inför den svårigheten och hanterade den väl när hans far tillfälligt knotade över Herren (se 1 Nephi 16:18–25). Job behöll sin redbarhet inför Herren trots att hans hustru uppmanade honom att förbanna Gud och dö (se Job 2:9–10).

Skrifterna säger: ”Hedra din far och din mor” (2 Mos. 20:12; se även Mosiah 13:20). Ibland måste man välja att hedra vår himmelske Fader framför en jordisk far.

Vi ska ge Gud, våra andars Fader, en unik ställning i våra liv. Han har ett föräldraanspråk på vår eviga välfärd som är större än alla andra band som kan binda oss här eller i livet efter detta.

Gud vår Fader, Jesus, vår äldre broder och Återlösare och den Helige Anden, vittnet, är fullkomliga. De känner oss bäst och älskar oss mest och lämnar inte någonting ogjort när det gäller vår eviga välfärd. Bör vi inte älska dem för det och hedra dem främst?

Det finns trofasta medlemmar som blivit medlemmar i kyrkan trots motstånd från sina släktingar. Men genom att sätta Gud främst blev många senare redskap till att föra dessa kära anförvanter in i Guds rike.

Jesus sade: ”Jag gör [alltid] det som behagar [Gud]” (Joh. 8:29).

Hur står det till i våra hem? Strävar vi efter att sätta Herren först och att behaga honom?

Fäder, skulle det inte behaga Herren om det dagligen hölls familjeböner och bedrevs skriftläsning i ert hem? Och hur är med att varje vecka hålla hemafton, och regelbundet umgås enskilt med er hustru och vart och ett av barnen? Och om ert barn tillfälligt gick vilse, tror ni att det skulle behaga Herren och att han skulle hedra

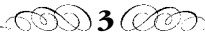
era ansträngningar om ni fortsatte leva ett föredömligt liv, bad regelbundet och ofta fastade för det barnet, och såg till att barnets namn fanns på templets bönelista?

Ni mödrar som speciellt bär ansvar för att Sions ungdom fostras i rättfärdighet, sätter inte ni Gud först när ni hedrar er gudomliga kallelse? ... Våra mödrar sätter Gud främst när de uppfyller sin största uppgift inom det egna hemmets väggar.

Barn, ber ni för era föräldrar? Försöker ni att stödja dem i deras ädla ansträngningar? De gör misstag, liksom ni, men de har en gudomlig uppgift att utföra i ert liv. Vill ni hjälpa dem att göra det? Vill ni hedra deras namn och hjälpa dem på deras ålderdom?

Om någon vill vigas till dig utanför templet, vem strävar du då efter att behaga – Gud eller människor? Om du insisterar på att bli vigd i templet behagar du Herren och är till välsignelse för den andra parten. Varför? Därför att den personen antingen gör sig värdig att komma till templet – vilket skulle vara en välsignelse – eller drar sig undan – vilket också skulle vara en välsignelse – eftersom ingen av er skulle tycka om att leva som ett omaka par (se 2 Kor. 6:14).

Ni bör se till att ni är värdiga att komma till templet. Ni vet då att det inte finns någon som är tillräckligt bra för er att vigas till utanför templet. Om dessa personer är så bra, ser de till att komma till den punkt då de också kan vigas i templet.⁸

När vi väljer att sätta Gud främst i våra liv överflödas vi av hans välsignelser.

Män och kvinnor som överlämnar sina liv åt Gud upptäcker att han kan göra mycket mer av deras liv än de själva kan. Han fördjupar deras glädje, ökar deras klarsyn, upplivar deras förstånd, stärker deras muskler, upplyfter deras ande, mångfaldigar deras välsignelser, ökar deras möjligheter, tröstar deras själar, ger dem vänner och utgjuter frid. Den som mister sitt liv i Guds tjänst finner evigt liv.⁹

Gud befallde Abraham att offra Isak. Om Abraham hade älskat Isak mer än Gud skulle han då ha samtyckt? Som Herren tillkännager

i Läran och förbunden är både Abraham och Isak nu gudar (se L&F 132:37). De var villiga att offra eller bli offerade i enlighet med Guds vilja. De har en djupare kärlek och respekt för varandra eftersom båda var villiga att sätta Gud främst.

Mormons bok lär att ”det måste nödvändigtvis finnas en motsats till allting” (2 Nephi 2:11) – och det finns det. Motsatser ger oss val, och val får följder – goda eller dåliga.

Mormons bok förklarar att människorna ”är fria att välja frihet och evigt liv genom alla människors store Medlare, eller att välja fångenskap och död enligt djävulens fångenskap och makt” (2 Nephi 2:27).

Gud älskar oss. Djävulen hatar oss. Gud vill att vi skall ha den glädjens fullhet som han har. Djävulen vill att vi ska vara olyckliga som han är. Gud ger oss befallningar för att välsigna oss. Djävulen vill att vi ska bryta dessa befallningar för att förbanna oss.

Dagligen och alltid väljer vi genom våra önskningar, våra tankar och våra handlingar om vi vill bli välsignade eller förbannade, lyckliga eller olyckliga. En av livets prövningar är att vi inte omedelbart tar emot de fulla välsignelserna för rättfärdighet eller det fulla straffet för vår ogudaktighet. Helt säkert kommer de, men ofta blir det en väntetid, som i Jobs och Josefs fall.

Under tiden tror de ogudaktiga att de kommer undan med någonting. Mormons bok lär att de ogudaktiga ”gläds åt sitt verk en tid, och så småningom kommer slutet, och då huggs de ned och kastas i elden från vilken det inte finns någon återvändo” (3 Nephi 27:11).

Under denna prøvotid måste de rättfärdiga fortsätta att älska Gud, lita på hans löften, vara tålmodiga och övertygade om att, som poeten sade: ”Den som Guds verk gör kommer Gud lön att ge” ...

Jag vittnar för er att Guds lön är den bästa lönen som denna värld, eller någon annan värld, känner till. Och den kommer i rikligaste mått endast till dem som älskar Herren och sätter honom främst.

Livets främsta prov är lydnad mot Gud.

Livets främsta uppgift är att lära Herrens vilja och sedan göra den.

Livets största bud är: ”du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft” (Mark. 12:30).

Må Gud hjälpa oss att sätta det första budet främst, och därigenom skörda frid i det här livet och evigt liv med glädjens fullhet i det kommande.¹⁰

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- I avsnitt 1 undervisar president Benson om ”det största och främsta budet” (Matt. 22:38). Varför tror ni att det här budet bör komma först för oss? Vilka insikter får ni genom president Bensons sätt att relatera kristuslik kärlek till det här budet?
- Vad innebär det för er att ”sätta Gud främst”? (Se exempel i avsnitt 2.) När har vi sett att ”allt annat ... faller på plats eller försvinner ur våra liv” när vi sätter Gud främst?
- Begrunda president Bensons löften till dem som ”överlämnar sitt liv åt Gud” (avsnitt 3). Vilka exempel har ni sett på människor som överlämnar sina liv åt Gud? På vilka sätt gjorde Gud dessa människor bättre än de kunde ha blivit på egen hand?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Jos. 24:14–15; Matt. 6:33; 7:21; Joh. 14:15, 21–24; 17:3; 1 Kor. 2:9; 1 Nephi 3:7; Moroni 10:32

Undervisningstips

”Tro inte att det är du som är den ’verkliga läraren’. Då tar du helt fel ... Var noga med att inte hindra Andens inflytande. Lärarens viktigaste uppgift är att bereda vägen så att människor får en andlig upplevelse med Herren” (Gene R. Cook, citerad i *Undervisning: Den högsta kallelsen* [2000], s. 41).

Slutnoter

1. <i>Efterkommande till George T. Benson Jr:s familj</i> (1968), n.p. 2. Merlo J. Pusey, ”Ezra Taft Benson: A Living Witness for Christ”, <i>Improvement Era</i>, apr. 1956, s. 269.	3. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> (1988), s. 344. 4. Francis M. Gibbons, <i>Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God</i> (1996), s. 313.

5. Conference Report, apr. 1988, s. 3; eller *Nordstjärnan*, jul. 1988, s. 3.
6. Se "Mästarens gudomliga egenskaper", *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 43.
7. Conference Report, apr 1988, s. 3; se även *Nordstjärnan*, jul. 1988, s. 3.
8. Conference Report, apr 1988, s 3; se även *Nordstjärnan*, jul. 1988, s. 3-4.
9. Se "Jesus Kristus – Gåvor och förväntningar", *Nordstjärnan*, dec. 1987, s. 4.
10. Conference Report, apr. 1988, s. 5-6; se även *Nordstjärnan*, jul. 1988, s. 4; från en dikt av Denis A. McCarthy som den citeras i Ralph S. Cushman, *The Message of Stewardship* (1922), s. 191.

Om vi vill gå framåt i helighet – bli mer till Guds behag – kan ingenting ersätta bönen.

Be alltid

”Jag vill ödmjukt uppmana alla ... att hålla nära kontakt med vår Fader i himlen genom bön.”

Ur Ezra Taft Bensons liv

”Under hela mitt liv har rådet att förlita mig på bön betytt mer än nästan varje annat råd jag fått”, sade president Ezra Taft Benson. ”Det har blivit en integrerad del av mig, ett ankare, en ständig källa till styrka och grunden för min kunskap om gudomliga ting.

’Kom ihåg att vad du än gör eller var du än är, är du aldrig ensam’ var min fars välbekanta råd till mig som pojke. ’Vår himmelske Fader är alltid nära. Du kan nå honom och få hans hjälp genom bön.’ Jag har funnit att detta råd är sant. Tack Gud, att vi kan vända oss till och få styrka från denna osynliga kraft utan vilken ingen människa kan göra sitt bästa.”¹

President Benson följde detta råd i alla delar av sitt liv. När han utsågs att verka som USA:s jordbruksminister, valde han ”noggrant och under bön” ut en grupp män att arbeta med honom och ”bad Gud att ge honom urskillningens gåva”.² Vid deras första möte frågade han ”om någon hade något emot att de inledde sina möten med bön. Ingen motsatte sig det. Därmed infördes en tradition som han höll fast vid i åtta år. Han inbjöd var och en av sina medarbetare att uppsända bönen.”³ Hans personal kom att uppskatta den här traditionen även om de kanske kände sig obekväma med den först. En medarbetare medgav senare att några av männen inte hade uttalat en bön sedan de var barn. ”Vi stakade oss och snubblade på orden”, sade han. ”Men chefen [President Benson] visade aldrig att han märkte det. Och efter några försök kände sig alla bättre till mods. Har det hjälpt? Ja, jag vill påstå att när man inleder ett möte på det sättet, kan folk uttrycka åsikter utan stolthet och inbilskhet.

Man kommer ganska snabbt överens om vad som *bör* göras i olika situationer.”⁴

President Bensons bröder i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum fick även de glädje av hans villighet att be. President Gordon B. Hinckley, som verkade som president Bensons förste rådgivare i första presidentskapet, sade:

”Jag har knäböjt med honom och hört honom be.

Hans böner var alltid intressanta. Nästan utan undantag bestod de till största delen av uttryck för tacksamhet. Han bad inte om så mycket. Han uttryckte tacksamhet för väldigt mycket.

Han tackade Herren för livet, för familjen, för evangeliet, för tron, för solsken och regn, för naturens rikedom och för människans frihetsälskande natur. Han tackade Herren för vänner och medarbetare. Han uttryckte kärlek till Frälsaren och tacksamhet för hans försoningsoffer. Han tackade Herren för möjligheten att tjäna människor.”⁵

President Benson och hans hustru Flora lade grunden till ett hem där alla bad, tillsammans och enskilt. Deras son Mark berättade: ”När pappa knäböjde i bön, hade han inte bråttom. Det fanns innebörd bakom hans ord. Det märktes klart och tydligt att han kommunicerade med vår Fader i himlen.”⁶ President och syster Benson lärde sina barn att be om personlig vägledning och styrka, och att be för varandra. En vän till familjen lade en gång märke till dessa lärdomars inflytande när hon deltog i en session under generalkonferensen med familjen Benson. Hon skrev:

”En aprildag ... , upptäckte jag en av källorna till en generalauktoritets styrka.

Jag satt med äldste Ezra Taft Bensons sex barn, av vilka en var min rumskamrat vid college. Mitt intresse växte när president David O. McKay annonserade att äldste Benson skulle bli näste talare. Jag såg respektfullt på äldste Benson, som jag tidigare aldrig hade träffat, när han gick fram till mikrofonen. Han var en storväxt man, en bra bit över 1,80 m lång. Han var internationellt känd som Förenta staternas jordbruksminister och ett särskilt vittne om Herren. Han verkade lugn och säker, han hade ju talat till åhörarskaror över

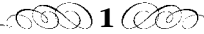
hela världen. Plötsligt rörde en hand vid min arm. En liten flicka lutade sig mot mig och viskade ivrigt: 'Be för pappa.'

En smula överrumplad tänkte jag: 'Orden skickas vidare längs bänkraden, och jag måste skicka vidare. Ska jag säga: "Be för äldste Benson"? Ska jag säga: "Du ska be för din far"? Jag kände behovet av att handla snabbt, så jag lutade mig åt sidan och viskade helt enkelt: 'Be för pappa.'

Jag såg hur viskningen vidarebefordrades längs raden till den plats där syster Benson satt. Hon hade redan böjt huvudet i bön. ...

Åren har gått, generalkonferenser har kommit och gått, och varje gång president Benson har stått upp för att tala har jag tänkt: 'Hans barn, som är skingrade över hela kontinenten, förenas nu i bön för sin far.'⁷

Ezra Taft Bensons lärdomar

Jesus Kristus lärde att vi ska alltid ska be.

Under sin tid på jorden lärde Jesus oss börens mönster:

"Så skall ni be: Fader vår, som är i himlen. Helgat blive ditt namn.

Komme ditt rike. Ske din vilja på jorden liksom den sker i himlen.

Ge oss i dag vårt bröd för dagen.

Och förlåt oss våra skulder, såsom också vi förlåter dem som står i skuld till oss.

Och för oss inte in i frestelse utan fräls oss från den onde. Ty riket är ditt och makten och äran i evighet, amen." (Matt. 6:9–13.)

Han lärde vidare att "de alltid borde be utan att tröttna". (Luk. 18:1.)

"Håll er vakna och be", sade han "så att ni inte kommer i frestelse." (Matt. 26:41.)

I denna tidshushållning varnar han oss: "Be alltid så att den onde inte får makt över dig och flyttar bort dig från din plats." (L&F 93:49.)

Frälsaren förkunnade för Joseph Smith: "Och i intet förtörnar människan Gud, eller mot ingen är hans vrede upptänd, utom mot

dem som inte erkänner hans hand i allt och inte lyder hans befallningar.” (L&F 59:21.)

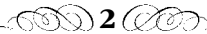
Sedan har vi följande instruktion från vår uppståndne Herre när han predikade bland det nephitiska folket på västra halvklotet: ”Ni [måste] alltid ... vaka och be så att ni inte blir frestade av djävulen och bortförda som hans fångar. ...

Ni måste alltid vaka och be så att ni inte faller i frestelse, ty Satan önskar få er så att han kan sälla er som vet.

Därför måste ni alltid be till Fadern i mitt namn.

Och vad ni än ber Fadern om i mitt namn, som är rätt, med tro på att ni skall få, se, det skall bli er givet.” (3 Nephi 18:15, 18–20.)⁸

Om vi vill gå framåt i helighet – bli mer till Guds behag – kan ingenting ersätta bönen. Därför bönfaller jag er att ge bönen – daglig bön – enskild bön – den främsta platsen i ert liv. Låt inte en dag gå förbi utan den. I alla tider har umgänget med den Allsmäktige varit en källa till styrka, inspiration och upplysning för män och kvinnor som format enskildas och nationers öden för alltid.⁹

Familjer som ber tillsammans välsignas med starkare kärleksband och himlens frid.

Herren säger att det är föräldrarnas ansvar att lära sina barn att be [se L&F 68:28]. Detta innebär inte enbart enskilda böner. Jag är säker på att det innebär att undervisa med hjälp av exempel genom familjeböner. Vi behöver det helgande inflytandet som kommer av hängivenhet i hemmet – att be tillsammans som familj.¹⁰

Vi behöver som familjer knäböja i familjebön, morgon och kväll. Att bara lägga till några ord till bordsbönen, något som är i färd med att bli brukligt på en del ställen, räcker inte. Vi behöver gå ned på våra knän i bön och tacksamhet.¹¹

Bönen har varit och är det ständigt närvarande ankaret för styrka och en källa till vägledning i våra familjeaktiviteter. Jag minns hur jag knäböjde vid våra små barns sängar och hjälpte dem med bönerna under deras första år, och hur jag senare såg de äldre bröderna och systrarna hjälpa sina yngre syskon. Vi höll familjebön morgon och kväll, och barnen fick också möjlighet att be, och höll speciella

”Vi behöver det helgande inflytandet som kommer av hängivenhet i hemmet – att be tillsammans som familj.”

böner för speciella problem. I familjebönen kunde ord yttras om till exempel ett barn med uppgifter i kyrkan. ... Vi bad om hjälp när ett av barnen stod inför ett svårt prov på high school. Speciellt omnämndes familjemedlemmar som var bortresta. ... Att vi speciellt tog upp särskilda angelägenheter i våra familjeböner skänkte självtillit, visshet och styrka till familjemedlemmar som stod inför svåra problem och uppgifter.¹²

Dispyter och irritation under dagen rinner ut i sanden när familjer närmar sig himlens tron tillsammans. Enigheten ökar. Banden av kärlek och tillgivenhet förstärks och himlens frid infinner sig.

I sådana hem uttalas böner i det fördolda morgon och kväll av medlemmarna i hushållet. Personliga problem och familjeproblem hanteras med tillit när himlens välsignelser nedkallats. Unga människor som deltar i en sådan familjeandakt har hjärtan som är fria

från ont uppsåt när de beger sig ut för en kväll med nöjen. Dessa unga människor utövar ett återhållsamt inflytande på gruppen när lockande frestelser dyker upp. Föräldrar som omger sina barn med den dagliga andaktens förädlade inflytande gör vad de kan för att skydda och bevara hemmet.¹³

3

Vi kan förbättra vår kommunikation med vår himmelske Fader.

Här följer fem förslag på hur vi kan förbättra vår kommunikation med vår himmelske Fader.

1. *Vi bör be ofta.* Vi bör vara ensamma med vår himmelske Fader minst två eller tre gånger varje dag – ”morgon, middag och kväll”, som skrifterna säger. (Alma 34:21.) Dessutom är vi tillsagda att alltid be. (Se 2 Nephi 32:9; L&F 88:126.) Detta betyder att vi med fyllda hjärtan ska närma oss vår himmelske Fader i ständig bön. (Se Alma 34:27.)

2. *Vi bör finna en lämplig plats där vi kan meditera och be.* Vi har uppmanats att göra detta ”i [våra] kammare och på [våra] dolda platser och i [vår] vildmark.” (Alma 34:26.) Vi bör alltså vara ostörda, i avskildhet. (Se 3 Nephi 13:5–6.)

3. *Vi bör förbereda oss för bönen.* Om vi inte känner oss upplagda för att be, då bör vi be tills vi känner att vi vill be. Vi bör vara ödmjuka. (Se L&F 112:10.) Vi bör be om förlåtelse och barmhärtighet. (Se Alma 34:17–18.) Vi måste förlåta dem som vi har ovänliga känslor för. (Se Mark. 11:25.) Men skrifterna varnar oss för att våra böner är förgäves om vi ”avvisar de behövande och de nakna och inte besöker de sjuka och lidande och inte ger av [våra] ägodelar”. (Alma 34:28.)

4. *Våra böner bör vara meningsfulla och relevanta.* Vi bör inte upprepa samma fraser varje gång vi ber. Vi skulle alla ta illa upp om de få ord en vän sade till oss var desamma dag efter dag, och om vännen såg samtalet som en plikt och knappt kunde vänta tills det var över så att han eller hon fick sätta på teven och glömma oss. ...

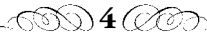
Vad ska vi be om? Vi bör be om vårt arbete, om kraft att motstå våra fienders och djävulens makt, om vår egen välfärd och andras

runt omkring oss. Vi bör rådgöra med Herren i alla våra beslut och i allt vi gör. (Se Alma 37:36–37.) Vi bör vara så tacksamma att vi tackar för allt det vi har. (Se L&F 59:21.) Vi bör erkänna hans hand i allt. Otacksamhet är en av våra stora synder.

Herren har sagt i en nutida uppenbarelse: ”Och den som tar emot allt med tacksamhet skall härliggöras, och den här jordens goda skall tillfalla honom, till och med hundrafalt, ja, mera.” (L&F 78:19.)

Vi bör be om det vi behöver, men vara försiktiga så att vi inte ber om sådant som kan skada oss. (Se Jak. 4:3.) Vi bör be om styrka att övervinna våra problem. (Se Alma 31:31–33.) Vi bör be om inspiration och välbefinnande för kyrkans president, generalauktoriteter, vår stavspresident, biskop, kvorumpresident, våra hemlärare, familjemedlemmar och våra samhällsledare. Andra förslag kunde ges, men med den Helige Andens hjälp vet vi vad vi ska be om. (Se Rom. 8:26–27.)

5. Sedan vi gjort vår begäran genom bön, har vi ansvaret att hjälpa till att uppfylla den. Vi bör lyssna. Kanske kommer Herren att ge oss råd redan medan vi står på knä.¹⁴

Gud bryr sig om oss och är redo att besvara våra böner när vi har tillit till honom och gör det som är rätt.

Det finns kraft i bönen. Allt är möjligt genom bön. Det var genom bön som himlarna öppnades i vår tidshushållning. Den fjortonårige pojken Josephs bön i den heliga lunden, öppnade upp en ny evangelieutdelning och fick Fadern och Sonen att visa sig i form av förhärligade himmelska väsen för honom [se Joseph Smith – Historien 1:11–17].¹⁵

Det är mitt vittnesbörd, mina bröder, systrar och vänner, att Gud hör och besvarar böner. Jag har aldrig tvivlat på detta. Sedan min barndom – på min mors knä där jag först lärde mig att be, som ung man i tonåren, som missionär utomlands, som far, som ledare i kyrkan, som ämbetsman i regeringen – har jag utan tvekan vetat att det är möjligt för män och kvinnor att i ödmjukhet och bön vända sig till och nedkalla denna osynliga kraft – att få sina böner besvarade. Människan står inte ensam, eller, hon behöver inte stå ensam. Bönen öppnar dörrar, bönen tar bort hinder, bönen lättar

ens bördor, bönen ger inre frid och tröst under tider av anspänning, stress och svårigheter. Tack Gud för bönen.¹⁶

Även i stunder av prövning och oro är det möjligt att närma sig Herren, att känna hans inflytande och hans stödjande kraft – att känna att man aldrig lämnas ensam, om man bara ödmjukar sig inför den Allsmäktige. Jag är tacksam för det vittnesbördet, för den tillförsikten.¹⁷

Av egen erfarenhet känner jag till börens kraft och styrka. ...

År 1946 fick jag i uppgift av president George Albert Smith att resa till det krigshärjade Europa och återupprätta våra missioner från Norge till Sydafrika och ordna ett program för distribution av välfärdsmedel.

Vi upprättade ett högkvarter i London. Sedan gjorde vi preliminära överenskommelser med de militära myndigheterna på kontinenten. En av de första som jag ville besöka var befälhavaren för Förenta staternas styrkor i Europa. Han var stationerad i Frankfurt.

När vi kom till Frankfurt gick min kamrat och jag för att söka få till stånd ett sammanträffande med generalen. Hans tjänsteman sade emellertid: "Mina herrar, det finns ingen möjlighet för er att få träffa generalen förrän om minst tre dagar. Han är mycket upptagen och hans kalender är fullbokad av möten."

Jag sade: "Det är mycket viktigt att vi får träffa honom, och vi kan inte vänta så länge. Vi måste vara i Berlin i morgon."

Han sade: "Jag är ledsen."

Vi lämnade byggnaden, gick ut till vår bil, tog av oss hattarna och bad tillsammans. Sedan gick vi tillbaka in i byggnaden och fann en annan tjänsteman på den posteringen. På mindre än femton minuter var vi inne hos generalen. Vi hade bett om att vi skulle få träffa honom och vidröra hans hjärta, för vi visste att alla hjälpsändningar, oavsett var de kom ifrån, måste överlämnas åt militären för distribution. Vårt syfte var, vilket vi förklarade för generalen, att dela ut våra egna förnödenheter till vårt eget folk genom våra egna kanaler och likaså ge mat till barn i allmänhet.

Vi förklarade välfärdsprogrammet och hur det fungerade. Slutligen sade han: "Ja, mina herrar, sätt igång och samla ihop era

förråd och när ni har samlat in dem, så har kanske reglerna ändrats.” Vi sade: ”Våra förnödenheter är redan insamlade – de finns alltid insamlade. Inom ett dygn från det vi har telegraferat till kyrkans första presidentskap i Salt Lake City kommer stora laster av förnödenheter att rulla mot Tyskland. Vi har många förrådshus fyllda med grundläggande förnödenheter.”

Då sade han: ”Aldrig har jag hört talas om ett folk med sådan framförhållning.” Hans hjärta påverkades som vi hade bett om. Innan vi lämnade hans kontor hade vi en skriftlig fullmakt på att vi fick distribuera våra förnödenheter till vårt eget folk genom våra egna kanaler.

Det är tillfredsställande för själen att veta att Gud bryr sig om oss och är redo att svara då vi sätter vår lit till honom och gör det som är rätt. Rädslan har ingen plats hos män och kvinnor som sätter sin lit till den Allsmäktige och som inte tvekar att ödmjuka sig när det gäller att söka gudomlig vägledning genom bön. Även om förföljelser skulle uppstå, även om svårigheter möter oss, kan vi finna tröst i bönen, för Gud talar frid till själen. Den friden, den andan av stillhet, är livets största välsignelse.

När jag var pojke i aronska prästadömet, lärde jag mig den här lilla dikten om bön. Den har fastnat i minnet:

*Att Gud besvarar bön jag vet,
men hur – det är hans hemlighet.
Jag vet att han oss gett sitt ord
att höra varje bön på jord.
Vi alltid får svar, för Gud är god.
Så jag ber och väntar med tålmod.
Men Faderns vishet är alltför stor
att jag alltid får det svar jag tror.
Jag betvivlar aldrig någonsin
att hans klokhets och kärlek är större än min.
Om det jag ber om är gott och rätt
besvarar han bönen – på sitt eget sätt.*

Jag vittnar för er, mina kära bröder och systrar, att Gud lever. Han är inte död. ... Jag vittnar om att det finns en Gud i himlen som hör och besvarar böner. Jag vet att detta är sant. Jag vill ödmjukt

Äldste Ezra Taft Benson och hans medarbetare bad om vägledning när de organiserade hjälparbetet i Europa efter andra världskriget.

uppmåna alla ... att hålla nära kontakt med vår Fader i himlen genom bön. Aldrig tidigare i denna tidshushållning har det rått ett större behov av bön. Att vi ständigt ska förlita oss på vår himmelske Fader och samvetsgrant sträva efter att förbättra vår kommunikation med honom är min uppriktiga vädjan.¹⁸

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- President Benson sade att vi inte skulle "[låta] ... en dag gå förbi" utan personlig bön (avsnitt 1). Hur har du blivit välsignad till följd av personliga böner?
- I avsnitt 2 nämner president Benson flera välsignelser som kommer till familjer som ber regelbundet tillsammans. När har du sett att familjebön leder till dessa välsignelser? Vad kan vi göra för att prioritera familjebön?

- Fundera över president Bensons fem förslag i avsnitt 3. Hur kan vart och ett av dessa förslag hjälpa oss ”förbättra vår kommunikation med vår himmelske Fader”? Fundera på vad du ska göra för att följa det här rådet.
- Hur kan president Bensons ord i avsnitt 4 hjälpa någon som tvivlar på bönen kraft? Vilka ord kan du lägga till president Bensons vittnesbörd?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Jak. 1:5–6; Enos 1:1–8; 3 Nephi 14:7–8; L&F 10:5; 19:38; 88:63

Studiehjälpmedel

En princip är en sanning som vägleder beslut och handlingar. ”Fråga dig medan du läser: ’Vilken evangelieprincip undervisas om i det här avsnittet? Hur kan jag tillämpa det här i mitt liv?’” (*Undervisning: Den högsta kallelsen* (2000), s. 17.)

Slutnoter

1. Se ”Bön”, *Nordstjärnan*, okt. 1977, s. 30.
2. *Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower* (1962), s. 31.
3. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), s. 268.
4. Citat från *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 268.
5. Gordon B. Hinckley, ”Farewell to a Prophet”, *Ensign*, juli 1994, s. 40.
6. Citat från *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 140.
7. Elaine S. McKay, ”Be för pappa”, *Nordstjärnan*, nov. 1988, s. 23–24.
8. Se ”Bed alltid”, *Nordstjärnan*, jun. 1990, s. 3.
9. Conference Report, apr. 1966, s. 131.
10. Conference Report, okt. 1947, s. 24.
11. Conference Report, okt. 1950, s. 147.
12. ”Family Joys”, *New Era*, jan. 1973, s. 4.
13. Conference Report, apr. 1949, s. 197–198.
14. Se ”Bed alltid”, s. 3–4.
15. Conference Report, okt. 1956, s. 108.
16. Conference Report, okt. 1956, s. 104.
17. Conference Report, apr. 1953, s. 39.
18. Se ”Bön”, *Nordstjärnan* okt. 1977, s. 31.

*I förtullvaron följde Jesus Kristus vår himmelske Faders
frälsningsplan, vilken bevarade vår handlingsfrihet.*

Valfrihet, en evig princip

”Handlingsfriheten har getts till oss alla så att vi kan fatta viktiga beslut som påverkar vår frälsning. Dessa beslut påverkar vår lycka i evigheten.”

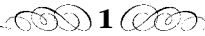
Ur Ezra Taft Bensons liv

Ezra Taft Benson levde och arbetade på en gård, och lärde sig därför konsekvenserna av goda beslut. Han berättade: ”Jag växte upp med tron att viljan och förmågan att arbeta är grundläggande för ett framgångsrikt jordbruk. Hårt, intelligent arbete är nyckeln. Använd den, så har du goda chanser att nå framgång.”¹ Som mycket liten lärde sig Ezra att han och hans familj skulle ha mer att äta om de valde att ta hand om sin trädgård. Han insåg att om han ville att det skulle gå bra för familjens mjölkproduktion, måste han besluta sig för att stiga upp tidigt varje dag för att mjölka korna.² Han såg att när han valde att arbeta hårt, anlidade lokala bönder honom till att gallra betor och räfsa hö.³ Han såg att även de trofasta får provningar, men han såg också att enskilda och familjer kunde bestämma sig för att bemöta provningarna på ett sätt som hjälpte dem vara lyckliga och framgångsrika.⁴

För den unge Ezra Taft Benson kunde en del konsekvenser av goda beslut mätas i mjölkhinkar, lastbilar med hö, och i generös betalning för ett hårt dagsverke. Andra var svårare att mäta men var mer varaktiga. Till exempel såg han hos sina föräldrar den glädje, frid och styrka som kommer när familjemedlemmar väljer att vara trofasta mot varandra och Herren.⁵ Han lärde sig att skördelagen – ”det människan sår skall hon också skörda” (Gal. 6:7) – gäller andliga ting så väl som fysiskt arbete.

Med den upplevelsen erfarenhet som grund, påminde president Ezra Taft Benson ofta de sista dagars heliga och andra om vikten av handlingsfrihet – friheten ”att välja den riktning de skulle följa.”⁶ Hans lärdomar om handlingsfrihetens princip innefattade mer än bara en påminnelse om att ”välja mellan rätt och fel”.⁷ Han sade att handlingsfriheten är förmågan att ”fatta viktiga beslut som är av betydelse för vår frälsning” och som ”påverkar vår lycka i evigheten”.⁸ Han uppmanade sista dagars heliga och andra att använda sin handlingsfrihet till att ”handla av sig själva”, utan att vänta på att bli befallda i allt.⁹ ”Handlingsfrihetens princip”, sade han, ”löper som en gyllene tråd genom Herrens hela evangelieplan till välsignelse för hans barn.”¹⁰

Ezra Taft Bensons lärdomar

Handlingsfrihet – valfrihet – är en gudagiven evig princip.

Jag vittnar om att vi är andebarn till en kärleksfull Gud, vår himmelske Fader. (se Apg. 17:29; 1 Nephi 17:36). Han har en storslagen frälsningsplan varigenom hans barn kan fullkomnas, som han är fullkomlig, och få uppleva glädjens fullhet, så som han upplever den. (Se 1 Nephi 10:18; 2 Nephi 2:25; Alma 24:14; 34:9; 3 Nephi 12:48; 28:10.)

Jag vittnar om att vår äldre broder i anden, ja, Jesus Kristus, i vår förjordiska tillvaro blev vår förutordinerade Frälsare i Faderns frälsningsplan. (Se Mosiah 4:6–7; Alma 34:9.) Han är Herre över vår frälsning och den ende varigenom vi kan återvända till vår Fader i himlen för att uppleva denna glädjens fullhet. (Se Hebr. 2:10; Mosiah 3:17; Alma 38:9.)

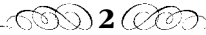
Jag vittnar om att Lucifer också fanns med i rådet i himlen. Han försökte tillintetgöra människans handlingsfrihet. Han gjorde uppror. (Se Mose 4:3.) Det uppstod en strid i himlen och en tredjedel av härskarna kastades ned till jorden och nekades att få en kropp. (Se Upp. 12:7–9; L&F 29:36–37.) Lucifer är fiende till all rättfärdighet och strävar efter att göra alla människor olyckliga. (Se 2 Nephi 2:18; 27; Mosiah 4:14.)¹¹

Huvudfrågan i detta förjordiska råd var: Ska Guds barn ha obegränsad handlingsfrihet att välja den väg de ska följa, vare sig god eller ond, eller ska de tvingas till lydnad? Kristus och alla som följde honom stod för det första förslaget – handlingsfrihet. Satan stod för det senare – förtyck och tvång.¹²

Skrifterna visar tydligt att en stor strid uppstod i himlen, en strid om frihetens princip – rätten att välja. (Se Mose 4:1–4; L&F 29:36–38; 76:25–27; Upp. 12:7–9.)¹³

Den strid som påbörjades i himlen om denna fråga är fortfarande inte över. Konflikten fortsätter på dödlighetens slagfält.¹⁴

Handlingsfriheten är en gudagiven, evig princip. Den stora frihetsplanen är evangeliets plan. Den innebär inga påtryckningar, inget tvång, ingen skrämsel. Människan är fri att ta emot eller förkasta evangeliet. Hon kan ta emot det och sedan vägra efterleva det, eller så kan hon ta emot det och efterleva det fullt ut. Men Gud tvingar oss aldrig att leva efter evangeliet. Han använder sig av övertygelse genom sina tjänare. Han kallar oss och visar oss vägen och han övertygar oss och uppmuntrar oss och han välsignar oss när vi svarar på detta, men han betvingar aldrig det mänskliga sinnet. (Se *Hymns*, 1985, nr. 240.)¹⁵

Det här livet är en prøvotid under vilken vi är fria att välja mellan gott och ont.

Abraham fick se vår himmelske Faders andebarn innan de kom till jorden. Även han fick se jordens skapelse, och Herren sade till honom: ”Och vi skall pröva dem med detta för att se om de kommer att göra allt vad Herren deras Gud befäller dem.” (Abraham 3:25.) I dessa gudomliga ord ges även uttryck för rätten att välja.¹⁶

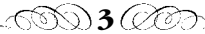
Det här livet är ett prov – ett prov i vilket ni och jag måste visa vad vi går för, ett prov som medför eviga konsekvenser för oss var och en. Och vår tid är nu – såsom varje generation haft sin – att lära oss våra plikter och utföra dem.¹⁷

Att Herren misshagas av ogudaktighet är sant. Att han föredrar att den inte uppträder är också sant. Att han hjälper dem som

bekämpar den är sant. Men att han över huvud taget tillåter den att uppträda genom sina barn här i dödligheten är ett bevis på att han har gett dem frihet att välja. Deras val ligger dock till grund för deras yttersta dom.¹⁸

Det finns ingen ondska som Jesus Kristus inte kan hindra. Allt är i hans händer. Den här jorden är hans rättmätiga herravälde. Trots det tillåter han ondska så att vi kan välja mellan gott och ont.¹⁹

Livet är en provotid i människans eviga existens, under vilken hon ges ... rätten att välja mellan rätt och fel. ... Dessa val leder till stora konsekvenser, inte endast i det här livet, utan, ännu viktigare, i det kommande livet. Det finns gränser som Satan inte kan passera. Innanför de gränserna tillåts han för närvarande att komma med orättfärdiga alternativ till Guds rättfärdiga principer och människan tillåts på så sätt att välja mellan gott och ont och därigenom avgöra vilken plats hon kommer till i nästa liv.²⁰

Vi använder vår handlingsfrihet till att fatta beslut som är avgörande för vår lycka nu och för evigt.

Gud älskar er liksom han älskar vart och ett av sina barn, och hans önskan och avsikt och härlighet är att ni skall återvända till honom, rena och obefläckade, sedan ni visat er värdiga en glädjefylld evighet i hans närhet.

Er Fader i himlen tänker på er. Han har gett er bud som leder er, som tuktar er. Han har också skänkt er den fria viljan – handlingsfriheten – ”om [ni] kommer att göra allt vad [han] befäller”. (Abraham 3:25.) Hans rike här på jorden är väl organiserat, och era ledare är måna om att hjälpa er. Ni ska veta att ni ständigt är föremål för vår kärlek, vår omtanke och våra böner.

Satan tänker också på er. Han har bestämt sig för att förgöra er. Han tuktar er inte med bud, utan erbjuder er istället frihet att ”göra som ni vill”. ... Satans program är: ”lek nu och betala senare”. Han strävar efter att göra alla människor lika olyckliga som han själv är [se 2 Nephi 2:27]. Herrens program är lycka nu och glädje för alltid genom att leva efter evangeliet.²¹

Vi är fria att välja, men vi är inte fria att ändra på följderna av våra val.²²

Vår tro skulle helt klart inte prövas särskilt mycket om vi omedelbart fick hela belöningen för varje god gärning, eller omedelbar bestraffning för varje synd. Men en räkenskap måste till sist avläggas för dem alla, det finns inget tvivel om det.²³

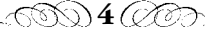
Även om en människa kan finna tillfälligt nöje i synden, är slutresultatet olycka. "Ogudaktighet har aldrig inneburit lycka." (Alma 41:10.) Synden skapar disharmoni med Gud och är nedslående för anden. Därför gör en människa klokt i att granska sig själv för att se om hon lever i harmoni med alla Guds lagar. Varje lag vi håller medför en särskild välsignelse. Varje lag vi bryter medför ett visst straff. De som är nedtyngda av förtvivlan bör komma till Herren, för hans ok är mildt och hans börda lätt. (Se Matt. 11:28, 18–30.)²⁴

Vår största uppgift här i livet är att fatta beslut. En av de största gåvorna Gud har gett människan är ... rätten att välja, men han har också gett människan ansvaret för dessa val. ... Vi styr våra egna liv mot framgång eller misslyckande. Vi väljer inte bara våra slutliga mål, utan vi bestämmer också själva många gånger hur vi ska nå dessa mål och, genom vår flit eller brist på den, hur fort vi uppnår dem. Detta kräver personlig ansträngning och energi och sker inte utan motstånd eller konflikter.²⁵

Mänsklighetens och civilisationens öde hänger på om människan ska använda sin ... handlingsfrihet till att gå i rätt riktning eller ignorera eviga lagar på egen risk och skörda konsekvenserna. Dagens verkliga problem är därför inte ekonomiska eller politiska. De är andliga i den bemärkelsen att människan måste lära sig att rätta sig efter de lagar som Gud har givit till människan.²⁶

Handlingsfriheten har givits till oss alla så att vi kan fatta viktiga beslut som påverkar vår frälsning. Dessa beslut påverkar vår lycka i evigheten.²⁷

Våra beslut har format oss till dem vi är. Vår eviga bestämmelse avgörs av de beslut som vi ännu måste fatta.²⁸

Beslut som är av avgörande betydelse kräver ansträngningar under bön.

Om vi ska kunna fatta riktiga, kristuslika beslut, måste vi för det första leva så att vi kan vända oss till och använda den osynliga kraft utan vilken ingen människa bäst kan fatta beslut.

Ett av de mest betydelsefulla besluten i denna tid fattades när pojken Joseph Smith beslutade sig för att följa Jakobs uppmaning: ”Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den. Men han skall be i tro utan att tvivla. Ty den som tvivlar liknar havets våg, som drivs och piskas av vinden.” (Jak. 1:5–6.)

Miljontals mäns och kvinnors frälsning i denna tidernas fullhets utdelning står och faller med detta beslut! Vi måste komma ihåg att enskilda individer är betydelsefulla och att de beslut de fattar kan påverka andra djupt.²⁹

Herren har sagt: ”Bulta, och det skall öppnas för er” (3 Nephi 14:7; Matt. 7:7). Med andra ord krävs det att vi anstränger oss.³⁰

Kloka beslut fattas vanligen efter arbete, kamp och ansträngning under bön. Herrens reaktion på Oliver Cowderys svaga ansträngning gör detta klart för oss: ”Men se, jag säger dig, att du måste utforska det i ditt eget sinne. Sedan måste du fråga mig om det är rätt, och om det är rätt skall jag få ditt hjärta att brinna inom dig, därför skall du känna att det är rätt.” (L&F 9:8.)

Låt oss därför börja med att säga att ett uppriktigt sökande efter vår Fader i himlen, med tro på att han besvarar våra böner, är en säker grund att utgå från. ... Herren hämtar [inte] vatten från en uttorkad brunn, så vi måste göra vår del. Ibland kräver försöken att fatta rätt beslut en hel del energi, studier och långmodighet.³¹

När det gäller mycket viktiga beslut kan fasta tillsammans med bön ge stor andlig insikt.³²

*Herren vill att vi använder vår handlingsfrihet till att
"verka med iver för en god sak" (L&F 58:27).*

5

Vi handlar av oss själva och Herren förväntar sig att vi gör gott av egen fri vilja.

År 1831 sade Herren till sin kyrka:

”Ty se, det är inte lämpligt att jag skall befalla i allt, ty den som är tvingad till allt, han är en lat och oförståndig tjänare. Därför får han ingen lön.

Sannerligen säger jag: Människorna skall verka med iver för en god sak och göra mycket av egen fri vilja och åstadkomma mycket rättfärdighet.

Ty inom dem finns kraften varigenom de kan handla av sig själva. Och i den mån som människor gör gott skall de på intet sätt mista sin lön.

Men den som inte gör något förrän han blir befalld och tar emot en befallning med tveksamt hjärta och utför den med lättja, han är fördömd.” (L&F 58:26–29.)

Herrens avsikter – det stora målet – förblir detsamma: Hans barns frälsning och upphöjelse.

Vanligtvis ger Herren oss de huvudsakliga mål som ska uppnås och vissa riktlinjer att följa, men han förväntar sig att vi ska utarbeta de flesta detaljerna och metoderna. Metoder och procedurer utvecklas vanligen genom studier och bön och genom att leva så att vi kan erhålla och följa Andens maningar. Mindre andligt utvecklade människor, som de under Moses tid, behövde befallas i många ting. Idag blickar de andligt vakna mot målet, undersöker de riktlinjer som framlagts av Herren och hans profeter, och handlar sedan med en bön i hjärtat – utan att behöva befallas ”i allt”. Denna inställning förbereder människan för gudaskap. ...

Ibland väntar Herren hoppfullt på att hans barn ska handla av sig själva. När de inte gör det, går de miste om den större belöningen, och antingen låter Herren det hela vara och låter dem lida följderna, eller så måste han uttrycka sig tydligare. Oftast, är jag rädd, blir belöningen mindre ju fler anvisningar han måste ge oss.³³

Vi bör ”verka med iver” för goda saker och göra världen till bättre plats för att vi levit i den.³⁴

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- På vilka sätt har du kunnat se att ”den strid som påbörjades i himlen ... [ännu inte] är över”? (Se avsnitt 1.) Vad kan vi göra för att fortsätta stå för handlingsfrihetens princip?
- Människor undrar ofta varför Gud tillåter ondska att existera i världen. Hur hjälper oss president Bensons undervisning i avsnitt 2 att besvara den frågan?
- Vad kan vi göra för att hjälpa barn och ungdomar förstå sanningarna i avsnitt 3? Vad kan vi göra för att hjälpa barn och ungdomar förstå vilken inverkan deras beslut har på dem?
- Begrunda president Bensons råd om att fatta ”riktiga, kristuslika beslut” (avsnitt 4). Vad har du lärt dig om att kombinera bön med ihärdiga ansträngningar?

- Vad innebär det för dig att ”verka med iver för en god sak”? Hur förändras ditt liv när du gör bra saker ”av egen fri vilja” istället för att vänta på att bli befalld? (Se avsnitt 5.)

Skriftställen som hör till detta ämne:

5 Mos. 11:26–28; Jos. 24:15; 2 Nephi 2:14–16; Alma 42:2–4; Helaman 14:30–31; L&F 29:39–45; 101:78

Undervisningstips

Diskussioner i små grupper ”ger ett stort antal personer möjlighet att delta i en lektion. Personer som vanligtvis är tveksamma till att delta kanske kommer med idéer i en liten grupp som de inte skulle gjort framför hela gruppen” (*Undervisning: Den högsta kallelsen* [2000], s. 167).

Slutnoter

1. Citerad i Gene Allred Sessions, *Latter-day Patriots* (1975), s. 77–78.
2. Se Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), s. 18–19, 34.
3. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 40–41.
4. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 19–20.
5. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 17, 22, 25–26, 29–31, 34–37.
6. ”The Constitution – A Glorious Standard”, *Ensign*, sept. 1987, s. 6.
7. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1975), s. 402.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 24.
9. Se Conference Report, apr. 1965, s. 122.
10. Conference Report, okt. 1966, s. 121.
11. Se ”Jag vittnar”, *Nordstjärnan*, jan. 1989, s. 74.
12. ”The Constitution – A Glorious Standard”, s. 6.
13. Conference Report, okt. 1966, s. 121.
14. ”The Constitution – A Glorious Standard”, s. 6.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 82.
16. *So Shall Ye Reap* (1960), s. 221.
17. Conference Report, apr. 1967, s. 59.
18. *Strength for the Battle: An Address Given by Ezra Taft Benson at the New England Rally for God, Family and Country* (1966), s. 14–15.
19. *Come unto Christ* (1983), s. 132.
20. *God, Family, Country*, s. 402.
21. Se ”Ett budskap till den uppväxande generationen”, *Nordstjärnan*, apr. 1978, s. 44–45.
22. *Come unto Christ*, s. 40.
23. *God, Family, Country*, s. 326.
24. Se ”Förtvivla ej”, *Nordstjärnan*, mars 1987, s. 2.
25. *God, Family, Country*, s. 145.
26. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 83–84.
27. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 24.
28. *God, Family, Country*, s. 143.
29. *God, Family, Country*, s. 144.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 451.
31. *God, Family, Country*, s. 149.
32. *God, Family, Country*, s. 152.
33. Conference Report, apr. 1965, s. 121–122.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 676–677.

President Ezra Taft Benson var ett föredöme i att leva med glädje.

Att leva med glädje under svåra tider

”Lycka här och nu består i att fritt, kärleksfullt och glatt erkänna Guds vilja för oss – och att göra det på alla sätt och vis, i stort och i smått.”

Ur Ezra Taft Bensons liv

Ett av president Ezra Taft Bensons tidiga uppdrag som apostel var att lindra nöden hos de heliga i Europa efter andra världskriget. När han reste runt i Tyskland träffade han trofasta människor som hade förmåga att höja sig över förödelsen omkring dem. Han skrev i sin dagbok:

”Den värsta förstörelsen jag bevittnat såg jag idag. ... När jag åkte längs gatorna [i Berlin] och promenerade på några som var oframkomliga med bil, såg jag halvsvaltna kvinnor ivrigt betala skyhöga priser för potatisskal. ... Jag såg gamla män och kvinnor med små yxor som ivrigt grävde bland trädstubbar och rötter i ett försök att få fram flisor av bränsle för att sedan dra dessa långa sträckor hem på vad som än kunde rulla – allt från två små hjul på en trasig barnvagn till små vagnar – som dragdjur.

Senare stod jag i en kall, halvt raserad hörsal på tredje våningen vid en bombad gata inför 480 halvsvaltna men trofasta sista dagars heliga på ett konferensmöte. Det var inspirerande att se trons ljus. ... Det fanns ingen bitterhet eller vrede, utan bara ett ljuvligt utbyte av och uttryck för tro på evangeliet.”¹

”Inte en enda medlem uttryckte klagan över sina omständigheter trots det faktum att några svalt mitt framför ögonen på oss.

... Våra heliga ... är fulla av hopp, mod och tro, och överallt ser de glatt framåt med uttryck för djupaste tro på evangeliet och

sitt medlemskap i kyrkan. Det var en av de finaste manifestationer vi någonsin sett av evangeliets verkliga frukter i mäns och kvinnors liv.”²

President Benson såg även exempel på hopp och optimism i sina hemtrakter där många av hans kollegor i jordbruket förblev gladlynta även när de stod inför allvarliga svårigheter. Han sade:

”Jag minns att jag närvarade vid ett möte nära Bancroft i Idaho. ... Vi hade haft ett härligt möte och när det var över hälsade jag på några av de fina bönderna som var där, och bland dem fanns en man vid namn broder Yost, och jag sade: ’Broder Yost, hur går det med gården?’ Broder Yost sade: ’Å, det går bra, broder Benson, men jag ligger tjugotusen dollar sämre till än jag gjorde för tre dagar sedan.’ Jag frågade: ’Vad är det som hänt – ännu en frost?’ Han svarade: ’Ja, den slog till precis när vetet skulle mogna, och du vet vad det innebär.’ Han sade: ’Vi ska starta slåttermaskinerna imorgon, men det ordnar sig. Vi har fortfarande lite vete i tunnan, och vi har lagt undan åtminstone en del av vårt årsförråd. Vi kommer inte att svälta, och det blir en ny skörd.’ När vi skildes åt sade min hustru: ’Vilken härlig inställning.’

Vi körde vidare ner till Logan [en stad i Utah, ungefär 13 mil från Bancroft]. Vi hade med oss våra fyra barn och vi stannade till på Main Street för att köpa kakor till småbarnen i en mataffär. Och vem träffade vi på trottoaren om inte broder Yost. Jag sade: ’Men vad gör du ända här nere?’ Han svarade: ’Broder Benson, det är vår tempeldag.’ Och jag sade: ’Du låter dig då inte nedslås av bakslag, eller hur?’ Sedan lärde han mig en läxa. Han sade: ’Broder Benson, när vi råkar ut för bakslag behöver vi templet ännu mer.’³

President Bensons eget sätt att möta motgångar lyfte dem som kände honom, precis som andra heligas exempel stärkte honom. Äldste Neal A. Maxwell i de tolv apostlarnas kворum beskrev president Benson som en ”noggrann betraktare av händelser, [en som] vidmakthåller en viss hoppfullhet och gladlynthet som vi kan lära oss något av. Sådan hoppfullhet”, sade äldste Maxwell, ”kommer inte av att ignorera händelseutvecklingen, utan av att iakttä den och ändå se bortom den mot löftena om hur riket till slut ska segra.”⁴

Ezra Taft Bensons lärdomar

1

Med tro på vår himmelske Fader kan vi känna hopp inför framtiden, optimism inför dagens uppgifter och inre frid.

Vi drabbas alla av besvikelser och modfällighet – det är en del av livet. Men om vi har tro varar våra bakslag bara ett ögonblick och framgång kommer ur det som såg ut som ett misslyckande. Vår himmelske Fader kan åstadkomma mirakel genom var och en av oss om vi bara litar på honom.⁵

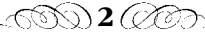
Det är en stor välsignelse att ha en inre frid, att ha tillit, att ha en anda av stillhet och inre lugn i stunder av stridigheter och kamp, i stunder av sorg och motgång. Det ger näring till själen att veta att Gud står vid rodret, att han bryr sig om sina barn, och att vi helt och hållet kan lita på honom.⁶

Bön – uthållig bön – kan sätta oss i förbindelse med Gud, vår största källa till tröst och råd. ”Be alltid, så att du kan avgå med seger.” (L&F 10:5.) ”Jag ansträngde mig av alla krafter att ropa till Gud om befrielse” – så beskriver den unge Joseph Smith det sätt han använde i den heliga lunden för att hindra ondskan från att förgöra honom. (Joseph Smith – Historien 1:16.)⁷

Utän tro på vår himmelske Fader kan vi inte lyckas. Tron ger oss en vision om vad som kan hända, hopp om framtiden och optimism i våra dagliga uppgifter. När vi har tro tvivlar vi inte på verkets slutliga framgång.⁸

Av alla människor borde vi som sista dagars heliga vara de mest optimistiska och minst pessimistiska. För även om vi vet att ”friden skall tas bort från jorden, och djävulen skall få makt över sitt eget herradöme”, vet vi också att ”Herren [skall] ha makt över sina heliga och skall regera mitt ibland dem”. (L&F 1:35–36.)

I förvisningen att kyrkan ska förbli orubbad och att Gud leder den genom de svåra tider som ligger framför oss, blir det vårt personliga ansvar att se till att var och en av oss förblir trofast mot kyrkan och dess lära. ”Men den som förblir ståndaktig och inte låter sig övervinnas, han skall bli frälst.” (Joseph Smith – Matteus 1:11.)⁹

Lyckan måste förvärfvas från dag till dag, men den är mödan värd.

Vi har egentligen ingen anledning att oroa oss. Lev efter evangeliet, håll buden. Be era böner morgon och kväll i ert hem. Upprätthåll kyrkans normer. Försök att leva med lugn och glädje. ... Lyckan måste förvärfvas från dag till dag. Men den är mödan värd.¹⁰

När George A. Smith var mycket sjuk, fick han besök av sin kusin, profeten Joseph Smith. Den plågade mannen berättade: "Han [profeten] sade till mig att jag aldrig, oavsett vilka svårigheter som omger mig, skulle bli modfärd. Om jag så sänktes ner i det djupaste gruvschaktet i Nova Scotia och Klippiga bergen staplades upp över mig, så skulle jag inte tappa modet utan uthärda, utöva tro och vara tapper, så skulle jag till sist hamna överst." ...

Det finns tillfällen då ni helt enkelt måste hålla ut i rättfärdighet och vänta ut djävulen tills hans nedslående ande lämnar er. Som Herren sade till profeten Joseph Smith: "Dina motgångar och dina lidanden skall endast vara ett ögonblick,

och därefter skall Gud, om du har uthärdat väl, upphöja dig i höjden." (L&F 121:7–8.)

Om ni framhårdar i ädel strävan, även när ni omges av ett moln av depression, kommer ni till slut ut i solskenet. Till och med vår Mästare Jesus Kristus fortsatte, när han utstod den överväldigande prövningen att lämnas ensam av sin Fader under korsfästelsen, att utföra sitt arbete för människornas barn. Kort därefter förhärligades han och tog emot glädjens fullhet. Medan ni genomgår er prövning, kan ni minnas era tidigare segrar och räkna de välsignelser ni har med ett fast hopp om att ännu större kommer om ni är trofasta. Och ni kan vara förvissade om att Gud i sinom tid kommer att torka alla era tårar och att "ögat inte har sett och örat inte hört och människohjärtat inte kunnat ana, vad Gud har berett åt dem som älskar honom". (1 Kor. 2:9.)¹¹

Var glada i allt ni gör. Lev i glädje. Lev lyckligt. Lev entusiastiskt i vetskapen om att Gud inte lever i dysterhet och melankoli, utan i ljus och kärlek.¹²

"Att leva lyckligt är att växa i andlig styrka mot fullkomlighet."

3

Vår himmelske Fader vill att vi ska vara glada, och han välsignar oss när vi följer hans vilja för oss.

"Människorna är till för att de skall kunna ha glädje" (2 Nephi 2:25). Vår himmelske Fader vill att vi ska vara lyckliga. Han förväntar sig att vi ska vara lyckliga. Men det finns ingen lycka i att sänka normerna. Det finns ingen lycka när ni underlåter att leva efter era övertygelser, efter det ni vet är rätt. Det är så lätt att skapa vanan att bara ta lite lätt på vissa saker. Det är så lätt att ta för vana att finna fel, eller kritisera, att i våra hjärtan reservera oss mot vissa saker i kyrkan. Det är lätt hänt att vi blir lite bittra och sedan håller fast vid det, att vi blir ledsna och har en sorgsen uppsyn. En sorgsen uppsyn har aldrig vunnit i krig eller kärlek.¹³

Inser vi att lycka här och nu kommer av att vi fritt, kärleksfullt och glatt erkänner Guds vilja för oss – och utför den på alla sätt

i stort och i smått? Att leva fullkomligt är att leva lyckligt. Att leva lyckligt är att växa i andlig styrka mot fullkomlighet. Varje handling som utförs i enlighet med Guds vilja är en del av den tillväxten. Låt oss inte stycka upp våra liv. Låt oss leva helt och fullt och förakta illusoriska hedersbetygelser och lovprisningar som inte är godkända av Gud. Låt oss minnas att den verkliga källan till vår styrka och lycka inte påverkas av människor och omständigheter.¹⁴

Vi måste om och om igen lära oss att det bara är genom att ta emot och efterleva kärlekens evangelium, så som Mästaren lärde det, och bara genom att göra hans vilja, som vi kan bryta de band av okunskap och tvivel som håller oss bundna. Vi måste lära denna enkla, härliga sanning så att vi kan uppleva Andens ljuvliga glädje nu och för evigt. Vi måste glömma oss själva och göra hans vilja. Vi måste sätta honom främst i våra liv. Ja, våra välsignelser mångfaldigas när vi delar med oss av hans kärlek till vår nästa.¹⁵

”Bröder”, sade Paulus, ”men ett gör jag: jag glömmer det som ligger bakom och sträcker mig mot det som ligger framför

och jagar mot målet för att vinna segerpriset, Guds kallelse till himlen i Kristus Jesus.” (Fil. 3:13–14.)

Låt era sinnen fyllas av målet att vara lika Herren, och ni fördriver deprimerande tankar i er iver att lära känna honom och göra hans vilja. ”Var så till sinnes”, sade Paulus. (Fil. 2:5.) ”Vänd er till mig i varje tanke”, sade Jesus. (L&F 6:36.) Och vad blir följderna om vi gör det? ”Den som är fast i sitt sinne bevarar du i frid, ... ty på dig förtröstar han.” (Jes. 26:3.)¹⁶

Vi är aldrig ensamma om vi lever som vi bör, eftersom vår Fader alltid är med oss och välsignar oss. Han vill att vi ska ha framgång. Han vill att vi ska vara lyckliga. Han vill att vi ska uppnå de goda mål vi sätter upp. Han gör sin del om vi gör vår del.¹⁷

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Hur kan det komma sig att tro på Gud ger oss ”hopp inför framtiden och optimism inför dagens uppgifter”? Vilka råd i avsnitt 1 skulle du kunna dela med dig av till någon som längtar efter inre frid? Varför skulle du välja dessa ord?

- När du läser igenom avsnitt 2, fundera över ett tillfälle då du behövde ”hålla ut i rättfärdighet” under en motgång. Fundera över vad den erfarenheten har gett dig. På vilka sätt hjälper Herren oss när vi är villiga att troget uthärda prövningar?
- Har du haft några upplevelser som hjälpt dig att känna att vår himmelske Fader vill att du ska vara lycklig och framgångsrik? Hur tror du att ”lycka här och nu kommer av att ... glatt [erkänna] Guds vilja för oss”? (Se avsnitt 3.)

Skriftställen som hör till detta ämne:

Matt. 11:28–30; Joh. 14:27; 16:33; Gal. 5:22; Mosiah 2:41; Moroni 9:25–26; L&F 101:11–16

Studiehjälpmedel

”Skaffa dig överblick, antingen genom att snabbt läsa igenom boken, kapitlet eller avsnittet, eller genom att gå igenom rubrikerna. Försök förstå sammanhang och bakgrund” (*Predika mitt evangelium* [2004], s. 23). Läs gärna ett kapitel eller avsnitt mer än en gång så att du kan få en djupare förståelse. När du gör det kan du få djupa insikter.

Slutnoter

1. *A Labor of Love: The 1946 European Mission of Ezra Taft Benson* (1989), s. 64, 65.
2. *A Labor of Love*, s. 65.
3. ”Receive All Things with Thankfulness”, *New Era*, nov. 1976, s. 7–8.
4. Neal A. Maxwell, *Wherefore, Ye Must Press Forward* (1977), s. 69.
5. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 68.
6. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 68.
7. Se ”Förtvivla ej”, *Nordstjärnan*, mars 1987, s. 2.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 67.
9. Se ”Förtvivla ej”, s. 2.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 342.
11. Se ”Förtvivla ej”, s. 6; uttalandet av Joseph Smith återfinns i *Kyrkans presidents lärdomar: Joseph Smith* (2007), 233.
12. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 339.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 361.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 339.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 360.
16. Se ”Förtvivla ej”, s. 5.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 385.

Herren sade: "Min nåd är tillräcklig för alla människor som ödmjucar sig inför mig" (Ether 12:27).

Principer för sann omvändelse

De som betalar priset för sann omvändelse har ett löfte. Ni kan bli rena igen. Förtvivlan kan lyftas bort. Förlåtelsens ljuva frid kan flöda in i ert liv.

Ur Ezra Taft Bensons liv

I sitt första generalkonferenstal som kyrkans president, sade president Ezra Taft Benson: "När jag har sökt Herrens vägledning har jag åter fått bekräftat i mitt sinne och mitt hjärta Herrens uppmaning om att inte 'tala ... om något annat än omvändelse till detta släktled'. (L&F 6:9; 11:9.) Detta har varit ett tema för varje sista dagars profet."¹

Även innan han kallades som kyrkans president, var omvändelse ett viktigt tema för president Benson i hans verksamhet. Han hade fått det rådet av George Albert Smith, dåvarande president för de tolv apostlarnas kворum. I ett brev som skrivits strax efter president Bensons kallelse till apostlaskapet, sade president Smith: "Din mission hädanefter är att finna sätt att sprida sanningen och varna de människor du kommer i kontakt med på vänligast möjliga sätt för att omvändelse är det enda universalmedlet mot denna världens ondska."²

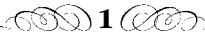
President Benson var sitt uppdrag trogen och undervisade om evangeliet i hela världen. Han lärde att "det är bättre att förbereda och förebygga än att återställa och ångra".³ Men han sade också att "vi [alla] har behov av omvändelse".⁴ Han betonade den hjärtats "[mäktiga] förändring" som är förenad med omvändelse (se Alma 5:12–14) och förklarade Frälsarens roll i att åstadkomma en sådan förändring:

"Herren arbetar inifrån och ut. Världen arbetar utifrån och in. Världen vill ta bort människorna ur slummen. Kristus tar bort

slummen ur människorna, och sedan tar de sig själva ur slummen. Världen vill forma människorna genom att förändra deras omgivning. Kristus förändrar människorna, som sedan förändrar sin omgivning. Världen vill forma det mänskliga beteendet, men Kristus kan förändra människans natur. ...

Ja, Kristus förändrar människan och förändrade människor kan förändra världen.”⁵

Ezra Taft Bensons lärdomar

Om vi verkligen vill omvända oss, måste vi först och främst komma till insikt om att evangeliets plan är lycksalighetens plan.

Medlemskap i kyrkan brukar vanligtvis innebära att en persons namn finns officiellt uppfört i kyrkans medlemsförteckning. ...

Herren ger emellertid en helt annorlunda beskrivning av en medlem i hans rike. År 1828 sade han genom profeten Joseph Smith ”Se, detta är min lära: Den som omvänder sig och kommer till mig, *han är min kyrka.*” (L&F 10:67; kursivering tillagd.) För honom vars kyrka detta är, innebär medlemskapet mycket mer än att bara ha namnet infört i matrikeln.

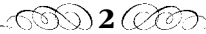
Jag skulle därför vilja utveckla några viktiga begrepp som vi måste känna till och tillämpa om vi på allvar ska kunna omvända oss och komma till Herren.

En list, som Satan mycket ofta använder sig av, är att få oss att tro att Guds bud är avsedda att inskränka vår frihet och hindra oss från att bli lyckliga. Särskilt ungdomar tänker ibland att Herrens normer är som stängsel eller kedjor som hindrar dem från att delta i de aktiviteter som verkar angenämast i livet. Det är emellertid precis tvärtom. Evangeliets plan är *planen* genom vilken människan kan erhålla fullständig glädje. Detta är det första begreppet som jag vill betona. Evangeliets principer utgör de steg och riktlinjer som hjälper oss finna verklig lycka och glädje.

Kunskapen om det här fick psalmisten att utbrista: ”Hur kär har jag inte din undervisning! ... Dina bud gör mig visare än mina fiender. ... Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig. ... Jag

har dina vittnesbörd till min eviga arvedel, de är mitt hjärtas fröjd.” (Ps. 119:97–98, 105, 111.)

Om vi verkligen vill omvända oss och komma till honom så att vi kan kallas medlemmar i hans kyrka, måste vi först och främst komma till insikt om denna eviga sanning – evangeliets plan är *lycksalighetens* plan. *Ogudaktighet har aldrig gjort, gör aldrig och kommer aldrig* att göra en människa lycklig [se Alma 41:10]. Att bryta mot Guds lagar för endast med sig förtvivlan, trældom och mörker.⁶

Tro på Jesus Kristus föregår sann omvändelse.

Ett annat begrepp som är viktigt för oss att förstå är förhållandet mellan omvändelsens och trons princip. Omvändelse är den näst viktigaste av evangeliets principer. Den första är att vi måste ha tro på Herren Jesus Kristus. Varför är det så? Varför måste tro på Herren föregå sann omvändelse?

För att besvara den frågan finns det något vi måste känna till om Mästarens försoningsoffer. Lehi lärde att ”intet kött kan vistas i Guds närhet utom genom den helige Messias förtjänster och barmhärtighet och nåd”. (2 Nephi 2:8.) Inte ens den mest rättfärdiga och uppriktiga person kan frälsa sig själv endast på egna förtjänster, för, som aposteln Paulus sade till oss: ”Alla har syndat och saknar härligheten från Gud.” (Rom. 3:23.)

Om det inte vore för Frälsarens fullkomliga, syndfria liv, vilket han villigt gav för oss, kunde det inte finnas någon återlösning från synd.

Omvändelse innebär därför mer än att bara ändra sitt beteende. Många män och kvinnor i världen uppvisar stor viljestyrka och självdisciplin när det gäller att övervinna dåliga vanor och köttets svagheter. Samtidigt skänker de inte Mästaren en tanke. Ibland förkastar de honom till och med öppet. Att ändra sitt beteende på det sättet är inte detsamma som sann omvändelse.

Tro på Herren Jesus Kristus är grunden att bygga uppriktig och meningsfull omvändelse på. Om vi verkligen söker efter att utplåna synden, måste vi först se till honom som är upphovet till vår frälsning.⁷

 3

Omvändelse innebär en mäktig förändring i hjärtat.

Det tredje viktiga principen som vi måste förstå om vi ska kunna vara sanna medlemmar i kyrkan är att omvändelse inte bara innebär en förändring av våra handlingar, utan en förändring i hjärtat.

När kung Benjamin avslutade sitt enastående tal i Zarahemlas land, ropade folket med en röst att de trodde hans ord. De visste med säkerhet att hans löften om återlösning var sanna, eftersom, sade de: "Herren den Allsmäktiges Ande... har åstadkommit en mäktig förändring inom oss, eller i våra hjärtan, [och lägg märke till det här] så att vi inte längre har någon benägenhet att göra ont, utan att ständigt göra gott." (Mosiah 5:2.)⁸

Kan människornas hjärtan förändras? Ja, naturligtvis! Det sker varje dag i kyrkans storslagna missionärsarbete. Det är ett av de vanligaste Kristi underverk i vår tid. Om det inte har hänt dig, borde det hända dig.

Herren sade till Nikodemus att "den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike". (Joh. 3:3.) ...

Alma sade: "Och Herren sade till mig: Förundras inte över att hela människosläktet, ja, män och kvinnor, alla nationer, släkter, tungomål och folk, måste födas på nytt. Ja, födas av Gud, förändras från sitt köttliga och fallna tillstånd till ett tillstånd av rättfärdighet, genom att de återlöses av Gud och blir hans söner och döttrar.

Och på så sätt blir de nya skapelser, och om de inte gör det, kan de på intet sätt ärva Guds rike." (Mosiah 27:25–26.) ...

Almas fjärde kapitel beskriver en period i nephiternas historia då "kyrkans tillväxt [hämmades]". (Alma 4:10.) Alma bemötte detta problem genom att avstå från sitt ämbete som överdomare "och ägnade sig själv helt åt det höga prästadömet", vilket var hans ansvar. (Alma 4:20.)

Han bar ett "oförfalskat vittnesbörd" mot folket (Alma 4:19), och i Almas femte kapitlet ställde han drygt 40 väsentliga frågor. Han talade öppet till kyrkans medlemmar och sade "nu frågar jag er, mina bröder i kyrkan: Har ni blivit andligen födda av Gud? Har ni

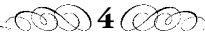
Genom omvändelse upplevde Alma den yngre en mäktig förändring i hjärtat

fått hans bild i ert ansikte? Har ni upplevt denna mäktiga förändring i era hjärtan?” (Alma 5:14.)

Han fortsatte: ”Om ni har upplevt en hjärtats förändring, och om ni har känt er manade att sjunga sången om den återlösande kärleken, så vill jag fråga: Har ni den känslan nu?” (Alma 5:26.)

Skulle inte kyrkan dramatiskt tillväxa idag, med ett ökande antal människor som är födda på nytt? Kan ni föreställa er vad som skulle kunna hända i våra hem? Kan ni föreställa er vad som skulle hända med ett allt större antal exemplar av Mormons bok i händerna på ett ökande antal missionärer, som vet hur man ska använda den och som var födda av Gud? När det händer får vi den rikliga skörd av själar som Herren utlovat. Det var den Alma som var ”född av Gud” som i egenskap av missionär hade en sådan förmåga att dela med sig av ordet att många andra också föddes av Gud. (Se Alma 36:23–26.)⁹

När vi genomgått denna mäktiga förändring, som endast kan frambringas genom tro på Jesus Kristus och genom Andens inverkan på oss, är det som om vi har blivit en ny människa. Således liknas förändringen vid en pånyttfödelse. Tusentals av er har upplevt den förändringen. Ni har övergett ett liv i synd, ibland djupa och allvarliga synder, och genom att låta Kristi blod verka i ert liv har ni blivit rena. Ni är inte längre benägna att återgå till ert gamla leverne. Ni är i själva verket en ny människa. Det är det som menas med en hjärtats förändring.¹⁰

Sorg efter Guds vilja leder till sann omvändelse.

Det fjärde begreppet som jag skulle vilja betona är det som skrifterna kallar en "sorg efter Guds vilja" över våra synder. Det är inte ovanligt att män och kvinnor i världen känner samvetsqual över sådant som de gör fel. Ibland beror det på att deras handlande orsakat dem eller deras nära och kära stor sorg och förtvivlan. Ibland beror deras sorg på att de har upptäckts och blivit straffade för sina gärningar. Sådana världsliga känslor utgör inte "sorg efter Guds vilja".

... Under den nephitiska nationens sista dagar, sade Mormon om sitt folk: "ty deras sorg förde dem inte till omvändelse på grund av Guds godhet, utan det var snarare de fördömdas sorg över att Herren inte alltid ville låta dem finna glädje i synd.

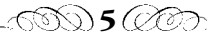
Och de kom inte till Jesus med förkrossat hjärta och botfärdig ande, utan de förbannade Gud och önskade sig döden." (Mormon 2:13–14.)

På det östra halvklotet var Paulus verksam bland invånarna i Korint. Efter att ha blivit underrättad om allvarliga problem bland de heliga, till och med omoral (se 1 Kor. 5:1), skrev Paulus ett skarpt tillrättavisande brev. De heliga tog emot det i rätt anda, och tydligt rättades problemen till, för i sitt andra brev till dem skrev Paulus: "Men nu gläder jag mig, inte därför att ni blev sorgsna utan därför att er sorg ledde till att ni ångrade er. Det var ju efter Guds vilja som ni blev bedrövade. ...

Ty en sorg efter Guds vilja för med sig en ånger som man inte ångrar och som leder till frälsning. Men världens sorg leder till död." (2 Kor. 7:9–10.)

I båda dessa skriftställen beskrivs sorg efter Guds vilja som en sorg som leder oss till omvändelse.

Sorg efter Guds vilja är en Andens gåva. Det är en djup insikt om att våra handlingar har sårat vår Fader och Gud. Det är en tydlig och stark medvetenhet om att vårt uppträdande har fått Frälsaren, som inte begick någon synd, den störste av alla, att utstå ångest och lidande. Våra synder fick honom att blöda ur varje por. Det är denna mycket påtagliga mentala och andliga smärta som i skrifterna kallas ”ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande”. (Se 3 Nephi 9:20; Moroni 6:2; L&F 20:37; 59:8; Ps. 34:18; 51:17; Jes. 57:15.) En sådan anda är en grundförutsättning för sann omvändelse.¹¹

Vår himmelske Fader och Jesus Kristus är angelägna om att se oss förändra våra liv, och de hjälper oss.

Nästa princip som jag vill ta upp är denna: Ingen är mer angelägen om att se oss förändra våra liv än Fadern och Frälsaren. I Uppenbarelseboken finns en kraftfull och storslagen inbjudan från Frälsaren. Han säger: ”Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom.” (Upp. 3:20.) Lagg märke till att han inte säger: ”Jag står vid dörren och väntar på att ni ska klappa på.” Han kallar på oss, inbjuder oss vädjande, ber oss att helt enkelt öppna vårt hjärta och släppa in honom.

I Moronis stora predikan om tro, undervisas den här principen ännu tydligare. Herren sade till honom: ”Och om människorna kommer till mig skall jag visa dem deras svaghet. Jag ger människorna svaghet för att de skall kunna bli ödmjuka, och min nåd är tillräcklig för alla människor.” Det spelar ingen roll vilken brist, svaghet eller begränsning vi har. Hans gåvor och krafter räcker för att övervinna dem alla.

Moroni fortsätter med Herrens ord: ”Min nåd är tillräcklig för alla människor som ödmjukar sig inför mig. Ty om de ödmjukar sig inför mig och har tro på mig, *då skall jag göra så att det svaga blir starkt för dem.*” (Ether 12:27; kursivering tillagd.)

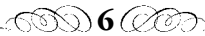
Vilket löfte från Herren! Själva källan till våra svårigheter kan förändras, omskapas och formas till en styrka och källa till kraft.

Det här löftet upprepas i en eller annan form i många andra skriftställen. Jesaja sade: "Han ger den trötta kraft och ökar den maktlöses styrka." (Jes. 40:29.) Herren sade till Paulus: "Min nåd är nog för dig, ty kraften fullkomnas i svaghet." (2 Kor. 12:9.) I Läran och förbunden läser vi: "Den som skälver under min kraft skall göras stark, och skall bära lovprisningens och visdomens frukter." (L&F 52:17; se även 1 Nephi 17:3; 2 Nephi 3:13; L&F 1:28; 133:58–59.)¹²

En av Satans mest effektiva strategier med dem som han lockat in i synden är att viska i deras öron att de inte är värdiga att be. Han säger till dem att de misshagat sin himmelske Fader så mycket att han aldrig mer vill höra deras böner. Det är en lögn, och han säger så för att vilseleda oss. Syndens makt är stor. Om vi ska kunna frigöra oss från den, speciellt från allvarlig synd, måste vi ha en kraft som är större än oss själva.

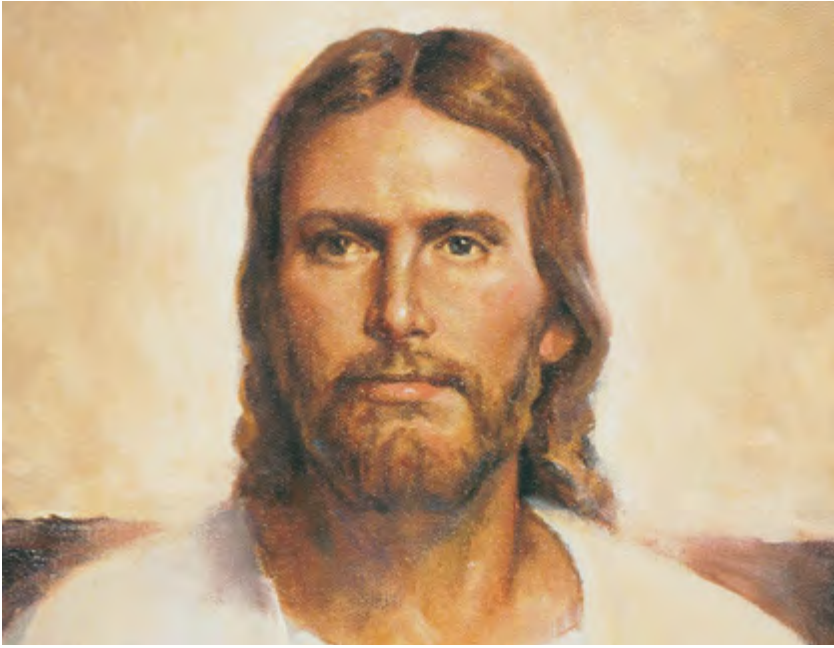
Ingen är mer angelägen om att hjälpa er undfly synden än vår himmelske Fader. Vänd er till honom. Bekänn era synder, bekänn er skuld och skam och vädja sedan till honom om hjälp. Han har makt att hjälpa er segra.¹³

Bröder och systrar, vi måste ta våra synder till Herren i ödmjuk och ångerfull omvändelse. Vi måste vädja till honom om kraft att övervinna dem. Löftet är säkert. Han kommer till vår hjälp. Vi får kraft att förändra våra liv.¹⁴

Vi får inte förlora hoppet i vår strävan att bli kristuslika.

Den sjätte och sista punkten jag vill ta upp i omvändelseprocessen är att vi måste vara försiktiga i vår strävan att bli mer och mer lika Gud, så att vi inte blir modfällna och förlorar hoppet. Att bli kristuslik är en livslång strävan som mycket ofta innefattar långsam, nästan omärklig tillväxt och förändring. I skrifterna finns anmärkningsvärda redogörelser för människor vilkas liv förändrades drastiskt, i ett ögonblick, som till exempel: Alma den yngre, Paulus på vägen till Damaskus, Enos som bad långt inpå natten och kung Lamoni. Sådana häpnadsväckande exempel på kraften att förändra även dem som nedsjunkit i synd hjälper oss att tro att försoningen kan nå ut även till de mest förtvivalade.

"Sann omvändelse är grundad på och kommer av tro på Herren Jesus Kristus. Det finns inget annat sätt."

Men vi måste vara försiktiga när vi talar om dessa anmärkningsvärda exempel. Även om de är verkliga och kraftfulla, hör de snarare till undantagen än regeln. För varje Paulus, för varje Enos och för varje kung Lamoni finns det hundratals och tusentals som finner omvändelseprocessen mycket mer finstämd, mycket mer omärkbar. Dag efter dag kommer de närmare Herren, utan att knappt inse att de bygger upp ett gudalikt liv. De lever stillsamma liv i godhet, tjänande och förpliktelse. De är som lamaniterna, vilka Herren sade "döptes med eld och med den Helige Anden, *och de visste det inte*". (3 Nephi 9:20; kursivering tillagd.)

Vi får inte förlora hoppet. Hoppet är ett ankare för människornas själar. Satan önskar att vi skulle kasta bort detta ankare. Då skulle han kunna framkalla modlöshet och kapitulation. Men vi får inte förlora hoppet. Herren har behag i varje ansträngning, även de små vardagliga, att bli mer lik honom. Även om vi kanske ser att vi har långt att gå på vägen mot fullkomlighet, får vi inte ge upp hoppet.¹⁵

För dem som betalar det pris som krävs genom sann omvändelse, är löftet säkert. Ni kan bli rena igen. Förtvivlan kan försvinna. Förlåtelsens ljuvliga frid flödar då in i ert liv.

Herrens ord genom Jesaja är säkra: ”Kom, låt oss gå till rätta med varandra, säger HERREN. Om era synder än är blodröda, skall de bli snövita, om de än är röda som scharlakan, skall de bli vita som ull” (Jes. 1:18).

Och i denna tidsutdelning talade Herren lika tydligt när han sade: ”Se, den som har omvänt sig från sina synder, han är förlåten och jag, Herren, kommer inte längre ihåg dem” (L&F 58:42).¹⁶

Jag hoppas att vi inte lever i det förflutna. Människor som lever i det förflutna har inte så mycket framtid. Vi är starkt benägna att klaga över våra förluster, över beslut som vi fattat som vi tycker kan ha varit felaktiga, när vi ser oss tillbaka. Vi är starkt benägna att känna obehag inför de omständigheter som omger oss, i tron att de kunde ha varit bättre om vi hade fattat andra beslut. Vi kan dra nytta av det vi upplevt i det förflutna. Men låt oss inte lägga tid på att oroa oss över beslut som redan fattats och misstag som redan begåtts. Låt oss leva i nuet och i framtiden.¹⁷

Mina kära bröder och systrar, i vår strävan att kvalificera oss som medlemmar i Kristi kyrka – medlemmar enligt hans egen definition, medlemmar som har omvänt sig och kommer till honom – låt oss då komma ihåg dessa sex principer. För det första är evangeliet Herrens lycksalighetsplan, och omvändelsen är utformad för att ge oss glädje. För det andra är sann omvändelse grundad på, och kommer av tro på Herren Jesus Kristus. Det finns inget annat sätt. För det tredje innebär sann omvändelse en hjärtats förändring och inte bara en förändring av beteende. För det fjärde innebär en del av denna mäktiga förändring i hjärtat att känna sorg efter Guds vilja för våra synder. Detta är vad det betyder att ha ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande. För det femte räcker Guds gåvor till för att hjälpa oss övervinna alla synder och svagheter om vi bara vänder oss till honom för att få hjälp. Slutligen måste vi komma ihåg att omvändelse för det mesta inte innebär sensationella eller dramatiska förändringar utan innebär att steg för steg, stadigt och konsekvent, närma sig gudaktighet.

Om vi strävar efter att införliva dessa principer i våra liv och dagligen sätta dem i verket, innebär vårt medlemskap mer än att finnas på medlemslistan i Jesu Kristi Kyrka. Som sanna medlemmar kan vi göra anspråk på hans löfte: ”Alla som är av min kyrka och som är ståndaktiga i min kyrka intill änden, dem skall jag grunda på min klippa, och helvetets portar skall inte få överhand över dem.” (L&F 10:69.)

Det är min bön att vi alla själva kan känna att löftet är vårt.¹⁸

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- President Benson sade att om vi verkligen vill omvända oss, måste vi först inse att ”evangeliets plan är *lycksalighetens* plan” och att ogudaktighet ”*aldrig* ... [ger] oss lycka” (avsnitt 1). Varför tror du att det är viktigt för omvändelseprocessen att vi förstår detta?
- Varför räcker det inte att ändra vårt beteende i vår strävan att omvända oss? (Se avsnitt 2.) Varför tror du att vi måste se till Jesus Kristus för att verkligen kunna omvända oss?
- På vilka sätt har du upplevt en ”mäktig förändring i hjärtat”, som det förklaras i avsnitt 3? Vad kan vi göra för att hjälpa andra uppleva denna förändring?
- På vilka sätt skiljer sig ”sorg efter Guds vilja” från den ånger en del människor känner efter att ha gjort något fel? (Se avsnitt 4.) Hur kan en förälder eller en biskop tillämpa lärdomarna i avsnitt 4 för att hjälpa någon som behöver omvända sig?
- Gå igenom avsnitt 5 igen. Vilka lärdomar tycker du är särskilt tröstande? Hur får du tröst av dessa lärdomar?
- President Benson sade, när han vittnade om Frälsarens försoning, att ”vi [inte] får förlora hoppet” (avsnitt 6). Gå igenom avsnitt 6. Vilka sanningar om försoningen känner du är hoppingivande?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Luk. 15:11–32; Mosiah 4:10–12; 26:30–31; Alma 34:17–18; 3 Nephi 27:19–20; L&F 18:10–16; 19:15–19

Undervisningstips

”Ditt största intresse bör vara att hjälpa andra att lära sig evangeliet, inte att göra ett beundransvärt framförande. Detta innebär att ge eleverna möjlighet att undervisa varandra” (*Undervisning: Den högsta kallelsen* [2000], 64).

Slutnoter

1. Se ”Att rena oss själva”, *Nordstjärnan*, Nummer 6, 1986, s. 3.
2. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), s. 184.
3. Se ”Kyskhetslagen”, *Nordstjärnan*, okt. 1988, s. 38.
4. Conference Report, apr. 1955, s. 47.
5. Se ”Födda av Gud”, *Nordstjärnan*, okt. 1989, s. 5, 6.
6. Se ”En mäktig förändring i våra hjärtan”, *Nordstjärnan*, mars 1990, s. 2-4.
7. Se ”En mäktig förändring i våra hjärtan”, s. 4.
8. Se ”En mäktig förändring i våra hjärtan”, s. 4.
9. Se ”Födda av Gud”, s. 2, 5.
10. Se ”En mäktig förändring i våra hjärtan”, s. 4.
11. Se ”En mäktig förändring i våra hjärtan”, s. 4.
12. Se ”En mäktig förändring i våra hjärtan”, s. 4-6.
13. Se ”Kyskhetslagen”, s. 40.
14. Se ”En mäktig förändring i våra hjärtan”, s. 5.
15. Se ”En mäktig förändring i våra hjärtan”, s. 5.
16. Se ”Kyskhetslagen”, s. 40.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 387.
18. Se ”En mäktig förändring i våra hjärtan”, s. 5.

Jesus Kristus, vår Frälsare och Återlösare

”Vi förkunnar Jesu Kristi gudomlighet. Vi ser till honom som den enda källan till vår frälsning.”

Ur Ezra Taft Bensons liv

”Jag kan inte erinra mig någon tid då jag inte har trott på Jesus Kristus”, sade president Ezra Taft Benson. Det känns som om hans liv, död och uppståndelse alltid har varit en del av mig. Jag växte upp i ett hem med trofasta föräldrar som ärligt trodde på och vittnade om Kristus, vilket jag är ytterst tacksam för.”¹

Detta vittnesbörd om Jesus Kristus låg till grund för president Bensons liv. Det formade hans prioriteringar, vägledde honom i hans beslut och hjälpte honom genom prövningar. Det försåg honom med perspektiv på jordelivets mening och tillit till det eviga livets löften och välsignelser.

Under sin apostoliska verksamhet som ett särskilt vittne om Jesus Kristus, bar president Benson ofta sitt vittnesbörd om Frälsaren. Han vidkände att ”frågan ibland ställs om mormoner är kristna”, och vittnade därför:

”Vi förkunnar Jesu Kristi gudomlighet. Vi ser honom som den enda källan till vår frälsning. Vi strävar efter att efterleva hans lärdomar, och vi ser fram emot den tid då han ska komma tillbaka till denna jord för att regera som konungarnas Konung och herrarnas Herre. Vi säger som en profet i Mormons bok sade: ’Inget annat namn kommer att ges, och inte heller något annat sätt eller medel varigenom frälsning kan komma till människobarnen, än i och genom Kristi namn, han som är Herren den Allsmäktige’ (Mosiah 3:17).”²

President Bensons ord om Jesu Kristi gudomlighet hade ofta anknytning till Mormons bok.³ ”Genom Mormons bok har [Gud]

"Ingen händelse [kan] vara viktigare för enskilda eller nationer än Mästarens uppståndelse."

gett vår tid konkret bevis på att Jesus är Kristus”, sade han.⁴ Han undervisade om att Mormons boks ”huvudsakliga uppgift” är att övertyga människor om denna sanning.⁵ ”Över hälften av alla verserna i Mormons bok hänvisar till vår Herre”, framhöll han. ”Han ges över 100 olika namn i Mormons bok. Dessa namn har en särskild betydelse när det gäller att beskriva hans gudomliga egenskaper.”⁶

President Bensons vittnesbörd om Frälsaren visade hur nära han stod honom personligen:

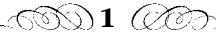
”Jag älskar honom av hela min själ.

Jag bär ödmjukt vittne om att han är samme kärleksfulle, barmhärtige Herre i dag som när han vandrade på Palestinas dammiga vägar. Han står sina jordiska tjänare nära. Han bryr sig om oss och älskar oss alla på jorden i dag. Det kan ni vara förvissade om.

Han lever i dag som vår Herre, vår Mästare, vår Frälsare, vår Återlösare och vår Gud.

Må Gud välsigna oss alla att tro på honom, att acceptera honom, att dyrka honom, att helt och fullt lita på honom.”⁷

Ezra Taft Bensons lärdomar

På grund av sin oändliga kärlek till oss, återlöste Jesus Kristus oss från fysisk och andlig död.

Inget annat enskilt inflytande har gjort så stort intryck på denna jord som Jesu Kristi liv. Vi kan inte föreställa oss våra liv utan hans lärdomar. Utan honom skulle vi fara vilse bland mängder av trosåskådningar och sätt att tillbe, födda i fruktan och mörker där det sinnliga och materialistiska dominerar. Vi är långt ifrån framme vid det mål som är uppsatt för oss, men vi får aldrig förlora det ur sikte, och inte heller får vi glömma att vår stora klättring mot ljuset, mot fullkomlighet, inte skulle vara möjligt utan hans lärdomar, liv, död och uppståndelse.⁸

För att i någon grad kunna känna uppskattning och tacksamhet för det som Jesus Kristus gjorde för oss, måste vi komma ihåg dessa fundamentala sanningar:

Jesus kom till jorden för att göra vår Faders vilja.

Han kom med vetskap om att han skulle bära bördan av allas våra synder.

Han visste att han skulle lyftas upp på korset.

Han föddes till att vara hela människosläktets Frälsare och Återlösare.

Han *kunde* fullborda sin mission därför att han var Guds Son och hade gudomlig makt.

Han var *villig* att fullborda sin mission tack vare att han älskar oss.

Ingen dödlig varelse hade makten eller förmågan att återlösa alla andra dödliga från sitt förlorade och fallna tillstånd, inte heller kunde någon annan frivilligt förverka sitt liv och därmed åstadkomma en universell uppståndelse för alla andra dödliga.

Endast Jesus Kristus hade förmågan och viljan att utföra en sådan återlösande kärleksgärning.⁹

Jesus Kristus kom till den här jorden vid en förutbestämd tidpunkt genom en konungslig släktlinje som vidmakthöll hans gudsskap. I honom förenades hans mors jordiska egenskaper och hans evige Faders gudomliga egenskaper och makt.

Hans unika härkomst gjorde honom till arvinge till hederstiteln – Guds enfödde Son i köttet. Som Guds Son ärvde han makt och intelligens som ingen människa, varken förr eller senare, någonsin ägt. Han var bokstavligen Emmanuel, som betyder ”Gud med oss”. (Se Jes. 7:14; Matt. 1:23.)

Även om han var Guds Son som blivit sänd till jorden, krävde Faderns gudomliga plan att Jesus underkastades alla de svårigheter och prövningar som tillhör jordelivet. Han fick därför utstå ”frestelser ... hunger, törst och utmattning”. (Mosiah 3:7.)

För att uppfylla kraven att få vara *Återlösare* av vår Faders alla barn, måste Jesus vara fullkomligt lydlig mot Guds alla lagar. Genom att underkasta sig Faderns vilja, gick han ”från nåd till nåd tills han mottog en fullhet” av Faderns makt. Sålunda hade han ”all makt, både i himlen och på jorden”. (L&F 93:13, 17.)¹⁰

Eftersom Jesus var Gud – ja, Guds Son – kunde han lägga tyngden och bördan av andra människors synder på sig själv. Jesaja profeterade om vår Frälsares villighet att göra detta när han sade:

"Inget annat enskilt inflytande har gjort så stort intryck på denna jord som Jesu Kristi liv."

"Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, ... Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade." (Jes. 53:4–5.)

Denna heliga, osjälviska gärning att frivilligt ta på sig alla andra människors synder utgör försoningen. Hur *en* person kunde bära *allas* synder övergår den dödliga människans fattningsförmåga. Men detta vet jag: Han tog verkligen på sig allas synder och gjorde det tack vare sin oändliga kärlek till var och en av oss. Han har sagt: "Ty se, jag, Gud, har lidit detta för alla, för att de inte skall behöva lida om de omvänder sig. ... Detta lidande fick mig, ja, Gud, den störste av alla, att skälva av smärta och blöda ur varje por samt lida till både kropp och själ – och jag önskade att jag inte skulle behöva dricka den bittra kalken och rygga." (L&F 19:16, 18.)

Trots denna oerhörda smärta tömde han kalken. Han led alla människors smärta så att vi inte skulle behöva lida. Han utstod

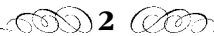
sina förföljares förödmjukelser och smädelser utan att klaga eller slå tillbaka. Han utstod prygling och sedan skammen att bli brutalt avrättad på ett kors.¹¹

I Getsemane och på Golgata fullbordade han den oändliga och eviga försoningen. Det var den största kärleksgärning som någonsin upptecknats. Sedan följde hans död och uppståndelse.

Således blev han vår Återlösare – genom att återlösa oss alla från fysisk död, och återlösa dem av oss från andlig död vilka lyder evangeliets lagar och förordningar.¹²

Kanske kan vi inte under vårt jordeliv förstå *hur* han utförde sin gärning, men vi måste förstå *varför* han gjorde det han gjorde.

Det var hans osjälviska och oändliga kärlek till oss som drev honom att göra allt det han gjorde.¹³

Jesus Kristus kom fram ur graven, och han lever idag som en uppstånden person.

De största historiska händelserna är de som påverkar flest antal människor under längst tid. Enligt detta kriterium kan ingen händelse vara viktigare för enskilda människor eller nationer än Mästarens uppståndelse.

Helt säkert kommer alla själar som levt och dött på jorden att bokstavligen uppstå, och man borde verkligen förbereda sig noggrant inför den händelsen. En härlig uppståndelse bör vara varje människas mål, för uppståndelsen kommer verkligen att äga rum.

Ingenting är mer universellt än uppståndelsen. Allt levande kommer att uppstå. ”Liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus alla göras levande.” (1 Kor. 15:22.)

I skrifterna läser vi att på den tredje dagen efter Jesu korsfästelse inträffade en stor jordbävning. Stenen rullades bort från ingången till graven. Några av kvinnorna bland hans mest hängivna efterföljare, kom till platsen med kryddor ”men fann inte Herren Jesu kropp”.

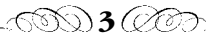
Änglar visade sig och sade helt enkelt: ”Varför söker ni den levande bland de döda? Han är inte här, han har uppstått.”

(Luk. 24:3–6.) Ingenting i världshistorien kan jämföras med denna dramatiska kungörelse: ”Han är inte här, han har uppstått.”

Det faktum att Herren uppstod bygger på *många* trovärdiga vittnens vittnesmål. Den uppståndne Herren visade sig för flera kvinnor, för de två lärjungarna på vägen till Emmaus, för Petrus, för apostlarna – och ”därefter”, berättar Paulus, ”visade han sig för mer än femhundra bröder på en gång. ... Allra sist visade han sig också för [Paulus].” (1 Kor. 15:6, 8.) ...

Som ett av hans vittnen i de sista dagarna, vittnar jag om att han lever idag. Han är en uppstånden person. Han är vår Frälsare, vår Herre, Guds egen Son. Jag vittnar om att han ska komma tillbaka som vår förhärlogade, uppståndne Herre. Den dagen är inte så långt borta. För alla som tar emot honom som Frälsare och Herre innebär hans bokstavliga uppståndelse att livet inte tar slut med döden, för han lovade: ”Ty jag lever, och ni kommer att leva.” (Joh. 14:19.)¹⁴

Han var den ende som hade förmågan att uppstå. Och på tredje dagen efter det att han begravts, kom han levande fram ur graven och visade sig för många. Som ett av hans särskilda vittnen som kallats därtill i denna tid, vittnar jag för er om att han lever. Han lever med en uppstånden kropp. Det finns ingen sanning eller något faktum som jag är mer övertygad eller säker på, än vår Herres bokstavliga uppståndelse.¹⁵

Vi måste vara ståndaktiga i vårt vittnesbörd om Jesus Kristus.

En ovärderlig välsignelse som alla medlemmar i kyrkan kan få är ett vittnesbörd om Jesus Kristus och hans kyrkas gudomlighet. Ett vittnesbörd är en av de få ägodelar som vi kan ta med oss när vi lämnar det här livet.

Att ha ett vittnesbörd om Jesus är att genom den Helige Anden besitta kunskap om Jesu Kristi gudomliga mission.

Att ha ett vittnesbörd om Jesus är att ha kunskap om vår Herres gudomliga födelse – att veta att han i sanning är den *Enfödde* Sonen i köttet.

Att ha ett vittnesbörd om Jesus är att veta att han var den utlovade Messias och att han utförde många mäktiga under medan han levde bland människorna.

Att ha ett vittnesbörd om Jesus är att veta att de lagar han framlade som sin lära är sanna och att sedan hålla sig till dessa lagar och förordningar.

Att ha ett vittnesbörd om Jesus är att veta att han frivilligt tog på sig hela människosläktets synder i Getsemane örtagård, vilket fick honom att lida till både kropp och själ, och att blöda ur varje por. Allt detta gjorde han så att vi inte skulle behöva lida om vi omvänder oss. (Se L&F 19:16, 18.)

Att ha ett vittnesbörd om Jesus är att veta att han segerrik kom fram ur graven med en fysisk, uppstånden kropp. Och eftersom han lever ska hela människosläktet också leva.

Att ha ett vittnesbörd om Jesus är att veta att Gud Fadern och Jesus Kristus verkligen visade sig för profeten Joseph Smith för att inleda en ny evangelieutdelning så att frälsning kan predikas för alla nationer innan han kommer.

Att ha ett vittnesbörd om Jesus är att veta att den kyrka han grundade i tidens mitt och återupprättade i vår tid är, som Herren har förkunnat, ”den enda sanna och levande [kyrkan] på hela jordens yta”. (L&F 1:30.)

Det är viktigt att äga ett sådant vittnesbörd. Men än viktigare är att vi är ståndaktiga i vårt vittnesbörd.

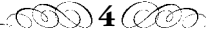
Ett vittnesbörd om Jesus innebär att vi tror på Jesu Kristi gudomliga mission, omfamnar hans evangelium, och utför hans verk. Det innebär också att vi tror på Joseph Smiths och hans efterträdares profetiska mission och följer deras råd. Och Jesus sade: ”Antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är det samma.” (L&F 1:38.)

Herren sade till Joseph Smith beträffande dem som till sist ska erhålla det celestiaa rikets välsignelser:

”Det är de som tog emot Jesu vittnesbörd och trodde på hans namn samt lät döpa sig i likhet med hans begravning, genom att

begravas i vattnet i hans namn, och detta enligt den befallning som han har givit.” (L&F 76:51.)

Dessa är de som är frimodiga i sitt vittnesbörd om Jesus, som, enligt Herrens förkunnelse ”genom tro övervinner och beseglas genom löftets Helige Ande, som Fadern utgjuter över alla dem som är rättfärdiga och sanna.” (L&F 76:53.)¹⁶

Tro på Jesus Kristus innebär att fullständigt förlita sig på honom och följa hans lärdomar.

Grundprincipen i vår religion är tro på Herren Jesus Kristus. Varför är det nödvändigt att en enda person får all vår tillit och allt vårt hopp? Varför är det nödvändigt att tro på honom för att få sinnesfrid här i livet och hopp om det kommande?

Våra svar på de här frågorna avgör om vi möter framtiden med mod, hopp och optimism eller med ängslan, oro och pessimism.

Mitt budskap och vittnesbörd är detta: Ingen annan än Jesus Kristus har det som krävs för att ge oss det hopp, den tillförsikt och den styrka som vi behöver för att övervinna världen och höja oss över våra mänskliga svagheter. För att göra det, måste vi tro på honom och leva efter hans lagar och lärdomar. ...

Att tro på honom innebär mer än att bara erkänna att han lever. Det är mer än att bekänna sin tro.

Att tro på Jesus Kristus är att helt och fullt lita på honom. Som Gud har han oändlig makt, intelligens och kärlek. Det finns inget mänskligt problem som han inte kan lösa. Tack vare att han stigit ned djupare än allt (se L&F 122:8), har han förmåga att hjälpa oss övervinna våra dagliga svårigheter.

Att tro på honom innebär att tro att även om vi inte förstår allt, så gör han det. Därför måste vi se till honom i varje tanke, utan att tvivla eller frukta. [Se L&F 6:36.]

Att tro på honom innebär att lita på att han har all makt över alla människor och alla nationer. Det finns inget ont som han inte kan hejda. Allt är i hans händer. Den här jorden är hans rättmätiga herradöme. Men han tillåter ondska, så att vi kan välja mellan gott och ont.

”Följ mig” (Mark 1:17)

Hans evangelium är det fullkomliga botemedlet mot alla mänskliga problem och samhällssjukdomar.

Men hans evangelium är bara verksamt i den mån det tillämpas i vårt liv. Därför måste vi ”mätta [oss] med Kristi ord, ty se, Kristi ord skall tillkännage för [oss] allt [vi] bör göra”. (2 Nephi 32:3.)

Om vi inte *handlar* efter hans lärdomar, visar vi inte tro på honom.

Tänk hur annorlunda världen skulle vara om alla människor gjorde som han sade: ”Älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. ... Du skall älska din nästa som dig själv.” (Matt. 22:37, 39.)

Vilket är då svaret på frågan ”Vad ska man göra åt de problem och utmaningar som enskilda, samhällen och nationer står inför idag”? Här är hans enkla botemedel:

”Tro på Gud. Tro att han är och att han har skapat allt, både i himlen och på jorden. Tro att han har *all* visdom och *all* makt, både

i himlen och på jorden. Tro att människan inte förstår allt det som Herren kan förstå. ...

Tro att ni måste omvända er från era synder och överge dem och ödmjuka er inför Gud, och be i hjärtats uppriktighet om att han skall förlåta er. Och om ni nu tror allt detta, *se då till att ni gör det.*" (Mosiah 4:9–10; kursivering tillagd.)¹⁷

Vi är som mest välsignade och fyllda av glädje när vi strävar efter att bli lika Jesus Kristus.

Ett av ändamålen med detta liv är att vi ska prövas för att se om vi "kommer att göra allt vad Herren" vår Gud befäller oss. (Abraham 3:25.) Vi ska med andra ord lära oss Herrens vilja och handla efter den. Vi ska följa Jesu Kristi föredöme och vara lika honom.

Den viktigaste frågan i livet bör vara den som Paulus ställde: "Herre, vad vill du jag skall göra?" (Apg. 9:6, Karl XII bibel.)

Vi behöver fler av Kristi män och kvinnor som alltid kommer ihåg honom, som håller de bud som han givit dem. Bästa sättet att mäta vår framgång är att se hur nära vi i varje ögonblick kan vandra i hans fotspår.¹⁸

Vissa människor är villiga att dö för sin tro, men de är inte villiga att helt och hållet leva för den. Kristus både levde och dog för oss. Genom hans försoning och genom att vandra i hans spår kan vi få den största av alla gåvor – evigt liv, som är det liv som vår store evige Fader i himlen lever.

Kristus ställde frågan: "Vad slags män bör ni då vara?" Han svarade då genom att säga att vi bör vara sådana som han är. (3 Nephi 27:27.)

Den människa är lyckligast och mest välsignad som lever så nära Kristus som möjligt. Detta har ingenting att göra med jordisk rike- dom, makt eller anseende. Det enda verkliga provet på vår stor- het och sällhet består i hur väl vi lyckas efterlikna Mästaren Jesus Kristus. Han är den rätta vägen, den fullkomliga sanningen och det överflödande livet.

En ständig och ofta återkommande fråga i våra sinnen, som påverkar alla tankar och handlingar i våra liv, bör vara "Herre, vad vill du jag ska göra?" (Apg. 9:6, Karl XII bibel.) Svaret på den frågan

kommer endast genom Kristi ljus och den Helige Anden. Lyckliga är de som lever så, att de kan vara uppfyllda av båda. ...

Med tanke på allt som Jesus Kristus har gjort och gör för oss, finns det något som vi skulle kunna göra för honom.

Kristi stora gåva till oss var hans liv och offer. Borde detta då inte vara vår lilla gåva till honom – våra liv och offer, inte bara nu utan även i framtiden?¹⁹

De som låter sig ledas av Kristus uppfylls av Kristus. Deras vilja uppgår i hans vilja. (Se Joh. 5:30.) De gör alltid det som behagar Herren. (Se Joh. 8:29.) De är inte endast villiga att dö för Herren, utan ännu viktigare är att de vill leva för honom.

Besök deras hem, och tavlorna på väggarna, böckerna på hyllorna, musiken de spelar, deras ord och handlingar, avslöjar att de är kristna. De står som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt. (Se Mosiah 18:9.) De har Kristus i sinnet och vänder sig till honom i varje tanke. (Se L&F 6:36.) De har Kristus i hjärtat och låter sin tillgivenhet tillägnas Herren för evigt. (Se Alma 37:36.)

Nästan varje vecka tar de sakramentet och vittnar på nytt för sin evige Fader att de är villiga att ta på sig hans Sons namn och alltid minnas honom samt hålla hans bud. (Se Moroni 4:3.)

På Mormons boks språk, "mättar [de sig] med Kristi ord" (2 Nephi 32:3), "talar om Kristus" (2 Nephi 25:26), "gläds i Kristus" (2 Nephi 25:26), "blir levandegjorda i Kristus" (2 Nephi 25:25), och "gläds i [sin] Jesus" (se 2 Nephi 33:6). Kort sagt förlorar de sig själva i Herren och finner evigt liv. (Se Luk. 17:33.)²⁰

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- President Benson lärde att även om vi inte helt förstår *hur* Frälsaren genomförde försoningen, kan vi förstå *varför* han gjorde det (se avsnitt 1). Hur påverkas ditt liv av att du förstår det?
- När du studerar avsnitt 2, fundera över vad Frälsarens uppståndelse innebär. Vilket inflytande har hans uppståndelse på ditt liv?

- Varför tror du att ett vittnesbörd om Jesus Kristus är ”en ovärderlig gåva”? (Se avsnitt 3.) Vad innebär det för dig att vara frimodig i ditt vittnesbörd om Frälsaren?
- Begrunda president Bensons ord om tro på Jesus Kristus (se avsnitt 4). På vilka sätt sträcker sig denna beskrivning av tro på Kristus bortom ”att bara medge att han lever”?
- President Benson sade att människor som ”låter sig ledas av Kristus” är villiga att ”dö för Herren, ... [och] ännu viktigare ... de vill leva för honom” (avsnitt 5). Vad betyder det för dig att leva för Frälsaren?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Joh. 10:17–18; 2 Nephi 9:20–24; 31:20–21; Mosiah 16:6–11; 3 Nephi 27:20–22; Moroni 7:33; L&F 19:1–3, 16–19; 76:22–24; Trosartikel 3

Studiehjälpmedel

”När du känner den glädje som kommer av att förstå evangeliet, vill du tillämpa det du lärt dig. Sträva efter att leva i harmoni med din förståelse. Att göra detta stärker din tro, kunskap och ditt vittnesbörd” (*Predika mitt evangelium* [2004], s. 19).

Slutnoter

1. Se ”Påskens innebörd”, *Nordstjärnan*, apr. 1993, s. 3.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 10.
3. Se ”Kommen till Kristus”, *Nordstjärnan*, jan 1988, s. 77; ”Jag vittnar”, *Nordstjärnan*, jan. 1989, s. 74–75.
4. Se ”Jag vittnar”, s. 74.
5. Se ”Kommen till Kristus”, s. 77; se även ”Födda av Gud”, *Liahona*, okt. 1989, s. 2.
6. Se ”Kommen till Kristus”, s. 77.
7. Se ”Jesus Kristus: Vår Frälsare och Återlösare”, *Nordstjärnan*, dec. 1990, s. 8.
8. Se ”Livet är evigt”, *Nordstjärnan*, apr. 1992, s. 4.
9. Se ”Jesus Kristus: Vår Frälsare och Återlösare”, s. 4.
10. Se ”Jesus Kristus: Vår Frälsare och Återlösare”, s. 3–4.
11. Se ”Jesus Kristus: Vår Frälsare, vår Gud”, *Nordstjärnan*, dec 1991, s. 4.
12. ”Keeping Christ in Christmas”, *Ensign*, dec. 1993, s. 4.
13. Se ”Jesus Kristus: Vår Frälsare och Återlösare”, s. 4–5.
14. Se ”Påskens innebörd”, s. 3–5.
15. Se ”Jesus Kristus: Vår Frälsare, vår Gud”, s. 4.
16. Se ”Ståndaktig i vittnesbördet om Jesus”, *Nordstjärnan*, juni 1987, s. 2.
17. Se ”Jesus Kristus: Vår Frälsare och Återlösare”, s. 3, 6–7.
18. Se ”I hans fotspår”, *Nordstjärnan*, feb. 1989, s. 6–7.
19. Se ”Jesus Kristus – gåvor och förväntningar”, *Nordstjärnan*, dec. 1987, s. 3–4.
20. Se ”Födda av Gud”, s. 6.

*Budskapet i den första synen var "[avsett] för alla
vår Faders barn som bor på jordens yta".*

Joseph Smith, ett redskap i Herrens händer

”Joseph Smith, den nutida profeten, var ett redskap i Herrens händer till att inleda en ny evangelieutdelning, den sista och största av alla evangelieutdelningar.”

Ur Ezra Taft Bensons liv

När äldste Ezra Taft Benson verkade som heltidsmissionär i England i början av 1920-talet, upplevde han och hans kamrat vad de kallade ”ett enormt motstånd mot kyrkan.” Han berättade senare:

”Dagstidningar, tidskrifter, till och med antimormon-filmer fanns i hela Storbritannien.” Eftersom motståndet var så stort, upphörde vissa former av missionärsarbete, som att hålla gatumöten och dela ut broschyrer. ”Men uppe i norra England där vi arbetade”, sade han, ”hade vi en grupp människor i South Shields gren som var mycket trofasta, hängivna och lojala, och de hade bjudit in min kamrat och mig att komma dit och tala på deras sakramentsmöte. De sade: ’Många av våra grannar tror inte på de lögnar som trycks. Om ni kommer, fyller vi det lilla kapellet.’

Så vi tackade ja till deras inbjudan och började förbereda oss och jag började läsa på om avfallet. Det var ett ämne som jag tyckte om, och jag trodde att de behövde det. Jag arbetade och studerade, och jag trodde att jag kunde tala 15 minuter om ämnet.

Vi begav oss till det lilla kapellet och det var fullt. Alla var glada. Efter att mötet inletts talade min kamrat, och sedan talade jag med en lätthet som jag aldrig förr åtnjutit i mitt liv. Och när jag satte mig ned och såg på min klocka, hade jag talat i 25 minuter, och jag hade inte nämnt avfallet. Jag hade inte ens tänkt på avfallet. Jag hade talat om Joseph Smith och jag hade burit vittnesbörd om att han var

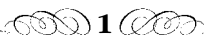
en Guds profet och att jag visste det. Jag berättade om Mormons boks framkomst som ett nytt vittne om Kristus, och jag hade burit vittnesbörd. När jag insåg vad som hade hänt, kunde jag inte hålla tillbaka tårarna.

Vid slutet av mötet kom många av de heliga fram och uttryckte sin tacksamhet för att något hade sagts om Joseph Smith. De sade: 'Flera av våra grannar har sagt "Vi kan acceptera allt med kyrkan utom Joseph Smith."' Och sedan kom några av just dessa grannar upp och sade: 'Vi är redo nu. Vi är redo ikväll. Vi har fått ett vittnesbörd om att Joseph Smith är en Guds profet.'"¹

President Benson fortsatte under hela sitt liv att finna tillfällen att dela med sig av sitt vittnesbörd om Joseph Smiths kallelse. När han till exempel verkade som USA:s jordbruksminister, ville en radiostation att han skulle välja ett favoritskriftställe som skulle läsas i sändning, och han valde ett stycke ur Joseph Smith – Historien i Den kostbara pärlan.²

Framför allt bar han regelbundet starkt och kraftfullt vittnesbörd för medlemmarna i kyrkan. "Joseph Smith var den levande Gudens profet", förkunnade han, "en av de största profeter som någonsin levt på jorden. Han var ett redskap i Guds händer att inleda en stor evangelieutdelning, den största någonsin, och den sista av alla i förberedelsen för Mästarens andra ankomst."³

Ezra Taft Bensons lärdomar

Joseph Smiths första syn var den största händelsen i den här världen sedan Jesu Kristi uppståndelse.

Som ung man sökte Joseph Smith sanningen. Förvirringen bland de då existerande kyrkorna fick honom att fråga Gud vilken av dem som var sann. Som svar på den bönen, säger han, visade sig en ljuspelare. Det här är hans ord:

"När ljuset vilade på mig såg jag två personer, vilkas glans och härlighet trotsar all beskrivning, stående över mig i luften. En av dem talade till mig och nämnde mig vid namn och sade, medan han pekade på den andre – *Denne är min älskade Son. Hör honom!*" (Joseph Smith – Historien 1:17.)

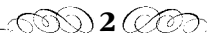
Joseph frågade den andre personen, som var Jesus Kristus, vilken av de kristna sekterna som hade rätt. Han tillsades att inte ansluta sig till någon av dem, därför att ingen av dem var den rätta.⁴

När Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus kommer till jorden, som de gjorde 1820 när de visade sig för den unge profeten Joseph Smith, är det inte något som endast angår en handfull människor. Det är ett budskap och en uppenbarelse som är avsedda för alla vår Faders barn som bor på jordens yta. Det var den största händelse som någonsin ägt rum i den här världen sedan Mästarens uppståndelse. Ibland tror jag att den ligger oss så nära att vi inte helt uppskattar dess betydelse och vikt, eller storheten i den.⁵

Profeten Joseph Smiths första syn utgör grundvalen för kyrkans lära.⁶

Den allra mest uppenbara sanningen som kom av profetens upplevelse 1820, var att Gud verkligen existerar och det faktum att Jesus Kristus verkligen återuppstått. Han såg dem som påtagligt åtskilda, förhärligade personer som talade till honom som en människa talar till en annan.⁷

Jag är ödmjukt tacksam för den kunskap jag har om att Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus som förhärligade varelses åter har kommit till den här jorden i våra dagar, i den här utdelningen – att de faktiskt visade sig för den unge profeten. ... Det var den underbaraste manifestationen av Gud Fadern och Sonen som finns nedtecknad åt oss.⁸

I samklang med Nya testamentets profetior mottog Joseph Smith ny uppenbarelse och änglabesök.

Det är allmänt vedertaget att tron hos medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga vilar på påståendet att Joseph Smith är en Guds profet, och även att han förkunnade att Mormons boks framkomst var resultatet av en ängels besök hos honom mellan åren 1823 och 1827.

En del människor menar, när de hör det här påståendet, att det verkar osannolikt att änglar skulle besöka jorden i denna tid.

Bibeln innehåller vittnesbörd om att Gud ledde sin kyrkas angelägenheter på jorden i mer än fyra tusen år genom uppenbarelse och, när så behövdes, genom himmelsk betjäning.

När Johannes i Nya testamentet beskrev förhållandena under de sista dagarna före Jesu Kristi andra ankomst, profeterade han att före Frälsarens återkomst skulle världen varnas för att tiden för Guds dom var nära. Denna varning skulle komma genom en ängel från himlen som förkunnade ett "evigt evangelium". Hör hans ord:

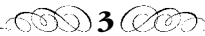
"Och jag såg en annan ängel flyga högst uppe på himlen. Han hade ett evigt evangelium att förkunna för dem som bor på jorden, för alla folk och stammar och språk och folkslag.

Han sade med hög röst: 'Frukta Gud och ge honom äran, ty stunden för hans dom har kommit. Tillbe honom som har skapat himlen och jorden, havet och vattenkällorna.'" (Upp. 14:6-7.)

Om man tror på Johannes uppenbararens vittnesbörd, bör ny uppenbarelse och besök till jorden från en himmelsk budbärare förväntas.

Vårt högtidliga vittnesbörd är att denne ängel och budbärare uppenbarade sig för profeten Joseph Smith i början av 1800-talet. Denna förkunnelse att en ängel från Gud visade sig för en profet i vår tid är helt i enlighet med Nya testamentets profetior och bör därför vara av intresse för alla uppriktiga sanningsökare.⁹

På kvällen den 21 september 1823, visade sig en ängel för profeten Joseph Smith. Ängelns namn var Moroni. Han var den siste i en lång rad forntida profeter i två stora civilisationer som levde ... på den amerikanska kontinenten för många hundra år sedan.¹⁰

Mormons bok är det mest enastående beviset på Joseph Smiths kallelse som profet.

Det mest enastående beviset till stöd för Joseph Smiths anspråk på att vara ett språkrör för den allsmäktige Guden var utgivningen av en helig skrift, Mormons bok.

Mormons bok är en uppteckning om de forna invånarna på den amerikanska kontinenten och berättar om hur Jesus Kristus besökte och betjänade människorna på denna kontinent efter sin

Moroni kom till Joseph Smith som uppfyllelse av profetia.

himmelsfärd i Jerusalem. Uppteckningens huvudsyfte är att övertyga en kommande generation om att Jesus är Kristus, Guds Son. Mormons bok utgör därmed, tillsammans med Bibeln, ett ytterligare vittne om Jesu Kristi gudomlighet.

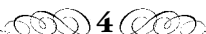
Joseph Smith mottog denna forntida uppteckning av en himmelsk budbärare, precis som Johannes profeterat. Denna ängel uppenbarade sig för honom och visade honom den plats där forntida uppteckningar, inristade på metallplåtar, hade grävts ned i ett stenvalv. När tiden var inne mottog den unge profeten plåtarna och de medel varmed de översattes. Boken utgavs sedan åt världen som kanoniserad helig skrift.

Dessutom, i överrensstämmelse med Johannes vittnesbörd, innehåller boken "ett evigt evangelium". Det predikas nu av våra missionärer för världen.

Vi inbjuder er att pröva äktheten av vårt vittnesbörd om Mormons boks ursprung. Ni kan göra det genom att läsa den och fråga vår himmelske Fader om dessa ting är sanna. Jag lovar er att ni, om ni

är uppriktiga, kommer att få en bekräftelse från den Helige Anden på dess äkthet. Flera miljoner människor vittnar, allvarligt och uppriktigt, om att de vet att den är från Gud.¹¹

Om Mormons bok är sann, innebär det att Jesus är Kristus, att Joseph Smith var hans profet, att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är sann och att den leds idag genom en profet som tar emot uppenbarelse.¹²

Gud återupprättade sitt rike på jorden genom profeten Joseph Smith.

Kristna samfund i hela världen har i århundraden bett att Guds rike ska komma [se Matt. 6:10]. Vi tillkännager allvarligt och offentligt att denna dag nu är här!¹³

En fjortonårig pojkes bön i den heliga lunden öppnade en ny evangelieutdelning.¹⁴

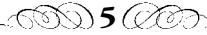
Gud har åter upprättat sitt rike på jorden som uppfyllelse av profetia. ...

Joseph Smith var kallad av Gud att återupprätta detta rike – Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Jag vittnar om att han utförde detta verk, att han lade grunden och att han gav kyrkan nycklarna och makten att fortsätta detta stora verk i de sista dagarna, vilket han påbörjade under ledning av den allsmåktige Guden.¹⁵

Andra personer visade sig för Joseph Smith, bland andra Johannes Döparen och Petrus, Jakob och Johannes, vilka ordinerade honom med myndighet att handla i Guds namn (se Joseph Smith – Historien 1:68–72; L&F 27:5–13). Guds kyrka och rike återställdes i dessa sista dagar, ja, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, med alla de gåvor, rättigheter, krafter, läror, ämbetsmän och välsignelser som fanns i den forna kyrkan. (Se L&F 65; 115:3–4.)¹⁶

Profeten Joseph befalldes att skrida till verket som ett redskap i Guds händer att organisera kyrkan, att utge till världen, som ett ytterligare vittnesbörd om Jesu Kristi gudomlighet, Mormons bok som var hämtad från de heliga uppteckningarna. ...

Detta återupprättande av evangeliet, återlämnandet av ljus och sanning, är avsett till nytta och välsignelse för alla Guds barn. Så därför går våra missionärer ödmjukt och tacksamt ut i världen för att förkunna att det skett ett avfall från sanningen, men att genom Guds godhet har himlarna återigen öppnats och evangeliet uppenbarats till mänskligheten genom profeten Joseph Smith.¹⁷

Joseph Smith var lojal och sann ända in i döden.

Samtidigt som kyrkan började utvecklas fanns en anda av motstånd och förföljelse. Varhelst det lilla ”senapsfröet” planterades, gjordes försök att hindra dess tillväxt.¹⁸

Den fjortonårige pojken stod trofast emot världen. Gud kände sin son när han utvaldes. Han visste att han skulle vara trofast ända in i döden.¹⁹

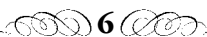
Det fanns de som bemötte [Joseph Smiths] vittnesbörd med stort förakt och började framställa falska rykten och förföljelse mot honom. Den unge profeten vägrade, liksom aposteln Paulus, att ta tillbaka sitt vittnesbörd, utan försvarade sitt påstående med orden:

”Ty jag hade sett en syn. Jag visste det, och jag visste att Gud visste det och jag kunde inte förneka det, inte heller vågade jag göra det. I alla händelser visste jag att jag därigenom skulle förtörna Gud och komma under fördömelse.” (Joseph Smith – Historien 1:25.)²⁰

Profeten Joseph Smith gick villigt mot sin död. Han beseglade sitt vittnesbörd med sitt liv – sitt eget blod. Den ödesdigra dagen i Nauvoo i Illinois såg han, på sin väg mot fängelset i Carthage, sig tillbaka på sin stad och människorna han älskade, och förkunnade: ”Detta är den ljuvligaste platsen och det bästa folket under himmelen. Föga anar de vilka prövningar som väntar dem” [*History of the Church*, 6:554].

Senare sade profeten med djup känsla, med lugn och mod: ”Jag går som ett lamm till slaktbänken, men jag är lugn som en sommarmorgon. Jag har ett oskyldigt sinne inför Gud och alla människor. Om de tar mitt liv skall jag dö oskyldig, och mitt blod skall ropa ur marken efter hämnd, och det skall sägas om mig ’han blev kallblodigt mördad.’” [*History of the Church*, 6:555].²¹

Så kulminerade profeten Joseph Smiths liv här på jorden och han fullbordade den jordiska delen av sin gudomligt tilldelade mission. Denna jordiska mission, klargjorde han, skulle inte avslutas förrän den fullbordats helt. Liksom med Frälsarens mission, ”Lammet som är slaktat från världens grundläggning” [se Uppenbarelsboken 13:8], förutordinerades Joseph verkligen till sin storslagna mission.²²

Joseph Smith står idag som ledare för denna sista och största av alla evangelieutdelningar.

Jag vet att Joseph Smith, trots att han led martyrdöden för sanningen, fortfarande lever och att han som ledare för denna tidsutdelning – den största av alla evangelieutdelningar – fortsätter vara en ledare i all evighet.²³

Joseph Smiths budskap – Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas budskap, mormonismens budskap – är det viktigaste budskapet i den här världen. Och profeten Joseph Smith, som lever idag, fortsätter att spela en viktig roll i dess ledning här på jorden.²⁴

För att få en uppfattning om betydelsen av profetens jordiska kallelse måste vi betrakta den i ett evigt perspektiv. Han var bland ”de stora och ädla” som Abraham beskrev så här:

”Nu hade Herren visat mig, Abraham, intelligenserna som organiserades innan världen var till, och bland alla dessa fanns det många av de ädla och stora.

Och Gud såg dessa själar, att de var goda, och han stod mitt ibland dem, och han sade: ’Dessa skall jag göra till mina styresmän, ty han stod bland dem som var andar, och han såg att de var goda, och han sade till mig: Abraham, du är en av dem, du utvaldes innan du föddes.’” (Abraham 3:22–23.)

Så var det med Joseph Smith. Också han var där. Även han satt i rådet med de ädla och stora. Han hade en framstående hedersplats och betydelsefull position och hjälpte utan tvekan till med att planera och utföra Herrens stora verk att ”åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan”, frälsningen av alla vår Faders barn [se Mose 1:39]. Hans kallelse hade haft och skulle komma att ha inflytande

på alla som hade kommit till jorden, alla som då var på jorden och på miljontals ännu ofödda.

Profeten Joseph Smith klargjorde detta eviga faktum med dessa ord: ”Var och en som har blivit kallad att tjäna världens invånare, har blivit ordinerad därtill i himlens stora råd innan världen var till. Jag antar att jag kallades till detta ämbete vid detta stora råd. Det är det vittnesbörd jag önskar, att jag är Guds tjänare och att detta folk är hans folk” [se *History of the Church*, 6:364]. ...

Den största verksamheten i den här världen eller i den kommande har direkt samband med det verk och den mission som utfördes av Joseph Smith – ödets man och Guds profet. Det verket är frälsning och evigt liv för människosläktet. I denna stora avsikt skapades den här världen, kallas Guds profeter, sänds himmelska budbärare ut, och vid heliga och viktiga tillfällen kommer även Gud, Fader till oss alla, till jorden och presenterar sin älskade Son.

Profeten Joseph Smith var inte bara ”en av de stora och ädla”, utan han gav och fortsätter att ge sin uppmärksamhet till viktiga angelägenheter här på jorden även idag från världen där ovan. För i Herrens ögon, denna världens Gud under Fadern, är allt en enda evig plan i vilken Joseph Smith spelar en viktig roll, helt och hållet genom det eviga prästadömet och auktoritet från Gud.²⁵

Jag vittnar för er att Joseph Smith var och är en Guds profet, en av tidernas verkligt stora profeter, en bestämmelsens man, en karaktärsfast man, en modig man, en djupt andlig man, en gudalik Herrens profet, en av tidernas ädlaste och största.²⁶

Ja, Joseph Smith, den nutida profeten, var ett verktyg i Herrens händer i att inleda en ny evangelieutdelning, den sista och största av alla evangelieutdelningar.²⁷

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Hur kommer det sig att Joseph Smiths första syn var ”den största händelsen ... sedan Mästarens uppståndelse”? (Se avsnitt 1.) På vilka sätt har denna händelse påverkat ditt liv?

- Hur hjälper det dig att veta att Johannes uppenbararen profeterade om Moronis besök hos Joseph Smith? (Se avsnitt 2.)
- President Benson sade att Mormons bok är ”det mest framträdande beviset” på att Joseph Smith är en profet (se avsnitt 3). Hur har dina studier av Mormons bok påverkat ditt vittnesbörd om Joseph Smiths mission?
- Begrunda president Bensons vittnesbörd i avsnitt 4. Vilka är några av de välsignelser som du och din familj har fått tack vare evangeliets återställelse?
- Vad får du veta i avsnitt 5 om att utsättas för förföljelse? Vad kan vi lära av Joseph Smiths exempel som kan hjälpa oss när människor ifrågasätter vårt vittnesbörd?
- Om Joseph Smiths förutordination, sade president Benson: ”Hans kallelse hade haft och skulle komma att ha inflytande på alla som hade kommit till jorden, alla som då var på jorden och på miljon-tals ännu ofödda” (avsnitt 6). Hur har Joseph Smiths kallelse haft inflytande på alla som har levt på jorden? Hur har den påverkat dig personligen?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Jes. 29:13–14; 2 Nephi 3:3–15; 3 Nephi 21:9–11; L&F 5:9–10; 135; Joseph Smith – Historien

Undervisningstips

”Be deltagarna att berätta vad de lärt sig av sina egna studier av kapitlet. Det kan vara till hjälp att kontakta några deltagare under veckan och be dem förbereda sig på att dela med sig av det de lärt sig” (sidan VII i den här boken).

Slutnoter

1. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 206, 207.
2. Se Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), s. 292.
3. Conference Report, apr. 1961, s. 114.
4. Se ”Joseph Smith: En profet för vår generation”, *Nordstjärnan*, apr. 1982, s. 105.
5. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), s. 57.
6. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 101.
7. *Come unto Christ* (1983), s. 74.
8. Conference Report, apr. 1958, s. 60.
9. Se ”Joseph Smith: En profet för vår generation”, s. 103–104.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 46.
11. Se ”Joseph Smith: En profet för vår generation”, s. 103–104.
12. Se ”Mormons bok är Guds ord”, *Nordstjärnan*, maj 1988, s. 6.
13. Se ”Mätte Guds rike hava framgång”, *Nordstjärnan*, okt. 1978, s. 57.

14. Conference Report, okt. 1956, s. 108.
15. Se "Ett budskap till världen",
Nordstjärnan, apr. 1976, s. 24.
16. Se "Jag vittnar", *Nordstjärnan*, jan
1989, s. 74.
17. Conference Report, okt. 1949, s. 27, 28.
18. *Come unto Christ*, s. 81.
19. *God, Family, Country*, s. 38.
20. Se "Joseph Smith: En profet för vår
generation", s. 105.
21. *God, Family, Country*, s. 37–38.
22. *God, Family, Country*, s. 29.
23. Se "Ett budskap till världen", s. 24.
24. *God, Family, Country*, s. 40–41.
25. *God, Family, Country*, s. 30–31.
26. *God, Family, Country*, s. 37.
27. *God, Family, Country*, s. 39.

President Ezra Taft Benson vittnade ofta om kraften i Guds ord.

Ordets makt

”Guds ord, som de återges i skrifterna, i de levande profeternas ord, och i personlig uppenbarelse, har kraften att skydda de heliga och förläna dem Anden så att de kan motstå det onda, hålla fast vid det goda, och finna glädje i detta liv.”

Ur Ezra Taft Bensons liv

När president Thomas S. Monson verkade som president Ezra Taft Bensons andre rådgivare i första presidentskapet, sade han: ”President Benson får snabbt grepp om ting som han uppmärksammar. Han behöver inte fundera särskilt länge över en fråga innan han känner att Herrens inspiration leder honom i ett beslut. Med tanke på hur snabbt kyrkan växer idag i hela världen, och på de många frågeställningar som första presidentskapet ställs inför, är denna förmåga att se bortom detaljerna och greppa sakens kärna nödvändig för utförandet av det administrativa arbetet i kyrkan.”¹

Den 4 april 1986, i samband med sin första generalkonferens som president för kyrkan, presiderade president Benson över ett speciellt möte för prästadömsbärare. De närvarande bröderna såg hans förmåga att ”se bortom detaljerna och komma till saken”. När han talade till de församlade nämnde han många av de utmaningar som sista dagars heliga stod inför – som frestelser, familjeproblem, svårigheter att hålla buden och utföra plikter i kyrkan – och han talade om det som han såg som lösningen på dessa utmaningar.

President Benson höll bara en del av sitt tal på det ledarskapsmötet för prästadömsbärare, så på hans begäran togs hela talet med i konferensnumret av kyrkans tidskrifter. Det här kapitlet innehåller det talet i sin helhet. Även om president Benson riktade sina ord till prästadömsledare, undervisade han om principer som gäller alla medlemmar i kyrkan.

Ezra Taft Bensons lärdomar

1

När vi står inför de svåra utmaningarna i vår tid, måste vi hålla fast vid Guds ord.

Mina kära bröder, hur glädjande är det inte att se ut över denna skara av prästadömsledare och veta att ni betjänar många tusen av de heliga och hur mycket hängivenhet och trofasthet ni representerar! Det finns ingen annan skara i världen idag som kommer samman för ett lika rättfärdigt ändamål som denna grupp gör, inte heller finns det någon annan grupp – politisk, religiös eller militär – som besitter den kraft ni har.

Vi lever i en tid med stora utmaningar. Vi lever i den tid som Herren talade om när han sade att "friden skall tas bort från jorden, och djävulen få makt över sitt eget herradöme". (L&F 1:35.) Vi lever i den tid som Johannes uppenbararen förutsåg när "draken [gick] bort för att strida mot de övriga av hennes barn, mot dem som lyder Guds bud och håller fast vid Jesu vittnesbörd". (Upp. 12:17.) Draken är Satan; kvinnan representerar Jesu Kristi kyrka. Satan för krig mot de medlemmar i kyrkan som har vittnesbörd och strävar efter att hålla buden. Även om många av våra medlemmar förblir trofasta och starka, finns det de som vacklar. Några faller. En del uppfyller Johannes profetia om att i kriget med Satan skulle vissa heliga besegras. (Se Upp. 13:7.)

Profeten Lehi såg också vår tid i sin stora visionära dröm om livets träd. Han såg att många människor skulle vandra omkring i blindo i mörkrets töcken, vilket symboliserade djävulens frestelser. (Se 1 Nephi 12:17.) Han såg att en del föll ifrån "på förbjudna stigar", andra drunknade i orena vatten och åter andra vandrade på "främmande vägar". (1 Nephi 8:28, 32.) När vi läser om spridningen av droger, eller läser om den ödeläggande floden av pornografi och omoral, tvivlar någon av oss på att dessa är de förbjudna stigar och orena vatten som Lehi beskrev?

Inte alla de som Lehi såg gå under var av världen. Några hade kommit till trädet och ätit av frukten. Med andra ord, en del medlemmar i kyrkan idag tillhör de själar som Lehi såg och som gick förlorade.

Aposteln Paulus såg också vår tid. Han beskrev det som en tid då sådana ting som hädelse, oärlighet, grymhet, onaturliga känslor, stolthet och njutningslystnad skulle överflöda. (Se 2 Tim. 3:1–7.) Han varnade också för att ”onda människor och bedragare skall göra framsteg – till det sämre. De bedrar och blir själva bedragna”. (2 Tim. 3:13.)

Sådana bistra förutsägelser av forna tiders profeter vore en anledning till stor fruktan och rädsla om inte samma profeter samtidigt hade gett en lösning. Vi kan i deras inspirerade råd finna svaren till vår tids andliga kris.

I sin dröm såg Lehi en ledstång av järn som ledde genom en mörk dimma. Han såg att om människor höll fast i ledstången så kunde de undvika de orena vattnen, hålla sig undan de förbjudna stigarna och sluta att vandra på främmande vägar som leder till förgörelse. Senare gav hans son Nephi en tydlig förklaring av symboliken med ledstången. När Laman och Lemuel frågade: ”*Vad betyder ledstången av järn?*” svarade Nephi, ”att det var Guds ord och [lägg märke till detta löfte] *de som hörsammar Guds ord och håller fast vid det, de skall aldrig förgås. Inte heller skall motståndarens frestelser och brinnande pilar slå dem med blindhet för att leda dem till undergång*”. (1 Nephi 15:23–24; kursivering tillagd.) Guds ord kommer inte bara att leda oss till den frukt som är mest önskvärd av allt, utan i det kommer vi också att finna kraften att motstå frestelser, och kraften att omintetgöra Satan och hans sändebud.

Paulus ger samma budskap som Lehi. Efter att ha skildrat den fruktansvärda ogudaktigheten i framtiden – framtiden för honom, men nuet för oss! – sade han detta till Timoteus: ”Men håll fast vid det som du har lärt dig ...

och du känner från barndomen de heliga Skrifterna *som kan göra dig vis, så att du blir frälst*.” (2 Tim. 3:14–15; kursivering tillagd.)

Mina kära bröder, detta är ett svar på vår tids stora utmaning. Guds ord som de återges i skrifterna, i de levande profeternas ord, och i personlig uppenbarelse, har kraften att skydda de heliga och förläna dem Anden så att de kan motstå det onda, hålla fast vid det goda, och finna glädje i detta liv.²

 2

**När enskilda medlemmar och familjer
fördjupar sig i skrifterna, förbättras andra
delar av kyrklig aktivitet automatiskt.**

Till er prästadömsbärare säger vi, lägg märke till de profetiska råd vi fått från Lehi och Paulus och andra som liknar dem. I deras råd kommer ni att finna lösningen på de svårigheter ni möter när det gäller att hålla flocken fri från ”rovlystna vargar” som omger dem. (Se Matt. 7:15; Apg. 20:29.) Vi vet att ni har stor omsorg om medlemmarna i era församlingar och stavar och lägger ned mycket tid och ansträngningar för deras skull. Det är mycket som vi begär av er som blivit kallade till ledarskap. Vi lägger mycket på era axlar. Ni ombeds att föra ut kyrkans program, intervju och rådgöra med medlemmarna, se till att stavens och församlingarnas ekonomi sköts på ett riktigt sätt, leda välfärdsprojekt, uppföra byggnader och engagera er i ett otal andra tidskrävande aktiviteter.

Fastän ingen av dessa aktiviteter kan ignoreras och läggas åt sidan, så är det inte det viktigaste ni kan göra för dem ni tjänar. Under senare år har vi vid upprepade tillfällen förklarat att en del aktiviteter ger större andlig behållning än andra. Redan 1970 sade president Harold B. Lee till regionrepresentanterna:

”Vi är övertygade om att våra medlemmar hungrar efter det rena evangeliet, med dess överflödande sanningar och insikter. ... Det finns de som verkar ha glömt bort att det mest kraftfulla vapnet som Herren har gett oss mot allt ont är hans egna ord, frälsningens tydliga och enkla lärdomar så som de återfinns i skrifterna.” (Seminarium för regionrepresentanter, 1 okt. 1970, s. 6.)

I ett budskap från första presidentskapet från 1976 sade president [Spencer W. Kimball]:

”Jag är övertygad om att var och en av oss någon gång i vårt liv måste upptäcka skrifterna för egen räkning – och inte bara upptäcka dem en gång, utan återupptäcka dem gång på gång. ...

Herren leker inte med oss när han ger oss dessa ting, för ’var och en som har fått mycket, av honom skall det krävas mycket’. (Luk. 12:48.) Tillgång till dessa ting medför ansvar. Vi måste studera

Stora välsignelser kommer "när enskilda medlemmar och familjer fördjupar sig i skrifterna".

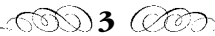
skrifterna enligt Herrens bud (se 3 Nephi 23:1–5); och vi måste låta dem styra våra liv." (*Nordstjärnan*, dec. 1985, s. 3, 4.)

Äldste Bruce R. McConkie talade i april 1982 till regionrepresentanterna om den prioritet som skrifterna skall ha i vårt arbete. Han sade: "Vi är så upptagna av program, statistik och trender, av egendomar och mammon, och av att uppnå mål som ska ge glans åt vårt arbetes förträfflighet, att vi har gått miste om 'det som är viktigast i lagen'. ... Hur begåvade de än är i administrativa frågor, hur eleganta de än är i att uttrycka sina åsikter, hur lärda de än är i världsliga ting – så kommer de att förnekas Andens ljuva viskningar som kunde ha varit deras om de hade betalat priset i form av studier, begrundan och bön beträffande skrifterna." (Regionrepresentanternas seminarium, 2 apr. 1982, s. 1–2.)

Samma dag talade äldste Boyd K. Packer till stavspresidenterna och regionrepresentanterna. Han sade: ”Byggnader, budgetar, rapporter, program och tillvägagångssätt är mycket viktiga. Men, av sig själva ger de inte den nödvändiga andliga näringen och kommer inte att åstadkomma vad Herren har satt oss att göra. ... De rätta tingen, de med sann andlig näring, är grundade på skrifterna.” (Möte med stavspresidenter och regionrepresentanter, 2 apr. 1982, s. 1–2.)

Jag instämmer med dessa visa och inspirerade bröders och säger er att något av det viktigaste ni kan göra som prästadömsledare är att fördjupa er i skrifterna. Utforska dem flitigt. Mätta er med Kristi ord. Erhåll kunskaper i läran. Behärska principerna som finns däri. Det är få ansträngningar som ger större utdelning för ditt ämbete. Det finns få andra sätt att få större inspiration medan ni tjänar.

Men enbart detta, hur värdefullt det än är, är inte tillräckligt. Ni måste också utöka era ansträngningar och aktiviteter för att stimulera meningsfulla studier i skrifterna bland kyrkans medlemmar. Vi gör ofta stora ansträngningar för att öka aktiviteten i våra stavar. Vi arbetar flitigt med att öka närvaron på sakramentsmötena. Vi arbetar på att få en högre andel unga män att gå på mission. Vi strävar efter att få ett större antal att vigas i templet. Allt det här är berömvärda insatser och viktigt för rikets tillväxt. Men när enskilda medlemmar och familjer fördjupar sig i skrifterna regelbundet och konsekvent, förbättras dessa andra områden automatiskt. Vittnesbörden växer. Beslut stärks. Familjer beskyddas. Personlig uppenbarelse flödar.³

**När vi studerar Guds ord, får vi vägledning
i vårt dagliga liv, läkedom för själen och kraft
att undvika villfarelse och motstå frestelse.**

Profeten Joseph Smith sade att ”Mormons bok var den mest felfria boken av alla på jorden och vår religions slutsten samt *att en människa kommer närmare Gud genom att följa dess lärosatser* än genom någon annan bok.” (Mormons bok, Inledning, kursivering tillagd.) Är det inte vad vi vill ska hända med medlemmarna i våra församlingar och stavar? Önskar vi inte att de ska komma närmare Gud? Uppmuntra dem då på varje tänkbart sätt att fördjupa sig i detta underbara sista dagars vittne om Kristus.

Ni måste hjälpa de heliga inse att studier och utforskning av skrift-erna inte är en börda som lagts på dem av Herren, utan en fantastiskt välsignelse och möjlighet. Lägg märke till vad Herren själv har sagt om välsignelsen av att studera hans ord. Till den store profeten och ledaren Josua sade han:

”Låt inte denna lagbok vara skild från din mun. Tänk på den både dag och natt, så att du håller fast vid och följer allt som är skrivet i den. *Då skall du lyckas i det du företar dig, och då skall du ha framgång.*” (Jos. 1:8; kursivering tillagd.)

Herren lovade inte Josua rikedom och berömmelse, utan att hans liv skulle blomstra i rättfärdighet och att han skulle ha framgång i det som betyder mest i livet, nämligen i att finna sann glädje. (Se 2 Nephi 2:25.)

Har ni medlemmar i era stavar vars liv är ödelagda av synd eller tragedi, som är förtvivlade och utan hopp? Har ni längtat efter något sätt att nå dem och läka deras sår, ge lindring åt deras sargade själar? Profeten Jakob erbjuder just detta i det här anmärkningsvärda löftet: ”de har kommit hit för att få höra Guds behagliga ord, ja, *det ord som helar den sårade själen*”. (Jakobs bok 2:8; kursivering tillagd.)

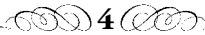
Idag är världen full av bedrägliga och attraktiva idéer som kan leda den bästa av våra medlemmar till misstag och villfarelser. Studenterna vid universiteten är ibland så fyllda av världens lärdomar att de börjar ifrågasätta evangeliets lärdomar. Hur hjälper ni som prästadömsledare till med att beskydda era medlemmar från sådana bedrägliga läror? Frälsaren gav svaret i sin stora predikan på Oljeberget när han lovade: ”*Och den som bevarar mitt ord skall inte bli bedragen.*” (JS—Matt. 1:37; kursivering tillagd.)

Skrifterna är fulla av liknande löften om ordets betydelse. Har ni medlemmar som längtar efter vägledning i sina liv? Psalmisten säger till oss: ”Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig” (Ps. 119:105), och Nephi lovade att bevarandet av Kristi ord ”skall tillkännage för er allt ni bör göra”. (2 Nephi 32:3.)

Finns det medlemmar i er hjord som har sjunkit djupt ned i synd och behöver ta sig upp igen? Helamans löfte är för dem: ”Ja, vi ser att alla som vill kan hålla fast vid Guds ord, som är levande och kraftfullt

och som skall slå sönder alla djävulens lister och snaror och ränker.” (Helaman 3:29.)

Framgång i rättfärdighet, kraft till att undvika att bli bedragen och till att motstå frestelser, vägledning i vårt dagliga liv, själens helande – det är bara några av de löften som Herren gett dem som tar del av hans ord. Lovar Herren och inte uppfyller? Säkerligen kommer de välsignelser som han talar om till oss, om vi begrundar hans ord. Om vi inte gör det kan välsignelserna gå förlorade. Hur flitiga vi än är på andra områden så kan vissa välsignelser bara erhållas genom skrifterna, bara genom att ta till sig Herrens ord och hålla fast vid det allteftersom vi banar vår väg fram genom mörkret till livets träd.⁴

Herrens ord är en dyrbar gåva, och vi får inte ta lätt på dem.

Om vi ignorerar det som Herren har gett oss, kan vi gå miste om de välsignelser och den styrka som vi söker. I en högtidlig varning till de tidiga heliga sade Herren detta om Mormons bok: ”Och era sinnen har i gångna tider varit förmörkade på grund av otro och för att ni har ringaktat det som ni har tagit emot.

Denna fåfänga och otro har bragt hela kyrkan under fördömelse.

Och denna fördömelse vilar över Sions barn, ja, alla.

Och de skall förbli under denna fördömelse tills de omvänder sig och kommer ihåg det nya förbundet, det vill säga Mormons bok.” (L&F 84:54–57.)

Mina bröder, låt oss inte ta lätt på de stora ting som vi tagit emot ur Herrens händer! Hans ord är en av de värdefullaste gåvor som han gett oss. Jag vädjar till er att förnya er beslutsamhet att studera skrifterna. Fördjupa er i dem dagligen så att Herrens kraft kan vara med er i era kallelser. Läs dem i era familjer och lär era barn att älska och högakta dem. Sök därefter i bön och genom att rådslå med andra, varje tänkbar möjlighet att uppmuntra kyrkans medlemmar att följa ert exempel. Om ni gör det kommer ni att finna, som Alma gjorde, att ”ordets predikan [har] en stark benägenhet att leda folket till att göra det som [är] rätt — ja, det [gör] ett mäktigare intryck på människornas sinnen än svärdet eller något annat som [har] hänt dem”. (Alma 31:5.)

Jag säger liksom Alma till er, ”att det skulle vara lämpligt att [ni prövar] Guds ords kraft” (Alma 31:5).⁵

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Fundera över vad president Benson sade var ”ett svar på vår tids stora utmaning” (avsnitt 1). På vilka sätt kan detta svar hjälpa oss i de motgångar vi möter?
- Gå igenom de resultat som president Benson sade skulle komma ”när enskilda medlemmar och familjer fördjupar sig i skrifterna regelbundet och konsekvent” (avsnitt 2). Hur kan det komma sig att skriftstudier leder till sådana resultat?
- President Benson sade att skriftstudier är en välsignelse, inte en börda (se avsnitt 3). Vilka välsignelser har du och din familj fått genom att studera skrifterna? Vilket råd skulle du kunna ge till någon som känner att skriftstudier är en börda?
- Vilka faror är förenade med att ta lätt på Guds ord? (Se avsnitt 4.) Vad skulle vi kunna göra för att ge mer uppmärksamhet till Guds ord?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Apg. 17:11; 2 Tim. 3:16–17; 1 Nephi 19:23–24; Alma 32:21–43; L&F 18:33–36; 21:4–6; 68:1–4

Studiehjälpmedel

”Många finner att bästa tiden att studera är på morgonen efter ... nattens sömn. ... Andra föredrar att studera under de lugna timmarna efter arbetet då dagens bekymmer sopas undan. ... Vad som kanske är viktigare än tiden på dagen är att man avsätter en regelbunden tid för studier” (Howard W. Hunter, ”Att läsa skrifterna”, *Nordstjärnan*, maj 1980, s. 96, 97).

Slutnoter

1. Thomas S. Monson i Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), s. 487–488.
2. Se ”Ordets makt”, *Nordstjärnan*, nr. 6 1986, s. 81–82.
3. Se ”Ordets makt”, s. 82–83.
4. Se ”Ordets makt”, s. 83.
5. Se ”Ordets makt”, s. 83.

*Profeten Joseph Smith sade att Mormons bok är
"slutstenen i vår religion".*

Mormons bok – slutstenen i vår religion

”Finns det inte något djupt i vårt hjärta som längtar efter att komma närmare Gud? ... I så fall kommer Mormons bok att hjälpa oss mer än någon annan bok.”

Ur Ezra Taft Bensons liv

Den 5 januari 1986 presiderade president Ezra Taft Benson över en stavs-konferens i Annandale i Virginia – hans första stavs-konferens som kyrkans president. De heliga som var med blev ”märkbart rörda” när de lyssnade till hans tal. I sitt tal ”vitnade han om kraften i Mormons bok att förändra liv och leda människor till Kristus”. Han gav dem en ”kraftfull uppmaning [att] studera denna bok av heliga skrifter”.¹

Det här var inte ett nytt budskap under president Bensons verksamhet. Som medlem i de tolv apostlarnas kворum, hade han ofta uppmanat de heliga att studera Mormons bok och följa dess lärdomar.² Men som kyrkans president kände han sig inspirerad att ytterligare betona detta budskap. Han sade: ”Herren inspirerade sin tjänare Lorenzo Snow att åter betona principen om tionde för att återlösa kyrkan från ekonomisk fångenskap. ... Nu, i vår tid, har Herren uppenbarat behovet av att åter framhålla Mormons bok.”³ President Benson vittnade om Mormons bok varhelst han begav sig: under missionärsmöten, stavs- och regionkonferenser, generalkonferenser och möten med generalauktoriteter.⁴

I sitt första generalkonferenstal som kyrkans president, talade president Benson om en anledning till det här budskapets nödvändighet. ”Om vi inte läser Mormons bok och ger akt på dess lärdomar”, varnade han, ”så har Herren förkunnat i kapitel 84 i Läran och förbunden, att hela kyrkan är under fördömelse: ’Och denna

fördömelse vilar över Sions barn, ja, alla' [L&F 84:56]. Herren fortsatte: 'Och de skall förbli under denna fördömelse tills de omvänder sig och kommer ihåg det nya förbundet, det vill säga Mormons bok och de tidigare befallningar som jag har givit dem, inte bara för att tala om, utan för att handla enligt det som jag har skrivit' [L&F 84:57]."⁵

Följande citat, som alla är hämtade ur tal av president Benson som kyrkans president, är ett urval av hans varningar och löften som gäller Mormons bok:

"Vi ska alltså inte bara *tala* om Mormons bok, utan vi måste också *handla* efter den. Varför? Herren svarade: 'Så att de kan bära frukt som är värdig deras Faders rike. Annars återstår det att utgjuta ett gissel och en dom över Sions barn' [L&F 84:58]. Vi har känt denna plåga och dom!

... Mormons bok har inte varit och är inte i centrum för våra personliga studier, vår undervisning i familjen, predikningar och missionsarbete. I detta måste vi omvända oss."⁶

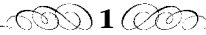
"Vi har inte använt Mormons bok som vi borde. Våra hem är inte starka om vi inte använder boken till att föra våra barn till Kristus. Våra familjer kan förföras av världsliga trender och lärdomar om vi inte vet hur vi ska använda denna bok till att avslöja och bekämpa falskhet. ... Våra missionärer är inte så effektiva som de borde vara, om de inte [undervisar] med den. De som omvänder sig av sociala, moraliska, kulturella eller pedagogiska skäl, kommer inte att överleva dagens hetta, om deras pårötter inte når ned till evangeliets fullhet, som Mormons bok innehåller. Våra klasser i kyrkan blir inte fyllda av Anden, om vi inte håller upp boken som en norm och ett standar."⁷

"Jag välsignar er med större insikt i Mormons bok. Jag lovar er att ifrån detta ögonblick och allt framgent, om vi dagligen hämtar näring från dess sidor och åttlyder dess föreskrifter, så kommer Gud att utgjuta på vart och ett av Sions barn och kyrkan en välsignelse som hittills inte har skådats – och vi kommer att vädja till Herren att han skall börja borttaga fördömmelsen – plågorna och domen. Om detta bär jag högtidligt vittne."⁸

”Jag vet inte riktigt varför Gud har bevarat mitt liv så att jag kunnat nå denna ålder, men jag vet detta: Att han nu har uppenbarat för mig att tiden är inne, då det är absolut nödvändigt för oss att på de mest förunderliga sätt föra fram Mormons bok. Ni måste hjälpa till att bära denna börda och få del av denna välsignelse som han givit hela kyrkan, ja, alla Sions barn.

Mose fick aldrig komma till det utlovade landet. Joseph Smith såg aldrig Sion återlösas. Några av oss kanske inte får leva tillräckligt länge för att se den dag då Mormons bok kommer att översvämma jorden och när Herren lyfter bort sin förbannelse. (Se L&F 84:54–58.) Jag tänker emellertid, om Gud vill, använda återstoden av mina dagar åt denna strävan.”⁹

Ezra Taft Bensons lärdomar

Mormons bok är slutstenen i vår religion.

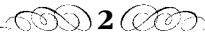
Hur viktig är Mormons bok? Joseph Smith kallade den ”slutstenen i vår religion”. (*History of the Church*, 4:461.) ”Tag bort Mormons bok och uppenbarelsen”, sade han, ”och var är vår religion? Vi har ingen.” (*History of the Church*, 2:52.)¹⁰

En slutsten är mittenstenen i en valvbåge. Den håller alla de andra stenarna på plats, och om den tas bort faller valvbågen ihop.

... På samma sätt som valvbågen går sönder om slutstenen tas bort, så står och faller hela kyrkan med sanningen i Mormons bok. Kyrkans fiender förstår detta klart. Det är därför de gör så stora ansträngningar för att försöka vederlägga Mormons bok, för om den kan bringas i vanrykte, faller profeten Joseph Smith med den. Det gör också våra anspråk på prästadörets nycklar, uppenbarelse och att vara den återställda kyrkan. Men på samma sätt, om Mormons bok är sann – och miljoner vittnar nu om att de har ett vittnesbörd från Anden att den verkligen är sann – då måste man acceptera dess anspråk på återställelsen och allt som följer med den.¹¹

Kanske det inte finns någonting som tydligare vittnar om vikten av denna nutida skrift, än vad Herren själv sade om den.

Genom sin egen mun har han burit vittne om att (1) den är sann (L&F 17:6), (2) att den innehåller sanningen och hans ord (L&F 19:26), (3) att den översattes genom kraft från höjden (L&F 20:8), (4) att den innehåller fullheten av Jesu Kristi evangelium (L&F 20:9; 42:12), (5) att den gavs genom inspiration och att den bekräftades genom änglabetjäning (L&F 20:10), (6) att den är ett bevis på att de heliga skrifterna är sanna (L&F 20:11), och (7) att de som mottar den i tro ska erhålla evigt liv (L&F 20:14).¹²

Mormons bok vittnar om Jesus Kristus och för oss närmare Gud.

Mormons boks huvudsakliga uppgift är enligt titelbladet ”att övertyga jude och icke-jude om att Jesus är Kristus, den evige Guden, som uppenbarar sig för alla nationer.”

När den ärlige sanningssökaren i bön begrundar de inspirerade orden i Mormons bok kan han erhålla vittnesbördet att Jesus är Kristus.¹³

Kommer vi ihåg det nya förbundet, nämligen Mormons bok? I Bibeln har vi det Gamla och det Nya testamentet. Ordet *testamente* är en översättning av ett grekiskt ord som också kan översättas med *förbund*. Är detta vad Herren menade när han kallade Mormons bok för ”det nya förbundet”? Den är sannerligen ännu ett testamente eller vittne om Jesus. Detta är en av orsakerna till att vi nyligen tillagt orden ”Ännu ett Jesu Kristi testamente” till Mormons boks titel. ...

Mormons bok är slutstenen i vårt vittnesbörd om Jesus Kristus, som själv är hörnstenen till allt vi gör. Den bär vittne om hans verklighet med klarhet och kraft. Till skillnad från Bibeln, som gått genom generationer av översättare, avskrivare och fördärvade religionslärare som gjorde ändringar i texten, kom Mormons bok från skrivare till läsare genom bara en enda inspirerad översättning. Därför är dess vittnesbörd om Mästaren klart, oförfalskat och fullt av kraft. Men den är mer än så. En stor del av den kristna världen förnekar idag Frälsarens gudomlighet. De ifrågasätter hans mirakulösa födelse, hans fullkomliga liv och att hans härliga uppståndelse verkligen ägde rum. Mormons bok talar på ett klart och

*I Mormons bok är vittnesbördet om Jesus Kristus
"klart, oförfalskat och fullt av kraft".*

omisskännligt sätt om sanningen i allt detta. Den ger också den mest fullständiga beskrivningen av läran om försoningen. Denna gudomligt inspirerade bok är verkligen en slutsten som bär vittne för världen att Jesus är Kristus.¹⁴

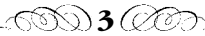
Profeten Joseph sade: "Jag talade om för bröderna att Mormons bok är den mest felfria av alla böcker på jorden och vår religions slutsten, och att en människa kommer närmare Gud genom att följa dess lärosatser än genom någon annan bok" [*History of the Church*, 4:461]. Finns det inte något djupt inne i vårt hjärta som längtar efter att komma närmare Gud, att bli mer lika honom på vår dagliga vandring, att ständigt känna hans närhet? I så fall kommer Mormons bok att hjälpa oss mer än någon annan bok. ...

Vår älskade broder, president Marion G. Romney, ... som själv är förtrogen med den kraft som finns i denna bok, vittnade om de välsignelser som kommer in i deras liv som studerar och läser Mormons bok. Han sade:

"Jag är säker på att om föräldrar i våra hem läser Mormons bok, i en anda av bön, regelbundet, både själva och tillsammans med

sina barn, så kommer andan i denna underbara bok att genomsyra våra hem och alla som bor där. Vörndadens anda ökar liksom den ömsesidiga respekten och hänsynen. Missämjans anda försvinner. Föräldrar undervisar sina barn med större kärlek och visdom. Barnen blir och mer mottagliga för sina föräldrars råd och följer dem mer. Rättfärdigheten tillväxer. Tro, hopp och kärlek – Kristi rena kärlek – flödar då över i våra hem och liv och skänker oss frid, glädje och lycka” (*Nordstjärnan*, okt. 1980, s. 121).

Dessa löften – mer kärlek och harmoni i hemmet, större respekt mellan förälder och barn, tilltagande andlighet och rättfärdighet – är inte tomma löften, utan precis vad Joseph Smith menade när han sade att Mormons bok hjälper oss att komma närmare Gud.¹⁵

Mormons bok undervisar om sann lära, vederlägger falska läror och avslöjar fiender till Kristus.

Herren själv förkunnade att Mormons bok innehåller ”fullheten av Jesu Kristi evangelium” (L&F 20:9). Det innebär inte att den innehåller varje undervisning och varje lärdom som blivit uppenbarad. Snarare innebär det att i Mormons bok finner vi fullheten av de lärdomar som behövs för vår frälsning. Och de lärs ut så tydligt och enkelt att även små barn kan lära sig frälsningens och upphöjelsens vägar. Mormons bok erbjuder så mycket som vidgar vår förståelse för frälsningens lärdomar. Utan den är mycket av det som undervisas om i andra skrifter inte alls så tydligt och dyrbart.¹⁶

Vad gäller predikandet av evangeliet, innehåller Mormons bok de tydligaste, mest koncisa och fullständiga förklaringarna. Ingen annan uppteckning kan jämföras med den. Vilken annan uppteckning ger er en sådan fullständig förståelse av fallets natur, den fysiska och andliga dödens natur, läran om försoningen, läran om rättvisa och barmhärtighet i samband med försoningen, samt evangeliets principer och förrättningar? Mormons bok innehåller den mest omfattande redogörelsen för dessa grundläggande lärdomar.¹⁷

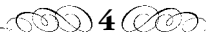
Mormons bok ... bekräftar och förtydligar Bibeln. Den tar bort stötstenar och återställer många enkla och dyrbara sanningar. Vi vittnar om att när de används tillsammans, vederlägger Bibeln och

Mormons bok falska läror, gör slut på tvister och befäster friden. (Se 2 Nephi 3:12.)¹⁸

Vi borde vara bättre förtrogna med Mormons bok än någon annan bok. Vi bör inte endast känna till historien och de trosstärkande berättelserna i boken, utan vi bör också förstå dess lärdomar. Om vi studerar Mormons boks lärdomar rätt kan vi upptäcka felen i många av människors falska teorier och filosofier och finna sanningar så att vi kan bekämpa dem.

Jag har i kyrkan lagt märke till en skillnad i urskillning, insikt, övertygelse och ande mellan dem som är kunniga i och älskar Mormons bok och dem som inte gör det. Den boken är en mycket bra sikt.¹⁹

Mormons bok blottställer Kristi fiender. Den vederlägger falska läror och gör slut på tvister. (Se 2 Nephi 3:12.) Den stärker Kristi ödmjuka efterföljare mot onda uppsåt, och djävulens anslag och läror i vår tid. Avfallet som finns i Mormons bok liknar det avfall vi har idag. Gud som har oändlig förkunskap utformade Mormons bok så att vi kan urskilja villfarelser och bekämpa falska politiska, religiösa och filosofiska föreställningar i vår tid.²⁰

Läran och förbunden är den sammanbindande länken mellan Mormons bok och det pågående arbetet med återställelsen.

Jag skulle särskilt vilja tala om Mormons bok och Läran och förbunden. Dessa två stora nutida skrifter binds samman som uppenbarelser från Israels Gud i avsikt att insamla och förbereda hans folk inför Herrens andra ankomst. ...

Herren sade till profeten Joseph Smith: ”Men detta släktled skall få mitt ord genom dig” (L&F 5:10). Mormons bok och Läran och förbunden är en del av uppfyllelsen av detta löfte. Tillsammans skänker dessa två storslagna skrifter stora välsignelser till den här generationen. ...

Var och en av dessa två stora nutida skrifter vittnar kraftfullt och värtaligt om Herren Jesus Kristus. Så gott som varje sida i både Läran och förbunden och Mormons bok undervisar om Mästaren – hans

stora kärlek till sina barn och hans försoningsoffer – och lär oss hur vi ska leva så att vi kan återvända till honom och vår himmelske Fader.

Var och en av dessa två stora nutida skrifter innehåller kunskap och kraft som hjälper oss att leva bättre liv i en tid av stor ogudaktighet och ondska. De som noggrant och under bön rannsakar sidorna i dessa böcker finner tröst, råd, vägledning och kraft att förbättra sitt liv.²¹

Läran och förbunden är den sammanbindande länken mellan Mormons bok och det pågående arbetet med återställelsen genom profeten Joseph Smith och hans efterträdare.

I Läran och förbunden får vi kunskap om tempelarbete, eviga familjer, härlighetsgraderna, kyrkans organisation och många andra stora sanningar som hör samman med återställelsen. ...

Mormons bok är ”slutstenen” i vår religion, och Läran och förbunden är översta stenen, med fortsatt uppenbarelse i vår tid. Herren har satt sin godkännande stämpel på både slutstenen och översta stenen.²²

Läran och förbunden är en härlig skrift som givits direkt till vår generation. Den innehåller Herrens vilja för oss i de sista dagarna som föregår Kristi andra ankomst. Den innehåller många sanningar och lärdomar som inte uppenbarats helt i andra skrifter. Liksom Mormons bok, stärker den dem som noggrant och andäktigt studerar dess sidor.

Värdesätter vi, som den allra högste Gudens heliga, de ord han har bevarat åt oss till ett så högt pris? Använder vi de här böckerna med nutida uppenbarelsen till att välsigna våra liv och motstå den ondes makt? I detta syfte gavs de till oss. Kommer vi inte att bli fördömda inför Herren om vi tar lätt på dem genom att bara låta dem stå och samla damm på våra hyllor?

Mina kära bröder och systrar, jag bär mitt högtidliga vittnesbörd om att dessa böcker innehåller Herrens avsikter och vilja för oss i denna tid av prövningar och vedermödor. Tillsammans med Bibeln vittnar de om Herren och hans verk. Dessa böcker innehåller Herrens röst för oss i dessa sista dagar. Må vi vända oss till dem med hjärtats fulla uppsåt och använda dem på det sätt som Herren vill att de ska användas.²³

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- När du läser det president Benson lär om att Mormons bok är slutstenen i vår religion (se avsnitt 1), fundera då över vilken plats den har i ditt liv. Vad kan vi göra för att fokusera mer på Mormons bok i våra ansträngningar att leva efter evangeliet?
- President Benson sade att Mormons bok vittnar om Jesus Kristus och för oss närmar Gud (se avsnitt 2). Kan du ge exempel på vad du har lärt dig om Frälsaren när du har studerat Mormons bok? Hur har Mormons bok fört dig och din familj närmare Gud?
- Varför bör vi "vara bättre förtrogna med Mormons bok än någon annan bok"? Hur har lärdomarna i Mormons bok skyddat dig mot "djävulens ... läror i vår tid"? (Se avsnitt 3.)
- På vilka sätt samverkar Mormons bok och Läran och förbunden för att stärka oss? (Se avsnitt 4.)

Skriftställen som hör till detta ämne:

Jes. 29:9–18; 1 Nephi 13:35–41; 2 Nephi 25:23, 26; 29:6–9; L&F 1:17–29

Undervisningstips

"De flesta lektionsböcker tillhandahåller frågor för att uppmuntra till samtal. Du kan använda dessa frågor eller förbereda egna. Ställ frågor som uppmuntrar till eftertanke och hjälp dem att själva verkligen begrunda evangeliet." (*Undervisning: Den högsta kallelsen* [2000], s. 63).

Slutnoter

1. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), s. 489.
2. Se till exempel "Mormons bok är Guds ord", *Nordstjärnan*, maj 1988, s. 2–7; "Ett nytt vittne om Kristus", *Nordstjärnan*, jan 1985, s. 5–6; se även *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 491–493.
3. Se "Ett heligt ansvar", *Nordstjärnan*, nr 6 1986, s. 80; se även *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow* (2012), s. 158–161.
4. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 495.
5. Se "Att rena oss själva", *Nordstjärnan*, nr 6 1986, s. 3.
6. Se "Att rena oss själva", s. 3.
7. Se "Mormons bok är Guds ord", *Nordstjärnan*, maj 1988, s. 6.
8. Se "Ett heligt ansvar", *Nordstjärnan*, nr 6 1986, s. 80; kursivering borttagen från originalet.
9. Se "Låt jorden översvämmas av Mormons bok", *Nordstjärnan*, jan. 1989, s. 4.
10. Se "Ett nytt vittne om Kristus", s. 4.
11. Se "Mormons bok – slutstenen i vår religion", *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 4.

12. Se "Mormons bok – slutstenen i vår religion", s. 3.
13. "Come unto Christ", *Ensign*, nov. 1987, s. 83.
14. Se "Mormons bok – slutstenen i vår religion", s. 3–4.
15. Se "Mormons bok – slutstenen i vår religion", s. 4–5. President Marion G. Romney verkade som rådgivare i första presidentskapet från juli 1972 till november 1985.
16. Se "Mormons bok – slutstenen i vår religion", s. 4.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 56.
18. Se "Ett nytt vittne om Kristus", s. 6.
19. Se "Jesus Kristus – gåvor och förväntningar", *Nordstjärnan*, dec. 1987, s. 3.
20. Se "Mormons bok är Guds ord", *Nordstjärnan*, maj 1988, s. 3.
21. "Gåvan av nutida uppenbarelse", *Ensign*, jan. 1987, s. 67–68.
22. Se "Mormons bok och Läran och förbunden", *Nordstjärnan*, juli 1987, s. 77.
23. Se "Gåvan av nutida uppenbarelse", s. 69.

Att översvämma jorden och våra liv med Mormons bok

”Det finns en kraft i [Mormons bok] som kommer att börja flöda in i era liv i det ögonblick som ni allvarligt börjar studera boken.”

Ur Ezra Taft Bensons liv

På generalkonferensen i april 1989, läste president Thomas S. Monson upp ett budskap från president Ezra Taft Benson till barnen i kyrkan. I det budskapet sade president Benson:

”Jag vet att ni läser Mormons bok, för jag får hundratals personliga brev som berättar att ni läser denna heliga bok. Att höra er säga detta får mig att gråta av glädje. ...

Jag blir så glad när jag hör hur mycket ni älskar Mormons bok. Jag älskar den också, och vår Fader i himlen vill att ni ska fortsätta att lära av Mormons bok varje dag. Den är vår himmelske Faders speciella gåva till er. Genom att leva efter dess lärdomar får ni lära er vår himmelske Faders vilja.”¹

Överallt i kyrkan hörsammade de sista dagars heliga det här rådet från sin profet. Följande redogörelser ger exempel på hur välsignelser kom till dem som hörsammade president Bensons uppmaning att ”översvämma jorden och [sina] liv med Mormons bok”.²

”Han kan inte mena allvar!’ tänkte Margo Merrill när hon först hörde president Ezra Taft Bensons uppmaning till föräldrar att läsa Mormons bok med sina barn. ’Mina barn är bara sex, fem och två år gamla. Det skulle bara vara slöseri med tid och tålmod.’

Broder och syster Merrill beslöt sig ändå för att försöka läsa Mormons bok med sina barn. När de kom till berättelsen om

*Miljoner människor har kommit till Kristus tack vare sanningarna
i den bok som Moroni överlämnade till Joseph Smith.*

Nephi och hans brustna båge, insjuknade sexåriga Melissa i lunginflammation.

'Melissa bönade och bad mig om att låta henne få gå till skolan trots att hon var sjuk', sade Margo. 'Hon sade att om hon inte gick dit, skulle hennes vän Pamela – som tillhör en annan kyrka – inte få veta vad som hände med Nephi. Sedan snyftade Melissa och föll ihop i min famn. Jag torkade hennes tårar och föreslog att hon skulle ringa till Pamela och berätta för henne vad som hände med Nephi.

När jag hörde hur Melissa i detalj berättade om händelsen med Nephis brustna båge, mindes jag hur jag tidigare tänkt att det skulle vara slöseri med tid och tålmod att läsa Mormons bok för mina små barn. Jag hade verkligen underskattat deras förmåga att ta till sig lärdomarna i Mormons bok!"³

Howard J. McOmber II begrundade president Bensons uppmaning att översvämma jorden med Mormons bok. Han undrade: "Hur skulle jag som person kunna vara en betydande del av en sådan översvämning?

"Så en natt", sade broder McOmber, "när jag funderade på den här frågan, insåg jag att jag kunde ge alla människor på min gata möjlighet att få ett exemplar av Mormons bok.

Men det fanns ett problem – de kände mig. De kände till att min hund skällde för ofta – och för tidigt på morgonen. De visste att min trädgård inte var kvarterets stolthet. De kände till mina brister som granne – troligen skulle de avvisa mig.

Jag bestämde mig för att ha tro och sätta igång ändå. Jag skulle erbjuda dem boken – även om de kanske skulle kasta den, eller låta den samla damm i årtal på sina hyllor. Ändå kom jag på mig själv med att tänka negativt – jag hade nästan övertygat mig själv om att mina ansträngningar var förgäves.

Sedan kom jag ihåg att jag kände mina grannar minst lika bra som de kände mig. Några hade berättat tvivelaktiga historier på det senaste föreningsmötet, och några hade druckit för mycket på grannskapets senaste grillfest. En del av dem verkade inte ha så meningsfulla liv. Jag undrade hur jag skulle ha varit om jag inte hade varit medlem i kyrkan, eller om jag aldrig hört om Mormons bok. Det var tydligt att denna bok kunde hjälpa dem som gav den en chans.

Så jag kontaktade alla på min gata och erbjöd dem en Mormons bok – och allihop tackade mig! Det gick så bra att jag fortsatte med nästa gata, gick igenom mitt bostadsområde och fortsatte med nästa. När jag var färdig hade jag besökt 104 hus och gett bort 40 böcker.

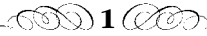
Det började bli lättare att erbjuda ett exemplar av Mormons bok till bekanta.

Så småningom hade jag gett alla 75 anställda på jobbet ett exemplar av Mormons bok. 23 av dem tog del av missionärsdiskussionerna. Sju av dem döptes senare, och fyra barn till mina medarbetare blev också medlemmar i kyrkan. En man lyssnade till två diskussioner men tappade sedan intresset för att undersöka kyrkan. Sju månader senare, efter att han fått jobb på ett annat företag, ringde han för att berätta för mig att han hade läst Mormons bok och insett att han kände Andens lugna, fridfulla inflytande, precis som jag beskrivit det. Även han gick igenom diskussionerna och döptes.

Jag älskar Mormons bok. Jag tänker att den är liksom Herrens visitkort, och jag har förundrats över hur lätt det är att starta en andlig översvämning med den, på ett personligt plan. När vi utför Herrens verk, får vi hans hjälp.”⁴

En annan medlem berättade om den förvandling som skett med hans vittnesbörd när han följde president Bensons råd att läsa Mormons bok: ”När president Benson uppmanade oss att läsa Mormons bok var jag 15 år. Jag läste redan troget skrifterna och fokuserade mest på Nya testamentet. Men tack vare president Bensons uppmaning började jag studera Mormons bok varje dag. Det blev en viktig vändpunkt för mig. Nya testamentet hade lärt mig om Jesu Kristi jordiska verksamhet, och det kommer jag alltid att vara tacksam för. Men jag behövde det djup som kom av att studera Mormons bok. Bibeln hjälpte mig visserligen att få veta vad Jesus gjorde för människor i det Heliga landet, men Mormons bok gav mig en djupare förståelse av vad han gjort för mig. Genom att studera Mormons bok fick jag ett vittnesbörd om min Frälsares oändliga försoning. Och när jag senare drabbades av kriser som prövade min tro, vände jag mig till Mormons bok för tröst och styrka. Nu låter jag det aldrig gå en dag utan att jag läser Mormons bok.”⁵

Ezra Taft Bensons lärdomar

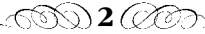
Mormon bok skrevs för oss.

Mormons bok ... skrevs för vår tid. Nephiterna hade aldrig boken, inte heller hade lamaniterna den i forna dagar. Den var avsedd för oss. Mormon skrev i slutet av den nephitiska civilisationen. Inspirerad av Gud, som ser allt från begynnelsen, förkortade han århundraden av uppteckningar och valde de berättelser, tal och händelser som skulle vara till mest nytta för oss.

Var och en av de huvudsakliga nedtecknarna i Mormons bok vittnade om att de skrev för framtida generationer. ... Om de såg vår tid och valde det som skulle vara av störst värde för oss, är det inte så vi borde studera Mormons bok? Vi borde ständigt fråga oss: "Varför valde Herren att inspirera Mormon (eller Moroni eller Alma) att ta med det här i sin uppteckning? Vad kan jag lära mig av detta som hjälper mig att leva idag och under denna tid?"

Och det finns exempel på exempel på hur den frågan kan besvaras. I Mormons bok finner vi till exempel ett mönster för hur man förbereder sig för den andra ankomsten. En stor del av boken kretsar kring de få årtionden som föregick Kristi ankomst till Amerika. Genom att noggrant studera den tidsperioden kan vi fastställa varför en del gick under i de förfärliga domar som föregick hans ankomst, och vad som fick andra att vara bland dem som stod vid templet i landet Ymnighet och stack händerna i såren i hans händer och fötter.

I Mormons bok lär vi oss hur Kristi lärjungar lever i krigstider. I Mormons bok ser vi ondskan i de hemliga föreningarna beskrivas tydligt och otäckt realistiskt. I Mormons bok får vi undervisning om hur man handlar vid förföljelse och avfall. Vi lär oss mycket om hur man utför missionsarbete. Och mer än någon annanstans, ser vi i Mormons bok farorna med materialism och att fästa sitt hjärta vid det som hör världen till. Kan någon tvivla på att denna bok var avsedd för oss och att vi i den finner stor kraft, tröst och ett mäktigt beskydd?⁶

När vi dagligen studerar Mormons bok, flödar bokens kraft in i våra liv.

Det är inte bara det att Mormons bok undervisar oss om sanningen, även om den sannerligen gör det. Det är inte bara det att Mormons bok bär vittnesbörd om Kristus, även om den sannerligen också gör det. Men det finns något mer. Det finns en kraft i boken som börjar flöda in i ert liv i samma ögonblick som ni på allvar börjar studera boken. Ni får mer kraft att stå emot frestelser. Ni får kraft att undvika bedrägeri. Ni får kraft att hålla er kvar på den raka och smala stigen. Skrifterna kallas "livets ord" (L&F 84:85), och ingenstans är det här mer sant än i Mormons bok. När ni börjar hungra och törsta efter dessa ord, kommer ni att finna liv i mer och mer överflöd.⁷

Människor må bedra varandra, men Gud bedrar inte människor. Därför framlägger Mormons bok det bästa provet för att avgöra dess äkthet – att läsa den och sedan fråga Gud om den är sann [se Moroni 10:4]. ...

Detta är alltså den yttersta försäkran för de i hjärtat uppriktiga att bli förvissade – att genom personlig uppenbarelse från Gud få veta att Mormons bok är sann. Miljoner människor har provat detta och vet, och ännu fler miljoner kommer att få veta.

Anden, liksom kroppen, behöver ständig näring. Gårdagens måltid räcker inte för dagens behov. På samma sätt räcker det inte att sällan läsa i "den mest felfria boken av alla på jorden", som Joseph Smith kallade den. (*History of the Church*, 4:461.)

Inte alla sanningar har samma vikt, inte heller har alla skrifter samma värde. Vilket bättre sätt att ge anden näring kan det finnas än att ofta mätta sig med den bok som profeten Joseph Smith sade skulle föra en människa "närmare Gud genom att följa dess lärosatser än genom någon annan bok"? (*History of the Church*, 4:461.)⁸

Får vår behandling av denna bok eviga konsekvenser för oss? Ja, antingen till vår välsignelse eller till vår förbannelse.

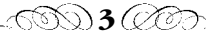
Varje sista dagars helig bör göra studiet av denna bok till en livsuppgift. Annars försätter han sin själ i fara och försummar det som kunde gett hans liv andlig och intellektuell helhet. Det finns en

skillnad mellan en omvänd som är byggd på Kristi klippta genom Mormons bok och håller fast vid denna ledstång, och en som inte är det.⁹

De som genom Mormons bok har blivit övertygade om att Jesus är Kristus, blir allt fler. Nu behöver vi fler som vill använda Mormons bok till att bli hängivna Kristus. Vi behöver bli övertygade och fast beslutna.

... Mina kära bröder och systrar, låt oss läsa Mormons bok och bli övertygade om att Jesus är Kristus. Låt oss ständigt läsa Mormons bok på nytt så att vi mera fullständigt kan komma till Kristus, vara hängivna honom, grundade i honom och uppfylla av honom.

Vi möter det onda varje dag. Denna tidsålders utmaningar kan konkurrera med alla föregående och dessa utmaningar kommer att öka både andligt och timligt. Vi måste vara nära Kristus, vi måste dagligen ta på oss hans namn, alltid minnas honom och hålla hans bud.¹⁰

Vi måste översvämma jorden och våra liv med Mormons bok.

Vi behöver alla få vårt eget vittnesbörd om Mormons bok genom den Helige Anden. Därefter bör vi dela med oss av vårt vittnesbörd, tillsammans med Mormons bok, så att också andra genom den Helige Anden kan få veta att den är sann.¹¹

Kan ni föreställa er vad som skulle hända med ett allt större antal exemplar av Mormons bok i händerna på ett ökande antal missionärer som vet hur man använder den och som har blivit födda av Gud? När det händer får vi den rikliga skörd av själar som Herren har lovat oss.¹²

Jag har en övertygelse: Ju mer vi undervisar och predikar ur Mormons bok, desto mer behagar vi Herren och desto större blir kraften i vårt tal. Genom att göra det får vi en stor ökning av antalet omvända, både i kyrkan och bland dem vi missionerar för. ... Vårt uppdrag är därmed att undervisa om de evangelieprinciper som finns i Bibeln och Mormons bok. ”Dessa [skall] de undervisa om så som Anden leder dem” (L&F 42:13).¹³

"Jag ser framför mig hur hela jorden översvämmas av Mormons bok."

Mormons bok är det redskap som Gud skapade för att "svepa över jorden så som en flod för att samla [sina] utvalda". (Mose 7:62.) Denna heliga skrift behöver få en mer central plats i vår predikan, i vår undervisning, och i vårt missionsarbete.

... I denna tid, med alla elektroniska medel och massproduktionen av det tryckta ordet, kommer Gud att hålla oss ansvariga, om vi inte nu för fram Mormons bok med kolossala steg.

Vi har Mormons bok, vi har medlemmarna, vi har missionärerna, vi har tillgångarna, och världen har behovet. Tiden är inne!

Mina älskade bröder och systrar, vi förstår säkert inte till fullo vilken kraft Mormons bok har, inte heller den gudomliga roll den måste ha, inte heller i vilken utsträckning den måste föras fram. ...

Jag uppmanar var och en av oss att i bön begrunda de steg som vi personligen kan ta för att detta nya vittnesbörd om Kristus mer till fullo ska komma till oss i våra egna liv och till en värld som så desperat behöver det.

Jag ser framför mig lyhörda hem, levande klasser och talarstolar som brinner av andan i Mormons boks budskap.

Jag ser framför mig hemlärare och besökslärare, ämbetsmän i församlingar och grenar, stavs- och missionsledare som ger vårt folk råd från den mest felfria boken på jorden – Mormons bok.

Jag ser framför mig konstnärer som i film, teater, litteratur, musik och målningar återger ledmotiv och stora personligheter från Mormons bok.

Jag ser framför mig tusentals missionärer som går ut på missionsfältet med hundratals skriftställen som de lärt sig utantill från Mormons bok, så att de ska kunna fylla en andligt svältfödd världsbefolkning.

Jag ser framför mig hur hela kyrkan kommer närmare Gud genom att följa föreskrifterna i Mormons bok.

Jag ser framför mig hur hela jorden översvämmas av Mormons bok.¹⁴

Låt mig få lovordas er, trofasta heliga, som försöker översvämma jorden och ert liv med Mormons bok. Vi måste inte endast sprida väsentligt fler exemplar av Mormons bok utan också djärvt främja dess härliga budskap i vårt eget liv och på hela jorden.¹⁵

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Gå igenom president Bensons råd för hur man studerar Mormons bok i avsnitt 1. Hur kan detta råd hjälpa oss att möta utmaningarna? Ge exempel på stycken i Mormons bok som handlar om de utmaningar vi möter.
- På vilka sätt har du sett uppfyllandet av löftena i avsnitt 2? Vad kan vi göra för att dela med oss av Mormons bok till människor som behöver dessa löften i sitt liv?
- Vad tror du det innebär att ”översvämma jorden och [vårt] liv med Mormons bok”? (Se exempel i avsnitt 3.)

Skriftställen som hör till detta ämne:

2 Nephi 27:22; Mormon 8:26–41; Moroni 1:4; 10:3–5; se även inledningen till Mormons bok

Studiehjälpmedel

Medan du läser kan du ”stryka under och markera ord eller fraser så att du kan skilja mellan tankarna i en enda vers. ... Skriv upp skriftställe hänvisningar i marginalen för att tydliggöra de avsnitt som du studerar.” (*Predika mitt evangelium* [2004], s. 23.)

Slutnoter

1. ”Till barnen i kyrkan”, *Nordstjärnan*, juli 1989, s. 76.
2. ”Tagen eder tillvara för högmod”, *Nordstjärnan*, juli 1989, s. 3.
3. LaRene Gaunt, ”Does the Book of Mormon Count?” *Ensign*, juni 1991, s. 20.
4. Howard J. McOmber II, i ”Finding Truth in the Book of Mormon”, *Ensign*, jan. 1996, s. 10–11.
5. Anonym, opublicerat manuskript.
6. Se ”Mormons bok – slutstenen i vår religion”, *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 4.
7. Se ”Mormons bok – slutstenen i vår religion”, s. 4.
8. Se ”Ett nytt vittne om Kristus”, *Nordstjärnan*, jan. 1985, s. 5.
9. Se ”Mormons bok är Guds ord”, *Nordstjärnan*, maj 1988, s. 7.
10. Se ”Kommen till Kristus”, *Nordstjärnan*, jan 1988, s. 78, 79.
11. Se ”Mormons bok och Läran och förbunden”, *Nordstjärnan*, juli 1987, s. 77.
12. Se ”Födda av Gud”, *Nordstjärnan*, okt. 1989, s. 5.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 58.
14. Se ”Låt jorden översvämmas av Mormons bok”, *Nordstjärnan*, jan. 1989, s. 3–4.
15. Se ”Tagen eder tillvara för högmod”, s. 3.

Följ den levande profeten

”Den allra viktigaste profeten, för vårt vidkommande, är den som lever i vår tid.”

Ur Ezra Taft Bensons liv

En kväll när Ezra Taft Benson var femton år, satt han vid middagsbordet med resten av familjen och lyssnade när hans far läste upp ett brev från president Joseph F. Smith och hans rådgivare i första presidentskapet. En del av brevet löd: ”Vi råder och uppmanar till införandet av en ’hemafton’ i hela kyrkan, där fäder och mödrar kan samla sina pojkar och flickor omkring sig i hemmet och undervisa dem om Herrens ord. ... Om de heliga lyder detta råd, lovar vi att stora välsignelser följer. Kärleken i hemmet och lydnaden mot föräldrarna kommer att öka. Tron kommer att utvecklas i Israels ungas hjärtan, och de får kraft att bekämpa de onda inflytanden och frestelser som ansätter dem.”¹

President Smith erinrade sig senare: ”När min far läst hela brevet, sade han: ’Presidentskapet har talat, och detta är Herrens ord till oss!’ Efter det, höll vi flitigt familjens hemafton i mitt barndomshem.”²

När president Benson fick en egen familj, byggde han och hans hustru vidare på den tradition han lärt sig av sina föräldrar. Han sade: ”Jag vittnar utifrån denna erfarenhet i mitt föräldrahem och min erfarenhet av hemaftnarna i mitt eget hem, att det kan leda till stora andliga välsignelser.”³

1947 uppmanade första presidentskapet kyrkans medlemmar att förnya sina ansträngningar att hålla hemafton. President Benson, som då var medlem i de tolv apostlarnas kворum, betonade den saken i ett generalkonferenstal. Han vittnade om familjen som en ”gudomlig institution”,⁴ och han påminde de heliga om de välsignelser som skulle komma om de följde profetens råd att stärka sina familjer och

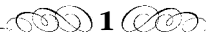

Nu för tiden samlas sista dagars heliga i konferenscentret och över hela världen för att lyssna till den levande profeten.

hålla hemafton. Han vittnade: ”Vår lycka nu och hädanefter beror på hur framgångsrikt vi uppfyller detta stora ansvar. Det förtjänar, mina bröder och systrar, att vi planerar och ger akt på det under bön, och jag är i mitt eget hjärta förvissad om att det leder till stor utdelning, att stor glädje och tillfredsställelse följer om vi hörsammar detta, liksom alla andra, råd vi får av kyrkans presidentskap.”⁵

Eftersom han själv hade upplevt välsignelser som kom av att hörsamma råden från Herrens utvalda tjänare, uppmanade Ezra Taft Benson ofta sista dagars heliga att fästa blicken på den levande profeten. Han vittnade frimodigt om den gudomliga kallelse som var och en av de presidenter han tjänat med haft.⁶ När president Spencer W. Kimball, som ordinerades till apostel samma dag som president Benson, gav sitt första tal som president för kyrkan till en grupp ledare i kyrkan, reste sig president Benson ”och med en röst fylld av känsla uttryckte han alla de närvarandes känslor och sade ungefär så här: ’President Kimball, under alla de år som dessa möten har hållits, har vi aldrig hört ett sådant tal som du just har hållit. I sanning finns det en profet i Israel.’”⁷ Och när president Benson mottog denna gudomliga kallelse efter president Kimballs död, tog han emot den med ödmjukhet och beslutsamhet. Han sade: ”Min hustru Flora och jag har haft en ständig bön om att president Kimballs dagar skulle förlängas på den här jorden och att han skulle få åtnjuta ännu ett mirakel. Nu när Herren har talat ska vi göra vårt bästa att under hans vägledning föra verket framåt på jorden.”⁸

Ezra Taft Bensons lärdomar

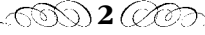
Kyrkans president är Herrens språkrör på jorden.

Lär er att fästa blicken på profeten. Han är Herrens språkrör och den ende man som kan tala för Herren idag. Låt hans inspirerade ord få företräde. Låt hans inspirerade ord ligga till grund för utvärderingar av råd från lägre auktoriteter. Lev sedan nära Anden så att ni kan få veta sanningen om allting.⁹

Herrens språkrör och profet på jorden idag fick sin myndighet genom en rad profeter som går tillbaka till Joseph Smith, som ordinerades av Petrus, Jakob och Johannes, vilka ordinerades av Kristus,

som var och är kyrkans överhuvud, jordens skapare, och den Gud inför vilken alla människor måste stå ansvariga.¹⁰

Denna kyrka leds inte genom människors visdom. Det vet jag. Den allsmåktige Gudens kraft och inflytande leder hans kyrka.¹¹

Den viktigaste profeten för oss är den levande profeten.

Gud vet allting, änden från begynnelsen, och ingen man blir president för Jesu Kristi Kyrka av en slump, och förblir det inte av en tillfällighet, eller kallas hem av en ren händelse.

Den allra viktigaste profeten för vårt vidkommande är den som lever i vår tid. Han är den profet som har dagens undervisning från Gud till oss. Guds uppenbarelser till Adam lät inte Noa veta hur han skulle bygga arken. Varje generation har behov av forntida skrifter och dessutom aktuella skrifter från den levande profeten. Därför är det av största vikt att ni läser och begrundar de senaste inspirerade orden från Herrens språkrör. Det är därför det är så viktigt att ni har tillgång till och noggrant läser hans ord. ...

Ja, tack, Gud, att profeter du sänder, som leder oss fram i ditt ljus [se *Psalmer* nr 10].¹²

Se upp för dem som framhäver de döda profeterna framför de levande – de levande har alltid företräde.¹³

Alla presidenter har noggrant utvalts för den tid och situation när världen och kyrkan behöver dem. Alla har de varit ”rätt man på rätt plats”, som vi sett i president Spencer W. Kimball. Begrunda vilket underverk den förutordinationen och förberedelsen var! Fastän han kallades och gavs nycklar många år före den stund när manteln föll på honom, var denne president alltid rätt man på rätt plats i rätt tid. Det här underverket är i sig ett av kännetecknen på kyrkans gudomlighet.¹⁴

Låt mig fråga, behöver vi en sann Herrens profet på jorden idag? Behövde människorna på Noas tid en profet som varnade dem andligen och timligen? Om en man hade vägrat följa Noa, hade han då blivit räddad undan syndafloden? Likväl låter Bibeln oss veta att i de sista dagarna som vi lever i, ska människornas ogudaktighet

*Som president för kyrkan talade Ezra Taft Benson
mycket kärleksfullt och enträget.*

vara jämförbar med folkets ogudaktighet på Noas tid, när Gud reade jorden genom syndafloden [se Matteus 24:37–39]. Tror ni att vi behöver en profet idag som varnar oss och förbereder oss för den rening som Gud har lovat ska komma, denna gång genom eld?¹⁵

Om vi vill veta vår ställning inför Herren måste vi fråga oss själva hur vårt förhållande till hans jordiske representant är. Står våra liv i samklang med de ord som Herrens smorde talar – han som är den levande profeten, kyrkans president – och med de ord som första presidentskapets kворum talar.¹⁶

3

Den levande profeten talar om för oss vad vi behöver veta, inte nödvändigtvis vad vi vill höra.

Det som kännetecknar en sann profet är att han förkunnar ett budskap från Gud. Han ber inte om ursäkt för budskapet, inte heller räds han sociala återverkningar som skulle kunna leda till hån och förföljelse.¹⁷

Ibland ser vi sådana som anser att deras världsliga kunskap är överlägsen den himmelska kunskap som Gud ger till sin profet om samma fråga. De anser att profeten måste ha samma världsliga meriter eller utbildning som de har innan de kan acceptera något som profeten säger som måhända går stick i stäv med deras världsliga utbildning. Hur mycket världslig utbildning hade Joseph Smith? Ändå mottog han uppenbarelser om alla slags frågor. Vi uppmuntrar världslig kunskap inom många områden, men kom ihåg att om det någonsin är en konflikt mellan världslig kunskap och profetens ord, ska ni stå på profetens sida och då blir ni välsignade och tiden kommer att ge er rätt.

... Profeten behöver inte säga "så säger Herren" för att uppenbara helig skrift.

Ibland finns det de som tvistar om ord. De medger kanske att profeten gett oss råd men att vi endast är förpliktigade att följa dessa om han ger dem som befallningar. Men Herren säger om profeten: "Du [skall] ... ge akt på alla hans ord och befallningar som han skall ge dig." (L&F 21:4.)

Profeten talar om för oss vad vi behöver veta, dock inte alltid vad vi vill veta.

"Du har förkunnat för oss hårda ord, mer än vi kan tåla", klagade Nephis bröder. Men Nephi svarade med att säga: "De ... skyldiga [finner] sanningen hård eftersom den skär dem rakt i hjärtat." (1 Nephi 16:1–2.)

President Harold B Lee sade:

"Ni kanske inte tycker om det som kommer från kyrkans auktoriteter. Det kanske motsäger era politiska åsikter. Det kanske motsäger er sociala uppfattning. Det kanske kolliderar med något i ert sällskapsliv. Er och vår trygghet beror på om vi följer dem eller inte. Låt oss hålla ögonen på kyrkans president." (Conference Report, okt. 1970, s. 152–153.)

Men det är den levande profeten som verkligen upprör världen. "Även i kyrkan", sade president Kimball, "är många benägna att dekorera forna profeters gravar och mentalt stena de levande profeterna." (*Instructor*, 95:257.)

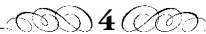
Varför? Därför att den levande profeten pekar ut det som vi behöver veta nu, och världen föredrar profeter som antingen är döda eller som sköter sina egna angelägenheter.

Vår reaktion på orden från en levande profet när han talar om för oss vad vi behöver veta, men helst inte vill höra, är ett prov på vår trofasthet.

De lärda kan kanske tycka att profeten bara är inspirerad när han håller med dem, och att han annars bara uttrycker sin åsikt – att han talar som människa. De förmögna kanske tycker att de inte behöver råd från en enkel profet.

Profeten är inte nödvändigtvis omtyckt av världen eller de världsligt sinnade.

När profeten uppenbarar sanning, delar den människorna. De uppriktiga i hjärtat hörsammar hans ord medan de orättfärdiga antingen ignorerar eller motarbetar profeten. När profeten pekar ut världens synder vill de världsligt sinnade antingen tysta ner profeten eller handla som om profeten inte existerade, hellre än att omvända sig. Popularitet är ingen sanningsmätare. Många profeter har blivit dödade eller fördrivna. Nu när vi närmar oss Herrens andra ankomst kan ni räkna med att allteftersom världens människor blir mer orättfärdiga, blir profeten mindre populär hos dem.¹⁸

Vi välsignas när vi följer den levande profeten.

För att hjälpa er klara av de avgörande prov som ligger framför er, ska jag ge er ... en viktig nyckel som, om ni hedrar den, kommer att kröna er med Guds härlighet och komma fram som segrare trots Satans raseri.

Som kyrka sjunger vi psalmen ”Tack, Gud, att profeter du sänder” (*Psalmer*, nr 10). Här är alltså den viktiga nyckeln – Följ profeten.

Profeten är den ende som i allt talar för Herren.

I kapitel 132 vers 7 i Läran och förbunden talade Herren om profeten – presidenten – och sade:

”Det finns aldrig mer än en i sänder på jorden som har förlänats denna makt och detta prästadömes nycklar.”

Sedan, i kapitel 21 verserna 4–6, sade Herren:

”Därför skall du, det vill säga kyrkan, ge akt på alla hans ord och befallningar som han skall ge dig så som han tar emot dem och vandrar i all helighet inför mig,

ty hans ord skall ni ta emot som från min egen mun, med största tålmod och tro.

Ty om ni gör detta skall helvetets portar inte få överhand över er.”¹⁹

Profeten leder aldrig kyrkan vilse.

President Wilford Woodruff sade: ”Jag säger till Israel att Herren aldrig kommer att tillåta att jag eller någon annan man som står som president för denna kyrka leder den vilse. Det är inte enligt planen. Det ingår inte i Guds sinne” (se *Kyrkans presidenters lärdomar: Wilford Woodruff* [2004], s. 197).

President Marion G. Romney berättade om något som hände honom:

”För många år sedan när jag var biskop talade Heber J. Grant till församlingen. Jag körde honom hem efter mötet. ... Han stod bredvid mig och lade armen om mig och sade: ’Min pojke, se till att du alltid håller ögonen på kyrkans president, och om han någonsin ber dig göra något som är orätt, och du gör det, kommer Herren att välsigna dig för det.’ Sedan tillade han med en glimt i ögat: ’Men du behöver inte oroa dig. Herren tillåter aldrig att hans språkrör leder folket vilse.’” (Conference Report, okt. 1960, s. 78.)²⁰

Det berättas om hur Brigham Young, när han åkte genom ett samhälle, såg en man bygga ett hus och helt enkelt sade till honom att dubbla väggarnas tjocklek. Eftersom mannen trodde på att president Young var en profet, ändrade han sina planer och dubblade vägg tjockleken. Strax därpå drabbades staden av en översvämning, vilket orsakade stor förödelse, men den här mannens väggar stod kvar. Medan han lade taket på sitt hus, hördes han sjunga ”Tack, Gud, att profeter du sänder!”²¹

Som medlemmar i kyrkan måste vi ta oss igenom en del närstrider om vi ska komma hem i säkerhet. Vi får möjlighet att välja mellan de motstridande råd som vissa ger. Det är därför vi måste lära oss – och ju förr desto bättre – att fästa blicken på profeten, kyrkans president.²²

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- President Benson sade: "Lär er hålla ögonen på profeten" (stycke 1). Vad innebär det för dig?
- Varför tror du att den viktigaste profeten för oss är kyrkans nuvarande president? (Se stycke 2.) Vilka råd har vi nyligen fått från den levande profeten?
- Gå igenom stycke 3 och fundera över ett tillfälle när du har följt profetens råd även om du inte riktigt förstod det. Vad kan vi lära oss av sådana upplevelser?
- Fundera över den "viktiga nyckeln" som president Benson pekar ut i stycke 4. Kan du nämna några av de välsignelser du fått när du har hedrat denna viktiga nyckel?

Skriftställen:

2 Krön. 20:20; Amos 3:7; Ef. 2:19–20; 4:11–15; L&F 1:14–16, 37–38; 107:91–92; Trosartiklarna 1:6

Undervisningstips

"Var inte rädd för tystnad. Människor behöver ofta tid till att fundera över och besvara frågor eller uttrycka vad de känner. Du kan göra en paus när du har ställt en fråga, efter det att någon berättat om en andlig upplevelse, eller när en person har svårt för att uttrycka sig" (*Undervisning: Den högsta kallelsen* [2000], s. 66–67).

Slutnoter

1. Se Joseph F. Smith, Anthon H. Lund, och Charles W. Penrose, "Home Evening", *Improvement Era*, jun. 1915, s. 733–34.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 528.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 528.
4. Conference Report, okt. 1947, s. 23.
5. Conference Report, okt. 1947, s. 27.
6. Se till exempel Conference Report, okt. 1968, s. 17; Conference Report, apr. 1970, s. 127; *Ensign*, jan. 1973, s. 57; *Nordstjärnan*, apr. 1981, s. 62; *Nordstjärnan*, okt. 1984, s. 13.
7. W. Grant Bangerter, "Ett speciellt ögonblick i kyrkans historia", *Nordstjärnan*, apr. 1978, s. 39.
8. Citerad i Don L. Searle, "President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church", *Ensign*, dec. 1985, s. 5.
9. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 134.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 132.
11. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 132.
12. Se "Jesus Christ—Gifts and Expectations", *New Era*, maj 1975, s. 16–17.

13. Se "Följ profeten – fjorton grundläggande principer", *Nordstjärnan*, juni 1981, s. 2.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 142.
15. "Listen to a Prophet's Voice", *Ensign*, jan. 1973, s. 59.
16. Se "Följ profeten – fjorton grundläggande principer", s. 8.
17. Se "Joseph Smith: En profet för vår generation", *Nordstjärnan*, apr. 1982, s. 105.
18. Se "Följ profeten – fjorton grundläggande principer", s. 3–4, 6; kursiveringar i originalet har utelämnats.
19. Se "Följ profeten – fjorton grundläggande principer", s. 1–2; kursiveringar i originalet har utelämnats.
20. Se "Följ profeten – fjorton grundläggande principer", s. 3; kursiveringar i originalet har utelämnats.
21. "Civic Standards for the Faithful Saints", *Ensign*, jul. 1972, s. 61; se även Sidney Alvarus Hanks och Ephraim K. Hanks, *Scouting for the Mormons on the Great Frontier* [1948], s. 78–80.
22. I Conference Report, okt. 1966, s. 122.

Sök Anden i allt ni gör

”Vi måste förbli öppna och mottagliga för den Helige Andens maningar i alla aspekter av vårt liv.”

Ur Ezra Taft Bensons liv

När president Benson gav råd till andra generalauktoriteter om tjänande i kyrkan, sade han ofta: ”Kom ihåg, bröder, att i detta verk är det Anden som räknas.”¹ Och när han och de här bröderna tjänade tillsammans, lärde han den principen genom sitt föredöme och visade att Herren ”är nära sina tjänare, ja, inom en visknings avstånd”.² Äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kворum berättade om ett tillfälle när han följde med president Benson till en stavs-konferens där en ny stavs-president skulle kallas:

”Efter bön, intervjuer, studier och bön igen frågade äldste Benson om jag visste vem som skulle bli den nye presidenten. Jag sade att jag inte hade fått inspiration om det än. Han tittade på mig en lång stund och sade sedan att det hade inte han heller. Men vi *kände* oss inspirerade att be tre värdiga prästadömsbärare tala under lördagskvällens session av konferensen. När den tredje mannen började tala sade Anden till mig att det var han som skulle kallas till stavs-president. Jag tittade på president Benson och såg tårar rinna nedför hans kinder. Uppenbarelse kom till oss båda – men endast på grund av att vi fortsatte att söka vår himmelske Faders vilja medan vi gick vidare i tro.”³

Vid inledningen av en konferens för nya missionspresidenter, gav president Benson följande råd:

”Jag har så många gånger sagt till mina bröder att Anden är den allra viktigaste faktorn i det här verket. När ni har Anden med er och förhårligar er kallelse, kan ni utföra underverk för Herren på

"Hur erhåller vi Anden? 'Genom trons bön', säger Herren."

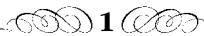
missionsfältet. Utan Anden kan ni aldrig ha framgång *oavsett* era talanger och förmågor.

Ni kommer att få utmärkt undervisning under de kommande tre dagarna. Handböcker kommer att delas ut, ansvar och tillvägagångssätt kommer att diskuteras, riktlinjer kommer att analyseras och allt det här kommer att vara till stor hjälp för er. Men den största hjälp ni någonsin kan få som missionspresidenter kommer inte från handböcker eller manualer. Er största hjälp kommer från Herren själv när ni bönfäller honom och vädjar till honom i ödmjuk bön. När ni om och om igen tvingas falla på knä och be honom om gudomlig hjälp med att leda er mission, kommer ni att känna Anden, ni kommer att få ert svar från ovan, er mission kommer att ha andlig framgång på grund av att ni litar på och förtröstar på honom.”⁴

President Benson gav det här rådet till alla medlemmar i kyrkan, till och med till de små barnen.⁵ Han sade: ”I detta verk är det Anden som räknas – var vi än tjänar. Jag vet att jag måste lita på Anden. Låt oss erhålla Anden och vara trofasta medlemmar i kyrkan, hängivna föräldrar och barn, effektiva hemlärare, upplyftande lärare och inspirerade församlings- och stavsledare.”⁶

Även om president Benson öppet och frimodigt undervisade om denna sanning i hela världen, var hans huvudsakliga ansträngning att följa den av det privata och tysta slaget. Det började i hemmet, i förhållandet till hans hustru Flora. Floras halvsyster Julia Dalley besökte Bensons en gång, och hon skrev senare ett brev till Flora med tankar om familjen Benson. ”Vad i hela världen skulle kunna vara mer idealiskt?” frågade hon sig. ”Jag beundrar ert enkla sätt att leva, men mest av allt imponerades jag av det faktum att den Helige Anden bodde i ert hem.”⁷

Ezra Taft Bensons lärdomar

Vi borde sträva efter att ha den Helige Anden som ständig följeslagare under vårt livs alla dagar.

Ett säkert tecken på att vi befinner oss på den trånga och smala stigen är att vi har Herrens Ande i vårt liv.

Att ha den Helige Anden medför vissa frukter.

Aposteln Paulus sade att ”Andens frukt ... är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning”. (Gal. 5:22–23.)

Det allra viktigaste i vårt liv är Anden. Det har jag alltid känt. Vi måste förbli öppna och mottagliga för den Helige Andens maningar i alla aspekter av vårt liv. Dessa maningar kommer oftast när vi inte känner oss pressade av uppgifter och när vi inte är uppfyllda av vardagliga bekymmer.⁸

Andlighet – att vara i samklang med Herrens Ande – är det största behovet vi alla har. Vi ska sträva efter den Helige Andens ständiga sällskap i alla våra dagar. När vi har Anden, älskar vi att tjäna, älskar vi Herren och vi älskar dem vi tjänar tillsammans med, och dem som vi tjänar.

Flera år efter det att Joseph Smith dog martyrdöden, visade han sig för president Brigham Young. Hör hans budskap:

”Säg åt medlemmarna att vara ödmjuka och trofasta och se till att behålla Herrens Ande så skall den leda dem rätt. Var försiktiga och avvisa inte den milda, stilla rösten. Den lär er vad ni ska göra och vart ni ska gå. Den skänker er rikets frukter. Säg åt bröderna att hålla sina hjärtan öppna för övertygelse, så att deras hjärtan, när den Helige Anden kommer till dem, är redo att ta emot den.” ...

Detta sista dagarnas verk är andligt. Det krävs andlighet för att förstå det, för att älska det och för att urskilja det. Sök därför Anden i allt ni gör. Ha den ständigt hos er. Det är vår utmaning.⁹

Vi lever i en mycket orättfärdig värld. Vi omges av propaganda som påstår att ont är gott och gott är ont. Det finns ett överflöd av falska läror som påverkar oss. Nästan allt som är sunt, gott, rent, upplyftande och stärkande ifrågasätts som aldrig förr.

En anledning till att vi är här på jorden är för att skilja mellan sant och falskt. Denna urskiljning kommer genom den Helige Anden, inte bara genom våra intellektuella förmågor.

När vi uppriktigt och ärligt söker efter sanningen, finner detta vackra löfte sin fullbordan: ”Gud skall ge er kunskap genom sin Helige Ande, ja, genom den Helige Andens utsägliga gåva.” (Läran och förbunden 121:26.)¹⁰

2

Om vi är ödmjuka och mottagliga, kan Herren påverka oss genom våra känslor.

Be vår himmelske Fader att han hela tiden skall välsigna er med sin Ande. Vi kallar ofta Anden för den Helige Anden. Den Helige Anden hjälper er att välja det rätta. Den Helige Anden skyddar er från ont. Han viskar till er med en stilla röst att ni ska göra det som är rätt. När ni *gör* det som är gott *känns* det gott, och det är så den Helige Anden talar till er. Den Helige Anden är en underbar kamrat. Han är *alltid* där för att hjälpa er.¹¹

Begrunda sådant som du inte förstår. Herren befallde Oliver Cowdery: ”Du måste utforska det i ditt eget sinne. Sedan ... fråga mig om det är rätt, och om det är rätt skall jag få ditt hjärta att brinna inom dig, därför skall du *känna* att det är rätt.” (L&F 9:8, kursivering tillagd.)

Lade ni märke till den sista satsen? ”Du skall *känna* att det är rätt.”

Vi hör oftast Herrens ord genom en känsla. Om vi är ödmjuka och mottagliga, kan Herren mana oss genom våra känslor. Det är därför det händer att andliga maningar ger oss stor glädje och ibland rör oss till tårar. Jag har många gånger blivit känslomässigt rörd och mottaglig när jag påverkats av Anden.

Den Helige Anden får våra känslor att bli mildare. Vi känner större barmhärtighet och medkänsla för varandra. Vi är lugnare i våra relationer. Vi får större förmåga att älska varandra. Människor vill vara med oss eftersom hela vårt väsen utstrålar Andens inflytande. Vår personlighet är mer gudalik. På grund av det blir vi allt mer mottagliga för den Helige Andens inflytande och har därmed förmåga att tydligare förstå andliga ting.¹²

3

Vi erhåller Anden genom uppriktig bön och fasta.

Hur erhåller vi Anden? ”Genom trons bön”, säger Herren [L&F 42:14]. Därför måste vi be med uppriktighet och verkligt uppsåt. Vi måste be om mer tro och be om att Anden ska vägleda oss i vår undervisning. Vi bör be Herren om förlåtelse.

Våra böner måste uppsändas i samma anda och med samma intensitet som Enos böner i Mormons bok. De flesta känner till den inspirerande berättelsen, så jag ska inte upprepa bakgrunden. Jag vill bara rikta er uppmärksamhet på dessa ord. Enos vittnade: ”Jag skall berätta för er om den kamp jag hade inför Gud innan jag fick förlåtelse för mina synder.” Han förtydligade kampen med Gud. Lägg märke till glöden i hans vädjan:

”Min själ hungrade.”

”Jag föll på knä inför min Skapare.”

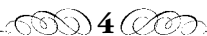
”[Jag] ropade till honom i mäktig bön och vädjan för *min egen själ*.”

”Hela dagen lång ropade jag till honom.”

Sedan vittnade Enos: ”Det kom en röst till mig som sade: Enos, dina synder är dig förlåtna, och du skall bli välsignad. ... Varför min skuld var utplånad.” När han frågade Herren hur detta kunnat ske, svarade Herren honom: ”Tack vare din tro på Kristus ... din tro har *helat dig*.” (Enos 1:2, 4–8; kursivering tillagd.)

Enos blev andligen helad. Genom mäktig bön till Gud upplevde han det som de trofasta i alla tidsutdelningar kan uppleva, upplever och måste uppleva om de ska kunna se Gud och bli uppfyllda av hans Ande.¹³

Om du vill få rätt anda för ditt ämbete och kall ... pröva att fasta under en tid. Jag menar inte att bara hoppa över en måltid, och sedan äta två gånger så mycket nästa måltid. Jag menar att verkligen fasta, och att be under fastan. Det kommer att göra mer för att ni ska få den verkliga andan i ert ämbete och kall, och tillåta Anden att verka genom er, än någonting annat jag känner till.¹⁴

Dagliga skriftstudier, och meditation över skriftställen, inbjuder Anden.

Utforska skrifterna noggrant under personliga studier varje dag. Dagliga skriftstudier inbjuder Anden.¹⁵

Ta er tid att meditera. Meditation över ett skriftställe – Jakobs brev 1:5 – ledde en ung pojke till en lund för att kommunicera med

"Dagliga skriftstudier inbjuder Anden."

sin himmelske Fader. Det var det som öppnade himlarna i den här tidsutdelningen.

Meditation över ett skriftställe i Johannes evangelium i Nya testamentet ledde till den stora uppenbarelsen om de tre härlighetsgraderna [se Joh. 5:29; L&F 76].

Meditation över ett annat skriftställe i Petrus brev öppnade himlarna för president Joseph F. Smith, och han såg andevärlden. Den uppenbarelsen, som kallas synen om de dödas återlösning, är nu en del av Läran och förbunden [se 1 Petr. 3:18–20; 4:6; L&F 138].

Fundera över betydelsen av det ansvar Herren har gett oss. Herren har sagt: "Låt evighetens allvar vila över era sinnen." (L&F 43:34.) Ni kan inte göra det om ert sinne är upptaget av världens bekymmer.

Läs och studera skrifterna. Skrifterna ska studeras i hemmet med fäder och mödrar som föredömen och exempel. Skrifterna ska förstås genom den Helige Andens kraft, för Herren har givit detta löfte till sina trofasta och lydiga tjänare: ”Du kan lära känna hemligheterna och de fridgivande tingen”. (L&F 42:61.)

Följande ord av president Spencer W. Kimball förklarar hur vi kan utveckla mer andlighet i vårt liv:

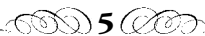
”Jag märker att när jag blir försumlig i mitt förhållande till gudomen, och när det verkar som om inget gudomligt öra hör och ingen gudomlig röst talar, då är jag långt, långt borta. Om jag då fördjupar mig i skrifterna krymper avståndet och andligheten kommer tillbaka. Jag märker att jag känner större kärlek till dem jag måste älska av allt mitt hjärta, själ, sinne och styrka, och när jag älskar dem mer finner jag det lättare att följa deras råd.” ...

Det är ett underbart råd som jag genom egen erfarenhet vet är sant.

Ju mer ni lär känna skrifterna, desto närmare kommer ni Herrens sinne och vilja och desto närmare kommer ni varandra som man och hustru och barn. Ni kommer att finna att när ni läser skrifterna, vilar evighetens allvar över era sinnen.¹⁶

Motståndaren vill inte att skriftstudier ska äga rum i vårt hem, så han skapar problem om han kan. Men vi måste framhärda.¹⁷

Vi kan inte känna Gud och Jesus utan att skaffa oss insikter om dem och sedan göra deras vilja. Följden blir att ytterligare kunskap uppenbaras för oss, vilken, om vi åttlyder den, kommer att leda oss till ännu fler sanningar. Om vi följer detta mönster kommer vi att få ta emot ännu mer ljus och glädje, som till sist leder oss till Guds närhet, där vi med honom får åtnjuta fullheten.¹⁸

Den Helige Anden förblir hos oss om vi hedrar, respekterar och lyder Guds lagar.

Vi har fått lära oss att Anden inte bor i orena tempel (se Helaman 4:24). Därför är en av våra första prioriteringar att se till att vi har ordning på vårt eget liv.¹⁹

Låt mig få tala om lydnad. Ni håller nu på att lära er att hålla alla Herrens bud. När ni gör det, har ni hans Ande hos er. Ni känner er nöjda med er själva. Ni kan inte *göra* fel och *känna* er väl till mods. Det är omöjligt!²⁰

Det timliga löftet för lydnad mot Visdomsordet är: De ”skall få hälsa i naveln och märg i benen, ... [de] skall springa och inte bli trötta och skall gå och inte bli matta.” (L&F 89:18, 20.)

Jag har emellertid alltid ansett att den större välsignelsen av lydnad mot Visdomsordet och alla andra bud är andlig.

Lyssna till det andliga löftet: ”Alla heliga som kommer ihåg att hålla och handla enligt dessa ord och vandrar i lydnad *mot buden*, ... skall finna visdom och stora skatter av kunskap, ja, fördolda skatter.” (L&F 89:18–19; kursivering tillagd.)

Vissa har trott att det här löftet endast förutsatte lydnad mot Visdomsordets föreskrifter. Men som ni ser måste vi vandra i lydnad mot *alla* buden. Då får vi ta emot särskilda andliga löften. Det innebär att vi måste lyda tiondelagen, hålla sabbatsdagen helig, hålla oss moraliskt rena och kyska och lyda alla andra bud.

När vi gör allt detta, gäller löftet: De ”skall finna visdom och stora skatter av kunskap, ja, fördolda skatter.” (L&F 89:19.)

Vilken far och mor skulle inte vilja få inspiration från Herren när de uppfostrar sina barn? Jag vittnar om att dessa välsignelser kan bli era. Föräldrar önskar säkerligen inte att genom olydnad förhindra att deras barn får ta emot Herrens välsignelser. Alla fäder och mödrar i Israel bör se till att detta löfte kan infrias för dem.

Efterlevnad till Guds bud är ett värdighetsvillkor för inträde i Herrens hus. Där ges visdom och ”stora skatter av kunskap” som avser vår lycka här i livet och glädje i all evighet. ...

Jag tror inte att en medlem i kyrkan kan ha ett aktivt, levande vittnesbörd om evangeliet utan att hålla buden. Ett vittnesbörd är att ha fortlöpande inspiration och veta att verket är sant – det är inte något som vi tar emot bara en gång. Den Helige Anden förblir hos dem som hedrar, respekterar och lyder Guds lagar. Och det är den Anden som ger var och en personlig inspiration. Jag vittnar ödmjukt om att detta löfte är sant.²¹

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- President Benson sade att maningar från den Helige Anden ”kommer oftast när vi inte känner oss pressade av uppgifter och när vi inte är uppfyllda av vardagens bekymmer” (avsnitt 1). Hur kan vi förbli mottagliga för Anden även när vi är under sådan press?
- President Benson lärde: ”Om vi är ödmjuka och mottagliga kan Herren påverka oss genom våra känslor” (avsnitt 2). Vad har du lärt dig om att känna igen sådana maningar?
- I stycke 3 uppmuntrar president Benson oss att följa Enos exempel som beskrivs i Mormons bok. Vad kan vi lära oss av Enos om att söka Anden?
- Vad tycker du är skillnaden mellan att läsa skrifterna och att ”[begrunda] ... ett skriftställe”? (Se stycke 4.) Hur tror du att flitiga, dagliga studier hjälper oss att vara mer öppna för Andens maningar?
- President Benson sade: ”Den Helige Anden förblir hos dem som hedrar, respekterar och lyder Guds lagar” (stycke 5). Hur tror du att vår förmåga att ta emot inspiration påverkas av våra ansträngningar att hålla buden?

Skriftställen som hör till detta ämne:

1 Nephi 10:17–19; 2:16; Mosiah 2:37; L&F 8:2–3; 45:57, 76:5–10; 121:45–46

Undervisningstips:

”Lägg under dina studier noga märke till de tankar som kommer till ditt sinne och de känslor som kommer till ditt hjärta” (*Predika mitt evangelium* [2004], s. 18). Du kan skriva ner de intryck du får, även om de inte verkar ha något samband med de ord du läser. De kan vara just det som Herren vill uppenbara för dig.

Hänvisningar

1. Citerad av Thomas S. Monson, ”En förutseende plan - ett dyrbart löfte”, *Nordstjärnan*, nr 6 1986, s. 65.
2. ”Sök Herrens ande”, *Nordstjärnan*, sep. 1988, s. 6.
3. Robert D. Hales, ”Personlig uppenbarelse: Profeternas undervisning och exempel”, *Liahona*, nov. 2007, s. 87–88.
4. ”My Challenges to Mission Presidents”, seminarium för nya missionspresidenter, 25 juni 1986.

5. Se "Till barnen i kyrkan", *Nordstjärnan*, juli 1989, s. 76.
6. "Ett heligt ansvar", *Nordstjärnan*, nr 6 1986, s. 79.
7. Julia Dalley, i Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1988), s. 128.
8. Se "Sök Herrens Ande", s. 2–3.
9. "Sök Herrens Ande", s. 6; Brigham Youngs ord återfinns i *Manuscript History of Brigham Young*, 23 feb. 1947, 2 vol., red. Elden Jay Watson (1968, 1971), 2: s. 529.
10. *Come unto Christ* (1983), s. 22.
11. Se "Till barnen i kyrkan", s. 76.
12. Se "Sök Herrens Ande", s. 3–5.
13. *Come unto Christ*, s. 92–93.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 331–332.
15. "My Challenges to Mission Presidents", seminarium för nya missionspresidenter, 25 jun 1986; kursiveringar i originalet har utelämnats.
16. Se "Sök Herrens Ande", s. 3; Spencer W. Kimballs ord återfinns i *Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W. Kimball* (2006), s. 68–69.
17. Se "Ett heligt ansvar", s. 80.
18. Se "I hans fotspår", *Nordstjärnan*, feb. 1989, s. 6.
19. *Come unto Christ*, s. 92.
20. Se "Bered er att tjäna som missionärer", *Nordstjärnan*, nr 6 1985, s. 35.
21. Se "En grundsats med åtföljande löften", *Nordstjärnan*, okt. 1983, s. 92–93.

Templet i Los Angeles, Kalifornien

Herrens hus skänker ovärderliga välsignelser

*”Det är i templen vi uppnår Guds största
välsignelser som hör det eviga livet till.
Templen är verkligen himlens portar.”*

Ur Ezra Taft Bensons liv

”Jag är tacksam till Herren för att mina minnen av templet sträcker sig långt tillbaka - ända till mina tidiga pojkar”, sade president Ezra Taft Benson. ”Jag minns så väl när jag som liten pojke kom från fältet och närmade mig vår familjs gård i Whitney i Idaho. Jag kunde höra min mor sjunga: ’Har jag gjort något gott på vår jord i dag?’ (Hymns, nr. 58; se Sånger, nr. 158 [1956].)

Jag ser fortfarande framför mig hur hon med tidningspapper på golvet stod böjd över strykbordet och strök långa remsor av vitt tyg, med svettdroppar på pannan. När jag frågade henne vad hon gjorde, svarade hon: ’Det här är tempelkläder, min son. Din far och jag ska till templet. ...’

Sedan ställde hon det gamla strykjärnet på spisen, drog fram en stol intill min, och berättade för mig om tempelarbetet – hur viktigt det är att kunna komma till templet och delta i de heliga förrättningar som utförs där. Hon uttryckte också som sin brinnande förhoppning att hennes barn och barnbarn och barnbarnsbarn en dag skulle få möjlighet att åtnjuta dessa ovärderliga välsignelser.

Dessa fina minnen av tempelarbetets anda var en välsignelse i vårt hem på gården. ... Dessa minnen har återkommit, när jag har vigt alla våra barn och barnbarn, min mors barnbarn och barnbarnsbarn, under Andens påverkan i Herrens hus.

Detta är speciella minnen för mig.”¹

Ezra Taft Bensons lärdomar

1

Templet är en symbol för allt det vi håller kärt.

Templet är det närmaste vi kan komma himlen i dödligheten på jorden.²

Templet är ett ljus för alla i området – en symbol för allt det vi håller kärt.³

Templet är en ständigt närvarande påminnelse om att Guds avsikt är att familjen ska vara evig.⁴

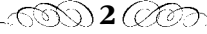
Templet är en ständig, synbar symbol för att Gud inte har lämnat människan att famla i mörker. Det är en plats för uppenbarelse. Även om vi lever i en fallen värld – en ogudaktig värld – avskiljs och helgas heliga platser så att värdiga män och kvinnor kan lära sig himlens ordning och lyda Guds vilja.⁵

Templet står som vittne om att Guds kraft kan mota bort ondskans makt bland oss. Många föräldrar, i och utanför kyrkan, vill ha ett skydd mot den lavinartade störtflod av ogudaktighet som hotar att dränka de kristna principerna. Själv håller jag helt och hållet med det som president Harold B. Lee sade under andra världskriget. Han sade: "Vi talar om säkerhet i dag, och ändå förstår vi inte att ... vi har fast grundade tempel där vi kan finna de symboler som kan ge upphov till den kraft som kan rädda denna nation från undergång."⁶

På en fest på Beverly Hills Hilton Hotel i Los Angeles i Kalifornien, ombads jag av Förenta staternas president (som hans jordbruksminister) att välkomna presidenten för en av våra nyare republiker, en president för 88 miljoner invånare utspridda på omkring 3000 öar som sträcker sig över 160 mil, en nation som bara existerat i några år. När vi satt där på den där middagen, som till stor del sponsrades av filmindustrin och där många filmstjärnor var närvarande, kunde jag se ut genom ett vackert fönster med utsikt över bukten. På en höjd nedför avenyn kunde jag se den mjuka belysningen runt vårt förtjusande tempel i Los Angeles, och jag gladdes åt att kunna peka ut det för mina gäster och för vänner vid vårt bord och andra bord. Medan vi satt där, tänkte jag: "Mycket av det som pågår ikväll är bara skum på livets yta. De varaktiga

tingen, de verkliga tingen, de ting som är viktiga, är de ting som finns i Guds tempel.”⁷

Må templet vara en ständig påminnelse om att livet är evigt och att de förbund vi ingår i dödligheten kan vara för evigt.⁸

Vi behöver templets förrättningar och förbund för att kunna inträda i prästadörets fullhet och förbereda oss för att återvända till Guds närhet.

När vår himmelske Fader satte Adam och Eva på denna jord, gjorde han det i avsikt att lära dem hur de skulle kunna återvända till hans närhet. Vår Fader lovade att en Frälsare skulle återlösa dem från deras fallna tillstånd. Han gav dem frälsningsplanen och sade till dem att de skulle lära sina barn att tro på Jesus Kristus och omvändelse. Vidare befallde Gud Adam och hans efterkommande att de skulle döpas, ta emot den Helige Anden och träda in i Guds Sons orden.

Att inträda i Guds Sons orden är detsamma som att idag inträda i det melkisedekska prästadörets fullhet, vilken fullhet endast kan tas emot i Herrens hus.

Eftersom Adam och Eva uppfyllde dessa krav, sade Gud till dem: "[Ni] är efter hans orden som var utan dagars begynnelse eller års ände, från all evighet till all evighet." (Mose 6:67.)

Tre år före Adams död inträffade en stor händelse. Han tog sin son Set, sin sonson Enos, och andra högpräster som var hans avkomlingar i rakt nedstigande led, och andra rättfärdiga avkomlingar, till den dal som kallades Adam-on-di-Ahman. Där gav Adam dessa rättfärdiga avkomlingar sin sista välsignelse.

Då visade sig Herren för dem (se L&F 107:53–56). ...

Hur förde Adam sina efterkommande till Herrens närhet?

Svaret är: Adam och hans efterkommande inträdde i Guds prästadömsorden. Idag skulle vi säga att de kom till Herrens hus och mottog sina välsignelser.

Den prästadörets orden som skrifterna talar om kallas ibland den patriarkaliska ordningen eftersom den gick från far till son. Men den

orden beskrivs även i nutida uppenbarelser som en familjestyrd ordning, där en man och en kvinna ingår ett förbund med Gud – precis som Adam och Eva gjorde – för att beseglas för evigt, få avkomlingar och utföra Guds vilja och verk under hela deras liv på jorden.

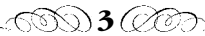
Om ett par ärar sina förbund, kan de göra anspråk på välsignelserna i den högsta graden i det celestialet riket. Dessa förbund kan idag bara ingås i Herrens hus.

Adam följde denna ordning och förde sina avkomlingar till Guds närhet.

Vi kan endast inträda i detta prästadömsförbund när vi lever enligt alla Guds bud och söker fädernas välsignelser så som Abraham gjorde (se Abraham 1:1–3) genom att komma till vår Faders hus. De kan inte fås på någon annan plats på den här jorden!

Besök templet – vår Faders hus – för att ta emot era fädernas välsignelser så att ni kan göra anspråk på prästadömsförets högsta välsignelser. ”Ty utan detta kan ingen människa se Guds, ja Faderns, ansikte och leva.” (L&F 84:22.)

Vår Faders hus är ett ordningens hus. Vi besöker *hans* hus för att inträda i det prästadömsförbundet som ger oss rätt till allt som Fadern har, om vi är trofasta.⁹

Genom tempelförrättningar och förbund kan vi få beskydd och Guds största välsignelser vad gäller evigt liv.

Välsignelserna i Herrens hus är eviga. De är av största vikt för oss eftersom det är i templet som vi tar emot Guds största välsignelser vad gäller evigt liv. Templen är verkligen himlens portar.¹⁰

Herrens önskan är att alla vuxna män och kvinnor i kyrkan ska ta emot templets förrättningar. Det betyder att de ska ta emot sin begåvning och att alla gifta par ska beseglas för evigt. Dessa förrättningar ger skydd och välsignelse till deras äktenskap. Deras barn välsignas också med att födas inom förbundet. Att födas inom förbundet berättigar dessa barn till en födslorättsvälsignelse som tillförsäkrar dem föräldrar i evigheten oavsett vad som händer deras föräldrar, så länge barnen håller sig värdiga välsignelsen.¹¹

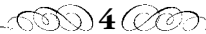
Säger det inte er något att vi idag har heliga utspridda över jordens yta och, utspridda som de är, tempel bereds åt dem? Genom de förrättningar de tar emot på heliga platser rustas de med rättfärdighet och förlänas Guds kraft i stort mått.¹²

Det finns en kraft som hänger ihop med himlens förrättningar – själva gudaktighetens kraft – som kan och kommer att hålla stånd mot den onda makten om vi håller oss värdiga dessa heliga välsignelser. Området där vi bor beskyddas, våra familjer beskyddas, våra barn får skydd när vi lever efter evangeliet, besöker templet och lever nära Herren. Må Gud välsigna oss som heliga så att vi kan leva värdiga de förbund och förrättningar som utförs på denna heliga plats.¹³

Tempelceremonin gavs av en vis himmelsk Fader för att hjälpa oss bli mer kristuslika.¹⁴

Vi kommer inte kunna leva bland celestia varelser om vi inte är rena och heliga. De lagar och förrättningar som får män och kvinnor att komma ut ur världen och bli helgade, ges endast på dessa heliga platser. De gavs genom uppenbarelse och förstås genom uppenbarelse. Det är anledningen till att en av bröderna har kallat templet ”Herrens universitet”.¹⁵

Ingen medlem i kyrkan kan fullkomnas utan templets förrättningar. Vi har ett uppdrag att hjälpa dem som inte har dessa välsignelser att ta emot dem.¹⁶

Vi har förmånen att få öppna frälsningens portar för våra förfäder.

Tempel byggs och invigs så att föräldrar, genom prästadömet, kan beseglas till sina barn och barnen kan beseglas till sina föräldrar. Dessa beseglade förrättningar gäller både levande och döda. Om vi inte beseglas till våra förfäder och våra efterkommande, är ändamålet med den här jorden, människans upphöjelse, förgäves vad oss angår.¹⁷

Det räcker inte för en man och hans hustru att beseglas i templet om de ska ha löfte om upphöjelse – om de är trofasta måste de också bindas samman för evigt med sina förfäder och se till att

arbete utförs för dessa förfäder. ”De kan inte”, sade aposteln Paulus, ”fullkomliggöras utan oss, inte heller kan vi fullkomliggöras utan våra döda” (L&F 128:15). Våra medlemmar måste därför förstå att de har ett personligt ansvar att se till att de binds samman med sina förfäder – eller, som heliga skrifter uttrycker det, våra ”fäder”. Det här är betydelsen av kapitel 2, vers 2 i Läran och förbunden när Moroni förkunnade att Elia ”skall inplanta i barnens hjärtan de löften som gavs till fäderna, och barnens hjärtan skall vända sig till sina fäder”.¹⁸

När jag tänker på släktforskning ser jag människor – människor jag älskar, som väntar på att vår familj, deras efterkommande, ska hjälpa dem nå upphöjelse i det celestialet riket.¹⁹

Det är vårt privilegium att öppna frälsningens portar för dessa själar som kanske är fångslade i mörker i andevärlden, så att de kan ta mot evangeliets ljus och dömas på samma sätt som vi. Ja, ”de gärningar som jag gör” – att erbjuda andra evangeliets frälsande förrättningar – skall [den som tror på mig] utföra” (se Joh. 14:12). Hur många tusen av våra släktingar väntar fortfarande på dessa beseglade förrättningar?

Vi bör ställa oss frågan: ”Har jag personligen gjort allt jag kan på den här sidan slöjan? Kommer jag att vara en frälsare för dem – mina egna förfäder?”

Utan dem kan vi inte fullkomnas! Upphöjelsen är en familjeangelägenhet.²⁰

Slöjan är mycket tunn. Vi lever i evigheten. Allt är som en dag för Gud. Jag föreställer mig att för Herren finns ingen slöja. Allt är en enda stor plan. Jag är säker på att det råder glädje i himlen när vi träffas i templet. Våra förfäder gläds, och min förhoppning och bön är att vi utnyttjar de möjligheter som vi nu ges att regelbundet komma till templet.²¹

De av er som har arbetat med er släktforskning, som inser arbetets betydelse och har känt hur spännande det är att binda samman familjer och upptäcka ert ädla arv, behöver dela med er av denna entusiasm till andra. Hjälpa dem att se den glädje och tillfredsställelse ni finner i arbetet. Vi behöver omvända fler av våra medlemmar till detta verk. Det finns mycket att göra, som ni alla vet, och det finns många, många medlemmar som skulle kunna utföra arbete

och som skulle tycka om att utföra arbetet om vissa av oss – alla ni – bara kunde tända den där gnistan i dem genom er entusiasm, ert exempel och er hängivenhet.²²

Barn och ungdomar behöver få veta vilka välsignelser som väntar dem i templet.

Templet är en helig plats, och templets förrättningar är av helig karaktär. På grund av dess helighet tvekar vi ibland att säga något om templet till våra barn och barnbarn.

Till följd därav utvecklar många inte någon verklig önskan att komma till templet, eller så kommer de dit otillräckligt förberedda för de förpliktelse och förbund som de träder in i.

Jag tror att en rätt förståelse eller bakgrund är till enorm hjälp när det gäller att förbereda våra ungdomar för templet. Jag tror att denna förståelse ingjuter i dem en önskan att söka sina prästadömsvälsignelser precis som Abraham gjorde (se Abraham 1:1–4).²³

När era barn frågar varför vi gifter oss i templet, bör ni undervisa dem om att templet är den enda platsen på jorden där vissa förrättningar kan utföras. Ni bör också berätta för era barn vad ni personligen kände när ni knäböjde tillsammans vid det heliga altaret och tog på er förbund som gjorde det möjligt för dem att beseglas till er för evigt.²⁴

Så fint det är när mödrar och fäder kan peka på templet och säga till sina barn: ”Det var på den platsen som vi vigdes för evigheten.” Genom att göra det kan tempeläktenskapet som ideal ingjutas i era barns sinnen och hjärtan medan de är mycket små.²⁵

Vi bör visa vår familj vår kärlek till våra förfäder och vår tacksamhet över att kunna hjälpa dem att ta emot de frälsande förordningarna, liksom mina föräldrar visade mig. När vi gör det stärks banden av uppskattning och tillgivenhet i vår familj.²⁶

Jag tror att ungdomar inte bara är villiga och dugliga att utföra släktforskning, det är också de som kan ge liv åt hela programmet.²⁷

Må Gud välsigna oss med att kunna lära våra barn och barnbarn vilka stora välsignelser som väntar dem när de kommer till templet.²⁸

"Må Gud välsigna oss med att kunna lära våra barn och barnbarn vilka stora välsignelser som väntar dem när de kommer till templet."

6

Fler tempelbesök leder till fler personliga uppenbarelser.

Jag har för vana att, närhelst jag utför en vigsel, föreslå för det unga paret att de återvänder till templet så snart de kan och går igenom templet igen som man och hustru. Det är inte möjligt för dem att helt förstå innebörden av den heliga begåvningen eller beseglingarna genom att bara gå igenom templet en gång, men om de besöker templet om och om igen, framträder skönheten, betydelsen och vikten av det hela för dem. Jag har efteråt fått brev från några av dessa unga par där de har uttryckt sin uppskattning för att just detta betonades för dem. När de upprepar sina besök till templet, tenderar deras kärlek till varandra att växa och deras äktenskap tenderar att stärkas.²⁹

Under våra besök till templet får vi insikt om meningen med människans eviga resa. Vi ser vackra och djupa symboler för de

viktigaste händelserna – i det förgångna, nuet och framtiden – som symboliserar människans mission i förhållande till Gud. Vi påminns om våra förpliktelser när vi ingår högtidliga förbund gällande lyd- nad, helgelse, offer och hängivet tjänande åt vår himmelske Fader.³⁰

Jag lovar er att ni, med ökad närvaro i vår Guds tempel, ska få allt mer personlig uppenbarelse att välsigna ert liv när ni välsignar dem som dött.³¹

I dessa vackra, fridfulla tempel finner vi ibland lösningar på livets svåra problem. Under Andens inflytande flödar ibland ren kunskap till oss där. Templet är en plats för personlig uppenbarelse. När jag har känt mig nedtyngd av något problem eller någon svårighet, har jag gått till Herrens hus med en bön i hjärtat om att få svar. Dessa svar har kommit på tydliga och omisskännliga sätt.³²

Återvänder vi ofta till templet för att erhålla de personliga väl- signelser som kommer av regelbunden gudsdyrkan i templet? Böner besvaras, uppenbarelsen ges och undervisning genom Anden sker i Herrens heliga tempel.³³

Låt oss göra templet till ett heligt hem när vi är borta från vårt eviga hem.³⁴

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- President Benson sade att templet är ”en symbol för allt det vi håller kärt”, och han pekade ut några sanningar som templet symboliserar (se avsnitt 1). Vad representerar templet för dig?
- På vilket sätt kan president Bensons undervisning om prästadö- mets välsignelser i avsnitt 2 tillämpas på alla i familjen? Fundera, när du går igenom det här avsnittet, över ditt privilegium och ansvar att hjälpa släktingar återvända till Guds närhet.
- Fundera när du läser avsnitt 3 på det som president Bensons undervisade om vad gäller de välsignelser vi får genom tempel- förrättningar. På vilka sätt har du blivit välsignad genom templets förrättningar? Om du ännu inte tagit emot tempelförrättningarna, fundera över vad du kan göra för att förbereda dig att ta emot dem.

- President Benson sade: "När jag tänker på släktforskning ser jag människor – människor jag älskar" (se avsnitt 4). Hur kan dessa ord påverka din inställning till släktforskning? Vad kan vi göra för att hjälpa fler av våra förfäder att ta emot evangeliets välsignelser?
- Vad kan vi göra för att hjälpa våra barn och ungdomar att förbereda sig för templets förrättningar och förbund? På vilka sätt kan ungdomar "ge liv åt hela programmet" i släktforskningen? (Se avsnitt 5.)
- President Benson uppmanade oss att "göra templet till ett heligt hem när vi är borta från vårt eviga hem" (avsnitt 6). Vad innebär de här orden för dig? Begrunda de välsignelser du fått när du återvänt till templet.

Skriftställen som hör till detta ämne:

Jes. 2:1–3; L&F 97:15–16; 109:8–23; 124:39–41; 138:32–34

Undervisningstips

"Ofta innehåller en lektion mer material än du kan ta upp under den tid du har till förfogande. I sådana fall bör du välja ut det material som är till störst hjälp för dem du undervisar" (*Undervisning: Den högsta kallelsen*, [2000] s. 98).

Slutnoter

1. Se "Vad jag hoppas att ni lär era barn om templet", *Nordstjärnan*, maj 1986, s. 2–4.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 260.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 256.
4. Se "Vad jag hoppas att ni lär era barn om templet", s. 2.
5. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 252.
6. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 256; Harold B. Lees ord återfinns i Conference Report, apr. 1942, s. 87.
7. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), s. 85.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 256.
9. Se "Vad jag hoppas att ni lär era barn om templet", s. 4–5, 6.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 255.
11. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 259.
12. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 255–256.
13. Se *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 256.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 250.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 252; se även ElRay L. Christiansen, i Conference Report, apr. 1968, s. 134.
16. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 252.
17. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 248.
18. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 248–249.
19. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 164.
20. *Come unto Christ* (1983), s. 126.
21. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 253.

22. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 162.
23. Se "Vad jag hoppas att ni lär era barn om templet", s. 4.
24. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 258.
25. Se "Vad jag hoppas att ni lär era barn om templet", s. 2.
26. *Kom till Kristus genom templets förordningar och förbund* (broschyr, 1987), s. 2.
27. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 163.
28. "Vad jag hoppas att ni lär era barn om templet", s. 6.
29. *God, Family, Country*, s. 183.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 251.
31. Se "Mormons bok och Läran och förbunden", *Nordstjärnan*, juli 1987, s. 80.
32. Se "Vad jag hoppas att ni lär era barn om templet", s. 4.
33. "Kommen till Kristus och varden fullkomnade i honom", *Nordstjärnan*, juli 1988, s. 77.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 256.

President och syster Benson var alltid lojala och trogna mot varandra.

Äktenskapet och familjen – instiftade av Gud

”Familjen är ett av Guds starkaste fästen mot vår tids ondska. Se till att hålla er familj stark och nära och värdig vår himmelske Faders välsignelser.”

Ur Ezra Taft Bensons liv

Ezra och Flora Benson satte ända från början av sitt äktenskap hemmet och familjen allra främst. När deras barn var små, började de understryka att de inte ville att deras familj skulle ha några ”tomma stolar” i evigheten.¹ President Benson betonade samma budskap under sin verksamhet som ledare i kyrkan. Han sade:

”Gud avsåg att familjen ska vara evig. Av hela mitt hjärta vittnar jag om att de orden är sanna. Må han välsigna oss så att vi kan stärka våra hem och var och en av våra familjemedlemmar så att vi, när den tiden kommer, kan rapportera till vår himmelske Fader i hans celestials hem att vi är där allesammans – far, mor, syster, bror, alla som håller av varandra. Varje stol är upptagen. Vi är alla hemma igen.”²

För president och syster Benson började arbetet med att stärka deras familj med att vårda deras äktenskap. De var kärleksfulla ochhängivna, lojala och trogna. Även om de inte var benägna att gräla, hade de ofta öppenhjärtiga diskussioner.³ De litade helt och fullt på varandra, vilket de kände var en av starkaste sidorna i deras äktenskap. ”Jag har aldrig, *aldrig* ifrågasatt Floras lojalitet”, sade president Benson.⁴

President och syster Benson stöttade och stärkte varandra. ”Flora har haft fler visioner för mig och min potential än någon annan i mitt liv. Hennes tro och stöd har varit till stor välsignelse”, sade president Benson.⁵ Syster Benson brukade ofta, när han kände

sig otillräcklig i sina krävande ansvar, torka hans tårar och trösta honom.⁶ Hon sökte Herrens hjälp med att stödja honom, och hon fick även barnen att göra det. ”Det bads och fastades mycket för pappa”, berättade dottern Barbara.⁷

Förankrade i den fasta grund som deras äktenskap utgjorde, undervisade president och syster Benson sina barn om vikten av eviga familjeband. ”Våra föräldrar ingöt djupa känslor av lojalitet och kärlek hos oss barn”, berättade sonen Mark. ”Jag tror inte att en sådan atmosfär utvecklas av sig själv i ett hem, utan uppmuntras och skapas av en engagerad och kärleksfull mor och far.”⁸

Den norm för uppträdande som paret Benson förväntade sig, liksom den prioritet de gav familjen, hade evangeliet i fokus. De arbetade på att skapa ett hem där kärlek rådde, där barnen lärde sig och utvecklades, och där de hade roligt. Bensons ville att deras hem skulle vara en tillflykt undan världen. ”Det betyder inte att vi inte hade svårigheter”, sade sonen Reed. ”Vi kom inte alltid överens. Vi utförde inte alltid våra sysslor. Vi prövade mors tålamod till gränsen ibland. Men i grund och botten fanns alltid en känsla av enighet i familjen som vi försökte behålla.”⁹ Syster Benson tillstod: ”Ingen är fullkomlig. I vår familj har vi inte för avsikt att uppförstora varandras brister, utan att uppmuntra varandra att förbättra sig.”¹⁰

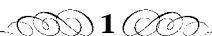
Bensons barn var fortfarande små när deras far kallades att verka i de tolv apostlarnas kворum, och han var bekymrad för hur hans reseschema skulle påverka hans tid med dem. Han skrev i sin dagbok: ”En hel del resor i kyrkans tjänst kommer att till stor del ta mig bort från min familj. ... Jag litar uppriktigt på att jag kan vara sann mot min familj, hålla dem nära kyrkan och ändå uppfylla mina åtaganden som en av generalauktoriteterna. Det här vet jag, blir inte lätt.”¹¹

Det faktum att det inte var lätt drev president Benson att arbeta hårt och hålla sig nära sin familj. ”Några av de ljuvligaste, mest tillfredsställande förnimmelserna och upplevelserna i mitt liv är förenade med hemmet och familjebanden”, sade han.¹²

1957, som Förenta staternas jordbruksminister, gjorde president Benson en fyra veckor lång resa världen runt för att utveckla handelsmöjligheter. Syster Benson och döttrarna Beverly och Bonnie

följde med honom. De reste till tolv olika länder, där de träffade samhällsledare och besökte sevärdheter, flyktinganläggningar och jordbruksverksamheter. President Benson ansåg att rundresan lyckats öka handelsmöjligheterna och även kyrkans anseende. När de återvände hem väntade dottern Beth på att planet skulle landa. När hon såg sina föräldrar, började hon springa mot dem med tårar i ögonen. Hennes far drog henne intill sig i en kärleksfull omfamning. Han drog sig till minnes: ”Trots alla de underverk vi sett i världen, blev det ögonblicket plötsligt det bästa på hela resan.”¹³

Ezra Taft Bensons lärdomar

Familjen är den viktigaste organisationen här i livet och i evigheten.

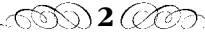
Medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga anser att familjen är den viktigaste organisationen här i livet och i evigheten. Kyrkan lär att i allting bör familjen stå i centrum. Den betonar att bevarandet av familjelivet i tid och evighet har företräde framför alla andra intressen.¹⁴

Det finns inget tillfredsställande substitut för hemmet. Dess grundval är lika gammal som världen. Dess uppgift är gudagiven.¹⁵

Ingen nation höjer sig någonsin över sina hem. Den här kyrkan kommer aldrig att höja sig över sina hem. Vi är som ett folk inte bättre än våra brasaftnar, än våra hem. Det goda hemmet är grundvalen, civilisationens hörnsten. Det måste bevaras. Det måste stärkas.¹⁶

En del människor frågar mig som ledare i kyrkan varför vi tillskriver hem och familj så stor betydelse när det finns så mycket större problem omkring oss? Svaret är förstås att de större problemen i själva verket är återspeglingsbilder av de problem individer och familjer har.¹⁷

Äktenskapet och familjen är instiftade av Gud. I evig bemärkelse är frälsningen en familjeangelägenhet. Gud håller föräldrar ansvariga för deras förvaltarenskap över familjens fostran. Det är ett mycket heligt ansvar.¹⁸

I lyckliga äktenskap älskar och tjänar män och hustrur Gud och varandra.

Äktenskap, hem och familj är mer än bara sociala institutioner. De är gudomliga och har inte skapats av människor. Gud instiftade äktenskapet redan i begynnelsen. I uppteckningen om detta första äktenskap i 1 Mosebok, gör Herren fyra viktiga uttalanden: för det första att det inte är bra för mannen att vara ensam, för det andra att kvinnan skapades för att vara en medhjälpare till mannen, för det tredje att de skulle vara ett kött, och för det fjärde att mannen skulle lämna far och mor och hålla sig till sin hustru. (Se 1 Mos. 2:18, 24.)

Senare, som för att understryka det tidigare uttalandet, sade Herren: ”Vad Gud har fogat samman skall människan inte skilja åt” (Matt. 19:6). Han sade också: ”Du skall älska din hustru av allt ditt hjärta och hålla dig till henne och ingen annan” (L&F 42:22).¹⁹

Skrifterna lär oss: ”Adam började bruka jorden ... som jag, Herren, hade befallt honom. Och även hans hustru Eva arbetade tillsammans med honom. ... Och de började att föröka sig och uppfylla jorden. ... Och Adam och hans hustru Eva åkallade Herrens namn. ... Och Adam och Eva välsignade Guds namn och de kungjorde allt för sina söner och sina döttrar. ... Och Adam och hans hustru Eva upphörde inte att åkalla Gud.” (Mose 5:1–2, 4, 12, 16.)

I denna inspirerade uppteckning ser vi att Adam och Eva visade oss ett mönsterexempel på ett förbundsäktenskap. De arbetade tillsammans, de fick barn tillsammans, de bad tillsammans och de undervisade sina barn om evangeliet – tillsammans. Detta är det mönster som Gud vill att alla rättfärdiga män och kvinnor följer.²⁰

Äktenskapet i sig måste ses som ett heligt förbund inför Gud. Ett gift par har förpliktelser inte bara mot varandra, utan också mot Gud. Han har utlovat välsignelser till dem som ärar detta förbund.

Trohet mot ens äktenskapslöften är en absolut förutsättning för kärlek, tillit och frid. Äktenskapsbrott fördöms otvetydigt av Herren.

Självbehärskning och självkontroll måste vara styrande principer i äktenskapsrelationen. Giftna par måste lära sig att tygla både sina tungor och sina lidelser.

Bön i hemmet och bön med varandra stärker parets förening. Gradvis sammanfogas tankar, strävanden och åsikter till en enhet tills ni eftersträvar samma mening och mål.

Förlita er på Herren, profeternas lärdomar och på skrifterna för vägledning och hjälp, särskilt om det finns oenighet och problem.

Andlig tillväxt sker genom gemensam problemlösning – inte genom att fly problemen. Dagens våldsamma betoning av individualism leder till själviskhet och separation. Att två personer blir "ett kött" är fortfarande Herrens norm. (Se 1 Mos. 2:24.)

Hemligheten bakom ett lyckligt äktenskap är att tjäna Gud och varandra. Äktenskapets mål är enighet såväl som självutveckling. Paradoxalt nog blir vår andliga och känslomässiga tillväxt större ju mer vi tjänar varandra.²¹

Aposteln Paulus råd är verkligen vackert och träffande. Han sade helt enkelt: "Ni män, älska era hustrur, så som Kristus har älskat församlingen" (Ef. 5:25).

I nutida uppenbarelse talar Herren återigen om denna förpliktelse. Han sade: "Du skall älska din hustru av hela ditt hjärta och skall hålla dig till henne och ingen annan" (L&F 42:22). Vad jag vet finns det bara en annan som vi i alla skrifter befals att älska av hela vårt hjärta, och det är Gud själv. Tänk på vad det innebär!

Ni kan visa denna form av kärlek till er hustru på så många sätt. Först och främst finns inget viktigare, förutom Gud själv, i ert liv än er hustru – inte arbetet, inte fritidsintressen, inte hobbyer. Er hustru är er dyrbara, eviga medhjälpare – er partner.

Vad innebär det att älska någon av hela sitt hjärta? Det innebär att älska med alla sina emotionella känslor och med all sin hängivenhet. Om ni verkligen älskar er hustru av allt ert hjärta, får ni inte förringa henne, kritisera henne, finna fel hos henne, eller utsätta henne för övergrepp i form av ord, vresigt uppträdande eller handlingar.

Vad innebär det att "hålla dig till henne"? Det innebär att hålla dig nära henne, vara lojal och trofast mot henne, att kommunicera med henne och uttrycka din kärlek till henne.²²

Män och hustrur som älskar varandra finner att kärlek och lojalitet samverkar. Den kärleken skapar en gynnsam atmosfär för

"Den kärlek vi känner här är ... själva den substans som binder ihop familjer för tid och evighet."

barnens känslomässiga tillväxt. Familjelivet bör vara en tid av lycka och glädje som barnen gärna minns och tänker tillbaka på.²³

3

I starka familjer odlas kärlek, respekt och stöd för var och en i familjen.

Låt oss stärka familjen. Familjeböner och enskilda böner morgon och kväll kan bjuda in Herrens välsignelser över våra hushåll. Måltiderna utgör härliga tillfällen att se tillbaka på dagens händelser och att inte bara ge näring åt kroppen utan även åt anden genom att familjens medlemmar turas om att läsa skrifterna, särskilt Mormons bok. Kvällen är en utmärkt stund för den upptagne fadern att sätta sig på vart och ett av barnens sängkant, tala med dem, besvara deras frågor och tala om för dem hur älskade de är.²⁴

Familjen är ett av Guds starkaste fästen mot vår tids ondska. Se till att hålla er familj stark och nära och värdig vår himmelske Faders

välsignelser. När ni gör det får ni tro och styrka till välsignelse för ert liv för alltid.²⁵

En viktig sak som Herren fordrar av var och en av oss är att vi skapar ett hem där det finns ett lyckligt och positivt inflytande. I framtiden spelar inte dyrbar heminredning eller antalet badrum så stor roll, utan det som är av betydelse är om våra barn kände sig älskade och bekräftade i hemmet. Det kommer att betyda väldigt mycket om det fanns glädje och skratt, eller kiv och stridigheter.²⁶

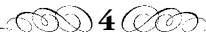
Lyckade familjer har kärlek och respekt för var och en i familjen. Familjemedlemmarna vet att de är älskade och uppskattade. Barnen känner att deras föräldrar älskar dem. Därför har de trygghet och självkänsla.

Starka familjer utvecklar en förmåga att kommunicera effektivt. De talar ut om sina problem, gör upp planer tillsammans och samarbetar mot gemensamma mål. De har hemafton och familjeråd och använder dem som effektiva redskap för att nå målen.

Fäder och mödrar i starka familjer håller sig nära sina barn. De talar med varandra. En del fäder har formella intervjuer med vart och ett av barnen, andra har det informellt, och andra ser till att regelbundet tillbringa tid med vart och ett av barnen.

Alla familjer har problem och svårigheter. Men framgångsrika familjer försöker lösa dem tillsammans i stället för att ta till kritik och strid. De ber för varandra, samtalar och ger uppmuntran. Ibland fastar dessa familjer tillsammans till stöd för en av familjemedlemmarna.

I starka familjer stödjer man varandra.²⁷

Hemmet är den bästa platsen för barn att lära sig evangeliets principer och livsstil.

Det är i familjen som bestående värderingar mest effektivt ingjuts i dess medlemmar. Om familjen är stark och grundad på principer och livsstil i Jesu Kristi evangelium, uppstår inte problem lika lätt.²⁸

Framgångsrika föräldrar har upptäckt att det inte är lätt att fostra barn i en omgivning som är förorenad av ondska. Därför vidtar de

genomtänkta åtgärder för att bjuda in de bästa av sunda inflytanden. De lär ut moraliska principer. De tillhandahåller och läser bra böcker. De kontrollerar tevetittandet. De ser till att det finns god och upplyftande musik. Men viktigast av allt är att de läser skrifterna och samtalar om dem som ett medel att utveckla andlighet.

I framgångsrika sista dagars heliga hem, lär föräldrarna sina barn att förstå tro på Gud, omvändelse, dop och den Helige Andens gåva. (Se L&F 68:25.)

Familjebön är något som ständigt utövas i dessa familjer. Bönen är ett sätt att uttrycka tacksamhet för välsignelser och att ödmjukt erkänna behovet av styrka, näring och stöd från den allsmåttige Guden.

Det är en vis levnadsregel att familjer som knäböjer tillsammans står rakryggade inför Herren!²⁹

Barn behöver få veta vilka de är i evig bemärkelse. De behöver få veta att de har en evig himmelsk Fader som de kan förlita sig på, som de kan be till och som kan ge dem vägledning. De behöver få veta varifrån de kommer så att deras liv får innehåll och mening.

Barn måste läras att be, att förlita sig på Gud för vägledning, och att uttrycka uppskattning för de välsignelser de har. Jag minns hur jag knäböjde vid våra små barns sängar och hjälpte dem med deras böner.

Barn måste läras att skilja mellan rätt och fel. De kan och måste få lära sig Guds bud. De måste läras att det är fel att stjäla, ljuga, fuska eller trakta efter det som andra har.

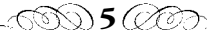
Barn måste läras att arbeta hemma. Där bör de lära sig att ärligt arbete utvecklar värdighet och självrespekt. De bör få lära glädjen i arbete, i att utföra det väl.

Barnens fritid måste konstruktivt riktas mot sunda, positiva aktiviteter.³⁰

Kyrkans hemaftonsprogram är utformat för att stärka och skydda familjen och innebär att en kväll i veckan avsätts så att fäder och mödrar kan samla sina söner och döttrar omkring sig i hemmet.³¹

Evangelieprinciper kan ingjutas genom effektiva hemaftnar som stärker de unga så att de inte behöver oroa sig för sin framtid. Sådan undervisning måste ges i tro, med vittnesbörd och optimism.³²

Att sätta sitt hem i ordning är att hålla Guds bud. Det ger harmoni och kärlek. ... Det är daglig familjebön. Det är att lära er familj förstå Jesu Kristi evangelium. Det är när alla i familjen håller Guds bud. Det är ... att vara värdig att få en tempelrekommendation, att alla i familjen tar emot upphöjelsens förrättningar och er familj beseglas till varandra för evigt. Det är att vara fri från onödiga skulder och att familjemedlemmarna betalar fasteoffer och ett ärligt tionde.³³

Gud har uppenbarat att familjen kan bestå bortom graven.

Den kärlek vi känner här är ingen flyktig skugga, utan själva den substans som binder familjer samman för tid och evighet.³⁴

Det var genom Joseph Smith som himlens Gud uppenbarade sanningen att familjer kan bestå bortom graven – att våra goda känslor, vår tillgivenhet och kärlek till varandra kan bestå för evigt.³⁵

Ingen uppoffring är för stor för att få det eviga äktenskapets välsignelser. De flesta av oss har nära till ett tempel, kanske så nära att vi tar för lätt på den välsignelsen. Precis som med andra aspekter av att leva efter evangeliet, kräver äktenskap på Herrens sätt en villighet att avstå från ogudaktighet – världslighet – och en beslutssamhet att göra vår Faders vilja. Genom denna troshandling visar vi vår kärlek till Gud och vår aktning för ännu ofödd avkomma. Precis som vår familj är vår största källa till glädje här i livet, kan det i synnerhet vara så i evigheten.³⁶

Hemmet och familjen. Vilka ljuvliga minnen som väller upp i vårt bröst när vi blott hör dessa omhuldade ord! Jag skulle önska, i en anda av bön och av hela min själ, att ni får uppleva den utesägliga glädje och tillfredsställelse som kommer av hedervärt föräldraskap. Ni går miste om en av de djupaste glädjekällorna här i livet och evigheten om ni avsiktligt undviker föräldraskapets ansvar och att bilda familj. Som det uppenbarats genom profeten Joseph Smith utgör denna underbara lära om hemmet och de bestående familjebanden själva grunden för vår lycka här och i livet efter detta.³⁷

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- President Benson lärde att ”i evig bemärkelse är frälsningen en familjeangelägenhet” (stycke 1). Vad innebär det för dig? Vad kan familjemedlemmar göra för varandras frälsning?
- Fundera över, när du läser president Bensons råd i stycke 2, hur det han säger förhåller sig till det han kallar ”hemligheten bakom ett lyckligt äktenskap”. Varför tror du att den ”hemligheten” leder till lycka?
- Fundera över det som president Benson sade om framgångsrika familjers livsstil i stycke 3. På vilket sätt stärker denna livsstil familjen? Fundera över vad du kan göra för att följa det här rådet.
- Varför tror du att det är i familjen som ”bestående värderingar mest effektivt ingjuts i dess medlemmar”? (Se stycke 4 och lägg märke till president Bensons konkreta råd om undervisning i familjen.) När har du sett familjemedlemmar hjälpa varandra att lära sig evangelieprinciper?
- President Benson vittnade om att familjer kan ”bestå bortom graven” (stycke 5). Vad tänker och känner du när du begrundar denna sanning? Vilka ”ljuvliga minnen” får du när du hör orden hem och familj?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Ps. 127:3–5; 1 Kor. 11:11; 3 Nephi 18:21; L&F 49:15; 132:18–19; se även ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, nov 2010, s. 129.

Undervisningstips

”Dina studier i evangeliet är effektivast när du får undervisning av den Helige Anden. Inled alltid dina studier i evangeliet med att be om att den Helige Anden ska undervisa dig” (*Predika mitt evangelium* [2004], s. 18).

Slutnoter

1. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), s. 363.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 493.
3. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s.126.
4. I Derin Head Rodriguez, ”Flora Amussen Benson: Profetens

- medhjälpare och Herrens tjänarinna”, *Nordstjärnan*, juni 1987, s. 19.
5. I ”Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion”, s. 14.
 6. Se *Ezra Taft Benson: A Biography*, s.179.
 7. Barbara Benson Walker, i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s.179.
 8. Mark Amussen Benson, i ”Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion”, s. 20.
 9. Reed Amussen Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 140.
 10. Flora Amussen Benson, i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 133.
 11. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 178.
 12. I *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 126.
 13. I *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 327.
 14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 489.
 15. Conference Report, apr. 1949, s. 198.
 16. Se Conference Report, okt. 1953, s. 122.
 17. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 521.
 18. Se ”Grundprinciper för att klara av relationer inom familjen”, *Nordstjärnan*, apr. 1983, s. 113.
 19. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 534.
 20. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 534.
 21. Se ”Grundprinciper för att klara av relationer inom familjen”, s. 113.
 22. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson* (2003), s. 209–10.
 23. Se ”Grundprinciper för att klara av relationer inom familjen”, s. 113.
 24. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 491.
 25. Se ”Ungdom av ädel härkomst”, *Nordstjärnan*, nummer 6 1986, s. 41.
 26. Se ”Stora ting fordras av deras fäder”, *Nordstjärnan*, okt. 1981, s. 59.
 27. Se ”Råd till de heliga”, *Nordstjärnan*, okt. 1984, s. 10–11.
 28. Se ”Grundprinciper för att klara av relationer inom familjen”, s. 113.
 29. Se ”Råd till de heliga”, s. 11.
 30. Se ”Grundprinciper för att klara av relationer inom familjen”, s. 114.
 31. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 528.
 32. Se ”Måtte Guds rike hava framgång”, *Nordstjärnan*, okt. 1978, s. 56.
 33. Se ”Stora ting fordras av deras fäder”, s. 62.
 34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 492.
 35. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 490.
 36. Se ”Detta är en dag av offer”, *Nordstjärnan*, okt. 1979, s. 56.
 37. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 491–492.

Ezra Taft Benson med sina söner Reed och Mark

Fäders och mödrars heliga kallelse

”Må vi vara trofasta mot det stora åtagande som föräldraskapet är, detta heliga åtagande.”

Ur Ezra Taft Bensons liv

Genom ord och exempel, hemma och runt om i världen, i kyrkan och i andra sammanhang, undervisade president Ezra Taft Benson om vikten av att vara goda föräldrar. ”Uppfostra era barn med kärlek och Herrens uppmaningar”, sade han.¹ ”Gud håller föräldrarna ansvariga för deras förvaltarskap att fostra sin familj. Detta är en mycket helig förpliktelse.”²

President Benson och hans hustru Flora uppfyllde sitt heliga ansvar som föräldrar i ett nära samarbete. De ”närmade sig uppgiften att fostra sin familj med energi och entusiasm”.³ De rådgjorde ofta med varandra om sina barn och andra angelägenheter. ”Jag kunde se att jag hade en andligt lyhörd kvinna vid min sida”, sade president Benson.⁴

De arbetade tillsammans på att skapa ett hem där deras barn kunde växa och inhämta kunskap – och där deras barn ville vara. ”Jag skulle hellre velat vara hemma än någon annanstans”, sade deras son Mark. ”Det var en tillflykt undan stormen. Mor var den som beskyddade och pappa var där med sin styrka.”⁵

President och syster Benson närmade sig sitt ansvar som föräldrar i en anda av bön. Mark sade: ”Mor hade större tro än någon annan kvinna jag någonsin känt. Jag har aldrig sett så mycket böner i mitt liv. Hon kunde raskt falla på knä och be för sina barn, vare sig det handlade om ett prov eller ett bråk i skolan. Både hon och pappa hade den där enkla tron.”⁶

President Benson var ofta bortrest på grund av sitt arbete och sina plikter i kyrkan, så Flora tog på sig en stor del av ansvaret att fostra och undervisa deras sex barn. Hon njöt av moderskapets roll. ”Hemmet står i centrum för det vi håller kärt i livet”, sade hon.⁷ Mark erinrade sig att ”mor verkligen älskade vårt hem. Och hon älskade oss – inte för att det var hennes plikt, utan för att det var hennes liv.”⁸ Flora uttryckte skriftligen sina känslor för moderskapets betydelse i dessa ord: ”Om du vill finna storhet, gå inte till tronen – gå till vaggan. Det finns en mäktig kraft hos en mor. Hon är den som formar hjärtan och liv, och formar karaktärer.”⁹

När president Benson var bortrest försökte han alltid hitta sätt att vaka över och stärka sin familj. Han upprätthöll regelbunden kontakt med dem genom telefonsamtal och brev. När han var hemma tillbringade han så mycket tid som möjligt med dem. Han berättade ofta om ”en upptagen far som förklarade varför han tillbringade timmar med att spela boll med sin son med att säga ’jag har hellre ryggont nu än ont i hjärtat senare’”.¹⁰

Han tillbringade också en hel del tid på tu man hand med sina barn. Mark minns hur hans far tog honom till Salt Lake City i Utah för att träffa en specialistläkare: ”Så roligt det var att vara med pappa, bara han och jag! Vi pratade om vad som helst som jag ville prata om. Till och med när jag var liten visste jag att pappa älskade mig, för han var med mig och hjälpte mig att må bättre.”¹¹

När han kunde tog president Benson med sig barnen på sina resor. I mars 1948 tog han med sig sin dotter Bonnie, som då var sju år, till ett jordbruksmöte i Nebraska. ”Pressen var så fascinerad av den lilla flickans lugna sätt, och av det onormala med att en far tog med sig ett sådant litet barn på en sådan lång resa för att närvara vid en sådan viktig tillställning, att ett foto av Bonnie publicerades på första sidan i tidningen följande morgon. Men för äldste Benson var händelsen inte onormal. Han tog ofta med sig barnen på långresor, både som ett sätt att stärka banden och att utbilda dem.”¹²

Ezra Taft Bensons lärdomar

1

En fars kallelse är evig.

Fäder, ni har en evig kallelse som ni aldrig blir avlösta från. Kallelser i kyrkan, hur viktiga de än må vara, är till sin natur tidsbegränsade och därefter sker en lämplig avlösning. Men en fars kallelse är evig och dess betydelse oändlig. Det är en kallelse för både tid och evighet.¹³

Vårt mönster, eller vårt exempel på faderskap är vår himmelske Fader. Hur verkar han bland sina barn? För att förstå det behöver fäder förstås veta något om evangeliet, Herrens stora plan.¹⁴

För en man finns ingen kallelse så hög som den rättfärdige patriarkens, han som är vigd i templet och presiderar över sina barn. Elohim själv vill att vi åkallar honom som "Fader vår, som är i himlen" (Matt. 6:9; 3 Nephi 13:9).¹⁵

2

Fäder ska sörja för andligt ledarskap i sina familjer.

Fadern måste hungra, törsta och längta efter att välsigna sin familj, närma sig Herren, begrunda Herrens ord och följa Anden för att få kunskap om Herrens sinne och vilja och vad han måste göra för att leda sin familj.¹⁶

Fäder, ni har ett heligt ansvar att sörja för det andliga ledarskapet i er familj.

I en broschyr som publicerades för några år sedan av de tolv rådgivare, sade vi följande: "Faderskap är ledarskap, den viktigaste sortens ledarskap. Så har det alltid varit. Så kommer det alltid att vara. Fäder, med hjälp, råd och uppmuntran från er eviga livskamrat, presiderar ni i hemmet" (*Far, tänk på vad du gör* [broshyr, 1973], s. 4–5). ...

Med kärlek i hjärtat till Israels fäder, skulle jag vilja föreslå tio konkreta sätt för fäder att ge andligt ledarskap till sina barn:

1. Ge en fars välsignelse till era barn. Döp och konfirmera era barn. Ordinera era söner till prästadömet. Det blir andliga höjdpunkter i era barns liv.

2. Led personligen familjen i bön, dagliga skriftstudier och hemaftnar varje vecka. Ert personliga engagemang visar era barn hur viktiga dessa aktiviteter verkligen är.

3. Besök kyrkans möten tillsammans som familj närhelst det är möjligt. Att dyrka Gud som familj under ert ledarskap är mycket viktigt för era barns andliga välfärd.

4. Var med på pappa-dotter-träffar och utflykter för fäder och söner med era barn. ...

5. Skapa traditioner av familjesemestrar, resor och utflykter. Dessa minnen glömmet era barn aldrig.

6. Umgås regelbundet på tu man hand med era barn. Låt dem berätta vad de skulle vilja göra. Lär dem evangeliets principer. Lär dem rätta värderingar. Tala om för dem att ni älskar dem. Personliga stunder med era barn visar dem hur pappa prioriterar.

7. Lär era barn att arbeta och visa dem värdet av att arbeta mot ett värdigt mål.

8. Befrämja god musik, konst och litteratur i ert hem. Hem som har en anda av förfining och skönhet välsignar era barn för evigt.

9. Besök regelbundet templet med er hustru om avståndet tillåter det. Era barn förstår då bättre vikten av tempeläktenskap, tempellöften och den eviga familjen.

10. Låt era barn se er glädje och tillfredsställelse när ni tjänar i kyrkan. Det kan smitta dem så att de också kommer att vilja tjäna i kyrkan och älska riket.

Å, äkta män och fäder i Israel, ni kan göra så mycket för er familjs frälsning och upphöjelse! Era ansvarsuppgifter är så viktiga.¹⁷

Ibland hör vi talas om män, till och med i kyrkan, som tror att de, för att de är hemmets överhuvud, har en överlägsen roll som tillåter dem att bestämma och ställa krav på sin familj.

Aposteln Paulus påpekade att "en man är sin hustrus huvud, *lik-som* Kristus är församlingens huvud" (Ef. 5:23; kursivering tillagd).

"Umgås regelbundet på tu man hand med era barn."

Det är det mönstret vi ska efterlikna i vår roll att presidera i hemmet. Vi finner inte att Frälsaren leder kyrkan med en sträng eller ovänlig hand. Vi finner inte att Frälsaren behandlar kyrkan med respektlöshet eller försummelse. Vi finner inte att Frälsaren använder våld eller tvång för att uppnå sina syften. Ingenstans finner vi att Frälsaren gör något annat än det som bygger upp, lyfter, tröstar och upphöjer kyrkan. Bröder, det är med stort allvar jag säger till er att han är det mönster som vi måste följa när vi tar på oss det andliga ledarskapet i vår familj.¹⁸

Som patriark i hemmet har du ett stort ansvar att ta på dig ledarskapet i kontakten med barnen. Du måste bidra till att skapa ett hem där Herrens Ande kan vistas.

Ert hem bör vara en tillflykt där er familj har frid och glädje. Självklart borde inga barn vara rädda för sin far – särskilt inte en far med prästadömet. En fars plikt är att göra sitt hem till en glad och lycklig plats. Det mäktiga inflytande som rättfärdiga fäder utövar när de föregår med gott exempel, disciplinerar och undervisar, fostrar och visar kärlek, är nödvändigt för deras barns andliga välfärd.¹⁹

3

Modersrollen är instiftad av Gud.

Mödrar är, eller bör vara, själva hjärtat och själen i familjen. Det finns inget heligare ord vare sig i världslig eller helig litteratur än *mor*. Det finns inget ädlare arbete än det som en god och gudfruktig kvinna utför.

Gud fastställde att i den eviga familjen ska fadern presidera i hemmet. Fäderna ska försörja familjen, älska, undervisa och vägleda. Moderns roll är instiftad av Gud. Mödrar ska bära och föda barn, ge dem näring, älska och bilda dem. Det förkunnar uppenbarelserna.²⁰

Vi inser att det finns kvinnor som inte kan hjälpa att de inte kan få barn. Till dessa goda systrar har alla Guds profeter sagt att de kommer att välsignas med barn i evigheten och att de inte kommer att förnekas avkomma.

Genom ren tro, vädjande böner, fasta och speciella välsignelser, har många av just dessa älskvärda systrar, med sina hedervärda makar vid sin sida, fått se underverk ske i sitt liv och har välsignats med barn. Andra har efter mycket bön valt att adoptera barn. Vi beundrar dessa underbara par för de uppoffringar och den kärlek ni har gett till dessa barn som ni valt att kalla era egna.²¹

Må Gud välsigna våra underbara mödrar. Vi ber för er. Vi stöder er. Vi hedrar er som bär, när, fostrar, undervisar och älskar barnen för evigt. Jag lovar er himlens välsignelser och ”allt vad [Fadern] har” (se L&F 84:38) när ni ärar det ädlaste kallet av alla – att vara mor i Sion.²²

4

Mödrar ska älska, undervisa och umgås på ett givande sätt med sina barn.

Mödrar i Sion, era gudagivna roller är så viktiga för er egen upphöjelse och för er familjs frälsning och upphöjelse. Ett barn behöver en mor mer än alla de ting som kan köpas för pengar. Att umgås med era barn är den största gåvan av alla.²³

Med kärlek i hjärtat för Sions mödrar, skulle jag nu vilja föreslå tio konkreta sätt för våra mödrar att på ett givande sätt umgås med sina barn.

Se för det första till att ni, närhelst det är möjligt, finns i närheten när era barn kommer hem eller ger sig av – när de ger sig av till eller kommer hem från skolan, när de ger sig av till eller kommer hem från en träff, när de tar hem vänner. Se till att finnas i närheten vare sig era barn är sex eller sexton år gamla. ...

För det andra, mödrar, ta er tid att vara en riktig vän till era barn. Lyssna till era barn, lyssna noga. Tala med dem, skratta och skoja med dem, sjung med dem, lek med dem, gråt med dem, krama dem, beröm dem uppriktigt. Ja, se till att regelbundet umgås på tu man hand med varje barn. Var en riktig vän till era barn.

För det tredje, ta er tid att läsa för era barn. Börja läsa för era söner och döttrar redan när de ligger i vaggan. Ni sår då kärlek till god litteratur och en verklig kärlek till skrifterna om ni läser regelbundet för era barn.

För det fjärde, ta er tid att be med era barn. Familjebön, under faderns ledning, ska hållas morgon och kväll. Låt era barn känna er tro när ni nedkallar himlens välsignelser över dem. Låt era barn delta i familjeböner och personliga böner, och njut av hur ljuvligt de uttrycker sig i sina böner till sin himmelske Fader.

För det femte, ta er tid till meningsfulla hemaftnar varje vecka. Se till att era barn är aktivt engagerade. Lär dem rätta principer. Gör det till en av era familjetraditioner.

För det sjätte, ta er tid att så ofta som möjligt vara tillsammans under måltiderna. Det här är en utmaning när barnen blir äldre och livet mer hektiskt. Men glada samtal, samtal om dagens planer och aktiviteter, och speciella undervisningstillfällen äger rum vid måltiden eftersom föräldrar och barn jobbar på det.

För det sjunde, ta er tid att dagligen läsa skrifterna tillsammans som familj. Att läsa Mormons bok tillsammans som familj är något som speciellt ökar andligheten i ert hem och ger både föräldrar och barn kraft att motstå frestelser och att ha den Helige Anden som ständig följeslagare. Jag lovar er att Mormons bok kommer att förändra er familjs liv.

"Ta er tid att läsa för era barn."

För det åttonde, ta er tid att göra saker som familj. Gör familjeutflykter, picknickar, födelsedagsfiranden och resor till speciella stunder som skapar minnen. Besök som familj, närhelst det är möjligt, tillställningar som involverar någon i familjen, som en föreställning på skolan, en idrottsmatch, ett tal eller en konsert. Besök kyrkans möten tillsammans och sitt tillsammans som familj när ni kan. Mödrar som hjälper sin familj att be och leka tillsammans hjälper dem att hålla ihop och välsignar barnens liv för evigt.

För det nionde, ta er tid att undervisa era barn. Fånga upp undervisningstillfällena under måltiden, i vardagssituationer eller när ni sitter ned tillsammans, vid fotändan av sängen när dagen är över, eller under en tidig morgonpromenad tillsammans.

En mors kärlek och bedjande omsorg om sina barn är de viktigaste ingredienserna i undervisningen av hennes barn. Lär barnen evangeliets principer. Lär dem att det lönar sig att vara god. Lär dem att det inte finns någon trygghet i synd. Lär dem att älska Jesu Kristi evangelium och att få ett vittnesbörd om dess gudomlighet.

Lär era söner och döttrar anständighet och lär dem att respektera manlighet och kvinnlighet. Lär era barn sexuell renhet, lämpliga

normer för träffar, tempeläktenskap, missionsarbete och vikten av att ta emot och ära kallelser i kyrkan.

Lär dem kärlek till arbetet och värdet av en bra utbildning.

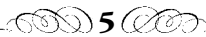
Lär dem vikten av rätt sorts underhållning, som lämpliga filmer, videor, musikstycken och tidningar. Tala om ondskan i pornografi och droger, och lär dem värdet av att leva rena liv.

Ja, mödrar, lär era barn evangeliet i ert eget hem, på er egen brasafton. Det är den bästa undervisning era barn någonsin kan få.

För det tionde och sista, mödrar, ta er tid att verkligen älska era små barn. En mors förbehållslösa kärlek närmar sig kristuslik kärlek.

Era tonåriga barn behöver också samma slags kärlek och uppmärksamhet. Det känns lättare för många mödrar och fäder att uttrycka sin kärlek till sina barn när de är små, men svårare när de blir större. Arbeta på detta i en anda av bön. Det behöver inte finnas en generationsklyfta. Och nyckeln är kärlek. Våra ungdomar behöver kärlek och uppmärksamhet, inte eftergivenhet. De behöver empati och förståelse, inte likgiltighet av mödrar och fäder. De behöver föräldrarnas tid. En mors vänliga undervisning och hennes kärlek till och förtroende för en tonårig son eller dotter kan bokstavligen rädda dem från en ond värld.²⁴

Vet ni varför rättfärdiga mödrar älskar sina barn så mycket? Därför att de offrar så mycket för dem. Vi älskar det vi offrar för och vi gör uppoffringar för det vi älskar.²⁵

Föräldrar bör arbeta tillsammans i enighet och kärlek i fostran av barnen.

Äkta män och hustrur, som medskapare, bör ivrigt och under bön välkomna barn till sina hem. Välsignad är den man och hustru som har en familj med barn. Inget ger så mycket glädje och välsignelser i livet som familjen, föräldraskap och uppoffringar. Att kunna välkomna dessa ljuvliga andar i hemmet är värt nästan vilka uppoffringar som helst.²⁶

När föräldrar i en anda av kamratskap, kärlek och enighet uppfyller sina gudagivna ansvar och barnen svarar med kärlek och lydnad, blir resultatet stor glädje.²⁷

Må Gud hjälpa oss att stödja varandra. Må det börja i hemmet där vi stöder vår familj. Må där finnas en anda av lojalitet, enighet, kärlek och ömsesidig respekt. Må äkta män vara lojala och trogna mot sina hustrur, älska dem, sträva efter att lätta deras bördor och dela ansvaret för omvårdnad och fostran av barnen. Må mödrar och hustrur visa en anda av hjälpsamhet mot sina äkta män, stödja dem i deras prästadömsplikter, och vara lojala och trogna de kallelser de får genom Guds prästadöme.²⁸

Må vi vara trogna detta stora åtagande som föräldraskap är, så att vi kan bygga vårt hem stadigt på eviga principer, så att vi inte behöver ångra något. Må vi aldrig försumma det stora förtroende som ålagts oss. Må vi alltid minnas att dessa andar som kommit till vårt hem är utvalda andar.²⁹

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- President Benson sade: "Vårt mönster, eller vår förebild i faderskap är vår himmelske Fader" (avsnitt 1). På vilka sätt kan jordiska fäder följa det mönster som vår himmelske Fader har gett oss?
- Fundera över president Bensons lista över "tio konkreta sätt för fäder att ge andligt ledarskap till sina barn" (avsnitt 2). Hur tror du att var och en av dessa rekommendationer kan påverka barn?
- President Benson förkunnade: "Det finns inget ädlare arbete än det som en god och gudfruktig kvinna utför" (avsnitt 3). Vilka exempel har du sett på ädelt moderskap? När världsliga attityder mot moderskap förändras, vad kan vi göra för att upprätthålla mödrars ädla och heliga ansvar?
- Vad kan föräldrar och barn vinna på att umgås med varandra? (Se exempel i avsnitt 4.)
- Vilka är några av de sätt varpå ett hem välsignas när föräldrar står eniga i sina ansvar? (Se avsnitt 5.) Vad kan fäder och mödrar göra för att bli mer eniga? På vilka sätt kan ensamstående föräldrar få den styrka de behöver för att uppfylla dessa ansvar?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Ords. 22:6; Ef. 6:4; Mosiah 4:14–15; Alma 56:45–48; 3 Nephi 22:13; se även ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.

Undervisningstips

”När du förbereder dig andligt och erkänner Herren i din undervisning, blir du ett redskap i hans händer. Den Helige Anden kommer att ge kraft åt dina ord” (*Undervisning: Den högsta kallelsen* [2000], s. 41).

Slutnoter

1. ”Grundprinciper för att klara av relationer inom familjen”, *Nordstjärnan*, apr. 1983, s. 114.
2. ”Grundprinciper för att klara av relationer inom familjen”, s. 112.
3. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), s. 127.
4. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 141.
5. Mark Amussen Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 133.
6. Se Mark Amussen Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 139.
7. Flora Amussen Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 134.
8. Mark Amussen Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 133.
9. Flora Amussen Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 130.
10. I *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 134.
11. Mark Amussen Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 138.
12. Francis M. Gibbons, *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God* (1996), s. 165.
13. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, (2003), s. 205.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 503.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 496.
16. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 511.
17. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson* s. 208, 212–213.
18. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, s. 209.
19. Se *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, s. 211.
20. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, s. 215.
21. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, s. 216.
22. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, s. 222.
23. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, s. 217.
24. Se *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, s. 218–221.
25. Se ”Jesus Christ – Gifts and Expectations”, *Ensign*, dec. 1988, s. 6.
26. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, s. 216.
27. Se ”Råd till de heliga”, *Nordstjärnan*, okt. 1984, s. 10.
28. Conference Report, okt. 1951, s. 155.
29. Conference Report, okt. 1953, s. 123.

"Jag har speciella känslor för de äldre. ... Jag känner det som om jag i viss mån förstår dem, för jag är en av dem."

De äldre i kyrkan

”Må dessa gyllene år bli era bästa år då ni älskar och tjänar. Och må Gud välsigna dem som tar hand om er – er familj, era vänner, och era medsyskon och ledare i kyrkan.”

Ur Ezra Taft Bensons liv

Ezra Taft Benson var 86 år gammal när han blev president för kyrkan. Han förstod de glädjeämnen och utmaningar som kommer under livets höst. En källa till glädje för honom var umgänget med hans hustru Flora. Paret firade sin sextionde bröllopsdag under hans första år som president. De njöt av varandras sällskap och besökte templet tillsammans nästan varje fredagsmorgon. På hans åttiosjunde födelsedagsfest frågade någon president Benson vad som var hemligheten bakom ett långt och lyckligt liv. ”Han hann inte svara innan syster Benson retsamt men menande sade: ’Han har en bra hustru.’”¹

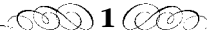
På ålderns höst tyckte president och syster Benson mycket om att umgås med sina barn och barnbarn och deras familj fortsatte ta lärdom av deras föredöme. ”En dotterdotter bodde med sina morföräldrar under en stor del av hans första arton månader som president, och hon ombads ofta att följa med dem på resor och hjälpa dem med deras personliga behov. Hon iakttog själv sina morföräldrar hemma – deras träffar på glassbarer, hur de satt i soffan och höll varandras hand och talade om gångna tider, sjöng och skrattade ihop, värmen när de fick besök av sina hemlärare och andra som kom på besök.”²

Barnbarnen insåg vilken välsignelse deras visa och kärleksfulla far- och morföräldrars inflytande var. ”En sondotter skrev ett tackbrev efter att president Benson hade gett henne och hennes man

goda råd inför ett svårt beslut. 'Vi frågade dig vad du tyckte och du svarade: "Be om det. Jag vet att ni kommer att fatta rätt beslut." Ditt förtroende för oss gav oss extra tillit.'"³

Till den generalkonferens som följde omedelbart på hans nitti-
onde födelsedag, förberedde president Benson ett tal riktat "till de
äldre i kyrkan och till deras familjer och till dem som hjälper dem
med det som de behöver." I inledningen uttryckte han hur ämnet
berörde honom personligen: "Jag har speciella känslor för de äldre
– för denna fantastiska grupp av män och kvinnor. Jag känner det
som om jag i viss mån förstår dem, för jag är en av dem."⁴

Ezra Taft Bensons lärdomar

Herren känner och älskar de äldre och på dem har han lagt många av sina största ansvar.

Herren känner och älskar de äldre bland sitt folk. Det har alltid varit så, och på dem har han lagt många av sina största ansvar. I olika tidsutdelningar har han lett sitt folk genom profeter som var till åren komna. Han har behövt ålderns visdom och erfarenhet, den inspirerade vägledning som de ger som under många år bevisat sin trofasthet till hans evangelium.

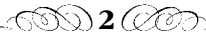
Herren välsignade Sara på hennes ålderdom så att hon födde ett barn åt Abraham. Kung Benjamins kanske mest storslagna predikan hölls när han var mycket gammal och inte hade lång tid kvar att leva. Han var sannerligen ett redskap i Herrens händer för att leda och upprätta frid bland sitt folk.

Många andra män och kvinnor har under århundradenas lopp utträttat stora ting när de gått ut för att tjäna Herren och hans barn, ja, till och med i sin ålderdom.

I vår tidsutdelning har, av de 13 profeter som kallats av Herren, många kallats när de var i sjuttio- eller åttioårsåldern, eller till och med ännu äldre. Herren känner och älskar sina barn som har bidragit med så mycket genom deras år av erfarenhet!

Vi älskar er som är de äldre i kyrkan. Ni är idag den snabbast växande befolkningsgruppen i världen, liksom i kyrkan.

Vår önskan är att era gyllene år ska vara underbara och givande. Vi ber att ni ska känna glädjen av ett meningsfullt liv och ett liv fyllt med underbara minnen och till och med ännu större förväntningar genom Kristi försoning. Vi hoppas att ni kan känna den frid som Herren lovat dem som fortsätter att sträva efter att hålla hans bud och följa hans exempel. Vi hoppas att era dagar är fyllda av saker att göra och sätt att ge tjänande åt andra som inte har det lika bra som ni. Äldre betyder nästan alltid bättre, för er rikedom av visdom och erfarenhet kan fortsätta att utvecklas när ni sträcker er ut mot andra.⁵

Vi kan göra det bästa av vår ålderdom.

Låt oss föreslå åtta områden inom vilka vi kan göra det bästa av vår ålderdom.

1. *Arbeta i templet och besök det ofta.* Vi som är äldre ska inte bara använda vår energi till att välsigna våra föregångare, utan också försäkra oss om, så långt det är möjligt, att alla våra efterkommande får ta emot upphöjelsens förrättningar i templet. Arbeta med era familjer, rådgör med och be för dem som kanske fortfarande är ovilliga att förbereda sig.

Vi uppmanar alla som kan, att ofta besöka templet och ta emot kallelser att verka i templet, när hälsa, styrka och avstånd tillåter det. Vi behöver er hjälp med tempelarbetet. Allt eftersom antalet tempel ökar, behöver vi fler medlemmar som förbereder sig för detta underbara tjänande. Syster Benson och jag är tacksamma för att vi nästan varje vecka kan besöka templet tillsammans. Vilken välsignelse detta har varit i vårt liv!

2. *Samla in och skriv släkthistoria.* Vi kallar er att ihärdigt samla in och skriva er egen och släktens historia. I många fall är det bara ni själva som inom er har berättelsen, minnet av nära och kära, händelser och datum. Ibland är det du som *är* släkthistorien. Det finns få sätt att bättre bevara sin arvedel än att samla in och skriva sin släkthistoria.

3. *Engagera er i missionsarbetet.* Vi behöver ett större antal äldre missionärer inom missionsverksamheten. I den mån hälsa och

tillgångar gör det möjligt, kallar vi hundratals fler av våra äkta par att ställa allt till rätta i sitt liv och verka som missionärer. Vi behöver er verkligen på missionsfältet! Ni kan utföra missionsarbete på sätt som våra yngre missionärer inte kan.

Jag är tacksam för att två av mina egna systrar, som är änkor, har kunnat verka tillsammans som missionärskamrater i England. De var 68 och 73 år gamla när de blev kallade och de hade båda en fantastisk upplevelse.

Vilket föredöme och vilken välsignelse för en familj när far- och morföräldrar verkar som missionärer. De flesta äldre par som reser iväg blir stärkta och får förnyad kraft genom missionsarbetet. Genom denna heliga tjänandets väg blir många helgade och känner glädjen av att föra andra till kunskapen om fullheten av Jesu Kristi evangelium. ...

4. *Bygg upp familjegemenskap genom ert ledarskap.* Vi uppmanar alla äldre medlemmar att kalla samman sina familjer. Organisera dem i sammanhängande enheter. Bidra med ledarskap på familjesammankomsterna. Håll släkträffar som skapar en känsla av sammanhållning och gemensamt arv. Några av mina vackraste minnen är från våra familjesammankomster och släkträffar. Skapa underbara familjetraditioner som binder er tillsammans för evigt. När vi gör så, kan vi skapa en bit av himlen här på jorden i våra egna familjer. När allt kommer omkring är evigheten bara en fortsättning på ett rättfärdigt familjeliv.

5. *Ta emot och verka i kallelser i kyrkan.* Vi litar på att alla äldre medlemmar som på något sätt kan, tar emot kallelser i kyrkan och uppfyller dem med värdighet. Jag är tacksam över att själv känna bröder som är i sjuttio- och åttioårsåldern och som verkar som biskopar och grenspresidenter. Vi behöver verkligen råd och inflytande från dem som har vandrat på livets väg! Vi behöver alla höra om er framgång och hur ni har övervunnit sorger, smärta eller besvikelser och hur ni har blivit starkare av att ha erfärut dem.

Det finns många tillfällen för er att verka i de flesta av kyrkans organisationer. Ni har den tid och den fasta grund i evangeliet som gör det möjligt för er att utföra ett storslaget arbete. På så många sätt visar ni vägen till ett trofast tjänande i kyrkan. Vi tackar er för

*"Må dessa gyllene år bli era bästa år när ni lever,
älskar och tjänar fullt ut."*

allt som ni har gjort och ber att Herren ska stärka er så att ni kan göra ännu mer.

6. *Planera för er ekonomiska framtid.* Allteftersom ni närmar er pensionsåldern och de kommande decennierna ber vi alla våra äldre medlemmar att planera enkelt för de år som följer efter yrkeslivet. Låt oss undvika onödiga skulder. Vi uppmanar också till försiktighet när det gäller att skriva på ekonomiska förbindelser, till och med när det gäller familjemedlemmar, då pensionen kan komma att äventyras.

Var ännu mer försiktiga på er ålderdom med "bli rik"-metoder, högbelåning av hem eller investeringar i tveksamma företag. Gå försiktigt fram så att inte ett helt livs planer förstörs av ett eller flera dåliga ekonomiska beslut. Planera tidigt er ekonomiska framtid och följ sedan den planen.

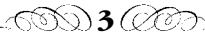
7. *Utför ett kristuslikt tjänande.* Kristuslikt tjänande upphöjer. Därför uppmanar vi alla de äldre medlemmar som kan, att svinga sin skära för att tjäna andra. Detta kan vara en del av

helgelseprocessen. Herren har lovat att de som förlorar sitt liv i andras tjänst, finner sig själv. Profeten Joseph Smith talade om för oss att vi ska "ägna vårt liv" åt att förverkliga Herrens avsikter (L&F 123:13).

Frid, glädje och välsignelser kommer till dem som tjänar andra. Ja, vi anbefaller alla att utföra kristuslikt tjänande, men det är särskilt ljuvligt i de äldres liv.

8. *Se till att hålla er friska och aktiva.* Vi gläder oss åt att så många av de äldre arbetar på att hålla sig friska på sin ålderdom.

Så roligt att se våra äldre hålla sig spänstiga och aktiva! När ni håller er aktiva, fungerar både sinnet och kroppen bättre.⁶

När vi tjänar andra hjälper vi till att läka dem som har förlorat närstående eller som är rädda att bli ensamma.

Till dem som har förlorat sin äkta hälft skulle vi också vilja uttrycka vår kärlek. Ibland får en del av er en känsla av att vara överflödiga och ensamma, vilket nästan kan vara överväldigande. I så många fall behöver det inte vara så. I tillägg till de åtta förslag som just nämnts, finns här exempel på aktiviteter som har visat sig vara till hjälp för andra.

En del som är ensamma håller sig sysselsatta genom att sy lapp-täcken till varje nytt barnbarn som ska gifta sig, eller till varje nytt barn som föds i familjen. Andra skriver födelsedagsbrev eller närvarar vid barnbarnens skol- eller idrottsaktiviteter när de kan. En del sammanställer album åt varje barnbarn att ge bort på födelsedagar.

Vi ser många av våra andra änkor utföra frivilligt tjänande på sjukhusen eller hjälpa till med andra tjänster i samhället. Många finner tillfredsställelse i att hjälpa till på dessa sätt.

Nyckeln till att övervinna ensamhet och känslan av att vara överflödig för den som har fysisk förmåga är att gå utanför sig själv och hjälpa andra som verkligen behöver hjälp. Vi lovar dem som utför detta tjänande att de i viss mån kommer att övervinna förlusten av närstående eller rädslan för ensamheten. Sättet att må bättre i er egen situation är genom att förbättra någon annans omständigheter.⁷

 4

**I tider av sjukdom och smärta kan
vi hålla oss andligt starka.**

Till dem som är sjuka och lider av livets förändringar uttrycker vi vår särskilda omtanke och kärlek. Vi har er i vårt hjärta och i våra böner. Minns vad fader Lehi sade när han välsignade sin son Jakob som hade fått utstå mycket från sina äldre bröder Laman och Lemuel. Han sade: "[Du] känner Guds storhet. Och han skall helga dina lidanden till ditt bästa" (2 Nephi 2:2). Det kommer han också att göra för er.

Vår bön är att ni ska fortsätta sträva efter att hålla er starka. Vi vet att det inte alltid är lätt. Vi ber för dem som nu hjälper er med sysslor som ni inte själva kan göra längre, att de skall göra det med kärlek och i en anda av omsorg.

Vi hoppas att ni skall fortsätta frambringa goda tankar och känslor och snabbt skjuta åt sidan sådant som är skadligt och nedbrytande för er. Vi litar på att era böner uppsänds dagligen, ja, även varje timme, om så behövs. Som Mormons bok lär: "[Lev] i tacksägelse för den stora barmhärtighet och de många välsignelser som han skänker er" (Alma 34:38).

Ni kommer att finna att dagliga studier i Mormons bok lyfter er andligen, för er närmare Frälsaren, och hjälper er att vara en som studerar evangeliet som kan dela med sig av storslagna sanningar till andra.⁸

 5

**Det är viktigt att man i familjen ger sina äldre
föräldrar och far- och morföräldrar den kärlek,
omsorg och respekt som de förtjänar.**

Nu vill jag tala till de äldres familjer i några minuter. Vi upprepar ett skriftställe i Psaltaren: "Förkasta mig inte när jag blir gammal, överge mig inte när min kraft tynar bort!" (Ps. 71:9)

Det är viktigt att man i familjen ger sina äldre föräldrar och far- och morföräldrar den kärlek, omsorg och respekt som de förtjänar. Låt oss minnas befallningen i skrifterna att vi måste ta hand om våra närmaste om vi inte ska befinnas vara "värre än den som inte

tror” (1 Tim. 5:8). Jag är så tacksam för min egen kära familj och för den kärleksfulla omtanke som de visade sina föräldrar under så många år.

Kom ihåg att föräldrar och far- och morföräldrar tillhör vårt ansvarsområde, och vi ska ta hand om dem efter bästa förmåga. När de äldre inte har några familjer som tar hand om dem, ska prästadömet och hjälpföreningens ledare göra det som krävs för att tillgodose deras behov på samma kärleksfulla sätt. Vi ger några förslag till de äldres familjer.

Ända sedan Herren ristade in de tio budorden på stentavlorna, har hans ord från Sinai, ”hedra din far och din mor”, (2 Mos. 20:12) genljudit genom seklerna.

Att hedra och respektera sina föräldrar innebär att vi visar dem djup aktning. Vi älskar och uppskattar dem och är måna om deras lycka och välbefinnande. Vi behandlar dem artig och omtänksamt. Vi försöker se saker ur deras synvinkel. Att lyda föräldrarnas rättfärdiga önsknings är definitivt en del av att hedra.

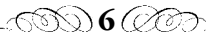
Dessutom förtjänar våra föräldrar vår heder och respekt för att de gav oss själva livet. Förutom detta har de så gott som alltid gjort otaliga uppoffringar när de tog hand om och skötte oss under vår barndom och uppväxttid och försåg oss med livets nödtröft. De tog hand om oss när vi var sjuka när vi gick igenom de känsliga tonåren. I många fall gjorde de det möjligt för oss att utbilda oss, och i viss mån var de våra lärare. Mycket av det vi vet och gör har vi lärt av deras exempel. Må vi alltid vara tacksamma mot dem och visa tacksamhet.

Låt oss också lära oss att vara förlåtande mot våra föräldrar, som kanske, trots att de gjorde misstag när de uppfostrade oss, nästan alltid gjorde så gott de kunde. Må vi alltid förlåta dem på samma sätt som vi själva skulle vilja bli förlåtna av våra egna barn för de fel som vi gör.

Även när föräldrarna blir äldre borde vi hedra dem genom att ge dem valfrihet och möjlighet till oberoende så länge som möjligt. Låt oss inte frånta dem de beslut som de själva kan fatta. En del föräldrar kan ta hand om sig själva långt upp i hög ålder och föredrar att göra det. Låt dem göra det när de kan det.

Om de inte kan leva på egen hand kan familjen, kyrkan och samhällets resurser behövas för att hjälpa dem. När de äldre blir oförmögna att ta hand om sig själva, även med extrahjälp, kan vården i hemmet skötas av en familjemedlem när så är möjligt. Kyrkans och samhällets resurser kan också behövas i denna situation.

Den som vårdar har en mycket viktig roll. Det finns ett stort behov av stöd och hjälp för en sådan person. Vanligtvis är denne en åldrig make eller maka, eller en medelålders dotter med egna barn att ta hand om förutom den åldriga föräldern.⁹

**De som har förmånen att bo nära sina far-
och morföräldrar och andra äldre människor
har ett gott sällskap och umgänge.**

Vi hoppas också att ni ska ta med de äldre på familjeaktiviteter när det är möjligt. Vilken glädje det är för oss att se livliga, söta barnbarn med en kärleksfull far- eller morförälder i deras mitt. Barn älskar sådana ögonblick. De älskar att få besök av sina far- och morföräldrar, när de kommer till middagar, till familjens hemafton och andra speciella tillfällen. Detta skapar tillfällen att undervisa om heder, kärlek, respekt och omsorg om dem som är lite äldre.

Far- och morföräldrar kan utöva djupt inflytande på sina barnbarn. De har vanligtvis mer tid till förfogande än föräldrarna, så böcker kan öppnas och läsas, sagor kan berättas och tillämpning av evangeliets principer kan undervisas. Barn får då ett perspektiv på livet som inte bara är givande, utan också ger dem trygghet, frid och styrka. Det är möjligt att skicka brev, inspelningar och foton, speciellt när avstånden är stora och man inte kan träffas så ofta. De som har förmånen att bo nära sina far- och morföräldrar och andra äldre människor har ett gott sällskap och umgänge. Det kan finnas tillfällen när de kan närvara vid skolavslutningar, bröllop, tempelutflykter, ... och andra speciella tillfällen med släkten.

Vi tycker om att se våra barn och barnbarn växa upp och utmärka sig på olika sätt och vi får ta del av många av deras glädjeämnen och segrar. Lycka välsignar vårt liv när våra barn kämpar och har framgång i sina liv. I 3 Joh. 1:4 läser vi: "Ingenting gläder mig mer än att höra att mina barn lever i sanningen." Vetskapen om detta

"Far- och morföräldrar kan utöva djupt inflytande på sina barnbarn."

kan skänka förnyad kärlek och kraft till att fortsätta kämpa med våra egna problem.¹⁰

Kyrkans ledare bör be om Andens vägledning när de hjälper medlemmar att tillgodose de äldres behov.

Vi vädjar till de äldres prästadömsledare att vara lyhörda för vår Fader i himlens Ande när det gäller att tillgodose de äldres andliga, fysiska, känslomässiga och ekonomiska behov. Vi litar på att ni tar hjälp av era rådgivare, kvorumledare, ledare i Hjälpföreningen, hemlärare och besökslärare i detta stora ansvar, för vi måste uppfylla dessa plikter utan motvillighet eller tvekan.

Vi hoppas att ledare i prästadömet och biorganisationerna fortsätter att ge de äldre kallelser där de kan använda sitt förråd av visdom och råd. Vi hoppas, närhelst det är möjligt, att var och en kan vara hemlärare eller besökslärare. Även de som delvis är bundna till sängen eller hemmet kan ibland hjälpa till med denna omvårdnad genom telefonsamtal, skrivna meddelanden och andra speciella uppdrag.

En prästadömsledare kan göra mycket för att hjälpa och uppmuntra enskilda och par som förbereder sig för mission. De äldre bidrar mycket till utdragsprogrammet [kallas nu släktforsknings-indexering] och välfärdsprogrammet, eftersom de har möjlighet att tjäna inom dessa områden.

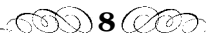
Vi hoppas att var och en av de äldre medlemmarna har lyhörda och omtänksamma hemlärare. De som vet att de har någon som de kan vända sig till i mer eller mindre akuta situationer kan känna stor tröst och frid. Det är viktigt att dessa behov tillgodoses på ett hövligt, diplomatiskt och uppriktigt sätt.

Vi hoppas att ni engagerar de oberoende äldre i tjänande verksamhet. Ta också med dem på stavens eller församlingens sociala aktiviteter, särskilt ensamman medlemmar och dem vars livskamrat är beroende av dem. De glöms så ofta bort. Vi bör särskilt visa kärleksfull omsorg när någon förlorar sin livskamrat. Det är en mycket svår stund för de flesta.

Ibland finns ett stort behov av tillfällig avlastning, som uppskattas av släktingar som ständigt står för den fysiska och känslomässiga omsorgen om dem som har speciella behov. Det är viktigt att hjälpa familjen att fungera som familj genom återkommande avlösning från det tunga ansvar som långvarig eller dödlig sjukdom kan påföra. Alla behöver kärleksfullt stöd och avlastning från de överväldigande plikter som allvarliga sjukdomar eller problem medför.

Transporter är ofta ett stort bekymmer för de äldre. Vi kan hjälpa till genom att göra det möjligt för dem att komma till söndagens möten, besöka närstående, handla och komma till läkare eller vårdcentral.

Återigen bör vi under bön söka inspiration och vägledning i vår omsorg om de äldre. Det finns många olika slags människor och personliga behov.¹¹

Vår alderdom kan bli våra bästa år.

Må Gud välsigna de äldre i kyrkan. Jag älskar er av hela mitt hjärta. Jag är en av er.

Ni har så mycket att leva för. Må dessa gyllene år bli era bästa år när ni lever, älskar och tjänar fullt ut. Och må Gud välsigna dem som tar hand om er – er familj, era vänner, och era medsyskon och ledare i kyrkan.

Jag lämnar mitt vittnesbörd om glädjen i att leva – om glädjen i att *helt och fullt* leva efter evangeliet och i att gå igenom guldsmedens eld och den helgelseprocess som äger rum. Som aposteln Paulus så väl uttryckte det: ”Vi vet att för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa” (Rom. 8:28).

Jag ger er min välsignelse. Frälsaren lever. Det här är hans kyrka. Verket är sant, och med vår Herres och Frälsares ord: ”Vänd er till mig och håll ut intill änden, och ni skall få leva, ty den som håller ut intill änden skall jag ge evigt liv” (3 Nephi 15:9).¹²

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Hur har du haft nytta av den ”visdom och erfarenhet” som de som är äldre än du har? (Se avsnitt 1.)
- I avsnitt 2 räknar president Benson upp åtta saker som äldre människor kan göra för att ”göra det bästa av [sin] ålderdom”. Fundera över varje förslag. Hur kan dessa förslag berika vårt liv oavsett vår ålder?
- Varför tror du att tjänande är ”nyckeln till att övervinna ensamhet och känslan av att vara överflödig”? (Se avsnitt 3.) När har du sett att det är sant?
- Begrunda president Bensons råd till oss när vi upplever sjukdom och smärta (se avsnitt 4). Hur kan detta råd hjälpa oss att ”hålla oss andligt starka”?
- Fundera över president Bensons lärdomar i avsnitt 5. På vilka sätt kan barn och barnbarn hedra sina åldriga föräldrar och far- och morföräldrar?
- När har du sett unga och äldre människor ha trevligt tillsammans? (Se avsnitt 6.) Vad kan vi göra i vår familj och i kyrkan för att odla sådana relationer?

- På vilka sätt kan kyrkans ledare och församlings- eller grensmedlemmar hjälpa till med att tillgodose de äldres behov? (Se exempel i avsnitt 7.)
- Vad innebär det för dig att uppleva ”glädjen i att helt och fullt leva efter evangeliet”? (Se avsnitt 8.) Vilka exempel har du sett på människor som trofast uthärdar till änden?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Ords. 20:29; Jes. 46:3–4; Luk. 2:36–38; Ef. 6:1–3; Tit. 2:1–5; Jak. 1:27; L&F 121:7–8

Undervisningstips:

”Att tillämpa det du lärt dig för med sig ytterligare och varaktig insikt (se Joh. 7:17)” (*Predika mitt evangelium* [2004], s. 19). Fundera gärna över hur du kan tillämpa evangeliets lärdomar hemma, på din arbetsplats och i dina ansvar i kyrkan.

Slutnoter

1. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), s. 502.
2. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 504.
3. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 504–505.
4. Conference Report, okt. 1989, s. 3; se även ”Till de äldre i kyrkan”, *Nordstjärnan*, jan. 1990, s. 3.
5. In Conference Report, okt. 1989, s. 3; se även ”Till de äldre i kyrkan”, s. 3. *Nordstjärnan*, jan. 1990, s. 4
6. Conference Report, okt. 1989, s. 3–5; se även ”Till de äldre i kyrkan”, s. 3–4. *Nordstjärnan*, jan. 1990, s. 6
7. Se Conference Report, okt. 1989, s. 5; se även ”Till de äldre i kyrkan”, s. 4–5. *Nordstjärnan*, jan. 1990, s. 6
8. Conference Report, okt. 1989, s. 5–6; se även ”Till de äldre i kyrkan”, s. 5. *Nordstjärnan*, jan. 1990, s. 6
9. Conference Report, okt. 1989, s. 6–7; se även ”Till de äldre i kyrkan”, s. 5. *Nordstjärnan*, jan. 1990, s. 6–7
10. Conference Report, okt. 1989, s. 7; se även ”Till de äldre i kyrkan”, s. 5–6. *Nordstjärnan*, jan. 1990, s. 7
11. Conference Report, okt. 1989, s. 7–8; se även ”Till de äldre i kyrkan”, s. 6. *Nordstjärnan*, jan. 1990, s. 7–8
12. Conference Report, okt. 1989, s. 8; se även ”Till de äldre i kyrkan”, s. 6. *Nordstjärnan*, jan. 1990, s. 8

*Lydnad mot kyskhetslagen medför en
"tydlig känsla av glädje och lycka".*

Att lyda kyskhetslagen

*”Himlens morallag för både män och kvinnor
är fullständig kyskhetslag före äktenskapet
och fullständig trohet efter.”*

Ur Ezra Taft Bensons liv

Som religiös och politisk ledare som ofta var på resande fot, var president Ezra Taft Benson starkt medveten om det ständiga moraliska förfallet världen över, särskilt vad beträffar kyskhetslagen. Han var starkt emot detta förfall och lärde att ”kyskhetslagen är en princip av evig betydelse”.¹ Han förkunnade att ”i kyrkan och Guds rike kommer kyskhetslag aldrig att bli gammalmodig, oberoende av vad världen gör eller säger.”² Han lärde vidare: ”Vi ska vara *i* den amoraliska och omoraliska världen, ... men inte *av* den. Vi måste kunna somna på kvällen utan att först behöva sjunga vaggsånger för vårt samvete.”³

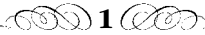
För att illustrera vikten av att hålla sig ren från världens omoraliska påverkan, berättade president Benson följande:

”Jag kommer att tänka på en berättelse om en ung flicka som tillsammans med sin dejt var på väg till ett ställe med tvivelaktigt rykte, tvärtemot hennes föräldrars visa råd. Hennes fråga var: ’Det är väl inte farligt att bara gå in och se vad som händer där?’ Hennes föräldrar gav tydligen efter och föreslog att hon dagen till ära skulle ha på sig sin fina vita klänning. Innan hennes unge man anlände, sade hennes far: ’Skulle du kunna göra mig en tjänst innan du går, och gå ut till rökeriet och hämta in en baconsida?’

Flickan förfärad av hans fråga och sade: ’I min finaste klänning? Jag skulle aldrig få bort den där hemska lukten.’ Hennes mor sade: ’Det stämmer, du kan inte gå in i rökeriet utan att dra åt dig något av det som finns där. Vi tror att du är klok nog att inte gå in på ett

ställe där du skulle komma ut mindre vacker och ren än du var när du gick in.' Med det visa rådet fattade denna unga flicka det rätta beslutet att hålla sig obefläckad och ren från de onda inflytandena i världen."⁴

Ezra Taft Bensons lärdomar

Gud har upprättat kyskhetens norm för sina barn.

I vår tidsutdelning upprepade Herren det bud som gavs på Sinai när han sade: "Du skall inte ... begå äktenskapsbrott, ... *eller göra något som är detta likt*" (L&F 59:6, kursivering tillagd). Från tidens begynnelse har Herren satt upp en tydlig och omisskännlig norm för sexuell renhet. Den har alltid varit, är nu, och kommer alltid att vara densamma. Den normen är kyskhetslagen. Den är densamma för alla – män och kvinnor, gammal och ung, fattig och rik.⁵

Kyrkan har inga dubbla moralnormer. Himlens morallag för både män och kvinnor är fullständig kyskhet före äktenskapet och fullständig trohet efter.⁶

I Mormons bok berättade profeten Jakob för oss att Herren har behag i sina barns kyskhet (se Jakobs bok 2:28). Vet ni det, mina bröder och systrar? Herren är inte bara nöjd när vi är kyska. Han har *behag* i kyskhet. Mormon lärde sin son Moroni samma sak när han skrev att kyskhet och dygd är "kärare och dyrbarare än allt annat" (Moroni 9:9).⁷

Den naturliga längtan för män och kvinnor att vara tillsammans kommer från Gud. Men sådana förbindelser begränsas av hans lagar. Det som tillbörligen förbehållits äktenskapet är, när det uttrycks inom äktenskapets ramar, rätt och till behag för Gud och uppfyller budet att föröka sig och uppfylla jorden. Men när det uttrycks utanför äktenskapets ramar är det till förbannelse.⁸

Närma er vigselaltaret rena och fläckfria. Vänta till efter vigseln med det ljuva och intima umgänge som himlens Gud avsåg att vara en del av äktenskapet och inte något att hänge sig åt utanför äktenskapets förbund. Jag bryr mig inte om vad världen säger, utan dessa är normerna i Guds rike.⁹

2

Denna generations hemsökelse är sexuell omoral.

Denna generations hemsökelse är sexuell omoral. Om detta sade profeten Joseph Smith att den skulle vara källan till mer frestelser, mer plågor och svårigheter för Israels äldster än någonting annat.¹⁰

Sexuell omoral är en huggorm som inte bara slår till i världen, utan även i kyrkan idag. Att inte medge det är att vara farligt förnöjsam eller som att stoppa huvudet i sanden. I brottskategorin kommer endast mord och förnekande av den Helige Anden före utomäktenskapliga sexuella relationer, vilket vi kallar otukt när det gäller ogifta personer, eller den allvarligare synden äktenskapsbrott när det gäller någon som är gift. Jag vet att landets lagar inte anser okyskhet vara så allvarligt som Gud gör, och inte heller utdelar lika allvarliga straff som Gud gör, men det förändrar inte dess avskyvärdhet. I Guds ögon finns bara en moralnorm för män och kvinnor. I Guds ögon kommer kyskheten aldrig att bli föråldrad.

Ingen annan synd får idag vårt folk att förlora Herrens ande mer än sexuell lösaktighet. Det får vårt folk att falla, förbannar deras tillväxt, förmörkar deras andliga krafter och utsätter dem för andra synder.¹¹

Det finns en allvarlig fara i att bygga sina föräktenskapliga förbindelser på fysisk grund. De skadliga följderna av sådana olovliga förbindelser överförs till äktenskapslivet och medför besvikelse, sorger och försvagning av hemmets styrka.¹²

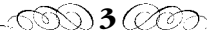
Moralisk renhet är en evig princip. Guds ande "[bor] inte i oheliga tempel" (se Helaman 4:24). Renhet är livgivande. Orenhet är dödlig. Guds heliga lagar kan inte brytas ostraffat. Stora nationer har fallit när de blev moraliskt korruperade, eftersom omoralens synder lämnade människorna ärrade och ur form, oförmögna att möta sin tids utmaningar.¹³

Okyskheten är den mest fördärvliga av alla synder, medan moralisk renhet är en av de största bålverken för framgångsrika hem. Lyckliga och framgångsrika hem kan inte byggas på omoral.¹⁴

Det finns de som försvarar sin omoral med argumentet att restriktionerna mest handlar om religiösa regler som saknar betydelse eftersom det i själva verket inte finns någon Gud. Ni kan se att detta inte

är annat än en falsk bortförklaring som tänkts ut för att rättfärdiga köttsliga begär, lust och passion. Guds lag är återkallelig. Den gäller alla, vare sig de tror på Gud eller inte. Alla underkastas dess påföljder, hur mycket man än försöker bortförklara eller bortse från dem.

Omorale har alltid samvetsqual som följeslagare. En person kan inte hänge sig åt lösliga förbindelser utan att drabbas av dess onda följder. Han kan inte göra fel och må bra – det är omöjligt. Närhelst han bryter Guds bud, får han lida följderna i form av själslig smärta, sorg, ånger och bristande självrespekt, och man drar sig undan kontakten med Guds ande.¹⁵

För att hålla oss moraliskt rena behöver vi förbereda oss för att motstå frestelse.

De flesta människor faller i sexuell synd i ett missriktat försök att uppfylla grundläggande mänskliga behov. Vi har alla behov av att känna oss älskade och värdefulla. Vi söker alla glädje och lycka i vårt liv. Medveten om detta, lockar Satan ofta människor till omorale genom att spela på deras grundläggande behov. Han utlovar njutning, lycka och självförverkligande.

Men detta är naturligtvis bedrägeri. Som författaren till Ordspråksboken säger: "Likaså är den utan förstånd som förför en annans hustru. Den som gör så fördärvar sitt eget liv" (Ords. 6:32). Lamaniten Samuel lärde detsamma när han sade: "Ni har sökt lycka i att göra ont, vilket strider mot ... rättfärdighetens natur" (Helaman 13:38). Alma sade det än enklare: "Ogudaktighet har aldrig inneburit lycka" (Alma 41:10).¹⁶

Det finns ett gammalt ordstäv som säger: Det är bättre att förbereda och förebygga än att reparera och ångra. Hur sant är inte detta när det gäller kyskhetslagen. Den första försvarslinjen i att hålla oss moraliskt rena är att förbereda oss för att motstå frestelser och förhindra att vi faller i synd.¹⁷

Rena tankar

Styr era tankar. Ingen tar steget till omorale på ett ögonblick. Omoralens första frön sås alltid i sinnet. Då vi låter våra tankar dröja vid råa och omoraliska ting, har första steget på vägen mot

omoral tagits. Jag varnar er särskilt för pornografins ondska. Gång på gång hör vi från sådana som fallit i djup synd, att första steget på vägen till överträdelse ofta började med pornografi. Frälsaren lärde att när en man ser på en kvinna med begär, eller med andra ord, när han låter sina tankar löpa utan styrsel, har han redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta (se Matt. 5:28; (L&F 63:16).¹⁸

De som har rena tankar utför inga smutsiga handlingar. Ni är inte bara ansvariga inför Gud för era handlingar utan också för hur ni styr era tankar. Lev på ett sådant sätt att ni inte skulle rodna av skam om era tankar och handlingar skulle visas på en filmduk i ert möteshus. Det gamla talesättet är fortfarande sanning, att ni sår tankar och ni skördar handlingar, ni sår handlingar och ni skördar vanor, ni sår vanor och ni skördar en karaktär, och er karaktär avgör er eviga bestämmelse. ”Som en människa tänker, sådan är hon.” (Se KJ Prov. 23:7.)¹⁹

Beakta noggrant profeten Almas ord till sin felande son Corianton: ”[Överge] dina synder och [följ] inte längre dina ögons begär.” (Alma 39:9.)

”Dina ögons begär.” Vad betyder detta uttryck i vår tid?

Filmer, TV-program och videospelningar som är både utmanande och fräcka.

Tidningar och böcker som är omoraliska och pornografiska.

Vi uppmanar er att inte förorena era sinnen med sådant förnedrande material, för sinnet genom vilket denna smuts passerar är aldrig detsamma efteråt.²⁰

Var rena. Var dygdiga i tanke och handling. Läs goda böcker. Utsätt aldrig era sinnen för pornografi. Herren har sagt: ”Pryd ständigt dina tankar med dygd. Då skall din självtillit växa sig stark i Guds närhet. Den Helige Anden skall vara din ständige ledsagare.” (L&F 121:45–46.)²¹

Böner om styrka

Be alltid om kraft att motstå frestelser. Frestelsen kommer till oss alla. Den antar många former och uppträder i många förklädnader, men Herren har gett oss nyckeln till att motstå den. Han sade till profeten Joseph Smith: ”Be alltid, så att du kan avgå med seger, ja,

så att du kan besegra Satan och så att du kan undkomma Satans tjänares händer, som stöder hans verk” (L&F 10:5). Det bör ingå i våra dagliga böner att be Herren om ständig styrka att motstå frestelse, särskilt frestelser som gäller kyskhetslagen.²²

Du möter ingen frestelse som du inte kan undvika. Tillåt inte dig själv att hamna i situationer där det är lätt att falla. Lyssna till Andens maningar. Om du är sysselsatt med något som du känner att du inte kan be om och nedkalla Herrens välsignelser över, så är du sysselsatt med fel slags aktivitet.²³

Att undvika olämpliga situationer

Gifta män och kvinnor flirtar och retas ibland med personer av det motsatta könet. Så kallade harmlösa möten anordnas, eller alltför mycket tid tillbringas tillsammans. I alla dessa fall rationaliserar människor genom att säga att detta är naturliga uttryck för vänskap. Men det som kan tyckas vara harmlös retsamhet eller helt enkelt lite skoj med någon av motsatt kön, kan lätt leda till allvarigare engagemang och till sist otrohet mot ens make eller maka.

En bra fråga att ställa oss själva är denna: Skulle min livskamrat vara glad om han eller hon visste att jag gjorde detta?²⁴

Om ni är gifta, undvik att vara ensam med personer av motsatt kön varhelst så är möjligt. Många av omoralens tragedier börjar när en man och en kvinna är ensamma på kontoret, i kyrkan eller i en bil. Först kanske det inte finns någon avsikt, eller ens en tanke på synd. Men omständigheterna skapar en fruktsam jordmån för frestelser. Det ena leder till det andra, och mycket snabbt kan tragedin vara ett faktum. Det är så mycket enklare att undvika sådana omständigheter från början så att frestelser inte får någon chans att utvecklas.²⁵

Anständighet

Var anständig. Anständighet i klädsel och tal är ett sant tecken på förfining och något som utmärker en dygdig sista dagars helig. Sky det som är tarvligt, vulgärt och förföriskt.²⁶

Sunda, positiva aktiviteter

Övervinn ont med gott. Ni kan övervinna många onda böjelser genom att utöva goda fysiska och sunda aktiviteter. En sund själ,

"De som är ensamstående och träffar någon av motsatt kön, bör omsorgsfullt planera positiva och givande aktiviteter."

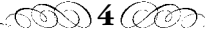
fri från det avtrubbade inflytande som alkohol och tobak har på kropp och själ, är bättre skickad att vinna seger över djävulen.²⁷

De som är ensamstående och träffar någon av motsatt kön, bör omsorgsfullt planera positiva och givande aktiviteter så att de inte lämnas ensamma utan något annat att göra än att följa sin tillgivenhet fysiskt. Detta är principen att fylla sitt liv med positiva aktiviteter så att de negativa inte har möjlighet att frodas.²⁸

Fyll ert liv med positiva kraftkällor. Det är inte nog att bara försöka motstå ondskan eller tömma vårt liv på synd. Vi måste också fylla vårt liv med rättfärdighet. Vi måste engagera oss i sådant som ger andlig kraft.

Jag talar om att till exempel fördjupa oss i skrifterna. Det finns en kraft som flödar in i vårt liv är vi läser och studerar skrifterna dagligen, som vi inte kan finna på något annat sätt. Dagliga böner är en annan källa till stor kraft. Att fasta för att få styrka i en visst situation eller speciella välsignelser, kan stärka oss utöver vår normala förmåga. Kristet tjänande, närvaro i kyrkan, tjänande i riket – allt sådant kan utöka vårt lager av styrka och kraft.

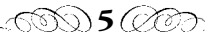
Vi måste göra mer än bara ta bort negativt inflytande från vårt liv. Vi måste ersätta det inflytandet med rättfärdiga aktiviteter som fyller oss med styrka och beslutsamhet att leva som vi borde.²⁹

Genom uppriktig omvändelse kan de som är insnärjda i sexuell synd bli rena igen.

Det kan finnas de, för vilka rådet att förbereda och förebygga kommer för sent. Ni kanske redan är djupt snärjda i allvarlig synd. Om så är fallet finns det nu inget val utom att reparera ert liv och omvända er från era synder. För er vill jag föreslå fem viktiga saker ni kan göra för att komma tillbaka till ett tillstånd av moralisk renhet. Avlägsna er genast från den situation ni befinner er i som antingen orsakar att ni syndar eller kan få er att synda. Vädja till Herren om kraft att vinna seger. Låt era prästadömsledare hjälpa er att reda ut överträdelsen och komma tillbaka till full gemenskap med Herren. Drink ur den gudomliga källan, och fyll ert liv med positiva kraftkällor. Kom ihåg att du genom att omvända dig på rätt sätt, kan bli ren igen.

För dem som betalar det pris som krävs genom sann omvändelse, är löftet säkert. Ni kan bli rena igen. Förtvivlan kan försvinna. Förlåtelsens ljuvliga frid flödar då in i ert liv. I denna tidsutdelning talade Herren tydligt när han sade: "Se, den som har omvänt sig från sina synder, han är förlåten och jag, Herren, kommer inte längre ihåg dem" (L&F 58:42).³⁰

Föräldrar ska lära sina barn att efterleva kyskhetslagen.

Föräldrar ska tydligt undervisa sina barn om kyskhetslagen när de är små, både för deras fysiska och moraliska skydd.³¹

Om föräldrar älskar och respekterar varandra, och om det i deras heliga partnerskap finns fullt stöd och obestridlig trohet, kommer dessa huvudbeståndsdelar att överföras till morgondagens hem. Om det å andra sidan förekommer gnabb, gräl och bristande harmoni i hemmet, och den farliga vanan att flirta med andra när man är borta, så kommer morgondagens hem att försvagas därav.

President Ezra Taft Benson gav föräldrar rådet att undervisa sina barn om kyskhetslagen.

Våra hem måste bli bålverk av styrka genom att vi upphöjer rättfärdighet, och inför frid, enighet, osjälviskhet som fötts ur personlig renhet, obestridlig trohet och enkel hängivenhet mot familjen. Föräldrar måste se äktenskapet som en gudomlig institution och hedra föräldraskapet. Barnen måste inspireras av föreskrifter och exempel som förberedelse för äktenskap, skydda sig mot okyskhet som om det vore en motbudande sjukdom, och utöva de andra grundläggande kristna dygderna.³²

6

Gud har gett oss kyskhetslagen för att ge oss glädje.

Vår himmelske Fader önskar oss inget annat än lycka. Han säger oss endast sådant som medför glädje för oss. Och en av de säkraste principerna som givits av Gud för att hjälpa oss finna den glädjen, är kyskhetslagen. Jag ber av allt mitt hjärta att ni allvarligt beaktar de glädjerika följderna av att hålla denna lag, och de tragiska följderna av att överträda den.³³

En anledning att vara dygdig – vilket omfattar personlig kyskhet, rena tankar, handlingar och integritet – är att vi måste ha Anden och

Guds kraft i vårt liv för att utföra Herrens verk. Utan den kraften och det inflytandet är vi inte bättre rustade än personer i andra organisationer. Denna dygd lyser igenom och påverkar andra till att leva bättre liv, och får icke-medlemmar att ställa frågor om vår tro.³⁴

Var sann mot Guds heliga lagar. Kom ihåg att man inte ostraffat bryter mot dem. Om ni vill ha glädje och framgång i ert umgänge, er uppvaktning och ert skapande av ett hem här på jorden, så rätta ert liv efter himlens eviga lagar. Det finns inget annat sätt.³⁵

Det finns ingen varaktig lycka i omoral. Ingen glädje kan finnas i att bryta kyskhetslagen. Nej, tvärtom. Där kan finnas ögonblick av njutning. En tid kan det tyckas som om allt är underbart. Men förhållandet bryts snabbt ner. Skuld och skam sätter in. Vi blir rädda att våra synder ska upptäckas. Vi måste smyga och gömma, ljuga och bedra. Kärleken börjar dö. Bitterhet, svartsjuka, vrede och till och med hat börjar växa. Allt detta är naturliga följder av synd och överträdelse.

När vi å andra sidan lyder kyskhetslagen och håller oss moraliskt rena, upplever vi välsignelserna av ökad kärlek och frid, större tillit och respekt för vår äktenskapspartner, djupare hängivenhet till varandra och därför en djup och tydlig känsla av glädje och lycka.³⁶

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- President Benson sade att Herrens norm för sexuell renhet är "tydlig och omisskännlig" (avsnitt 2). Hur skiljer sig denna norm från de budskap världen ger?
- Vilka blir konsekvenserna om vi överträder kyskhetslagen? (Se exempel i avsnitt 2.)
- Vad kan just vi göra för att skydda oss själva och våra familjer mot sexuella frestelser? (Se exempel i avsnitt 3.)
- Gå igenom president Bensons råd till dem "i allvarlig synd" (avsnitt 4). Vad får du för tankar och känslor när du begrundar Herrens löfte om att välkomna den ångerfulle "tillbaka till full gemenskap"?
- Varför tror du att det är viktigt att föräldrar "tydligt [undervisar] sina barn om kyskhetslagar när de är små"? Hur påverkar föräldrarnas

trohet mot varandra deras barns känslor för äktenskap och kyskhetslagen? (Se avsnitt 5.)

- Vilka är några av de ”glädjrika följderna” av att hålla kyskhetslagen? (Se exempel i avsnitt 6.)

Skriftställen som hör till detta ämne:

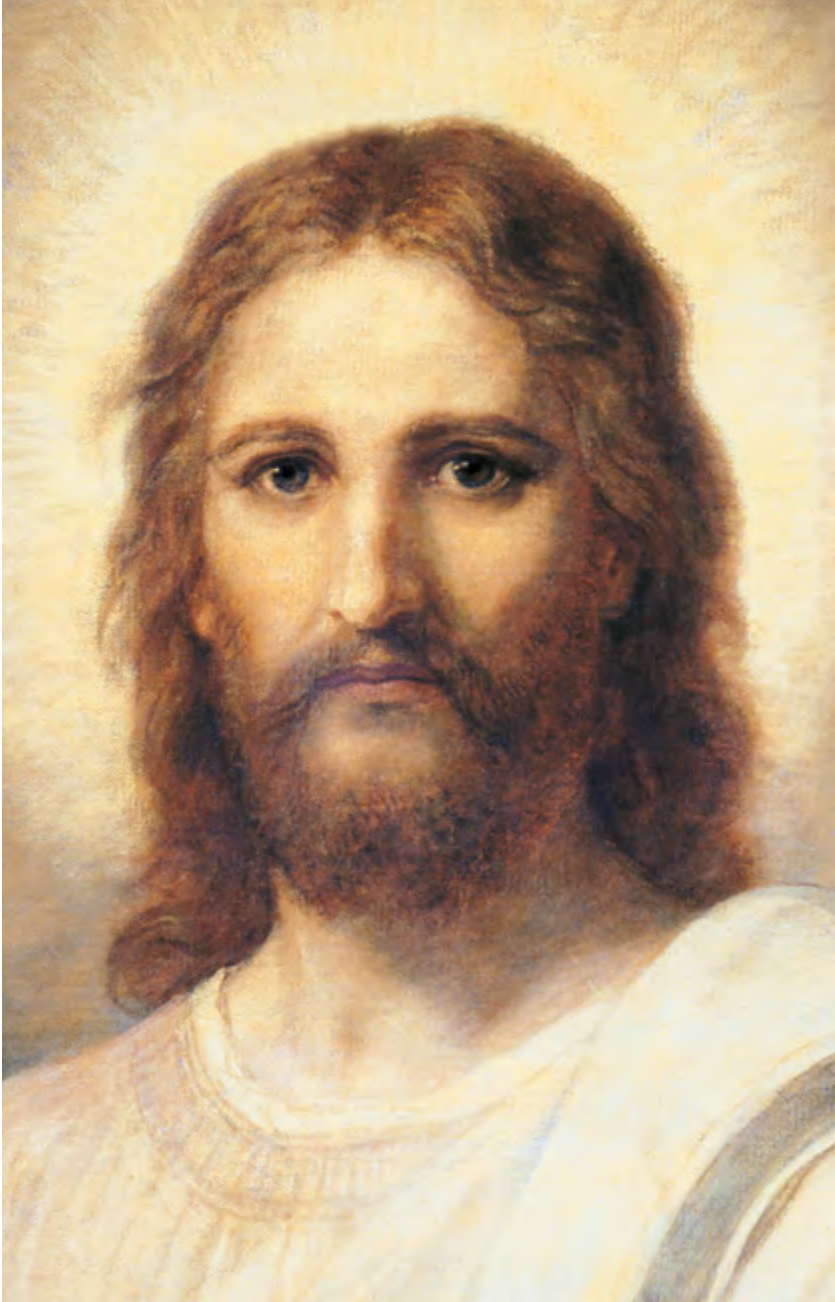
1 Mos. 39:7–21; 1 Kor. 6:18–20; Gal. 5:16; Alma 38:12; 39:3–5; 3 Nephi 12:27–30; L&F 42:22–25

Undervisningstips

”Uppmuntra dem du undervisar att komma till klassen beredda på att lära och delta. När var och en strävar efter att lära sig evangeliet, är det mer troligt att de bidrar till inlärningsmiljön under lektionen” (*Undervisning: Den högsta kallelsen* [2000], s. 80).

Slutnoter

1. "Kyskhetslagen", *Nordstjärnan*, okt. 1988, s. 36.
2. "Ett budskap till den uppväxande generationen", *Nordstjärnan*, apr. 1978, s. 46.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 285.
4. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 282–283.
5. Se "Kyskhetslagen", s. 36.
6. Se "Ett budskap till den uppväxande generationen", s. 45.
7. Se "Kyskhetslagen", s. 36.
8. Conference Report, okt. 1964, s. 59.
9. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 281.
10. "Att rena oss själva", *Nordstjärnan*, nr 6, 1986, s. 3; uttalandet av Joseph Smith finns citerat i Brigham Young, "Instructions to Missionaries", *Deseret News*, 13 juni 1860, s. 113.
11. Se Conference Report, okt. 1964, s. 59.
12. "Your Charge: To Increase in Wisdom and Favor with God and Man", *New Era*, sep. 1979, s. 43.
13. Conference Report, okt. 1959, s. 113.
14. Conference Report, apr. 1949, s. 196.
15. *This Nation Shall Endure* (1977), s. 97.
16. "Kyskhetslagen", s. 37.
17. "Kyskhetslagen", s. 38.
18. "Kyskhetslagen", s. 39.
19. Conference Report, okt. 1964, s. 60.
20. Se "Ungdom av ädel härkomst", *Nordstjärnan*, nr 6, 1986, s. 42; se även "Till kyrkans unga kvinnor", *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 73.
21. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 285.
22. Se "Kyskhetslagen", s. 39.
23. Conference Report, okt. 1964, s. 60.
24. Se "Kyskhetslagen", s. 39.
25. Se "Kyskhetslagen", s. 39.
26. Se "Till kyrkans unga kvinnor", *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 73.
27. Conference Report, okt. 1964, s. 60.
28. Se "Kyskhetslagen", s. 39.
29. Se "Kyskhetslagen", s. 40.
30. Se "Kyskhetslagen", s. 39–40; *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 284.
31. Conference Report, okt. 1964, s. 59.
32. Se Conference Report, apr. 1949, s. 197–198.
33. Se "Kyskhetslagen", s. 40.
34. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 278.
35. "Your Charge: To Increase in Wisdom and Favor with God and Man", *New Era*, sep. 1979, s. 43.
36. Se "Kyskhetslagen", s. 37.

*Frälsaren, som är "mild och ödmjuk i hjärtat" (Matt. 11:29),
är vårt stora exempel på ödmjukhet.*

Akta er för högmod

*”Högmod är en dödssynd, den stora lasten.
Botemedlet mot högmod är ödmjukhet”*

Ur Ezra Taft Bensons liv

I sitt första generalkonferenstal som president för kyrkan, undervisade president Ezra Taft Benson om skillnaden mellan högmod och ödmjukhet:

”Stolthet ser inte upp till Gud och bryr sig om vad som är rätt. Den ser till andra människor och argumenterar om vem som har rätt. ...

Stolthet kännetecknas av ’Vad vill jag få ut av livet?’ istället för ’Vad vill Gud att jag ska göra med mitt liv?’ Det handlar om vad man själv vill i stället för Guds vilja. Det är fruktan för människor före fruktan för Gud.

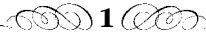
Ödmjukheten besvarar Guds vilja – den fruktar hans domar och ser till våra medmänniskors behov. I de stoltas öron ljuder världens applåder, medan himlens applåder värmer de ödmjukas hjärtan.”¹

Dessa lärdomar var välbekanta för dem som hade tjänat med president Benson i de tolv apostlarnas kворum. De visste att som president för deras kворum, bekymrade han sig aldrig om sina personliga åsikter – bara om att få kunskap om och följa Guds vilja. President Boyd K. Packer, som senare själv verkade som president för de tolv apostlarnas kворum, berättade om president Bensons inställning till diskussioner på rådsmötena. ”Man behövde inte oroa sig om man inte höll med president Benson, för det var inte alls personligt. Vi hade ordentliga diskussioner om frågor utan att oroa oss för vad han tyckte.”² Äldste Russell M. Nelson, som verkade i de tolv kворum i två år under president Bensons ledarskap, sade: ”I alla ställningstaganden vägde president Benson, även om det

inte stämde med hans åsikt, situationen mot en enda norm – vad som var bäst för riket? Om det innebar att ett veck kunde vikas på ett sätt som han inte skulle ha gjort det på, så fick det vara så. Han ville bara det som var bäst för riket.”³

Som ledare i regeringen var president Benson precis lika beslut-sam att göra det som var bäst för Guds rike. När han verkade som Förenta staternas jordbruksminister, tog han emot många ”him-lens applåder”,⁴ och även ett stort mått sträng kritik. Han tillät inte något av det att eka i sina öron. Istället gav han ständigt akt på en påminnelse han ofta fick av sin hustru Flora: ”Oroa dig inte för vad världen tycker om dig så länge som du gör det rätta inför Herren.”⁵ Nöjd med ”himlens [tysta] applåder”,⁶ sökte han alltid att göra Guds vilja.

Ezra Taft Bensons lärdomar

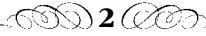
Herren har varnat oss att vi ska akta oss för högmod.

Läran och förbunden förklarar att Mormon bok är ”ett fallet folks historia”. (L&F 20:9.) Varför föll detta folk? Det är ett av de viktigaste budskapen i Mormons bok. Mormon ger oss svaret i ett av bokens sista kapitel: ”Se, denna nations, eller det nephitiska folkets, högmod har visat sig bli deras undergång.” (Moroni 8:27.) Och sedan, för att vi inte ska undgå Mormons boks betydelsefulla budskap från detta fallna folk, varnar Herren oss i Läran och förbunden: ”Akta er för högmod, så att ni inte blir som de forna nephiterna.” (L&F 38:39.)

Jag hoppas på er tro och era böner i mitt försök att kasta ljus över detta budskap i Mormons bok – högmodets synd. Det är ett budskap som tyngt mitt sinne under en tid. Jag vet att Herren vill att detta budskap ska ges nu.

I det stora rådet i föruttilvaron var det högmod som fällde Lucifer, ”morgonrodnadens son”. (2 Nephi 24:12–15; se även L&F 76:25–27; Mose 4:3.) I slutet av denna världens historia, när Gud ska rensa jorden med eld, kommer de högmodiga att brinna som stubb och de ödmjuka ska ärva jorden. (Se 3 Nephi 12:5; 25:1; L&F 29:9; Joseph Smith – Historien 1:37; Mal. 4:1.)

Tre gånger i Läran och förbunden använder Herren uttrycket "akta dig för högmod", också i en varning till kyrkans andre äldste, Oliver Cowdery, och till profetens hustru, Emma Smith, (L&F 23:1; se även 25:14; 38:39.)⁷

Högmodets grunddrag är fiendskap mot Gud och vår nästa.

Högmod är en mycket missförstådd synd, och många syndar i okunnighet. (Se Mosiah 3:11; 3 Nephi 6:18.) I skrifterna finns det inte något berättigat högmod – högmod betraktas alltid som synd. Oavsett hur världen använder sig av detta uttryck, måste vi förstå hur Gud använder detta ord, så att vi kan förstå språket i de heliga skrifterna och gagnas av det. (Se 2 Nephi 4:15; Mosiah 1:3–7; Alma 5:61.)

De flesta av oss betraktar högmod som själviskhet, uppblåsthet, skrytsamhet, arrogans eller dryghet. Alla dessa är beståndsdelar i synden i fråga, men själva kärnan saknas fortfarande.

Högmodets grunddrag är fiendskap – fiendskap mot Gud och vår nästa. *Fiendskap* betyder "hat eller illvilja eller ett upproriskt tillstånd". Det är makten varmed Satan vill regera över oss.

Högmod är i grunden konkurrensinriktat till sin natur. Vi mäter vår vilja mot Guds vilja. När vi riktar vårt högmod mot Gud, är det i andan "ske min vilja, inte din." Som Paulus sade: "Alla söker de sitt, inte Jesu Kristi sak." (Fil. 2:21.)

När vi sätter vår vilja mot Guds, får våra önsknings, lustar och begär råda otyglat. (Se Alma 38:12; 3 Ne. 12:30.)

De högmodiga kan inte acceptera Guds myndighet i form av vägledning i livet. (Se Hel. 12:6.) De sätter sin uppfattning om sanningen emot Guds stora kunskap, sin egen förmåga emot Guds prästadömes kraft, sina bedrifter emot hans stora verk.

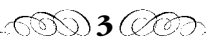
Vår fiendskap mot Gud tar sig många uttryck, som att vi kan vara upproriska, hårdhjärtade, styvnackade, ovilliga att omvända oss, uppblåsta, lättårade och teckensökande. De högmodiga önskar att Gud ska hålla med dem. De är inte intresserade av att förändra sina åsikter, så att de överensstämmer med Guds.

Ett stort element i högmodets vanligt förekommande synd är också fiendskapen mot vår nästa. Vi frestas dagligen att sätta oss själva över andra och förringa dem. (Se Hel. 6:17; L&F 58:41.)

Den högmodige gör varje människa till sin motståndare genom att mäta sitt intellekt, sina åsikter, gärningar, rikedomar, talanger eller andra världsliga företräden med andras. Författaren C S Lewis sade: "Högfärden har ingen glädje i att endast ha något, bara i att ha mer än den som kommer närmast. ... Det är av jämförelsen som stoltheten beror, glädjen över att vara förmer än andra. När väl jämförelsen en gång är borta, är det också fallet med högfärden." (*Kan man vara kristen?*, Örebro: Bokförlaget Libris, 1992, s. 117.)

I det stora rådet i himlen satte Lucifer sitt förslag emot Faderns plan som förespråkades av Jesus Kristus. (Se Mose 4:1–3.) Han ville äras framför alla andra. (Se 2 Nephi 24:13.) Kort sagt var hans högmodiga önskan att störta Gud från tronen. (Se L&F 29:36; 76:28.)

Skrifterna överflödar av vittnesmål över de allvarliga följderna av högmodets synd för enskilda, grupper, städer och nationer. "Högmod går före fall." (Ords. 16:18.) Det tillintetgjorde den nephitiska nationen och ödelade staden Sodom. (Se Moroni 8:27; Hes. 16:49–50.)⁸

De stolta fruktar människors domar mer än Guds domar.

Det var på grund av högmod som Kristus blev korsfäst. Fariséerna vredgades över att Jesus påstod sig vara Guds son, vilket var ett hot mot deras ställning, och därför anstiftade de hans död. (Se Joh. 11:53.)

Saul blev Davids fiende på grund av högmod. Han var avundsjuk därför att stora skaror israelitiska kvinnor sjöng: "Saul har slagit sina tusen, David sina tiotusen". (1 Sam. 18:6–8.)

De högmodiga fruktar människors domar mer än Guds domar. (Se L&F 3:6–7; 30:1–2; 60:2.) "Vad ska människor tänka om mig?" väger tyngre än "Vad ska Gud tänka om mig?"

Kung Noa var nära att frige profeten Abinadi, men hans onda prästers vädjan till hans stolthet, sände Abinadi till elden. (Se

Kung Noas högmod ledde till Abinadis död och till hans egen död.

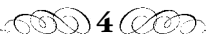
Mosiah 17:11–12.) Herodes sörjde över sin hustrus begäran att halsugga Johannes Döparen. Men hans högmodiga önskan att se bra ut "inför gästerna" fick honom att döda Johannes. (Matt. 14:9; se även Mark. 6:26.)

Rädsla för människors domar tar sig uttryck i strävan efter människors gillande. De högmodiga vill "hellre bli ärade av människor än av Gud". (Joh. 12:42–43) Våra drivfjädrar bakom det vi gör uppenbarar synden. Jesus sade att han "alltid gör det" som behagar Gud. (Joh. 8:29.) Vore det inte bättre om vi drevs av en önskan att behaga Gud i stället för att försöka upphöja oss över vår broder och överglänsa honom?

Vissa högmodiga människor tycker inte att det viktiga är att deras löner motsvarar deras behov, utan att de är högre än andras. Deras belöning är att ligga snäppet över de andra. Detta är högmodets fiendskap.

När högmodet får grepp om vårt hjärta, förlorar vi vårt oberoende av världen och ger upp våra friheter i utbyte mot träldom

under människors bedömning. Världen ropar högre än den Helige Andens viskningar. Det mänskliga förståndet sätter sig över Guds uppenbarelser, och de högmodiga släpper greppet om järnstången. (Se 1 Nephi 8:19–28; 11:25; 15:23–24.)⁹

Högmod tar sig många uttryck.

Högmod är en synd som är lätt att se hos andra men svår att erkänna själv. De flesta av oss anser att högmod är en synd bland människor på samhällets topp, såsom rika och lärda som ser ner på oss andra. (Se 2 Nephi 9:42.) Det finns emellertid en långt vanligare sjukdom bland oss – och det är högmod hos den som tittar uppåt från botten. Den visar sig på så många sätt, till exempel att man finner fel, skvallrar, förtalar, klagar, lever över sina tillgångar, hyser avund och begärelse, håller inne med tacksamhet och beröm till andras uppbyggelse samt att man är ovillig att förlåta.

Olydnad är i grunden en högmodig kamp mot någon som har myndighet över oss. Det kan vara en förälder, prästadömsledare, lärare eller, i slutändan, Gud. En högmodig människa avskyr att någon står över honom. Han tror att det förringar hans egen ställning.

Själviskhet är ett av högmodets vanligaste ansikten. Allt kretsar kring hur jag påverkas av saker och ting – inbilskhet, självömkan, världsligt självförverkligande, självbelåtenhet och själviskhet.

Högmod ger upphov till hemliga föreningar vilka byggs upp för att skaffa makt, vinster och världens pris. (Se Helaman 7:5; Ether 8:9, 16, 22–23; Mose 5:31.) Denna frukt av högmodets synd, nämligen hemliga föreningar, bröt ner både den Jareditiska och den Nephitiska civilisationen och har varit, och kommer att vara, orsaken till många nationers fall. (Se Ether 8:18–25.)

Ett annat av högmodets ansikten är stridigheter. Gräl, bråk, orättfärdigt herravälde, generationsklyftor, skilsmässor, övergrepp i äktenskapet, upplopp och tumult tillhör alla denna kategori av högmod.

Stridigheter i familjen fördriver Herrens ande. De driver också bort många familjemedlemmar. Stridigheter omfattar allt från ett ovänligt ord till världsomfattande konflikter. Skrifterna säger oss att

”övermod vållar bara kiv, vishet äger de som tar emot råd”. (Ords. 13:10; se även Ords. 28:25.)

Skrifterna vittnar om att de högmodiga lätt tar illa upp och är långsinta. (Se 1 Nephi 16:1–3.) De avstår från att förlåta andra för att låta dem stå i skuld och för att rättfärdiga sina sårade känslor.

De högmodiga har svårt att ta emot råd eller rättelser. (Se Ords. 15:10; Am. 5:10.) De intar försvarsställning för att rättfärdiggöra och bortförklara sina svagheter och misslyckanden. (Se Matt. 3:9; Joh. 6:30–59.)

De högmodiga är beroende av hur världen bedömer deras värde. Deras självkänsla avgörs av var de bedöms befinna sig på stegen till världslig framgång. De känner sig värdefulla som individer om det finns ett tillräckligt stort antal människor som är dem underlägsna i bedrifter, talanger, skönhet eller intellekt. Högmod är något fult. Det säger: ”Om du lyckas, är jag misslyckad.”

Om vi älskar Gud, gör hans vilja och fruktar hans dom mer än människors, får vi verklig självkänsla.¹⁰

Högmod begränsar eller hindrar framåtskridande.

Högmod är en fördömlig synd i ordets rätta bemärkelse. Det begränsar eller hindrar framåtskridande. (Se Alma 12:10–11.) De högmodiga låter sig ogärna undervisas. (Se 1 Nephi 15:3, 7–11.) De vill inte ändra sig och ta emot sanningen, för det betyder ju att de haft fel.

Högmod påverkar alla våra relationer negativt – vår relation till Gud och hans tjänare, relationen mellan man och hustru, förälder och barn, arbetsgivare och anställd, lärare och elev samt hela mänskligheten. Vår grad av högmod avgör hur vi behandlar vår Gud och våra bröder och systrar. Kristus vill lyfta oss upp till den plats där han är. Vill vi göra detsamma för andra?

Högmodet försvagar vår känsla av att vara barn till Gud och syskon till våra medmänniskor. Det separerar och delar upp oss i ”klasser”, enligt våra ”rikedomar” och våra ”möjligheter till lärdom”. (3 Nephi 6:12.) Enighet är omöjligt för ett stolt folk, och om vi inte är ett är vi inte Herrens. (Se Mosiah 18:21; L&F 38:27; 105:2–4; Mose 7:18.)

Ödmjukhet bringar enighet och styrka till äktenskap och familjer.

Betänk vad högmodet kostat oss i det förgångna och vad det nu kostar oss i vårt eget liv, i vår familj och i kyrkan.

Betänk den omvändelse som skulle kunna äga rum och förändra liv, rädda äktenskap och stärka hemmen, om högmodet inte hindrade oss från att bekänna våra synder och överge dem. (Se L&F 58:43.)

Tänk på de många medlemmar som är mindre aktiva i kyrkan på grund av att de förorättats, där högmodet inte tillåter dem att förlåta eller till fullo sitta med vid Herrens bord.

Tänk på de tiotusentals fler unga män och äkta par som skulle kunna verka som missionärer, om inte högmodet hindrade dem från att överlämna sitt hjärta åt Gud. (Se Alma 10:6; Helaman 3:34–35.)

Betänk hur tempelarbetet skulle öka, om tiden som ägnades åt detta rättfärdiga arbete var viktigare än de många högmodiga samsättningar som tävlar om vår tid.¹¹

6

Botemedlet mot högmod heter ödmjukhet.

Högmodet påverkar oss alla vid olika tidpunkter och i olika hög grad. Nu inser ni varför byggnaden i Lehis dröm, som symboliserar världens stolthet, var stor och rymlig och att stora skaror gick in i den. (Se 1 Nephi 8:26, 33; 11:35–36.)

Högmod är en dödssynd, den stora lasten. Ja, högmod *är* en dödssynd, den stora lasten.

Botemedlet mot högmod heter ödmjukhet – saktmod, undergivenhet. (Se Alma 7:23.) Det är ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande. (Se 3 Nephi 9:20; 12:19; L&F 20:37; 59:8; Ps. 34:18; Jes. 57:15; 66:2.) Rudyard Kipling uttryckte detta väl:

*Stridens larm och rop försvinner
stridsmän och kungar ger sig av.
Ditt forna offer ännu oss minner
att ödmjukt, förkrossat hjärta du har.
Led oss på jordelivets stig
att vi må alltid minnas dig. ...*

Gud vill ha ett ödmjukt folk. Vi kan antingen välja att vara ödmjuka eller tvingas bli ödmjuka. Alma sade: "Välsignade är därför de som ödmjukar sig utan att vara tvungna att vara ödmjuka." (Alma 32:16.)

Låt oss välja att vara ödmjuka.

Vi kan välja att ödmjuka oss genom att besegra fiendskapen mot våra syskon och värdera dem lika högt som oss själva. Vi kan lyfta upp dem till vår egen nivå eller högre. (Se L&F 38:24; 81:5; 84:106.)

Vi kan välja att ödmjuka oss genom att ta emot råd och tillrättavisning. (Se Jakobs bok 4:10; Helaman 15:3; L&F 63:55; 101:4–5; 108:1; 124:61, 84; 136:31; Ords. 9:8.)

Vi kan välja att ödmjuka oss genom att förlåta dem som har för syndat sig mot oss. (Se 3 Nephi 13:11, 14; L&F 64:10.)

Vi kan välja att ödmjuka oss genom att osjälviskt tjäna andra. (Se Mosiah 2:16–17.)

Vi kan välja att ödmjuka oss genom att verka som missionär och förkunna det ord som kan ödmjuka andra. (Se Alma 4:19; 31:5; 48:20.)

Vi kan välja att ödmjuka oss genom att oftare komma till templet.

Vi kan välja att ödmjuka oss genom att bekänna och överge våra synder och bli födda av Gud. (Se L&F 58:43; Mosiah 27:25–26; Alma 5:7–14, 49.)

Vi kan välja att ödmjuka oss genom att älska Gud, underkasta oss hans vilja och sätta honom främst i vårt liv. (Se 3 Nephi 11:11; 13:33; Moroni 10:32.)

Låt oss välja att vara ödmjuka. Vi klarar det. Jag vet att vi kan.

Mina kära syskon, vi måste bereda oss för att återlösa Sion. Det var i huvudsak högmodets synd som hindrade oss från att upprätta Sion på profeten Joseph Smiths tid. Det var samma synd, högmodet, som gjorde att helgelsen upphörde bland nephiterna. (Se 4 Nephi 1:24–25.)

Högmod är den stora stötestenen för Sion. Jag upprepar: Högmod *är* den stora stötestenen för Sion.

Vi måste rena det inre kärlet genom att besegra högmodet. (Se Alma 6:2–4; Matt. 23:25–26.)

”Vi måste ge efter ”för den Helige Andens maningar”, lägga av den högmodiga ”naturliga människan” och bli ”en helig genom Herren Kristi försoning” och bli ”som ett barn: undergiven, mild, ödmjuk”. (Mosiah 3:19; se även Alma 13:28.)

Att vi må göra detta, och så uppfylla vår gudomliga bestämmelse, är min innerliga bön.¹²

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- President Benson framhöll att högmod ledde till det nephitiska folkets undergång (se avsnitt 1.) Varför tror du att högmod har en sådan förgörande makt?
- På vilka sätt ”mäter [människor sin] vilja mot Guds vilja”? (Se avsnitt 2.) Vilka välsignelser får vi när vi följer Guds vilja?

- Varför tror du att vi ibland frågar oss ”vad ska andra människor tycka om mig”? istället för ”vad ska Gud tycka om mig”? (Se avsnitt 3.) Hur förändras våra liv när vår största önskan är att behaga Gud?
- Gå igenom de uttryck för högmod som räknas upp i avsnitt 4. Hur kan vi undvika dessa uttryck för högmod i vårt liv?
- President Benson sade: ”Högmod påverkar alla våra relationer negativt” – med Gud och med andra (avsnitt 5). Hur kan det vara så? På vilka sätt förbättras våra relationer när vi är ödmjuka?
- I kapitel 6 räknar president Benson upp olika sätt att välja att vara ödmjuka. Varför är det bättre att välja att vara ödmjuk än att tvingas vara ödmjuk?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Matt. 23:12; Luk. 8:9–14; Jak. 4:6; Alma 5:27–28; L&F 112:10; 121:34–40

Undervisningstips:

Tillämpa profetens ord i ditt liv genom att tänka på hur hans lärdomar angår dig (se *Undervisning: Den högsta kallelsen* [2000], s. 179). Fundera över hur de lärdomarna kan hjälpa dig med dina egna bekymmer, frågor och svårigheter.

Slutnoter

1. Se ”Att rena oss själva”, *Nordstjärnan*, Nummer 6, 1986, s. 5.
2. Boyd K. Packer, i Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), s. 429–430.
3. Russell M. Nelson, i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 430.
4. ”Att rena oss själva”, s. 5.
5. Flora Amussen Benson i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 293.
6. ”Att rena oss själva”, s. 5.
7. Se ”Tagen eder tillvara för högmod”, *Nordstjärnan*, juli 1989, s. 3.
8. Se ”Tagen eder tillvara för högmod”, s. 3.
9. Se ”Tagen eder tillvara för högmod”, s. 3–4.
10. Se ”Tagen eder tillvara för högmod”, s. 4–5.
11. Se ”Tagen eder tillvara för högmod”, s. 5.
12. Se ”Tagen eder tillvara för högmod”, s. 5; psalmtext i ”God of Our Fathers, Known of Old” av Rudyard Kipling i *Hymns*, nr. 80.

President Ezra Taft Benson och hans rådgivare i första presidentskapet: President Gordon B. Hinckley (vänster) och president Thomas S. Monson (höger)

Ledarskap

”Om ni ska kunna bidra med framtida ledarskap i kyrkan, [ert] land och i era egna hem, måste ni stå fasta i tron, orubbliga inför ondskan.”

Ur Ezra Taft Bensons liv

Ezra Taft Benson började lära sig ledarskap i sin ungdom. När han var nästan 13 år gammal, kallades hans far att verka som missionär. Som äldsta barnet i familjen tog Ezra på sig många ledaransvar på familjens gård under faderns frånvaro. Flera år senare, när han kallades till den brittiska missionen, verkade han som grensresident och som president för Newcastles konferens (ungefär våra dagars distrikt). Senare verkade han i tre stavspresidentskap – en gång som rådgivare, en gång under en kort tid som stavspresident och en gång som stavspresident under en längre tid. Under sin yrkesbana verkade han i många ledarpositioner inom jordbruksindustrin. Eftersom att han blev ledare och expert inom jordbruket, bad president Dwight D. Eisenhower honom att verka i den högsta positionen i jordbruket i Förenta staterna. I åtta år arbetade han med president Eisenhower som Förenta staternas jordbruksminister.

Innan han blev kyrkans president verkade president Benson i tolv år som president för de tolv apostlarnas kворum. Medlemmarna i kворumet hade stor respekt för honom som sin ledare. Äldste Bruce R. McConkie ”sade ofta till släktingar att han aldrig sett någon annan i kyrkan som hade en sådan administrativ förmåga”.¹

Som ledare för de tolv uppmanade president Benson medlemmarna i kворumet att öppet uttrycka sina tankar, även om han hade en annan åsikt. När äldste Russell M. Nelson var ny medlem i kворumet, tyckte han att han kanske inte borde göra sig hörd. ”Men [president Benson] ville inte veta av något sådant”, sade han. ”Faktum är att om jag inte sade vad jag tyckte så drog han det ur mig.”²

Även om president Benson ville veta vad alla tyckte, lät han inte diskussionerna dra iväg. President Howard W. Hunter sade att han "visste hur han skulle få bröderna att diskutera öppet och ärligt och kunde styra det hela och komma fram till ett enhälligt beslut som alla stod bakom".³ När "han kände att tillräcklig diskussion hade ägt rum, brukade han säga: 'jag tror vi har samlat tillräckligt med hö nu. Nu knyter vi ihop', och avslutade därmed ärendet."⁴

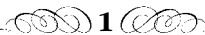
President Benson brydde sig om dem han ledde, och han undervisade genom föredöme. "Jag vet ingen annan man som tar sådan hänsyn till sina medarbetare eller bryr sig mer om deras välmående", sade president Gordon B. Hinckley. "Han ber inte andra göra sådant som han själv inte vill göra, utan är ett föredöme för oss i att tjäna andra."⁵ President Benson kunde också effektivt delegera arbete till andra och undervisade och byggde upp dem genom processen.

Under den generalkonferens när president Benson inröstades som kyrkans president, uttryckte president Gordon B. Hinckley sin övertygelse om att Herren utvalt och förberett president Benson att leda kyrkan:

"Jag ger er mitt vittnesbörd om att det var Herren som valde Ezra Taft Benson att bli medlem av de tolv rådet för nästan 43 år sedan. Det är Herren som under alla dessa år prövat och disciplinerat honom, skolat och förberett honom. ...

Som en som känner honom och har stått vid hans sida, bär jag vittnesbörd om att han är en trons man, en beprövad ledare, med genuin kärlek till Herren och hans verk, och till Guds söner och döttrar överallt. Han är en man som har visat sin kapacitet."⁶

Ezra Taft Bensons lärdomar

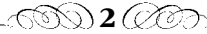
Goda ledare står fasta i tron och är goda föredömen.

Kraften i Kristi ledarskap växte på genom utmaningen i hans föredöme. Hans uppmaning löd: "Kom, följ mig!" Hans framgång i att få människor lojala och hängivna till rättfärdighetens principer berodde på att kärlek var den stora motivationsfaktorn. Han hjälpte oss inse att de gudalika egenskaper som kräver uttryck i var och

en av oss, kan bli underbar levande verklighet. Hans exempel lever vidare som mänsklighetens främsta hopp och styrka.⁷

Om ni ska kunna bidra med framtida ledarskap i kyrkan, ert land och i era egna hem, måste ni stå fasta i tron, orubbliga inför ondskan, och som Paulus sade: "[Ta] på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot djävulens listiga angrepp. Ty vi strider inte mot kött och blod utan mot furstar och väldigheter och världshärskare här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarna." (Ef. 6:11–12.)⁸

Våra ungdomar behöver färre kritiker och fler föredömen. Ni är de föredömen som de ser upp till för att finna ett mönster de kan följa och hålla sig till i sina liv. De kommer att behöva den inspiration som kommer från er när ni rättar ert liv helt efter evangeliets lärdomar.⁹

Människor är mottagliga för effektivt ledarskap.

Ödmjukhet

Ett kännetecken på sant ledarskap har alltid varit och kommer alltid att vara en anda av ödmjukhet.¹⁰

Andlig styrka

Andlig styrka gynnar positivt tänkande, positiva ideal, positiva vanor, positiva attityder och positiva ansträngningar. Detta är de egenskaper som leder till visdom, fysiskt och mentalt välbefinnande och till ett entusiastiskt bemötande av andra.¹¹

Endast de som mår bra har förmåga att lyfta och uppmuntra andra till större tjänande, större prestationer och större styrka.¹²

Det krävs inspiration för att leda på rätt sätt. Vi måste ha inspirationens ande vare sig vi undervisar (L&F 50:13–14) eller handhar rikets angelägenheter (L&F 46:2).¹³

Det finns inget som kan ersätta Anden.¹⁴

Kunskap

En verklig ledare försöker hålla sig välinformerad. Det är en person som handlar efter principer och inte av bekvämlighet. Han försöker ta lärdom av all mänsklig erfarenhet ställd mot uppenbarade principer av gudomlig visdom.¹⁵

Ett av de bästa sätten för ledare att förstå korrekta principer är att ha grundliga kunskaper om och förstå skrifterna och den aktuella handboken. De flesta situationer har redan inträffat, kanske många gånger, och det finns redan riktlinjer och tillvägagångssätt för hur problemet ska hanteras. Därför är det alltid klokt att läsa och vara bekant med det som finns skrivet av anvisningar och riktlinjer i kyrkan, om olika frågor allteftersom de uppstår.¹⁶

Ledarna råds att studera kyrkans lärdomar så att de på rätt sätt kan representera vår lära för andra. Med aposteln Paulus ord förväntar vi att ni är ”arbetare som inte behöver skämmas utan rätt delar sanningens ord” (2 Tim. 2:15).¹⁷

Lojalitet

En god ledare förväntar sig lojalitet. Han i sin tur är lojal. Han stödjer dem som han gett en uppgift. Lojaliteten sträcker sig längre än pliktens krav. Han är lojal när de han tjänar med hedras. Han är stolt över deras framgångar. Han gör inga avslag utan att först rådgöra med honom vilkens beslut han avslår. Han genererar inte en kollega inför andra. Han är öppen och ärlig mot honom.¹⁸

Enighet

Det finns en ”[förening] enligt den enighet som det celestiaa rikets lag kräver. Och Sion kan inte uppbyggas om det inte sker genom det celestiaa rikets lags principer” (L&F 105:4–5). Bland de principer och egenskaper som krävs finns enighet i hjärta och sinne. ”Jag säger er: Var ett, om ni inte är ett är ni inte mina” är Frälsarens befallning till sin kyrka idag (L&F 38:27; Joh. 17:20–23). Ingenstans är detta krav viktigare än bland dem som han har kallat att presidera över sitt rike.¹⁹

Kärlek och uttryck för tillförsikt

Kärlek till människor är av avgörande vikt för effektivt ledarskap. Älskar ni dem som ni verkar tillsammans med? Inser ni hur värdefulla själarna är i Guds ögon (se L&F 18:10)? Har ni förtroende för ungdomar? Finner ni att ni lovprisar deras dygder och berömmar dem för deras prestationer? Eller har ni en kritisk attityd mot dem på grund av deras misstag?²⁰

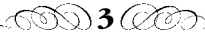
”Kärlek till människor är av avgörande vikt för effektivt ledarskap.”

Ofta är det så, att ännu svårare att bära än kritik är att inte höra något alls från vår ledare om det arbete vi kallats till. Små kommentarer eller meddelanden, som är uppriktiga och konkreta, ger ny energi längs vägen.²¹

Vi vet att den tid som ledare använder till att hålla personlig kontakt med medlemmar är mer produktiv än den tid som används till möten och administrativa plikter. Personlig kontakt är nyckeln till att omvända inaktiva medlemmar.²²

Speciellt i kyrkan ger frågor bättre resultat än tillsägelser – bättre stämning också. Kom ihåg att förklara varför. Följ upp för att se hur det går. Visa uppskattning när människor följer anvisningarna väl. Uttryck förtroende när det kan göras ärligt. När något blir fel är det klokt att gå tillbaka och ta reda på var ni brustit – och var inte rädda att erkänna att ni gjorde det. Kom ihåg att våra medlemmar är volontärer, frivilliga arbetare. De älskar också Herren och hans verk. Älska dem. Uppskatta dem. När ni frestas att läxa upp ett medsyskon – gör det inte. Försök att ge en intressant utmaning och en klapp på axeln istället. Vår himmelske Faders barn i hela världen är i grund och botten goda. Han älskar dem. Det borde vi också göra.²³

Människor tycker inte om att tvingas göra något, även om det är till deras eget bästa. Men människor är verkligen mottagliga för ett verksamt ledarskap.²⁴

Bra ledare delegerar klokt.

Frälsarens exempel på delegering

Själva grundvalarna till världen lades genom delegerad auktoritet. Många gånger påminde Jesus människor om att hans uppdrag på jorden utfördes genom delegerad myndighet. Återställelsen av hans kyrka skedde från första början med delegerad myndighet.

Jesus sade, när han talade till judarna i synagogan, att han hade blivit delegerad av sin Fader: "Ty jag har inte kommit ner från himlen för att göra min vilja utan hans vilja som har sänt mig" (Joh. 6:38).²⁵

Jesus visar oss ett mästerligt exempel på god förvaltning genom rätt delegering. Många av hans delegerade missionärer reste utan penningpung eller ränsel. Människor led stora svårigheter när de gjorde som han befallt dem. En del av dem gick en grym död till mötes i hans tjänst. Men hans delegerade lärjungar gick ut i världen, modiga som lejon på uppdrag av honom. De åstadkom saker de aldrig kunnat drömma om. Ingen ledare har någonsin motiverat män och kvinnor som han gjorde.²⁶

Jesu Kristi kyrka skapar ledare genom att engagera människor som delegerats genom auktoritet. När Jesus var på jorden, kallade han tolv apostlar att hjälpa honom med kyrkans förvaltning. Han kallade även de sjuttio. Han delegerade till andra. Det skulle inte finnas några åskådare i hans kyrka. Alla skulle bidra till att hjälpa till och bygga riket. Och när de byggde riket, byggde de sig själva.

Jesus sökte efter att upphöja individen.

Jesus försökte göra en kung av varje man, att bygga upp honom i ledarskap in i evigheten. Den minnesvärda kvällen efter den sista måltiden, sade han till de elva: "Amen, amen säger jag er: Den som tror på mig skall utföra de gärningar som jag gör, och större än dessa skall han göra, ty jag går till Fadern". (Joh. 14:12.) Genom att delegera ville Jesus lyfta, inte trycka ner, individen. Och i hela kyrkan idag växer män och kvinnor genom ämbeten som delegerats till dem.²⁷

Under sin jordiska verksamhet, delegerade Jesus Kristus myndighet till sina tolv apostlar.

Delegering i våra organisationer.

Bra ledarskap innebär att delegera auktoritet. Att delegera en del av arbetsbördan är till hjälp för er och er organisation. Effektivt ledarskap är konsten att kunna mångfaldiga sig själv genom andra.²⁸

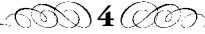
Vis delegering kräver förberedelser under bön, liksom effektiv undervisning eller predikan. Herren klagör detta med dessa ord: ”Och Anden skall ges till er genom trons bön, och om ni inte får del av Anden skall ni inte undervisa” (L&F 42:14). Och, kan vi tillägga, utan Anden ska ni inte delegera.²⁹

En vis förvaltare i kyrkan idag försöker inte utföra arbetet själv, och ge intryck av att ingen annan egentligen är kvalificerad. Och när han delegerar, intygar han att den som han delegerat till har hans fulla stöd.³⁰

När ansvar har utdelats glömmar inte ledaren den som fått uppgiften och inte heller hans uppgift. Han följer upp med intresse men ”kikar inte över axeln”. Han ger specifikt beröm när den är förtjänt. Han ger hjälpsam uppmuntran vid behov. När han känner att uppgiften inte utförs och det krävs en förändring, agerar han

med mod och fasthet men också med vänlighet. När en ämbetsstid har avslutats, ger han erkännande och uppskattning.³¹

Ingen vis ledare tror att alla goda idéer kommer från honom själv. Han ber om förslag från dem han leder. Han låter dem känna att de är en viktig del av beslutsfattandet. Han låter dem känna att de verkställer sina riktlinjer, inte bara hans.³²

Kyrkans ledare är redskap i Guds händer och bör söka Anden när de leder och bygger upp andra.

I kyrkan idag får en ledare vanligtvis de resultat han egentligen förväntar sig. Han måste tänka stort. Han bör betyga för dem som han ger uppdrag till, att i Herrens tjänst har de ännu större krafter än i vanliga uppdrag. Ingenting kan bli fel i Herrens verk när vi gör vårt bästa. Vi är bara redskap – det här är Herrens verk. Det här är hans kyrka, hans evangelieplan. Det är hans barn som vi arbetar med. Han låter oss inte misslyckas, om vi gör vår del. Han förhålls oss bortom våra egna talanger och förmågor när det är nödvändigt. Jag vet det.³³

Vi måste komma ihåg att kyrkan inte är affärsvärlden. Dess framgång mäts i antal frälsta själar, inte i vinst och förlust. Vi behöver förstås vara effektiva och produktiva, men vi behöver också fokusera på eviga mål. Var försiktiga med att införa världslig metodik och terminologi i heliga prästadömsfunktioner. Kom ihåg att rationell problemlösning, även om den kan hjälpa, inte i sig är tillräcklig i rikets verk. Guds verk måste utföras genom tro, bön och genom Anden, ”och om det sker på något annat sätt är det inte av Gud” (L&F 50:18).³⁴

Hela syftet med kyrkan är att bygga upp män och kvinnor som blir gudalika i sin inställning och i sina attribut och ideal.³⁵

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- President Benson lärde att ledare borde vara ett föredöme i rättfärdighet (se avsnitt 1). Varför är föredömet ett sådant kraftfullt inflytande? Hur har rättfärdiga ledare påverkat dig?

- Studera de egenskaper hos goda ledare som beskrivs i avsnitt 2. Varför tror du att människor "är mottagliga för [sådan] ledarskap"? Tänk igenom vad du kan göra för att utveckla dessa egenskaper.
- President Benson lärde att kyrkans ledare bör följa Frälsarens föredöme i att delegera (se avsnitt 3). Hur kan delegering bidra till att uppbygga Guds rike? På vilka sätt har du haft nytta av de ansvar som delegerats till dig?
- Hur kan vårt tjänande i kyrkan förändras när vi kommer ihåg att "det här är Herrens verk" och att "det är hans barn som vi arbetar med"? (Se avsnitt 4.) Vad har du upplevt när du har agerat som redskap i Herrens hand för att hjälpa andra människor?

Skriftställen som hör till detta ämne:

2 Mos. 18:13–26; Matt. 5:13–16; Luk. 22:31–32; Alma 17:1–11; L&F 38:23–27

Undervisningstips

"Människor berörs när det som de bidrar med erkänns. Du kanske kan anstränga dig extra för att erkänna vars och ens kommentarer och om möjligt ta med inläggen i klassdiskussionerna" (*Undervisning: Den högsta kallelsen* [2000], s. 35).

Slutnoter

1. Sheri L. Dew, <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> (1987), s. 429.	12. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 455.
2. <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> , s. 430.	13. <i>Se God, Family, Country: Our Three Great Loyalties</i> (1974), s. 126.
3. <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> , s. 430.	14. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 375.
4. <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> , s. 429.	15. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 377.
5. <i>Ezra Taft Benson: A Biography</i> , s. 474–475.	16. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 375.
6. Se Gordon B. Hinckley, "Kom och var med!", <i>Nordstjärnan</i> , nr. 6 1986, s. 44.	17. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 375.
7. Se <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> (1988), s. 345.	18. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 371.
8. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 372.	19. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 372.
9. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 375–376.	20. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 370.
10. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 371.	21. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 371.
11. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 371.	22. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> , s. 147.

23. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 376–377.
24. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 345.
25. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 378.
26. Se *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 378.
27. Se *God, Family, Country*, s. 135–136.
28. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 379.
29. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 379–380.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 379.
31. *God, Family, Country*, s. 140.
32. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 371.
33. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 372.
34. Se *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 372–373.
35. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 373.

”Föd mina får”

”Vi måste alla lära oss att vara sanna herdar. Vi måste visa samma kärlek till andra som den gode herden har för oss alla. Varje själ är dyrbar för honom.”

Ur Ezra Taft Bensons liv

President Ezra Taft Benson berättade om en upplevelse han hade när han verkade som rådgivare i ett stavspresidentskap:

”På ett möte för stavspresidenter i Boise i Idaho för ett antal år sedan försökte vi välja ut en president för det svagaste och minsta äldstekvorumet i staven. Vår församlingskamrer hade med sig en lista över alla äldsterna i det kvorumet, och på den listan fanns namnet på en man som jag hade känt i några år. Han kom från en stark sista dagars helig familj, men han gjorde inte mycket i kyrkan.

Om biskopen ringde och bad honom utföra något arbete i kapellet så gjorde han vanligtvis det, och om äldsterna ville spela softball så kunde man ibland se honom spela med dem. Han hade ledarförmåga. Han var ordförande för en hjälporganisation och gjorde ett bra jobb.

Jag frågade stavspresidenten: ’Kan du ge mig tillstånd att söka upp den här mannen och uppmana honom att rätta sitt liv efter kyrkans normer och bli ledare för sitt kvorum? Jag vet att det är lite av en chansning, men han har förmågan.’

Stavspresidenten svarade: ’Gör det du, och må Herren välsigna dig.’

Jag gick hem till den här mannen. Jag glömmer aldrig hans ansiktsuttryck när han öppnade dörren och såg en medlem av sitt stavspresidentskap stå där. Han tvekade, men bjöd in mig. Hans hustru höll på att laga middag och jag kunde känna doften av kaffe från köket. Jag bad honom hämta sin hustru, och när vi hade satt oss ner berättade jag varför jag hade kommit. ’Jag ska inte be dig

”Nu är tiden inne att tillämpa Frälsarens liknelse om den gode herden.”

om ett svar idag', sade jag till honom. 'Allt jag vill att du ska göra är att lova mig att du ska tänka på saken, be och fundera över vad det innebär för din familj, och sedan kommer jag tillbaka för att träffa dig nästa vecka. Om du bestämmer dig för att inte tacka ja, älskar vi dig ändå', tillade jag.

Nästa söndag, i samma stund som han öppnade dörren, såg jag att en förändring hade skett. Han bjöd snabbt in mig och ropade till sin hustru att hon skulle komma och vara med. Han sade: 'Broder Benson, vi har gjort som du sade. Vi har tänkt på det och vi har bett om saken och vi har bestämt oss för att tacka ja till kallelsen. Om ni bröder har så stort förtroende för mig så är jag villig att rätta mitt liv efter kyrkans normer, vilket jag borde ha gjort för länge sedan.'

Han sade också: 'Jag har inte druckit kaffe sedan du var här förra veckan, och jag ska inte dricka mer.'

Han avskildes som äldstekvorumets president, och närvaron i hans kvorum började öka – och fortsatte att öka. Han gick ut och lade armen om mindre aktiva äldster och tog med dem in. Några månader senare flyttade jag från staven.

Åren gick och en dag på Temple Square i Salt Lake City, kom en man fram till mig och räckte fram handen och sade: 'Broder Benson, du minns inte mig, eller hur?'

'Jo, det gör jag', svarade jag, 'men jag minns inte vad du heter.'

Han frågade: 'Minns du att du kom hem till en förfallen äldste i Boise för sju år sedan?' Då mindes jag förstås alltihop. Sedan sade han: 'Broder Benson, jag lever inte länge nog för att hinna tacka dig för att du kom hem till mig den där söndagseftermiddagen. Jag är biskop nu. Jag trodde förr att jag var lycklig, men jag visste inte vad sann lycka var.'¹

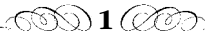
Inspirerad av den här och andra upplevelser, uppmanade president Benson trofasta sista dagars heliga att vända sig till medlemmar i kyrkan som levde "avskilda från kyrkan och evangeliets inflytande".² Under generalkonferensen i april 1984, sade han: "Vi gläds över att så många av våra bröder och systrar aktiverats. Vi uppmanar prästadöms- och biorganisationsledare att fortsätta att arbeta på det viktiga aktiveringsprogrammet."³ Samma vecka talade han till en

grupp prästadömsledare om behovet av att i vänskap kontakta män i kyrkan som ännu inte ordinerats till äldster:

”Jag känner starkt för dessa män, familjeöverhuvuden. Jag tror inte att vi står inför någon större utmaning i kyrkan idag än den att aktivera de här männen och föra dem till den punkt när de kan ta sina familjer till Herrens hus och när vi har lett dem till de rikaste välsignelserna som män och kvinnor i den här världen, och i den kommande, känner till.

Bröder, vår förhoppning och bön är att ni ska se det här aktiveringsprogrammet som något mer än bara ett tillfälligt program. Vi hoppas att den här perioden i kyrkans historia när den upptecknas ska omnämnas som en tid när många vilsegångna själar återvanns av Guds kyrka.”⁴

Ezra Taft Bensons lärdomar

Som Herrens efterföljare är det än del av vårt uppdrag att vända oss ut till dem av våra bröder och systrar som har avlägsnat sig från kyrkan.

Syftet med Herrens kyrka är att hjälpa varje son och dotter till Gud att gå framåt emot det eviga livets stora välsignelser.

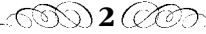
Jag skulle vilja tala om vårt uppdrag att fullkomna de heliga, speciellt utmaningen att aktivera dem som har avlägsnat sig från full aktivitet i kyrkan. De här medlemmarna, som är våra bröder och systrar, lever just nu skilda från kyrkan och evangeliets inflytande.

I den här gruppen av mindre aktiva medlemmar finns många som inte kommer, som kanske är likgiltiga och ointresserade. Men det finns också de som tillfälligt är borttappade för att vi inte vet var de är. En del av dem är nyomvända som inte verkar ha fått den närande uppmärksamhet och undervisning som skulle ha fått dem att bli ”medborgare tillsammans med de heliga”. (Se Ef. 2:19.) Många är ensamstående vuxna.

Till alla sådana måste vi, som medlemmar i kyrkan och Herrens efterföljare, visa och förnya vår kärlek och hjärtliga inbjudan att komma tillbaka. ”Kom tillbaka. Kom tillbaka och sitt med vid

Herrens bord, och smaka återigen de ljuvliga och mättande frukterna av de heligas gemenskap.” (*Ensign*, mars 1986, s. 88.)

Utmaningen vi står inför är stor. Vi måste utöva stor tro, energi och beslutsamhet om vi ska kunna nå dessa bröder och systrar. Men vi måste göra det. Herren förväntar sig att vi gör det. Och vi ska göra det!⁵

**I vår strävan att ge näring åt dem som
har gått vilse, måste vi tillämpa Frälsarens
liknelse om den gode herden.**

Nu är tiden inne att tillämpa Frälsarens liknelse om den gode herden på den utmaning vi står inför, att vinna tillbaka de förlorade fåren och vilsegångna lammen.

”Vad tror ni? Om någon har hundra får och ett av dem kommer bort, lämnar han då inte de nittionio i bergen och går ut och letar efter det som gått vilse?

Och om han finner det, amen säger jag er: Han gläder sig mer över det fåret än över de nittionio som inte har gått vilse.” (Matt. 18:12–13.)

På Jesu tid kände den palestinske herden vart och ett av sina får. Fåren kände igen hans röst och litade på honom. De skulle inte följa efter en främling. Så, när herden ropade på dem, kom de till honom. (Se Joh. 10:1–5, 14.)

På kvällen vallade herdarna sina får till en fålla eller ett fårahägn. Höga murar omgärdade fårahägnen, och törnen placerades ovanpå muren för att hindra vilda djur och tjuvar från att klättra över. Men det hände att vilda djur, drivna av hunger, hoppade över murarna och in bland fåren, och skrämde och hotade dem.

En sådan situation skilde den sanne herden – en som älskade sina får – från den lejde arbetaren, som bara arbetade för pengar. Den sanne herden var villig att ge sitt liv för fåren. Han gick in hos fåren för att slåss för deras välfärd. Den lejde arbetaren, å andra sidan, värderade sin egen säkerhet högre än fårens, och flydde vanligtvis från faror.

När vi odlar vänskap i våra församlingar och grenar, hjälper vi varandra att hålla oss i den gode herdens fålla.

Jesus använde sig av denna för sin tid vanliga illustration för att förkunna att han var den gode herden, den sanne herden. På grund av sin kärlek till sina bröder och systrar lade han villigt och frivilligt ned sitt liv för dem. (Se Joh. 10:11–18.)

Till slut gav den gode herden sitt liv för fåren – för dig och mig, för oss alla.

Symboliken kring den gode herden saknar inte motstycke i kyrkan idag. Fåren behöver ledas av vaksamma herdar. Alltför många irrar omkring. En del av dem lockas bort av tillfälliga förströelser. Andra har gått vilse helt och hållet.

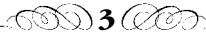
Vi inser, som i gångna tider, att några av fåren gör uppror och är ”som en vild flock som flyr från herden”. (Mosiah 8:21.) Men de flesta av våra problem bottnar i bristande kärlek och brist på lyhört ledarskap, och fler herdar måste träda fram.

Med en herdes omsorg måste våra nya medlemmar, de som är nyfödda in i evangeliet, få näring genom lyhörda vänskapskontakter så att de kan tillväxa i kunskap om evangeliet och börja leva efter

nya normer. Sådan lyhördhet bidrar till att se till att de inte återvänder till gamla vanor.

Med en herdes kärleksfulla omsorg är våra ungdomar, våra unga lamm, inte lika benägna att vandra bort. Och om de ändå gör det, hjälper kroken på herdestaven – en kärleksfull arm och ett förstående hjärta – till att få tillbaka dem.

Med en herdes omsorg, kan vi fortfarande få tillbaka många av dem som står utanför hjorden. Många som har gift sig utanför kyrkan och lagt sig till med världens levnadsvanor kan besvara en inbjudan att återvända till fällan.⁶

Sista dagars heliga som förirrat sig bort behöver uppriktig, verklig omsorg från sanna och kärleksfulla herdar.

Det finns inga *nya* lösningar på *gamla* problem med får som förirrat sig bort efter föda. Den uppmaning som Jesus gav till Petrus, vilken han betonade genom att upprepa den tre gånger, är den beprövade lösningen: ”Föd mina får. Föd mina får. Föd mina får.” (Se Joh. 21:15–17.)

Precis som i den underbara förmaningen i Mormons bok, måste de som döps in i kyrkan ständigt ”bli ihågkomna och få näring genom Guds goda ord”. (Moroni 6:4.)

Svaret står alltså att finna i herdeskap under bön och i omsorg om hjorden – med andra ord, personlig omvårdnad. En sann och kärleksfull herdes genuina och hjärtliga omsorg är nödvändig, inte bara den ytliga omsorg som den lejde arbetaren kan uppvisa.

När vi talar om vad det betyder att vara en sann herde, inser vi att Herren har gett detta ansvar till prästadömsbärare. Men systrar är också kallade att vara ”herdar” i det kärleksfulla tjänande de utför åt varandra och åt andra. Således måste vi alltså alla lära oss att vara sanna herdar. Vi måste visa samma kärlek till andra som den gode herden har för oss alla. Varje själ är dyrbar för honom. Hans inbjudan gäller alla medlemmar – varje son och dotter till Gud.

”Se, han sänder en inbjudan till alla människor, ty barmhärtighetens armar är utsträckta mot dem, och han säger ... Omvänd er, och jag skall ta emot er.

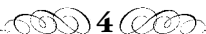
Kom till mig, och ni skall få äta av frukten från livets träd ...

Ja, kom till mig och gör rättfärdighetens gärningar.” (Alma 5:33–35.)

Ingen förmenas hans inbjudan. Alla som mottar hans nåderika inbjudan välkomnas att ta del av hans evangelium. Fåren – en del är förvirrade, andra likgiltiga, åter andra upptagna – måste återfinnas och älskas tillbaka till aktivitet. Varje resurs i prästadömet och biorganisationerna måste tas i bruk i denna ansträngning.

Denna utmaning kan aldrig antas förrän ledare i stavar, församlingar, kворum och biorganisationer, och trofasta medlemmar överallt, utövar sin vilja och sin tro till att föra de mindre aktiva tillbaka till full aktivitet i kyrkan.

I er uppriktiga strävan att uppnå detta värdiga mål, uppmanar vi er att på nytt betona vikten av effektiv hemlärarverksamhet i prästadömet och effektiv besöksundervisning i Hjälpföreningen. Hemlärar- och besökslärarverksamheten är inspirerade program. De har utformats för att nå varje medlem i kyrkan varje månad, både de aktiva och de mindre aktiva. Jag ber er att ytterligare betona vikten av hemlärar- och besökslärarverksamheten.⁷

Om vi fortsätter att betjäna våra bröder och systrar, kan vi hjälpa dem ta emot alla evangeliets välsignelser och förrättningar.

Våra böner idag måste vara lika intensiva och angelägna som Almas böner var när han sökte efter att vinna tillbaka de vilsegångna zoramiterna som förrirat sig bort från Herren:

”O Herre, vill du låta oss få framgång i att föra dem *tillbaka* till dig i Kristus.

Se, o Herre, deras själar är dyrbara, och många av dem är våra bröder. Ge oss därför kraft och visdom, o Herre, så att vi kan föra dessa våra bröder *tillbaka* till dig.” (Alma 31:34–35; kursivering tillagd.) ...

Principerna för att aktivera själar förändras inte. De är:

1. De vilsegångna eller mindre aktiva måste återfinnas och kontaktas.
2. Kärleksfull omsorg måste visas. De måste känna vår kärlek.
3. De måste få undervisning om evangeliet. De måste känna den Helige Andens kraft genom lärarna.
4. De måste upptas i vår gemenskap.
5. De måste få meningsfulla uppgifter i kyrkan.

Med Mormons boks ord, måste vi "fortsätta betjäna sådana". (3 Nephi 18:32.)

Vi är speciellt angelägna om att nyomvända upptas i full gemenskap i kyrkan. De måste välkomnas med öppna armar.

Låt oss förenas i våra ansträngningar att föra de mindre aktiva tillbaka till full aktivitet i kyrkan. När vi gör det, blir vi alla mer förenade i uppfyllandet av kyrkans mission – att mer fullödigt föra in evangeliet, med alla dess välsignelser och förrättningar, i alla medlemmars liv. Kyrkan "behöver varje lem" (L&F 84:110), och varje medlem behöver evangeliet, kyrkan och alla dess förrättningar.

Må vi alla söka Herrens välsignelser för att stärka oss och ge oss den nödvändiga kraft och det inflytande vi behöver när vi verkar tillsammans i detta stora kärleksarbete.⁸

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Vilka är dina känslor när du tänker på släktingar eller vänner som "lever ... skilda från kyrkan och evangeliets inflytande"? Vad kan vi göra för att nå dem? (Se avsnitt 1.)
- Begrunda president Bensons lärdomar om skillnaden mellan en lejd arbetare och en herde (se avsnitt 2). Vad kan vi göra för att bli bättre herdar?
- President Benson påminde oss om att människor behöver "uppriktig, verklig omsorg från sanna och kärleksfulla herdar" (avsnitt 3). Hur kan vi utveckla verklig omsorg om andra?

Fundera över ditt tjänande som hemlärare eller besökslärare när du begrundar den här frågan.

- Vad tror du att det betyder att ”fortsätta betjäna”? (3 Nephi 18:32). Fundera över de fem principer som president Benson presenterade för att hjälpa oss tjäna dem som behöver återvända till aktivitet i kyrkan (se avsnitt 4). På vilka sätt kan alla de här principerna hjälpa en person att ta emot evangeliets välsignelser?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Matt. 9:10–12; Luk. 15; 22:32; 1 Petr. 5:2–4; Moroni 6:4; L&F:10–16; 84:106

Undervisningstips:

”Att läsa, att studera och att begrunda är inte samma sak. Vi läser ord och får kanske idéer. Vi studerar och upptäcker kanske mönster och samband i skrifterna. Men när vi begrundar dem inbjuder vi till uppenbarelse genom Anden. Att begrunda innebär för mig de tankar och böner jag har sedan jag noga läst och studerat skrifterna” (Henry B. Eyring, ”Tjäna med Anden”, *Ensign* eller *Liahona*, nov. 2010, s. 60).

Slutnoter

1. Se ”Feed My Sheep”, <i>Ensign</i> , sep. 1987, s. 4–5.	5. Se ”Feed My Sheep”, s. 3.
2. Se ”Feed My Sheep”, s. 3.	6. Se ”Feed My Sheep”, s. 3–4.
3. ”Råd till de heliga”, <i>Nordstjärnan</i> , okt. 1984, s. 13.	7. Se ”Feed My Sheep”, s. 4.
4. <i>The Teachings of Ezra Taft Benson</i> (1988), s. 234.	8. Se ”Feed My Sheep”, s. 4–5.

Principer för andlig och timlig välfärd

Allt som har med den mänskliga familjens ekonomiska, sociala och andliga välfärd att göra är och kommer alltid att vara en angelägenhet för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Ur Ezra Taft Bensons liv

År 1936, när hela världen kämpade med den stora depressionens ekonomiska utmaningar, introducerade första presidentskapet ett nytt välfärdsprogram. Det programmet, som kallades kyrkans trygghetsplan, upprättades inte för att ge allmosor till människor i nöd, utan för att "hjälpa människorna att hjälpa sig själva".¹ När första presidentskapet och andra ledare i kyrkan upprättade det här programmet, undervisade de om de grundläggande principerna hårt arbete, oberoende och tjänande. De uppmanade kyrkans medlemmar att betala tionde och fasteoffer, producera och lagra mat, undvika onödiga skulder och att spara pengar till framtida behov.

På den tiden verkade president Ezra Taft Benson som rådgivare i ett stavspresidentskap i Boise i Idaho. Han var också ekonom, specialist inom marknadsföring och specialist på jordbruksskötsel för staten Idaho. Han tackade ja till uppdraget från sin stavspresident att närvara vid ett möte där kyrkans trygghetsplan skulle presenteras. Han berättade senare: "Min själ tog helhjärtat emot allt jag hörde den dagen. Jag återvände till Boises stav och berättade för mina bröder att det här programmet som hade annonserats är ekonomiskt, socialt och andligt sunt, och jag uttryckte förtroende för att kyrkans medlemmar skulle ta emot det helhjärtat som något inte bara sunt utan också välbehövligt."²

Äldste Ezra Taft Benson, till höger, med president Max Zimmer, tillförordnad president för Schweizmissionen, kontrollerar sändning av förnödenheter i Genève i Schweiz, 1946

Två månader efter att president Benson hade presenterat programmet för sin stav, var ”åtskilliga välfärdsprojekt på gång: en församling hade anlagt en odling på flera tunnland, en annan hade sått femton tunnland sockerbeter, och Hjälpföreningen i en annan enhet konserverade mat och sydde lapptäcken och kläder. En församling byggde till och med en liten konserverfabrik”.³

President Benson såg välfärdsprogrammets utvidgade inflytande tio år senare. Som medlem i de tolv apostlarnas kворum kallades han att presidera över kyrkan i Europa strax efter andra världskriget. I dessa krigsdrabbade länder ledde han kyrkans ansträngningar att dela ut förnödenheter som skulle hjälpa människorna att återfå sitt oberoende. Han berättade om sin upplevelse när kyrkans första sändning med förnödenheter kom fram till Berlin i Tyskland:

”Jag tog med mig tillförordnade presidenten för missionen, president Richard Ranglack. Vi gick till det nedslitna förrådshuset, där de värdefulla varorna vaktades av beväpnade vakter. Längst ner i förrådet såg vi lådor som staplats på varandra, nästan upp till taket.

’Finns det mat i de där lådorna?’ frågade Richard. ’Menar du att lådorna är fyllda med mat?’

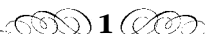
’Ja, min broder’, svarade jag, ’mat, kläder och sängkläder – och även lite sjukvårdsartiklar, hoppas jag.’

Richard och jag tog ner en av lådorna. Vi öppnade den. Den var fylld med de enklaste av enkla livsmedel – torkade bönor. När denne gode man såg dessa, stack han ned sina händer i dem, lät dem rinna genom fingrarna, och bröt sedan ihop och grät som ett barn av tacksamhet.

Vi öppnade en annan låda, och den innehöll vete, varken mer eller mindre, precis som Herren avsett att vete skulle vara. Han förde en nypa till munnen. I nästa ögonblick såg han på mig med tårfyllda ögon – också jag grät – och han sade, medan han långsamt skakade på huvudet: ’Broder Benson, det är svårt att tro att människor som aldrig sett oss kunde göra så mycket för oss.’

Detta är Herrens sätt! Frivilliga donationer som motiveras av broderlig kärlek och villiga offer, och hjälp till andra så att de kan hjälpa sig själva. Sådant skapar värdighet och självrespekt.”⁴

Ezra Taft Bensons lärdomar

Herren är angelägen om, och villig att, välsigna sitt folk andligt och timligt.

Jag inser, mina bröder och systrar, att om timliga angelägenheter har Herren sagt:

”... allting är andligt för mig, och jag har aldrig givit åt er någon lag som var timlig. ...” [L&F 29:34.]

Syftet är förstås andligt. Men vi lever i en materiell, fysisk, timlig värld. ...

... Människan är en tvåfaldig varelse, andlig och timlig, och i sina tidiga uppenbarelser till vårt folk, tog Herren många gånger tillfälle att ge råd och befallning i timliga angelägenheter. Han ledde de heliga och kyrkans ledare i köp av mark och egendom, i byggandet av tempel, i etablerandet av ett tryckeri och en butik, och i byggandet av ett härbärge för den ”trötte resenären” [se L&F 124:22–23]. I den stora uppenbarelse som kallas Vidsomsordet, talar han inte bara om vad som är gott och vad som inte är gott för människan, utan han skissar upp en plan för utfordring av boskap som i mer än hundra år funnit stöd i människors vetenskapliga undersökningar [se L&F 89]. Allt det som påverkar människans välfärd har alltid varit och kommer alltid att vara kyrkans angelägenhet. Vårt folk har alltid fått råd i timliga angelägenheter. ...

Det är viktigt att vi håller våra tankar på rätt spår, mina bröder och systrar. Låt oss alltid hålla i minnet att alla materiella ting endast är medel att nå ett mål, ett mål som är andligt, även om Herren är angelägen och villig att välsigna sitt folk timligt. Det har han visat i många uppenbarelser. Han har gång på gång betonat att vi bör be för våra grödor, för vår boskap, för våra hushåll, våra hem, och nedkalla Herrens välsignelser över våra materiella angelägenheter. Och han har lovat att han är där och är redo och villig att välsigna oss ...

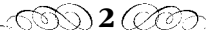
... Herren gör inte sådant för oss som vi kan och bör göra själva. Men det är Herrens syfte att ta hand om sina heliga. Allt som har med den mänskliga familjens ekonomiska, sociala och andliga

välfärd att göra, är och kommer alltid att vara en angelägenhet för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga.⁵

Vilken funktion av välfärdsprogrammet vi än fyller, måste vi alltid minnas den främsta orsaken till att det inrättades. Det fastslagna ändamålet är att i möjligaste mån ”inrätta ett system under vilket lättjans förbannelse utrotas, det onda som följer av allmosor avlägsnas och oberoende, flit, sparsamhet och självrespekt återigen upprättas bland vårt folk. Kyrkans mål är att hjälpa människor att hjälpa sig själva. Arbete ska återinföras som den ledande principen i kyrkans medlemmars liv.”⁶

Styrkan i kyrkans välfärdsprogram ligger i att varje familj följer den inspirerade anvisningen från kyrkans ledare att vara självförsörjande genom lämpliga förberedelser. Gud har för avsikt att hans heliga ska förbereda sig ”så att kyrkan [så som Herren sagt] kan stå oberoende över alla andra skapelser under den celestiaala världen.” (L&F 78:14.)⁷

Skriftens liknelse om de fem visa och de fem oförståndiga jungfrurna [se Matt. 25:1–13] är en påminnelse om att man kan dröja för länge med att försöka sätta sitt andliga och timliga hus i ordning. Är vi förberedda?⁸

Genom energiskt, målmedvetet, osjälviskt arbete uppnår vi livets nödtorft och tillväxer i fråga om gudomliga egenskaper.

En av de första principer som uppenbarades för vår fader Adam när han drevs ut ur Edens lustgård, var: ”I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd till dess du vänder åter till jorden” (1 Mos. 3:19). Allt vi i detta liv får i materiellt hänseende är ett resultat av arbete och Guds försyn. Endast arbete kan ge oss livets nödtorft.⁹

Människan har befallts av Gud att arbeta i sitt eget anletes svett, inte genom någon annans.¹⁰

Vårt evangelium är arbetets evangelium – meningsfullt, osjälviskt, och utfört i en anda av Kristi sanna kärlek. Endast på detta sätt kan vi tillväxa i fråga om gudomliga egenskaper. Endast på detta sätt kan vi bli värdiga verktyg i Herrens händer till att välsigna andra

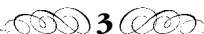
genom den kraft som kan leda till att mäns och kvinnors liv förändras till det bättre.

Vi borde vara ödmjukt tacksamma för denna utmaning, detta arv, detta tillfälle att tjäna och dess rikliga belöningar. Hur lyckliga är inte de som kan följa Herrens plan att utveckla den här kraften och använda den till välsignelse för andra. Det var det som Kristus gjorde. Det är det som vi har förmånen att göra.¹¹

De som får hjälp av välfärdsprogrammet i form av förnödenheter eller fasteofferpengar, bör i möjligaste mån arbeta för denna hjälp. Om meningsfullt arbete inte skulle erbjudas, om människor inte skulle uppmuntras att arbeta, skulle ett nedbrytande system av allmosor utvecklas i kyrkan, och det ändamål för vilket välfärdsprogrammet inrättades, skulle undermineras. Det är en himlens lag, som vi inte helt har lärt oss att förstå här på jorden, att man inte kan hjälpa människor genom att ständigt göra saker för dem som de kan, och borde, göra själva.¹²

Vi bör be om Herrens välsignelser i allt som vi företar oss och bör aldrig företa oss något i vilket vi inte kan be honom välsigna oss. Vi bör inte förvänta oss att Herren ska göra något för oss som vi kan göra själva. Jag tror på tro och gärningar, och att Herren i högre grad välsignar den man som arbetar för det som han ber om, än den man som bara ber.¹³

Energiskt, ändamålsenligt arbete leder till god hälsa, lofvärda prestationer, ett rent samvete och uppfriskande sömn. Arbete har alltid varit till nytta för människan. Må ni ha en sund respekt för arbete vare sig det inbegriper huvud, hjärta eller händer. Må ni alltid åtnjuta tillfredsställelsen av ärligt arbete. ... Ni kommer aldrig att önska eller drömma er till himlen. Ni måste betala priset genom arbete, upppoffringar och rättfärdigt leverne.¹⁴

När vi producerar och lagrar mat, skördar vi omedelbara fördelar och förbereder oss för framtida behov.

Har ni någonsin stannat upp och tänkt efter på vad som skulle hända er stad eller ert land om transportnätet lamslogs eller om det blev krig eller ekonomisk kris? Hur skulle ni och era grannar få tag

Alla i familjen kan delta i arbetet med att producera mat.

på mat? Hur länge skulle närbutiken – eller stormarknaden – tillgoda samhällets behov?

Kort efter krigsslutet 1945 kallade första presidentskapet mig att resa till Europa och där återupprätta våra missioner och göra upp ett program för distribution av mat och kläder till de heliga. Jag minns tydligt människorna som tog tåget tidigt varje morgon med famnen full av prydnadssaker, för att åka ut på landsbygden och byta sina ägodelar mot mat. På kvällen fylldes järnvägsstationen av människor som hade armarna fulla av grönsaker och frukt, och ett menageri av skrikande grisar och kycklingar. Det var ett liv utan like. Dessa människor var förstås villiga att byta bort nästan vad som helst för det som uppehåller livet – mat.

Ett nästan bortglömt sätt att vara ekonomiskt självförsörjande på, är att producera mat hemma. Vi är alltför vana att gå till butiken och köpa det vi behöver. Genom att producera en del av vår mat, kan vi till stor del dämpa effekten av inflation på vår ekonomi. Men än viktigare är att vi lär oss att producera vår egen mat och att engagera alla i familjen i ett nyttigt projekt. ...

... Får jag föreslå att ni gör det andra har gjort. Gå ihop med andra och be om lov att få bruka lediga jordlotter till att odla på, eller hyr en jordlott och odla era egna grödor. En del äldstekvorum har gjort detta som kvorum, och alla som deltagit har upplevt fördelarna av att kunna skörda frukt och grönsaker, och att kunna samarbeta och engagera familjen. Många familjer har grävt upp gräsmattan för att ge plats för odlingar.

Vi uppmanar er att bli mer självförsörjande, som Herren har förkunnat: ”så att kyrkan ..., trots de prövningar som skall drabba er, kyrkan kan stå oberoende över alla andra skapelser under den celestiala världen” (L&F 78:14). Herren vill att vi ska vara oberoende och självförsörjande därför att dessa tider medför stora svårigheter. Han har varnat oss för det som kan komma att ske. ...

Matproduktion är bara en del av det upprepade rådet att lagra mat ... varhelst det är lagligt att göra det. Kyrkan har inte sagt vilka livsmedel som ska lagras. Det beslutet får den enskilde medlemmen fatta. ...

... Uppenbarelsen att producera och lagra mat kan vara lika viktig för vår timliga välfärd idag som det var för människorna i Noas dagar att gå ombord på arken. ...

... Bygg upp ert årsförråd på samma sätt som ni bygger upp ett sparkonto. Spara lite till förrådet varje gång ni får lön. Konservera frukt och grönsaker från er egen trädgård eller odling. Lär er hur man konserverar mat genom torkning och, om möjligt, frysning. Låt lagring bli en del av er budget. Lagra frön och se till att ni har redskap att bruka jorden med. Om ni just nu sparar för att kunna köpa en till bil eller en teve eller något annat som mest bara skulle vara till bekvämlighet eller nöje för er, kanske ni behöver förändra era prioriteter. Vi uppmanar er att göra detta under bön och *gör det nu*. ...

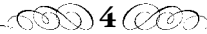
Alltför ofta solar vi oss i glansen av vår egen självbelåtenhet och tror att krigets härjningar, ekonomiska katastrofer, hungersnöd och jordbävningar inte kan inträffa här. De som har denna uppfattning är antingen inte insatta i Herrens uppenbarelsen, eller så tror de inte på dem. De som självbelåtet tror att dessa katastrofer aldrig kommer att inträffa, att de på grund av de heligas rättfärdighet

kommer komma undan, bedrar sig själva och kommer att ångra att de någonsin bar på en sådan villfarelse.

Herren har varnat oss om en förödelsens dag och har genom sina tjänare givit oss råd om hur vi kan vara förberedda för dessa svåra tider. Har vi lytt hans råd? ...

Var trofasta, mina bröder och systrar, till detta råd, och ni kommer att bli välsignade – ja, det mest välsignade folket i hela världen. Ni är fina människor. Jag vet det. Men vi behöver alla förbättra oss. Låt oss med hjälp av vår hemproduktion och vårt hemförråd vara i stånd att inte bara föda oss själva, utan även andra.

Må Gud välsigna oss så att vi kan vara förberedda för de dagar som stundar, vilka kan bli de svåraste hittills.¹⁵

Frid och belåtenhet fyller hjärtat när vi sparar undan en del av vår lön och undviker onödiga skulder.

Jag vill respektfullt uppmana er att leva enligt de grundläggande principerna arbete, sparsamhet och oberoende, och att undervisa era barn genom ert exempel. ... Lev inom era egna tillgångar. Sätt regelbundet in en del av det ni tjänar på ett sparkonto. Undvik onödiga skulder. Var visa genom att inte försöka expandera alltför fort. Lär er att ta väl hand om det ni har innan ni börjar tänka på att expandera.¹⁶

Olyckligtvis finns det de som har fått uppfattningen att, när svåra tider råder och de har varit oförsiktiga och slösat med och levt över sina tillgångar, de då ska vända sig antingen till kyrkan eller staten för att få hjälp. En del av våra medlemmar har glömt att grundprincipen i kyrkans välfärdsprogram är att "ingen sann sista dagars helig frivilligt lämpar över sin försörjningsbörda på någon annan". ...

Mer än någonsin tidigare måste vi nu lära oss att tillämpa principerna för ekonomiskt oberoende. Vi vet aldrig när vi kan bli drabbade av sjukdomar eller arbetslöshet. Vi vet emellertid att Herren har kungjort en världsomfattande förödelse i framtiden och han har sagt åt oss att vara förberedda. Därför har generalauktoriteterna gång på gång betonat ett program som tar oss tillbaka till grunderna för andlig och timlig välfärd.¹⁷

Att leva över våra tillgångar kan skapa "en värld av smärta".

Herren vill att hans heliga ska vara fria och oberoende i de kritiska dagar som ligger framför oss. Men ingen man är verkligt fri som är slav under skulden.¹⁸

I Kungaboken läser vi om en kvinna som gråtande kom till profeten Elisa. Hennes make hade dött, och hon hade en skuld som hon inte kunde betala. Fordringsägaren var på väg att ta hennes två söner och sälja dem som slavar.

Genom ett under gjorde Elisa så att hon kunde samla ihop ett förråd av olja. Sedan sade han till henne: "Gå och sälj oljan och betala din skuld. Sedan kan du och dina söner leva av det som blir över." (Se 2 Kung. 4:1-7.)

"Betala din skuld och lev." Så fruktbara dessa ord alltid har varit! Vilket vist råd de utgör för oss idag! ...

Många människor tror inte att vi någonsin drabbas av en allvarlig lågkonjunktur igen. De känner sig så trygga i sina förväntningar om fortsatt anställning och stadig inkomst, att de binder upp sin framtida inkomst utan tanke på vad de skulle göra om de skulle förlora sina jobb eller om deras inkomster upphörde av annan orsak. Men

de bästa auktoriteterna har upprepade gånger sagt att vi ännu inte är smarta nog att kontrollera vår ekonomi utan nedjusteringar. Förr eller senare måste vi göra dessa justeringar.

En annan orsak till ökade skulder är ännu djupare och orsakar större oro. Det är materialismens uppgång, i motsats till förpliktelsen mot andliga värderingar. För att kunna ”visa upp sig”, skaffar många familjer ett större och dyrare hus än nödvändigt, i ett dyrt område. ... Med en ökande levnadsstandard, blir den frestelsen starkare med varje ny pryl som kommer ut på marknaden. Den moderna reklamens diskreta, noggrant planerade tekniker riktas mot de svagaste punkterna i konsumentens motstånd. Det resulterar olyckligtvis i en växande känsla av att materiella saker måste köpas nu, utan väntetid, utan sparande, utan självförnekelse.

Än värre är att en stor andel familjer med personliga skulder inte har några likvida medel [besparingar] alls att falla tillbaka på. Vilka problem de bjuder in om deras inkomst plötsligt skulle upphöra eller avsevärt minska! Vi känner alla till familjer som har dragit på sig större utgifter än de kan betala. Det finns en värld av smärta bakom sådana fall.¹⁹

Jag menar inte alls att alla skulder är dåliga. Naturligtvis inte. Sunda företagsskulder är ett av tillväxtelementen. Förnuftiga bostadslån är till stor hjälp för familjer som måste låna till ett hem.²⁰

I det långa loppet är det lättare att leva inom våra tillgångar och motstå lån från framtida kassor utom i nödvändiga fall – aldrig för lyxkonsumtion. Det är inte rättvist mot oss själva eller vårt samhälle att vara så oförutseende med våra utgifter att vi den dag våra inkomster upphör måste vända oss till hjälporganisationer eller till kyrkan för ekonomiskt stöd.

Jag ber er på djupaste allvar att inte förbinda er att betala lagerkostnader som ofta är orimliga. Spara nu och köp senare, och ni kommer att få ett stort försprång. Ni kommer att slippa betala hög ränta och andra avgifter, och pengarna du sparar kan ge dig tillfälle att köpa senare till avsevärda kontantrabatter.

... Motstå frestelsen att kasta er över en egendom som är mycket mer pretentiös eller rymligare än vad ni egentligen behöver.

Ni kommer att klara er mycket bättre, särskilt ni unga nystartade familjer, om ni först köper ett litet hus som ni kan räkna med att betala av på relativt kort tid. ...

Lämna inte er själva eller er familj oskyddade mot ekonomiska stormar. Avstå från lyx, för närvarande åtminstone, för att bygga upp besparingar. Så vist det är att sörja för era barns framtida utbildning och för er ålderdom. ...

Bröder och systrar, frid och belåtenhet fyller hjärtat när vi lever inom våra tillgångar. Må Gud ge oss visdom och tro att följa präst-dömets inspirerade råd att bli skuldfria, att leva inom våra tillgångar, och att betala kontant – kort sagt, att ”betala din skuld och [leva]”.²¹

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- I avsnitt 1 sammanfattade president Benson de grundläggande principerna i kyrkans välfärdsprogram. På vilka sätt bidrar de här principerna till vårt timliga välbefinnande? På vilka sätt bidrar de till vårt andliga välbefinnande?
- Vilka är fördelarna med ”energiskt, ändamålsenligt arbete”? (Se exempel i avsnitt 2.) Kan du nämna några aspekter av arbete som du tycker om? Vad kan vi göra för att hjälpa barn och ungdomar att lära sig att uppskatta arbete?
- Vilka välsignelser får vi när vi följer president Bensons råd i avsnitt 3? Fundera över vad du kan göra, med tanke på dina nuvarande omständigheter, för att följa det här rådet.
- Varför tror du att klok användning av pengar leder till ”frid och belåtenhet”? Vad kan vi å andra sidan uppleva när vi inte ”[lever] inom våra [egna] tillgångar”? (Se avsnitt 4.)

Skriftställen som hör till detta ämne:

Jak. 2:17–19; Alma 34:19–29; L&F 19:35; 42:42; 75:28–29; 104:78; Mose 5:1

Undervisningstips

”För att hjälpa eleverna förbereda sig på att besvara frågor, kanske du innan något läses eller framförs vill berätta för dem att du kommer att vilja höra deras åsikter Du kan till exempel säga:

'Lyssna när jag läser det här avsnittet, så att ni kan berätta vad ni tycker är mest intressant i det' (Undervisning: *Den högsta kallelsen* [2000], s. 69).

Slutnoter

1. Heber J. Grant, i Conference Report, okt. 1936, s. 3.
2. "Church Welfare – Economically Socially Spiritually Sound", på Valfärds- och lantbruksmöte, okt. 7, 1972, s. 5.
3. Se Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), s. 119.
4. "Att tillgodose behov genom Herrens förrådshus", *Nordstjärnan*, okt. 1977, s. 84–85.
5. Conference Report, okt. 1945, s. 160, 163, 164.
6. "Att tillgodose behov genom Herrens förrådshus", s. 84; citat av Heber J. Grant i Conference Report, okt. 1936, s. 3.
7. "Prepare Ye," *Ensign*, jan. 1974, s. 81.
8. Conference Report, apr. 1967, s. 61.
9. "Förbered er för förödelsens dag", *Nordstjärnan*, apr. 1981 s. 57.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 481.
11. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 484.
12. "Att tillgodose behov genom Herrens förrådshus", *Nordstjärnan*, okt. 1977, s. 83–85.
13. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 485.
14. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 481.
15. "Förbered er för förödelsens dag", s. 59–62.
16. "The Ten Commandments: America at the Crossroads", *New Era*, juli 1978, s. 39.
17. "Förbered er för förödelsens dag", s. 57–59; med citat från the *Welfare Plan Handbook* (1952), s. 2, där Marion G. Romney citeras från "Church Welfare—Some Fundamentals", *Ensign*, jan. 1974, s. 91.
18. "Prepare Ye". s. 69.
19. "Pay Thy Debt, and Live", *Ensign*, juni 1987, s. 3–4.
20. Conference Report, apr. 1957, s. 54.
21. "Pay Thy Debt, and Live". s. 4–5.

"Vi ger villigt av vår tid och de medel som [Herren] välsignar oss med, till upprättandet av hans rike på jorden."

Att föra ut evangeliet i världen

”Vi är glada att få vara engagerade i ett partnerskap med vår himmelske Fader i det stora verket att frälsa och upphöja hans barn.”

Ur Ezra Taft Bensons liv

För president Ezra Taft Benson var missionsarbete en familjetradition. ”Min fars familj bestod av elva barn”, förklarade han. ”Alla elva har vi verkat som missionärer. Min hustru fullgjorde också en mission och hade under de sista sex månaderna [av sin mission] glädjen att få tjäna tillsammans med sin mor, som var änka. Som äldste sonen kommer jag ihåg de brev som min egen far skrev från missionsfältet i Mellanvästern. En anda av missionsarbete kom in i hemmet och har aldrig lämnat det, vilket jag är ödmjukt tacksam för.”¹

President Benson verkade som heltidsmissionär i den Brittiska missionen från 1921 till 1923, och ”missionsarbetets anda” dröjde sig kvar hos honom långt efter dessa två och ett halvt år. Som ett exempel träffade han som Förenta staternas jordbruksminister från 1953 till 1961 många människor med andra trosuppfattningar. Under generalkonferensen i april 1961, sade han till de heliga: ”Jag har namn på ungefär 9000 män med vilka jag har haft personlig kontakt i min offentliga befattning. Jag hoppas kunna ge deras namn till missionärerna. Jag skulle vilja att var och en av dem fick höra om evangeliet. Jag önskar att alla vår himmelske Faders barn kan få njuta av de välsignelser som kommer av att ta emot och efterleva Jesu Kristi evangelium.”²

President Bensons entusiasm för missionsarbete fortsatte under hans senare år, och han var angelägen om att alla kyrkans medlemmar skulle smittas av samma entusiasm. Han talade direkt till unga

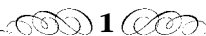
män om att de skulle förbereda sig för heltidsmission. ”Förbered er nu”, sade han. ”Förbered er fysiskt, mentalt, socialt och andligt.”³ Han uppmanade föräldrar att ge sina söner vägledning i den här förberedelsen. Han rådde också unga systrar och äldre medlemmar i kyrkan att allvarligt fundera på att verka som heltidsmissionär. Han uppmanade även alla kyrkans medlemmar att dela med sig av evangeliet till sin nästa.

President Thomas S Monson berättade om ett tillfälle när president Bensons kärlek till missionsarbetet inspirerade en blivande missionär: ”En fredag följde han och syster Benson sin vana att närvara vid en session i Jordan River-templet. Medan de var där kom en ung man fram och hälsade på president Benson med glatt hjärta och berättade att han kallats att utföra en heltidsmission. President Benson tog den nyligen kallade missionärens hand och sade, med ett leende på sina läppar: ’Ta mig med dig! Ta mig med dig!’ Denne missionär vittnade om att han på sätt och vis *tog* president Benson med sig på sin mission, eftersom denna hälsning visade president Bensons orubbliga kärlek, hans hängivenhet till missionsarbete och hans önskan att alltid få vara upptagen med att tjäna Herren.”⁴

Kärlek till alla vår himmelske Faders barn utgjorde kärnan i president Bensons beslutsamhet att dela med sig av evangeliet: ”Vår Faders barn behöver evangeliet. ... Jag vet att Herren älskar dem, och som hans ödmjuka tjänare har jag kärlek i mitt hjärta till alla miljontals människor i den här världen.”⁵ Med tanke på kraften i Frälsarens kärlek, vittnade han: ”Våra välsignelser mångfaldigas när vi delar med oss av hans kärlek till våra medmänniskor.”⁶

Efter att ha deltagit i missionsarbetet under en hel livstid och uppmanat de heliga att göra detsamma, kunde president Benson intyga: ”Jag har smakat den glädje som missionsarbete ger. Det finns inget verk i hela världen som kan ge den enskilde större glädje och lycka.”⁷

Ezra Taft Bensons lärdomar

Världen hungrar efter sann religion, och vi har den.

Efter att Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus visat sig i en underbar syn för Joseph Smith, verkar det som om det första stora

ansvaret som lades på den återupprättade kyrkan var att föra ut evangeliet i världen – till alla vår Faders barn.

Det har verkligen varit en fantastisk händelseutveckling vars vikt överträffar allt – ett drama av offer, glädje, svårigheter, mod, och mer än allt annat, kärlek till nästan. Inte någonstans på jordens yta finner vi ett liknande mänskligt drama. Ja, det har kostat blod, svett och tårar att utföra detta kärleksarbete. Och varför har vi gjort det? Därför att himlens Gud har befallt det. Därför att han älskar sina barn, och det är hans vilja att jordens miljontals invånare ska ha möjlighet att höra och, av egen fri vilja, ta emot och efterleva de underbara frälsande och upphöjande principerna i Jesu Kristi evangelium.⁸

Det är min övertygelse att världen, mer än allt annat, behöver Jesu Kristi evangelium, och världens människor vill ha det evangeliet ger, men de inser det inte. De vill ha det ankare som evangeliet erbjuder, vilket ger dem svar på de problem de möter, och vilket ger dem en känsla av trygghet och en känsla av inre frid. Evangeliet är det enda svaret på världens problem, mina bröder och systrar.⁹

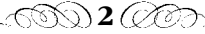
Endast evangeliet kan rädda världen från dess katastrofala självförstörelse. Endast evangeliet kan förena människor av alla raser och nationaliteter så att de kan leva i fred. Endast evangeliet bringar den mänskliga familjen glädje, lycka och frälsning.¹⁰

Världen hungrar efter sann religion, och vi har den.¹¹

Detta är det underbara budskap som vi vill ge till världen, att genom Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus, har Guds rike återupprättats. Det är det största budskapet sedan Jesu Kristi återuppståndelse.¹²

Ödmjukt och tacksamt tar vi på oss detta stora ansvar som lagts på kyrkan. Vi är glada att få vara engagerade i ett partnerskap med vår himmelske Fader i det stora verket att frälsa och upphöja hans barn. Vi ger villigt av vår tid och de medel som han välsignar oss med, till upprättandet av hans rike på jorden. Detta vet vi är vår främsta plikt och vår stora möjlighet. Denna anda har varit utmärkande för missionsarbetet i Jesu Kristi kyrka i alla tider. Den har varit ett tydligt tecken på inledningen av tidernas fullhets utdelning – vår tid. Varhelst man finner trofasta sista dagars heliga, finns denna anda av osjälviska uppoffringar för den största saken på hela jorden.¹³

Vi har ett storslaget uppdrag. Vi måste vara förberedda, både unga och gamla. Vi måste utöva inflytande på nationerna genom att vara trofasta mot rättfärdighetens principer.¹⁴

Vi kan alla vara missionärer, oavsett våra omständigheter eller var vi befinner oss i livet.

Som medlemmar i Herrens kyrka måste vi ta missionsarbetet på allvar. Om ni arbetar som ni borde, om ni älskar detta arbete, kommer ni att medverka till människobarnens frälsning.¹⁵

Att dela med sig av evangeliet ska inte endast ses som en prästadsömsplikt, utan vi borde alla se fram emot att få dela med oss av evangeliet med glädje och förväntan. Det verkliga syftet med att sprida evangeliet är att föra själar till Kristus, att undervisa och döpa vår himmelske Faders barn så att vi kan glädjas med dem (se L&F 18:15) i vår Faders rike.¹⁶

Vi delar alla detta stora ansvar. Vi kan inte undvika det. Låt ingen man eller kvinna tro att vi, beroende på var vi bor, eller på grund av vår samhällsställning eller vårt arbete, är undantagna från detta ansvar.¹⁷

Unga män och unga kvinnor

Vi hoppas att alla unga män har planer på att bli Herrens budbärare.¹⁸

Hur bygger man upp en stark önskan att tjäna hos pojkar? Man väntar inte med att hjälpa dem besluta sig för att fullgöra en mission. Man hjälper dem besluta sig för att gå ut när de är nio, tio eller elva år! Hemmet är den grogrund där unga män förbereds. Och *varje* ung man bör förberedas i sitt hem att tjäna.

Tidig förberedelse består i att lära en ung pojke hur man ber, att läsa berättelser ur Mormons bok och andra skrifter för honom, hålla hemaftnar och ge honom en del av lektionen, undervisa honom om principen om moralisk renhet, öppna ett sparkonto för hans framtida mission, lära honom arbeta samt ge honom tillfällen att tjäna andra.¹⁹

Vi vill ha unga män som går ut på missionsfältet och som kan börja ”genast”, som har den tro som kommer genom personlig

rättfärdighet och ett rent liv, så att deras mission kan bli en rik och fruktbar tid.²⁰

Herren vill att varje ung man ska fullgöra en mission. En ung man kan inte göra något som är viktigare. Skolan kan vänta. Examina kan senareläggas. Yrkesmål kan skjutas upp. Ja, till och med tempeläkterskap ska vänta tills efter det att en ung man har fullgjort en hedervärd heltidsmission för Herren.

Unga kvinnor, ni kan också verka som heltidsmissionärer. Jag är tacksam för att min egen eviga följeslagerska fullgjorde en mission på Hawaii innan vi gifte oss i templet i Salt Lake, och jag är glad att ha tre barnbarn som verkar som heltidsmissionärer. Några av våra finaste missionärer är unga systrar.²¹

Äldre missionärer

Vi behöver ett större antal äldre missionärer inom missionsverksamheten.²²

Många äldre par kan gå på mission. När de gör det kommer de att finna att en mission välsignar deras barn och barnbarn på ett sätt som annars inte kunde ske. De blir ett stort exempel för sina efterkommande.²³

Många par kan intyga att deras tjänande på mission är en av de lyckligaste tider de haft tillsammans eftersom de var fullständigt hängivna en enda sak – missionsarbetet.²⁴

Medlemsmissionärer

Vi måste betona behovet av att fler medlemmar utför missionsarbete. Erfarenheten har visat att det är det mest fruktsamma missionsarbetet. Medlemmars missionsarbete är en av de viktigaste nycklarna till personlig tillväxt hos våra medlemmar. Jag är övertygad om att medlemmars missionsarbete ökar andligheten i alla församlingar där det tillämpas.²⁵

När inbjöd ni senast en granne till sakramentsmötet eller en stavs-konferens, eller till en hemafton i ert hem? När samtalade ni senast om evangeliet? Dessa är dyrbara upplevelser.²⁶

Herren hjälper medlemmarna i deras ansvar att vara missionärer om de bara har tro att försöka.²⁷

Herren förväntar sig av oss att vi ska vara missionärer.

Det är dags att höja blicken, att framför sig se hur storslaget detta underbara verk är. Det är vad Herren förväntar sig av oss. Det räcker inte att bara vara medlem i kyrkan och närvara vid sakramentsmötet, betala tionde och stödja välfärdsprogrammet. Allt det är bra – men det räcker inte. Herren förväntar sig av oss att vi ska vara missionärer, leva efter evangeliet – helhjärtat – och hjälpa till med att bygga upp hans rike.²⁸

3

Mormons bok är det stora standar som vi ska använda i vårt missionsarbete.

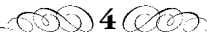
Mormons bok är både för medlemmar och icke-medlemmar. Tillsammans med Herrens ande är Mormons bok det allra bästa redskapet som Gud har gett oss för att omvända världen. Om vi ska kunna skörda själar måste vi använda det verktyg som Gud har avsett för detta syfte – Mormons bok.

Att läsa Mormons bok är något av det som allra mest övertygar oss om att vi ska ut och missionera. Vi behöver fler missionärer. Men vi behöver också bättre förberedda missionärer som kommer från församlingar och grenar och hem där man har kunskap om, och älskar Mormons bok. Vi behöver missionärer som har ett brinnande vittnesbörd om dess gudomlighet, och som genom Anden kan uppmana sina undersökare att läsa och begrunda dess innehåll, och som är helt övertygade om att Herren kommer att uppenbara sanningen för deras undersökare genom den Helige Andens kraft. Vi behöver missionärer som motsvarar vårt budskap.²⁹

Mormons bok är det stora standard som vi ska använda i vårt missionsarbete. Den visar att Joseph Smith var en profet. Den innehåller Kristi ord och dess stora uppgift är att föra människor till Kristus. Allt annat är av underordnad betydelse. Den gyllene frågan som Mormons bok ställer är: "Vill du lära dig mer om Kristus?" Mormons bok är till stor hjälp i att finna de förberedda. Den innehåller inte sådant som är "behagligt för världen", så därför är de världsliga inte intresserade av den. Den är en bra sil. (Se 1 Nephi 6:5.)

Det finns en skillnad på en omvänd som är byggd på Kristi klippa genom Mormons bok och håller fast vid ledstången, och en som inte är det.³⁰

Vi får inte glömma bort att Herren själv gav oss Mormons bok som sitt huvudvittne. Mormons bok är fortfarande vårt kraftfullaste missionsredskap. Låt oss använda den.³¹

**För att ha framgång i missionsarbetet
måste vi erhålla Anden, ödmjuka oss,
älska människorna och arbeta flitigt.**

Missionärer frågar ibland: "Hur kan jag få framgång? Hur blir man effektiv i missionsarbetet?" Här är fyra beprövade nycklar till framgångsrikt missionsarbete för både missionärer och medlemmar.

För det första, sträva efter att erhålla Anden.

För att kunna ha framgång måste vi ha Herrens ande. Vi har fått lära oss att Anden inte bor i oheliga tempel. Därför är en av våra

första prioriteter att se till att vi har ordning på vårt eget liv. Herren förkunnade: "Var rena, ni som bär Herrens kärlek." (L&F 38:42.)

Frälsaren har gett oss sin lag angående predikandet av hans evangelium. "Och Anden skall ges till er genom trons bön, och om ni inte får del av Anden skall ni inte undervisa." (L&F 42:14.)³²

Om det finns något budskap som jag har upprepat för mina bröder i de tolv, så är det att det är Anden som räknas. Det är Anden som betyder något. Jag vet inte hur ofta jag har sagt detta, men jag tröttnar aldrig på att säga det – det är Anden som betyder mest.³³

För det andra, ödmjuka er.

Herren har sagt att ingen kan hjälpa till i detta verk om han inte är ödmjuk och fylld av kärlek. (Se L&F 12:8.) Men ödmjukhet innebär inte svaghet. Det innebär inte försagdhet och inte heller rädsla. [Vi] kan vara ödmjuka och även orädda. [Vi] kan vara ödmjuka och även modiga. Ödmjukhet är att erkänna vårt beroende av en högre makt, ett ständigt behov av Herrens hjälp i hans verk.³⁴

Vi kan inte själva utföra hans verk. Det här är hans verk. Det här är hans evangelium. Vi måste ha hans hjälp. Vädja om den, lev för den, utgjut er själ till Herren för att få den.³⁵

För det tredje, älska människorna.

Vi måste utveckla kärlek till människor. Våra hjärtan måste vara fyllda av evangeliets rena kärlek för dem, i en önskan att lyfta dem, att bygga upp dem, att visa dem ett högre, bättre liv och slutligen upphöjelse i Guds celestia rike. Vi lyfter fram de fina egenskaperna hos de människor vi umgås med, och älskar dem som Guds barn, vilka Herren älskar. ...

Vi kan aldrig vara effektiva förrän vi lär oss att ha medkänsla med alla vår Faders barn – förrän vi lär oss att älska dem. Människor känner när man har kärlek till dem. Många längtar efter det. När vi visar dem empati, blir de i sin tur välvilligt inställda till oss. Då har vi fått en vän.³⁶

Vi har ... en stor skyldighet att älska vår nästa. Det är det andra av de två stora buden. Många av våra medmänniskor är ännu inte medlemmar i kyrkan. Vi måste vara goda medmänniskor. Vi måste älska alla vår Faders barn och umgås med dem.

Det är min ständiga bön att vi ska vara fyllda med Guds kärlek till vår nästa!³⁷

För det fjärde, arbeta flitigt.

Om vi vill ha Anden med oss måste vi *arbeta*. Vi är aldrig mer upprymda eller tillfredsställda än när vi vet att vi under en dag av hårt arbete har gjort vårt bästa.

En av de största hemligheterna med missionsarbete är arbete. Om en missionär arbetar, har han Anden med sig. Om han har Anden med sig, undervisar han med Anden, och om han undervisar med Anden påverkar han människornas hjärtan och blir lycklig. ... Arbete, arbete, arbete – det finns ingen fullgod ersättning för detta, särskilt inte i fråga om missionsarbete.³⁸

Jag vet att Gud lever. Det här är hans verk. Han har återigen talat från himlarna med ett budskap till hela världen – inte bara till en handfull sista dagars heliga, utan till alla våra bröder och systrar, både i och utanför kyrkan. Må Gud ge oss styrka att föra fram detta budskap till världen, att leva efter evangeliet, att upprätthålla kyrkans normer, så att vi kan göra oss förtjänta av de utlovade välsignelserna.³⁹

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Varför behöver världen evangeliet ”mer än allt annat”? (Se exempel i avsnitt 1.) Vilka är några av de återställda sanningar som ”världen hungrar efter”?
- Gå igenom avsnitt 2 och fundera över vilka råd som kan tillämpas på dig och din familj. På vilka sätt kan vi var och en, oavsett våra omständigheter, dela med oss av evangeliet? Vad kan vi göra för att förbereda oss för en heltidsmission? Vad kan vi göra för att hjälpa andra att förbereda sig för en heltidsmission?
- President Benson sade att Mormons bok är ”det allra bästa redskapet som Gud har gett oss för att omvända världen” (avsnitt 3). När har du sett människor bli omvända genom att studera Mormons bok? På vilka sätt kan vi förbättra våra ansträngningar att dela med oss av Mormons bok?

- President Benson delade med sig av ”fyra beprövade nycklar till framgångsrikt missionsarbete” (avsnitt 4). Varför tror du att de här nycklarna leder till framgång i missionsarbetet? Vilka exempel har du sett på människor som följer de här principerna?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Mark. 16:15; 1 Tim. 4:12; Alma 17:2–3; 26:1–16; L&F 4; 12:7–9; 15:4–6; 88:81; 123:12–17

Undervisningstips:

Berätta vad du lärt dig. ”När du gör detta kommer dina tankar att bli klarare och din förmåga att minnas blir större” (*Undervisning: Den högsta kallelsen* [1999], s. 17).

Slutnoter

1. Se ”Vårt ansvar att dela med oss av evangeliet”, *Nordstjärnan*, nr 6 1985, s. 7.
2. Conference Report, apr. 1961, s. 112–113.
3. Se ”Bered er att tjäna som missionärer”, *Nordstjärnan*, nr. 6 1986, s. 36.
4. Se ”Gud var’ med er tills vi möts igen”, *Nordstjärnan*, jan. 1991, s. 81.
5. Conference Report, apr. 1970, s. 129.
6. Se ”Livet är evigt”, *Nordstjärnan*, apr. 1992, s. 4.
7. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 213.
8. Conference Report, apr. 1970, s. 128.
9. Conference Report, apr. 1961, s. 113.
10. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 188.
11. Conference Report, apr. 1955, s. 49.
12. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 110.
13. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), s. 49–50.
14. Conference Report, okt. 1950, s. 147.
15. Se ”Av största värde”, *Nordstjärnan*, feb. 1990, s. 2.
16. Se ”Av största värde”, s. 5.
17. ”Vårt ansvar att dela med oss av evangeliet”, s. 7.
18. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 189.
19. Se ”Vårt ansvar att dela med oss av evangeliet”, s. 5–6.
20. ”Ungdom av ädel härkomst”, *Nordstjärnan*, nr 6 1986, s. 43.
21. Se ”Till kyrkans unga kvinnor”, *Nordstjärnan* jan 1987, s 72.
22. Se ”Till de äldre i kyrkan”, *Nordstjärnan*, jan. 1990, s. 3.
23. ”Ett heligt ansvar”, *Nordstjärnan*, nr 6 1986, s. 79.
24. Se ”Vårt ansvar att dela med oss av evangeliet”, s. 7.
25. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 208–209.
26. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 210.
27. Se ”Av största värde”, s. 2.
28. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 211.
29. Se ”Av största värde”, s. 4.
30. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 203–204.
31. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 204.
32. *Come unto Christ* (1983), s. 91–92.
33. Seminar for New Mission Presidents, 3 april, 1985.
34. *Come unto Christ*, s. 94.
35. ”Principles for Performing Miracles in Missionary Work”, seminarium för nya missionspresidenter, 21 juni 1988.
36. Se *Come unto Christ*, s. 96.
37. Se ”Vårt ansvar att dela med oss av evangeliet”, s. 7.
38. *Come unto Christ*, s. 96, 97.
39. Conference Report, okt. 1943, s. 21.

”Stärk dina stavar”

”Sions stavar och distrikt symboliserar de heliga platser som Herren talade om, där hans heliga ska samlas i de sista dagarna för att få skydd undan stormen.”

Ur Ezra Taft Bensons liv

Den 13 januari 1935 inröstade medlemmarna i Boises stav i Idaho den 35-årige Ezra Taft Benson som förste rådgivare i sitt stavspresidentskap. Under ledning av president Scott S. Brown, fick president Benson många tillfällen att tjäna, leda och undervisa. Han var till exempel ett medel att hjälpa melkisedekska prästadömsbärare att återvända till aktivitet i kyrkan,¹ och han hjälpte till att leda stavens ansträngningar att verkställa kyrkans välfärdsprogram.²

År 1938 hade staven vuxit till fler än 8000 medlemmar, så första presidentskapet gav anvisningar om att den skulle delas upp i tre stavar. President Benson sade att han blev ”mycket överraskad” när han, den 27 november 1938, kallades att presidera över en av dessa stavar. Hans hustru Flora sade till deras barn att det var en välsignelse för deras far att motta en sådan kallelse.³

President Bensons verksamhet som stavspresident var till välsignelse för hela staven. Han fortsatte att lära ut principer för välfärd, och han uppmärksammade speciellt ungdomarna. Före ett stavskonferensmöte lade han märke till en grupp unga män som försökte smita iväg från möteshuset. ”De började sakta gå genom korridoren mot bakdörren och höll ögonen på foajén för att försäkra sig om att ingen upptäckte att de gick. Ungefär då steg han ut från sitt kontor, upptäckte situationen och sträckte ut armarna tvärs över korridoren så att pojkarna gick rakt in i honom. ’Så roligt att se er pojkar’, sade han. ’Låt oss gå till konferensen tillsammans.’ Han ledde dem till

Ett av ändamålen med staven är att "ena och fullkomna [medlemmarna] ... genom att förse dem med kyrkans program, förrättningar och undervisning om evangeliet".

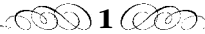
den främsta bänken, och bad dem senare att komma upp och bära sina vittnesbörd.”⁴

Mindre än två månader efter att president Benson börjat verka som stavspresident, dök en annan överraskning upp. Han erbjöds en tjänst som verkställande sekreterare på National Council of Farmer Cooperatives, vilken krävde att han arbetade i Washington, D.C. Först avböjde han erbjudandet, men efter att ha rådgjort med Flora och första presidentskapet, beslutade han sig för att tacka ja till det.⁵ När han avlöstes som stavspresident den 26 mars 1939, skrev han att det var ”den svåraste dagen jag någonsin upplevt. ... I mitt tal till [stavens medlemmar] välsignades jag storligen av Herren men hade stora svårigheter med att kontrollera mina känslor. Det finns inga finare människor i världen [och] jag älskar dem alla.”⁶

Bensons flyttade till Bethesda i Maryland, nära Washington, D.C. Drygt ett år senare kom president Rudger Clawson, president för de tolv apostlarnas kворum, och äldste Albert E. Bowen, också från de tolv kворum, till området för att organisera en ny stav. President Clawson träffade Ezra Taft Benson och sade: ”Broder Benson, Herren vill att du ska vara president för den här staven. Vad har du att säga om det?” President Benson blev än en gång överraskad. Han sade: ”Jag känner inte de här människorna. Jag har knappt bott här ett år.”⁷ Men han tackade ödmjukt ja, och presiderade över ungefär 2000 stavmedlemmar i en geografiskt stor stav. Flora sade om hans verksamhet som stavspresident: ”Han älskar det så mycket. Det är inte titeln som räknas för honom, utan glädjen i att kunna hjälpa så många som möjligt att se evangeliets sanning.”⁸

Senare, som apostel, besökte president Benson stavar i hela världen. Han sade: ”Jag har ibland sagt till min hustru, när jag kommit hem efter att ha besökt stavarna, att jag inte vet precis hur det kommer att vara i himlen, men jag kan inte föreställa mig något finare där än att få glädjen att umgås med det slags män och kvinnor som jag träffar i ledarskapet i Sions stavar och församlingar och missionerna på jorden. Vi är sannerligen välsignade.”⁹

Ezra Taft Bensons lärdomar

Som medlemmar i kyrkan, samlas vi i Sions stavar.

Icke-medlemmar frågar ibland: "Vad är en stav?" Medlemmar frågar också: "Vilken betydelse har staven? Vad innebär den för oss som medlemmar?"

För icke-medlemmar liknar staven ett stift i andra kyrkor. En stav är ett geografiskt område som består av ett antal församlingar (lokala enheter) och som leds av ett presidentskap.

För medlemmar är ordet *stav* ett symboliskt uttryck. Tänk dig ett stort tält som hålls uppe av linor dragna till tältstänger [stavar] som är fast förankrade i marken. Profeterna liknade de sista dagarnas Sion vid ett stort tält som täckte jorden [se Jes. 54:2;3 Nephi 22:2]. Det tältet hölls upp av linor fästa med stavar. De här stavarna är förstås olika geografiska organisationer som är utspridda över jorden. För närvarande håller Israel på att insamlas i de olika stavarna i Sion.¹⁰

En stav har åtminstone fyra ändamål:

1. Varje stav leds av tre högpräster och stöttas av tolv män i ett så kallat högråd, och är därmed en kyrka i miniatyr för de heliga i ett visst geografiskt område. Syftet är att ena och fullkomna de medlemmar som bor inom dess gränser genom att förse dem med kyrkans program, förrättningar och undervisning om evangeliet.

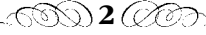
2. Medlemmar i stavarna ska vara föredömen i rättfärdighet.

3. Stavarna ska vara ett försvar. Medlemmarna blir det när de enas under sina lokala prästadömsledare och helgar sig själva till att göra sin plikt och hålla sina förbund. Dessa förbund blir om de hålls ett skydd mot felsteg, ondska eller katastrofer.

Vi bygger tempel endast där vi har stavar. Tempelts välsignelser och förrättningar förbereder oss för upphöjelse. Det är förstås inte möjligt för alla stavar att ha ett tempel, men vi bevittnar för närvarande några anmärkningsvärda, ja, mirakulösa utvecklingsskeenden vad gäller tempelbyggande i olika delar av världen.

Sådana program tillåter kyrkans medlemmar att ta emot fullheten av Herrens välsignelser.

4. Stavar är en tillflykt undan den storm som ska härja över jorden.¹¹

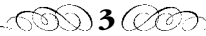

Stavar är organiserade för att hjälpa föräldrar undervisa om evangeliet och leda sina barn till frälsningens förrättningar.

I Läran och förbunden läser vi:

”Och vidare: Om det i Sion eller *i någon av dess organiserade stavar* finns föräldrar som har barn, och som inte lär dem att vid åtta års ålder förstå läran om omvändelse, tro på Kristus, den levande Gudens Son, och om dopet och den Helige Andens gåva genom handpåläggning, skall synden vila på föräldrarnas huvuden. Ty detta skall vara lag för invånarna i Sion eller *i alla hennes organiserade stavar.*” (68:25–26; kursivering tillagd.)

Här ser man ett av stavarnas huvudsakliga ändamål. De organiseras för att hjälpa föräldrar som har barn i Sion att undervisa dem om Jesu Kristi evangelium och betjäna i de frälsande förrättningarna. Stavar skapas för att fullkomna de heliga, och den utvecklingen påbörjas i hemmet med effektiv undervisning av evangeliet.¹²

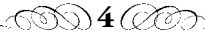

När stavsmedlemmarna återspeglar Herrens norm för helighet, blir staven en vacker sinnebild för hela världen.

Herren sade: ”Ty Sion måste tillta i skönhet och i helighet. Hennes gränser måste utvidgas, hennes stavar måste stärkas. Ja, sannerligen säger jag er: Sion måste stå upp och klä sig i sina vackra kläder.” (L&F 82:14.)

Här förkunnar Herren ett annan stor uppgift som staven har: att vara en vacker sinnebild för hela världen. Uttrycket ”klä sig i sina vackra kläder” syftar givetvis på den inre helighet, som varje medlem som kallar sig själv helig, måste uppnå. Sion är ”de renhjärtade”. (L&F 97:21.)

Sions stavar stärks och Sions gränser utvidgas när medlemmarna återspeglar den norm för helighet som Herren förväntar sig av sitt utvalda folk.¹³

Varje stav tjänar som ett försvar mot och en tillflykt undan synliga och osynliga fiender.

Ännu en uppenbarelse från Herren förklarar stavarnas ändamål på detta sätt: ”Sannerligen säger jag er alla: Stå upp och stråla, så att ert ljus kan vara ett baner för nationerna, och så att insamlingen till Sions land och till hennes stavar kan bli till försvar och till en tillflykt undan stormen och undan vreden när den oblandad skall utgutas över hela jorden.” (L&F 115:5–6.)

I den här uppenbarelsen finns en befallning att låta vårt ljus stråla så att det blir ett baner för nationerna. En norm är ett rättesnöre med vilket man fastställer exakthet eller fulländning. De heliga ska vara en helighetsnorm som hela världen kan se. Däri ligger skönheten i Sion.

Herren uppenbarade sedan att Sions stavar ska vara ”till försvar och till en tillflykt undan stormen och undan vreden när den oblandad skall utgutas över hela jorden”. Stavar är ett försvar för de heliga undan både synliga och osynliga fiender. Försvaret är den ledning som ges genom prästadörets kanaler och som stärker vittnesbörd, främjar solidaritet i familjen och personlig rättfärdighet.

I sitt förord till sina uppenbarelsen i Läran och förbunden, varnade Herren: ”Den dag kommer [snart], stunden är ännu inte kommen men är nära för handen, då friden skall tas bort från jorden, och djävulen skall få makt över sitt eget herradöme” [L&F 1:35].

Idag ser vi uppfyllelsen av denna förutsägelse då Satan, i oförminskad vrede, visar sin kraft i ”sitt eget herradöme” – jorden. Aldrig förr har hans inflytande varit så stort, och endast de som valt att ledas av den Helige Anden – och följt råden från prästadömsledare – kommer att förskonas från förödelsen av hans onda inflytande.

Herren sade också i denna inledande uppenbarelse att han ska ha makt över sina heliga, och ”skall regera mitt ibland dem”

När vi samlas med andra heliga, ser vi att staven kan "bli till försvar och till en tillflykt undan stormen" (L&F 115:6).

[L&F 1:36]. Han gör detta när han arbetar genom sina utvalda tjänare och ledare i stavarna och församlingarna.¹⁴

Allt eftersom kyrkan växer är det mycket viktigt att vi bygger stadigt och ordentligt, och att våra framtida stavar har de grundläggande ingredienser som är nödvändiga för framgång, och att existerande stavar arbetar oförtröttligt på att nå andliga framgångar. Dessa stavar ska vara insamlingsplatser för dagens Sion, och de måste vara andliga tillflyktsorter och vara självförsörjande på så många sätt som möjligt.¹⁵

"Sions stavar och distrikt symboliserar de heliga platser som Herren talade om, där hans heliga ska samlas i de sista dagarna för att få skydd undan stormen. Ni och era barn samlas här för att tillbe, för att utföra heliga förrättningar, för att umgås, för att lära, för att spela musik, dansa, spela teater, idrotta, och för att förbättra er och varandra i allmänhet. Det anses ofta vara talande att våra kapell har en spira som pekar upp mot himlen som en symbol för hur våra liv ständigt borde röra sig uppåt mot Gud.¹⁶

Profeten Nephi i Mormons bok förutsåg den dag när de heliga skulle vara utspridda i stavar över hela världen. Han såg den tid när Herren skulle erbjuda sitt skydd till dem när de hotas av förödande stormar som hotar deras existens. Nephi profeterade: ”Och det hände sig att jag, Nephi, såg att Guds Lammets kraft föll över de heliga i Lammets kyrka och över Herrens förbundsfolk som var spritt över hela jordens yta, och de var beväpnade med rättfärdighet och med Guds kraft i stor härlighet.” (Mormons bok, 1 Nephi 14:14.)

Genom uppenbarelse vet vi att det kommer att finnas faror, katastrofer och förföljelse i de sista dagarna, men genom rättfärdighet kan de heliga skonas. Herrens löfte i Mormons bok är säkert. ”Genom sin makt [skall han] bevara de rättfärdiga.” (1 Nephi 22:17.)¹⁷

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Hur skulle du, efter att ha läst avsnitt 1, svara någon som frågar varför kyrkans medlemmar är organiserade i stavar?
- President Benson påminde oss om att stavarna hjälper föräldrar undervisa sina barn om evangeliet och erbjuda dem prästadömetts förrättningar (se avsnitt 2). På vilka sätt har din stav stärkt dig i dina ansträngningar i hemmet?
- Vid vilka tillfällen har du sett stavsmedlemmar komma samman och vara ett föredöme ”för hela världen”? (Se avsnitt 3.) Hur har dessa aktiviteter hjälpt dig?
- På vilka sätt erbjuder en stav skydd från ”både synliga och osynliga fiender”? (Se avsnitt 4.) Vilka möjligheter har vi att vara delaktiga i vår stav? Hur kan vi bli välsignade när vi gör det?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Jes. 25:3–5; Matt. 5:14–16; Moroni 10:31–33; L&F 101:17–21; 133:7–9

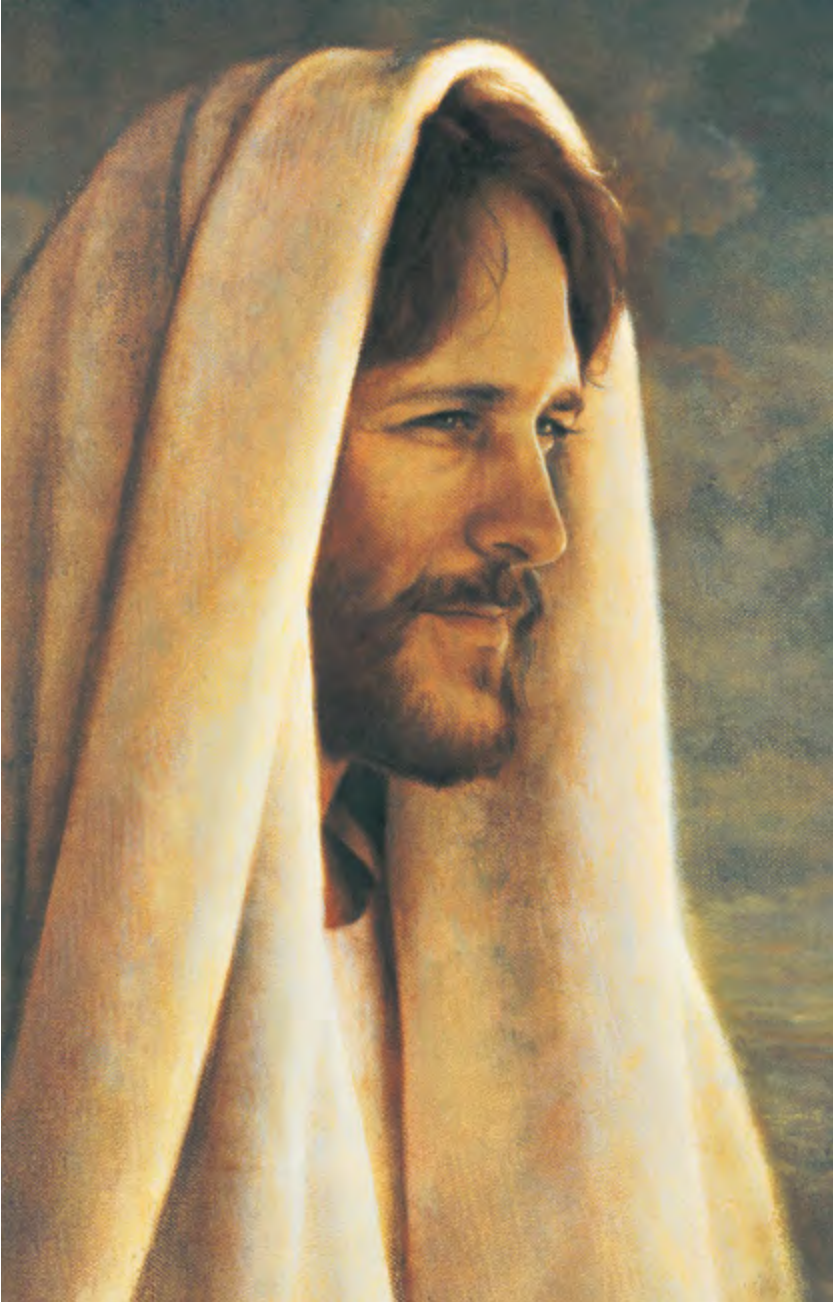
Undervisningstips

”En duktig lärare tänker inte: ’Vad ska jag göra i klassen i dag?’ Han frågar sig i stället: ’Vad ska mina elever göra i klassen i dag?’ Han frågar inte: ’Vad ska jag undervisa om i dag?’ utan snarare:

’Hur ska jag hjälpa mina elever att förstå vad de behöver lära sig?’” (Virginia H. Pearce, ”Det vanliga klassrummet – en viktig plats för stabil och fortsatt tillväxt”, *Liahona*, jan. 1997, s. 12; citat från *Undervisa om evangeliet: Handbok för KUV:s lärare och ledare* [1994], s. 13).

Slutnoter

1. Se kapitel 20 i den här boken.
2. Se kapitel 21 i den här boken.
3. Se Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), s. 122; Francis M. Gibbons, *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God* (1996), s. 104.
4. Se Sheri L. Dew, baserad på en berättelse av Don Schlurf, i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 122.
5. Se kapitel 1 i den här boken.
6. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 144.
7. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 156–157.
8. Flora Amussen Benson, citerad i *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 159.
9. Conference Report, okt. 1948, s. 98.
10. *Come unto Christ* (1983), s. 101.
11. *Come unto Christ*, s. 104–105.
12. *Come unto Christ*, s. 101–102.
13. *Come unto Christ*, s. 102.
14. Se *Come unto Christ*, s. 103–104.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 151.
16. Se *The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 151–152.
17. *Come unto Christ*, s. 104.

"Jesus sade ... "Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig" (Joh. 14:6).

Ett liv med Kristus i centrum

”Den bästa måttstocken på sann storhet är hur kristuslika vi är.”

Ur Ezra Taft Bensons liv

President Ezra Taft Benson citerade ofta Herrens råd till de tolv nephitiska lärjungarna: ”Vad slags män bör ni då vara? Sannerligen säger jag er: Sådana som jag är” (3 Nephi 27:27).¹ Denna princip – behovet av att vara mer kristuslik – var ett återkommande tema under president Bensons verksamhetstid, speciellt medan han verkade som president för de tolv apostlarnas kvorum och som president för kyrkan.

I egenskap av en som vigt sitt liv åt att tjäna Herren, talade president Benson med kraft och övertygelse när han gav följande vittnesbörd:

”Jag vittnar för er att det inte finns någon större och ingen mer fängslande utmaning än att försöka lära känna Kristus och vandra i hans fotspår. Vår förebild, Jesus Kristus, levde här på jorden som ’vårt föredöme’. Han är vår förespråkare hos Fadern. Han genomförde det stora försoningsoffret, så att vi skulle kunna erhålla fullkomlig glädje och upphöjelse enligt hans nåd och vår omvändelse och rättfärdighet. Han var fullkomlig i allt och befäller oss att vi ska vara fullkomliga såsom han och hans Fader är fullkomliga. (Se 3 Nephi 12:48.)

’Vad skulle Jesus ha gjort?’ eller ’Vad vill han att jag ska göra?’ är mycket betydelsefulla frågor till oss själva här i livet. Det viktigaste vi kan göra här på jorden är att leva så som Jesus levde. Den man eller den kvinna vars liv mest efterliknar Mästarens, är förvisso mest framgångsrik.”²

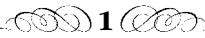
När president Benson uppmanade de heliga att följa Frälsarens fullkomliga exempel, påminde han dem om att de bara kunde göra det med Frälsarens hjälp. Han förkunnade:

”Jag vet att Herren lever. Jag vet att han älskar oss. Jag vet att det inte går väl för den som håller sig borta från honom, men som hans medarbetare kan ingen misslyckas.

Jag vet att Gud kan få ut mycket mer av våra liv än vi själva kan.

Må vi alla ha det moraliska modet att fråna och med denna stund och framledes dagligen sträva efter att tänka på Kristus, lära av honom, vandra i hans fotspår och göra det som han vill att vi ska göra.”³

Ezra Taft Bensons lärdomar

Jesu Kristi föredöme och lärdomar är hela mänsklighetens stora standar.

För två tusen år sedan vandrade en fullkomlig människa på jorden: Jesus Kristus. Han var son till en himmelsk far och en jordisk mor. Han är denna världens Gud, under Fadern. Han lärde människor sanningen, så att de kunde bli fria. Hans föredöme och bud utgör det stora standaret, den enda vägen för alla människor.⁴

Inget annat enskilt inflytande har gjort så stort avtryck på denna jord som Jesu Kristi liv. Vi kan inte föreställa oss vårt liv utan hans lärdomar. Utan honom skulle vi vara förlorade i en illusion av tro och dyrkan, sprungen ur rädsla och mörker där det sinnliga och materialistiska härskar. Vi är långt ifrån framme vid det mål som är uppsatt för oss, men vi får aldrig förlora det ur sikte, och inte heller får vi glömma att vår stora klättring mot ljuset, mot fullkomlighet, inte skulle vara möjlig utan hans lärdomar, liv, död och uppståndelse.

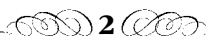
Vi måste lära och åter lära att det endast är genom att ta emot och leva efter kärlekens evangelium som Mästaren predikade, och endast genom att göra hans vilja kan vi bryta okunnighetens och tvivlets bojar som håller oss bundna. Vi måste lära oss denna enkla, härliga sanning så att vi kan uppleva Andens ljuvliga glädje nu och

för evigt. Vi måste glömma oss själva och göra hans vilja. Vi måste sätta honom främst i vårt liv.⁵

I kapitel 14 i Johannes evangelium, tar Jesus ett ömt avsked av sina lärjungar efter den sista måltiden. Han berättar för dem att han går för att bereda en plats åt dem i sin Faders hus, att där han är, kan de också vara. Och Tomas säger till honom:

”Herre, vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna vägen?”

Jesus sade till honom: ’Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.’” (Joh. 14:5–6.) Vägen ligger framför oss. Den är tydligt utmärkt.⁶

Vi kommer till Kristus när vi vänder oss till honom i varje tanke och efterliknar hans egenskaper.

Enligt Mormons boks uttryckssätt måste vi ”tro på Kristus och inte förneka honom”. (2 Nephi 25:28.) Vi måste förlita oss på Kristus och inte sätta vår lit till köttslig arm. (Se 2 Nephi 4:34.) Vi måste ”[komma] till Kristus och bli fullkomnade i honom”. (Moroni 10:32.) Vi måste komma ”med ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande” (3 Nephi 12:19), hungrande och törstande efter rättfärdighet (se 3 Nephi 12:6). Vi måste komma och ”mätta [oss] med Kristi ord” (2 Nephi 31:20), så som vi tar emot det genom skrifterna, hans smorda och hans Helige Ande.

Kort sagt måste vi följa ”den levande Gudens Sons exempel” (2 Nephi 31:16.)⁷

Herren sade: ”Vänd er till mig i varje tanke.” (L&F 6:36.) Det enda sättet för oss att vara det slags män och kvinnor som vi borde vara, är att vända alla våra tankar till Herren.

Herren ställde följande fråga till sina lärjungar: ”Vad slags män bör ni då vara?” Han gav sedan själv svaret när han sade: ”Sådana som jag är.” (3 Nephi 27:27.) Om vi ska bli som han är, måste vi ha honom i vårt sinne – och tänka på honom hela tiden. Varje gång vi tar del av sakramentet, lovar vi att ”alltid minnas honom”. (Moroni 4:3; 5:2; L&F 20:77, 79.)

Om tankarna gör oss till det vi är, och vi ska bli lika Kristus, då måste vi tänka kristuslika tankar. Låt mig upprepa detta: Om

tankarna gör oss till det vi är, och vi ska bli lika Kristus, då måste vi tänka kristuslika tankar.

Våra tankar borde vara inriktade på Herren. Vi borde tänka på Kristus.⁸

Låt vårt personliga liv, vårt hem och vårt arbete på jobbet åter spegla vår kristuslika karaktär. Lev så att andra kan säga om dig: ”Där är en sann kristen!”

Ja, vi tror på Kristus, men – vi vänder oss även till honom, vi förlitar oss på honom och strävar efter att efterlikna hans egenskaper.⁹

Kristus är vårt ideal. Han är vårt föredöme. Den bästa måttstocken på sann storhet är hur kristuslika vi är.¹⁰

Att vara som Frälsaren – vilken utmaning för oss alla! Han är en medlem i Gudomen. Han är Frälsaren och Återlösaren. Han var fullkomlig i varje del av sitt liv. Det fanns inga brister eller svagheter hos honom. Är det möjligt för oss att vara som han är? Svaret är ja. Vi inte bara *kan*, utan det är också vårt uppdrag, vårt ansvar. Han skulle inte ge oss en befallning om han inte menade att vi skulle utföra den [se Matt. 5:48; 3 Nephi 12:48].

Aposteln Petrus talade om den process genom vilken människor får del ”av gudomlig natur” (2 Petr. 1:4). Detta är viktigt, för om vi verkligen får del av gudomlig natur kommer vi att bli lika honom. Låt oss se närmare på vad Petrus undervisar oss om angående den här processen. Så här sade han:

”Gör därför allt ni kan för att i er tro visa dygd, i dygden insikt, i insikten självbehärskning, i självbehärskningen uthållighet, i uthålligheten gudsfruktan, i gudsfruktan broderlig kärlek och i kärleken till bröderna kärlek till alla människor” (2 Petr. 1:5–7).

De dygder som beskrivs av Petrus är delar av den gudomliga naturen, eller av Frälsarens karaktär. Dessa är de dygder som vi ska efterlikna om vi vill bli mer lika honom. Låt oss diskutera några av dessa viktiga kännetecken.

Den första egenskapen, och till vilken alla de andra är tillägg, är *tro*. Tro är den grundval på vilken en gudalik karaktär är byggd.

Aposteln Petrus, som här visas med den återuppståndne Jesus Kristus, undervisade om hur vi kan efterlikna Frälsaren karaktär.

Petrus fortsätter med att säga att vi i tron skall bevisa *dygd*. Ett dygdigt beteende innebär att en individ har rena tankar och rena handlingar. Han känner inte åtrå i hjärtat, för att göra det är att "förneka tron" och förlora Anden (L&F 42:23) – och det finns inget som är viktigare i detta verk än Anden.

Dygd är besläktat med helighet, ett gudomlighetens kännetecken. Vi ska aktivt sträva efter det som är dygdigt och älskvärt och inte efter det som är förnedrande och simpelt. Dygd pryder då ständigt [våra] tankar (se L&F 121:45). Hur kan någon hänge sig åt pornografins ondska, världslighet eller vulgaritet och betrakta sig själv som fullständigt dygdig? ...

Nästa steg som Petrus beskriver i tillväxtprocessen är att lägga *kunskap* till vår tro och dygd. Herren har sagt oss att "det är omöjligt för en människa att bli frälst i okunnighet" (L&F 131:6). På ett annat ställe befallde Herren: "Sök flitigt och lär varandra visdomsord, ja, sök i de bästa böcker efter visdomsord. Sök lärdom, ja, genom studier och även genom tro" (L&F 88:118). Även om alla studier av sanningen är värdefulla, är frälsningens sanningar de

viktigaste sanningar en människa kan lära. Frälsarens fråga: ”Ty vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen men tar skada till sin själ?” (Matt. 16:26) kan tillämpas både på utbildningsmål såväl som på sökandet efter materiella ägodelar. Herren kunde också ha frågat: ”Vad hjälper det en människa om hon lär sig allting i världen och inte lär sig hur man skall bli frälst?” ...

När vi förenar vår andliga utbildning med vår världsliga hjälper det oss att fokusera på det som betyder mest i livet.

Ett annat karaktärsdrag som av Petrus beskrivs som en del av den gudomliga naturen är *självbehärskning*. En person som behärskar sig själv tyglar sina känslor och verbala uttryck. Han är måttlig och inte benägen att gå till överdrift. Med andra ord har han självkontroll. Han är herre över sina känslor, inte tvärtom.

Till vår självbehärskning ska vi lägga *uthållighet*. Uthållighet är en annan form av självkontroll. Det är förmågan att kunna uppskjuta tillfredsställelsen och att tygla sina passioner. I förhållandet till sina kära använder sig inte en uthållig man av ett överilat beteende som han senare kommer att ångra. Uthållighet är att behålla fattningen vid påtryckningar. En uthållig man har förståelse för andras fel.

En uthållig man väntar också på Herren. Vi läser ibland eller hör om människor som söker en välsignelse från Herren och därefter blir otåliga när den inte kommer snabbt. En del av den gudomliga naturen är att lita på Herren tillräckligt mycket för att ”[vara] stilla och [veta] att [han] är Gud” (L&F 101:16).

En människa som är uthållig är tolerant mot sina käras misstag och fel. Därför att han älskar dem söker han inte fel eller kritiserar och klandrar.

Ett annat kännetecken som nämns av Petrus är *broderlig kärlek*. Den som är kärleksfull är medkännande och vänlig mot andra. Han tar hänsyn till andras känslor och är artig i sitt uppträdande. Han har en hjälpsam natur. Den broderliga kärleken förlåter andras svagheter och fel. Den broderliga kärleken sträcks ut till alla – till gammal som ung, till djur, till dem som har låg så väl som hög ställning.

Detta är sanna kännetecken på en gudomlig natur. Kan ni se hur vi blir mer kristuslika när vi blir mer dygdiga, mer kärleksfulla, mer ståndaktiga och utövar större kontroll av våra känslor?

Aposteln Paulus använde en del levande uttryck för att illustrera att en medlem i kyrkan måste skilja sig från världen. Han uppmanade oss att ikläda oss Kristus (se Gal. 3:27), "[lägga av] den gamla människan" och "[ikläda oss] den nya människan" (Ef. 4:22, 24).

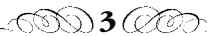
Den gudomliga naturens slutgiltiga och krönande dygd är *kärlek till alla människor*, eller Kristi rena kärlek (se Moroni 7:47). Om vi verkligen strävar efter att bli mer lika vår Frälsare och Mästare, bör vårt högsta mål vara att lära oss att älska som han älskar. Mormon kallade kärleken för 'det största av allt' (Moroni 7:46).

Världen talar idag en hel del om kärlek, och många söker efter den. Men Kristi rena kärlek skiljer sig mycket från det världen menar med kärlek. Kristuslik kärlek söker aldrig självisk tillfredsställelse. Kristi rena kärlek söker bara andras eviga tillväxt och glädje.

Frälsaren förkunnade att evigt liv är att känna den ende sanne Guden och hans Son Jesus Kristus (se Joh. 17:3). Om det är sant, och jag bär mitt högtidliga vittnesbörd om att det *är* sant, måste vi fråga oss hur vi kan lära känna Gud. Processen att lägga den ena gudomliga egenskapen till den andra, som Petrus beskriver den, är nyckeln till att vinna den kunskap som leder till evigt liv. Lägg märke till Petrus löfte, som omedelbart följer på den beskrivna processen:

"Ty om allt detta finns hos er *och växer till*, blir ni inte overk-samma eller utan frukt när det gäller kunskapen om vår Herre Jesus Kristus" (2 Petr. 1:8; kursivering tillagd).

Jag ber att vi inom oss ska ha ett överflöd av dessa Frälsarens egenskaper och kännetecken, så att vi, när vi står inför domarskranket och han frågar var och en av oss: "Vad slags man är du?", kan höja våra huvuden i tacksamhet och glädje och svara: "Sådan som du är."¹¹

Frälsaren tröstar oss och lyfter oss i vår strävan att hålla oss på den väg som han har pekats ut åt oss.

I samma utsträckning som vi viker av från den väg som pekats ut för oss av mannen från Galiléen, misslyckas vi i våra personliga

strider. Men vi står inte utan hans hjälp. Om och om igen sade han till sina lärjungar och till oss alla: "Låt inte era hjärtan oroas. ..."

"Om ni ber om något i mitt namn, skall jag göra det."

"Jag skall inte lämna er faderlösa. ..."

"Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. ..." (Joh. 14:1, 14, 18, 27.)¹²

Låt oss vända oss till Mormons bok igen och denna gång lära oss några principer om att komma till Kristus, att bli hängivna honom, fokuserade på honom och uppfyllda av honom. Vi ska citera endast några av de många avsnitt som finns om detta ämne.

Det första vi behöver veta är att Kristus inbjuder oss att komma till honom. "Se, han sänder en inbjudan till alla människor, ty barmhärtighetens armar är utsträckta mot dem, ... Ja, han säger: Kom till mig, och ni skall få äta av frukten från livets träd" (Alma 5:33–34).

Kom, för han står "med öppna armar för att ta emot er" (Mormon 6:17).

Kom, så "skall han trösta er i era bedrövelser, och han skall tala för er sak" (Jakobs bok 3:1).

"Ja, kom till honom, och frambär hela er själ som ett offer åt honom" (Omni 1:26).

När Moroni avslutade uppteckningen om den Jareditiska civilisationen skrev han: "Nu vill jag uppmana er att söka denne Jesus om vilken profeterna och apostlarna har skrivit" (Ether 12:41).

I Moronis avslutande ord, som han skrev mot slutet av den nephitiska civilisationen, sade han: "Ja, kom till Kristus och bli fullkomnade i honom ... Och om ni avstår från all ogudaktighet och älskar Gud av all er förmåga, allt ert sinne och all er styrka, då är hans nåd tillräcklig för er" (Moroni 10:32).

De som är hängivna Kristus "[står] som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt... ända intill döden" (Mosiah 18:9). De bevarar alltid Kristi namn skrivet i sitt hjärta (se Mosiah 5:12). De tar på sig "Kristi namn" med ett beslut om "att tjäna honom intill änden" (Moroni 6:3).

När Kristus står i centrum i vårt liv, "talar [vi] om Kristus, gläds [vi] i Kristus, predikar [vi] om Kristus" (2 Nephi 25:26). Vi "[tar] emot Guds behagliga ord och [mättar oss] med hans kärlek" (Jakobs bok 3:2). Även när Nephi tyngdes av synder sade han: "Jag [vet] vem jag har anförtrott mig åt. Min Gud har varit mitt stöd" (2 Nephi 4:19–20).

Vi minns Almas råd: "Låt alla dina gärningar göras för Herren, och varthelst du går, låt det ske i Herren. Ja, låt alla dina tankar riktas mot Herren, ja, låt ditt hjärtas tillgivenhet tillägnas Herren för evigt. Rådgör med Herren i allt vad du gör" (Alma 37:36–37).

"Kom ihåg" sade Helaman, "att det är på klippan, vår Återlösare, som är Kristus, ... som ni måste bygga er grundval, så att när djävulen sänder sina mäktiga vindar, ... skall [de] inte ha någon makt att dra er ned till eländets ... avgrund" (Helaman 5:12).

Nephi sade att Herren "har fyllt mig med sin kärlek till dess mitt kött var nära att förtäras" (2 Nephi 4:21). De som är uppfyllda av Kristus "blir levandegjorda i Kristus" (2 Nephi 25:25). De "[upplever] inte någon form av lidande som inte [uppslukas] av glädjen i Kristus" (Alma 31:38). De har "slutits i Jesu armar" (Mormon 5:11). Nephi sade: "jag gläds i min Jesus, ty han har återlöst min själ". (2 Nephi 33:6). Lehi sade: "Jag ... är för evigt omsluten av hans kärleks armar" (2 Nephi 1:15). ...

Denna stora själ, Mormon, skrev i ett brev till sin älskade son, Moroni, dessa ord:

"Min son, var trofast i Kristus, och må det som jag har skrivit inte trycka dig och tynga dig till döds, utan måtte Kristus lyfta dig, och må hans lidande och död, och detta att han visade sin kropp för våra fäder, och hans barmhärtighet och tålmodighet och hoppet om hans härlighet och om evigt liv finnas i ditt sinne för evigt.

Och må nåd från Gud, Fadern, vars tron står högt i himlarna, och från vår Herre Jesus Kristus, som sitter på hans makts högra sida till dess allting är honom underlagt, vara med och förbli hos dig för evigt" (Moroni 9:25–26).

Min bön för var och en av oss är att också vi ska följa detta inspirerade råd: "Var trofast i Kristus." Då kommer han att lyfta oss upp och hans nåd kommer ständigt att vara med oss.¹³

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- President Benson förkunnade: "Inget annat enskilt inflytande har gjort så stort avtryck på denna jord som Jesu Kristi liv" (avsnitt 1). På vilka sätt har Frälsarens liv gjort avtryck på jorden? På vilka sätt har hans liv påverkat dig?
- Hur förändras vårt liv när vi "[tänker] på Kristus"? Vad finns det för samband mellan våra tankar och våra egenskaper? Begrunda, medan du läser avsnitt 2, vad du kan göra för att mer fullständigt utveckla de kristuslika egenskaper som omnämns där.
- Hur kan lärdomarna i avsnitt 3 ge oss hopp i vår strävan att bli mer lika Frälsaren? Hur har Frälsaren hjälpt dig i dina försök att följa honom?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Mark. 8:34; Fil. 4:13; 1 Joh. 3:23–24; 2 Nephi 25:23, 26; Mosiah 3:19; Alma 7:11–13; Moroni 7:48

Undervisningstips:

"Utveckla studiemetoder som bygger upp din tro på Frälsaren" (*Predika mitt evangelium* [2004], s. 22). Du kan till exempel medan du studerar ställa dig frågor som följande: "Hur kan dessa lärdomar hjälpa mig att utöka min förståelse för Jesu Kristi försoning? Hur kan dessa lärdomar hjälpa mig att bli mer lik Frälsaren?"

Slutnoter

1. Se t. ex. "Förstärk dina stavar", *Nordstjärnan*, aug. 1991, s. 5; "Tänk på Kristus", *Nordstjärnan*, jun. 1989, s. 3; "I hans fotspår", *Nordstjärnan*, feb. 1989, s. 3.
2. Se "Tänk på Kristus", *Nordstjärnan*, jun 1989, s. 3–4.
3. "Tänk på Kristus", *Nordstjärnan*, jun 1989, s. 4.
4. Conference Report, apr. 1967, s. 58.
5. Se "Livet är evigt", *Nordstjärnan*, apr. 1972, s. 146–147.
6. Conference Report, apr. 1966, s. 128.
7. Se "Glädje i Kristus", *Nordstjärnan*, nov. 1986, s. 5.
8. Se "Tänk på Kristus", *Nordstjärnan*, jun 1989, s. 3.
9. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 328.
10. Se "Ett heligt ansvar", *Nordstjärnan*, nr 6 1986, s. 80.
11. Se Conference Report, okt. 1986, s. 59, 60–62, 63; eller se "Mästarens gudomliga egenskaper", *Liahona*, jan. 1987, s. 37–39.
12. Se "Livet är evigt", s. 147.
13. Se "Kommen till Kristus", *Nordstjärnan*, jan. 1988, s. 78–79.

Bildförteckning

- Omslag: Bakgrund © Artbeats.
Omslag: Fotografi av Ezra Taft Benson
© Busath.com
- Sidan 36: Detalj från *Kristus och den rike unge mannen*, av Heinrich Hofmann. Med tillstånd av C. Harrison Conroy Co., Inc.
- Sidan 40: *Forntida föredömen/Nutida löften*, av Jeff Ward
- Sidan 58: *Den förjordiske Kristus*, av Robert T. Barrett
- Sidan 81: *Alma omvänder sig*, av Robert T. Barrett
- Sidan 85: Detalj från *Han har uppstått*, av Del Parson
- Sidan 90: Detalj från *Kristus och Maria vid graven*, av Joseph Brickey
- Sidan 93: *"Frid lämnar jag efter mig åt er" (Joh. 14:27)*, av Walter Rane
- Sidan 98: *Kristus kallar Petrus och Andreas*, av Harry Anderson
- Sidan 102: *Joseph Smiths första syn*, av Greg K. Olsen
- Sidan 107: *Joseph Smith får plåtarna*, av Kenneth Riley
- Sidan 124: *Broder Joseph*, av David Lindsley
- Sidan 129: *Bibeln och Mormons bok vittnar om Kristus*, av Greg K. Olsen
- Sidan 136: *Moroni överlämnar plåtarna till Joseph på kullen Cumorah*, av Lewis A. Ramsey
- Sidan 228: Detalj från *Kristus*, av Heinrich Hofmann. Med tillstånd av C. Harrison Conroy Co., Inc.
- Sidan 233: *Abinadi inför kung Noah*, av Arnold Friberg
- Sidan 247: *Dessa tolv sände Jesus ut*, av Walter Rane
- Sidan 252: *Den gode Herden*, av Greg K. Olsen
- Sidan 294: *Den gode läkaren*, av Greg K. Olsen
- Sidan 299: *Föd mina får*, av Kamille Corry

Ämnesregister

A

Ande. *Se* Den Helige Anden

Anständighet, 222

Arbete

i missionsarbetet, 282–283

leder till framgång, 59

värdet av, 265–266

att ta hand om mindre aktiva medlemmar i kyrkan, 251–259

B

Barn

undervisa, om kyskhet, 224–225

undervisa, om tempel, 173–175

Benson, Ezra Taft

besöker en baptistkyrka i Moskva i Ryssland, 26–28

blir kyrkans president, 29–30, 148, 243

en tradition av missionsarbete i hans familj, 275

får hjälp av en regeringstjänsteman som svar på en bön, 54–55

får inspiration att kalla en ny stavs-president, 155

hans barndom, 2–4, 59

hans böner, som Gordon B. Hinckley beskrev dem, 48

hans död, 1, 33

hans exempel för medarbetarna i regeringen, 37, 47–48

hans familj, 14–15, 179, 180–181, 191, 194

hans far lär honom hur man ber, 47

hans födelse, 2

hans föräldrar, 4–6, 39, 59, 89

hans heltidsmission, 9–10, 103–104, 275

hans kärlek till Gud Fadern, 38

hans kärlek till Jesus Kristus, 91

hans ledarskapsstil, 28–29, 115, 229, 241, 241, 251–254

hans mor undervisar honom om templet, 167

hans patriotism, 21–25

hans sviktande hälsa, 33

hans tjänande i efterkrigets

Europa, 17–21, 54–55, 69–70, 263, 267

hans utbildning, 11, 13

hans verksamhet som USA:s jordbruksminister, 22–24, 47–48, 241

hans yrkeskarriär, 12–14, 37, 241, 287

hans ödmjukhet, 229, 232

inför bön i regeringsmöten, 47–48

kallades att predika omvändelse, 77

kallades som president för de tolv apostlarnas kворum, 28–29

kallad till de tolv apostlarnas kворum, 15–17

kallar en mindre aktiv man att verka som ledare, 251–252

presenterar kyrkans välfärdsprogram för sin stav, 261–263

stärker unga män i deras aktivitet i kyrkan, 6–7, 285

taler till medlemmar i kyrkan i alla åldrar, 32

tar med sig familjemedlemmar på tjänsteresor, 180–181, 191–192
 tjänade i kyrkan, lokalt, 6–7, 12–14, 241, 251–254, 261–263, 285, 288
 umgås med familjen trots plikter i kyrkan och på jobbet, 193
 uppmanar en ung man att förbereda sig för mission, 276
 uppvaktning av Flora Amussen, 7–8, 10–12
 vittnar om Jesus Kristus, 25–28, 31, 89, 91, 295–296
 vittnar om Joseph Smith, 103–104
 vittnar om Mormons bok, 30–31, 125, 127–128, 135–138
 vittnar om Spencer W. Kimballs profetiska kallelse, 147
 äktenskapet med Flora Amussen, 12, 179, 180, 191, 203

Benson, Flora Amussen (hustru)
 hennes död, 33
 hennes heltidsmission, 10–11
 uppvaktningstiden med Ezra Taft Benson, 7–8, 10–12
 äktenskapet med Ezra Taft Benson, 12, 179, 180, 191, 203

Benson, George Taft Jr. (far)
 hans heltidsmission, 4–5, 39, 275
 hans tro, 89
 lär sin familj att följa profeten, 145
 lär sin son Ezra att be, 47

Benson, Sarah Dunkley (mor)
 hennes tro, 89
 undervisar sin son Ezra om tempel, 167
 visar tro när hennes make kallas att verka som missionär, 4–5

Beslut
 avgör vår eviga bestämmelse, 63
 kräver ansträngning under bön, 64

Bön
 att motstå frestelse, 221–222
 att ta emot den Helige Anden, 159–160
 förbättra våra ansträngningar i, 52–53
 i familjen Benson, för Ezra Taft Benson, 48–49
 i familjer, 50–52
 mönster för, som Jesus lärde, 49–50
 ständig, 49–50, 71
 svar på, 53–56
 trots känsla av ovärdighet, 84

D

Delegering, 246–248

Den Helige Anden
 att få, genom bön och fasta, 159–160
 att få, genom skriftstudier, 160–162
 dess ständiga sällskap, 157–158
 hans vägledning, är nödvändig i Herrens verk, 155–157
 kommunicerar genom känslor, 159
 missionsverksamhet och, 281–282
 stannar hos oss om vi lyder Guds lagar, 162–163

E

Ekonomi, 269–272

Enighet
 effektiva ledare uppvisar, 243–244
 i familjer, 50–52, 184–185
 i föräldraskap, 199–200
 i äktenskap, 182–184
 ödmjukhet nödvändig för, 235–236

Europa, Ezra Taft Bensons mission i,
17–21, 54–55, 69–70, 263, 267

Exempel, leda genom, 242–243

F

Familjebön, 50–52

Familjen

att stärka, 182–185, 191, 193

bön i, 50–52

evig, 171–172, 179, 187

relationer till de äldre i, 209–212

undervisa om evangeliet i,
184–185

vikten av, i tid och evighet, 181

Se också Far- och morföräldrar;

Fäder; Föräldrar; Hemmet;

Mödrar; Äktenskap

Familjens hemafton, 147–148, 187

Far- och morföräldrar

Ezra och Flora Benson som, 203,
204

relationer till, 209–212

Se också Familjen

Framtiden, leva för, 86

Frestelser

motstå, 220–225

undvika, 222

Fäder

deras eviga kallelse, 193

råd till, för andligt ledarskap,

193–195

Se också Föräldrar; Mödrar

Förbund, 170–171

Förflutna, inte leva i det, 86

Förlåtelse

för sexuella överträdelser, 224

löfte om, 86–87

Första synen, 104–105

Föräldrar

att ära, 209–211

bör undervisa barn om kyskhet,
224–225

bör undervisa barn om templet,
173–175

deras roll, 193–199

enighet mellan, 199–200

Se också Familjen; Fäder;

Hemmet; Mödrar; Äktenskap

G

Gemenskap i kyrkan, 26, 251–259

Glädje

en följd av tro på Gud, 72

Ett kristuslikt liv leder till, 99–100
evangeliets plan handlar om,
78–79

kräver ansträngning, 72–73

trots provningar, 69–70

vår himmelske Fader vill att vi
ska uppleva, 73–74

Gud Fadern. *Se* Vår himmelske
Fader

Guds ord

flitiga studier av, leder till trofast-
het, 118–120

får vi inte ta lätt på, 122–123

inkluderar skrifter, de levande
profeternas ord och personlig
uppenbarelse, 117

stärker oss mot utmaningar i vår
tid, 116–117

välsignelser av att studera,
120–122

Se också Mormons bok;
Skriftstudier

H

Handlingsfrihet

en evig princip, 60–61

utövande av, leder till

konsekvenser nu och i evig-
heten, 61–66

Hemmet

en tillflykt från världen, 180
livets ljuvligaste upplevelser i,
180–181

Se också Familjen; Föräldrar;
Äktenskap

Hjärtats förvandling

en förändring inifrån och ut,
77–78
och omvändelse, 77–78, 80–82
sker gradvis, 85–87

Hopp, 84–87

Högmod

att frukta människors domar mer
än Guds, 232–234

begränsar utveckling, 235–236
botemedlet mot, är ödmjukhet,
237–238

dess yttringar, 234–235

fiendskap mot Gud och andra,
231–232

följderna av, 232–236

Herren varnar för, 230–231

kontra ödmjukhet, 229, 230–231,
237–238

Se också Ödmjukhet

J

Jesus Kristus

Ezra Taft Bensons kärlek till, 91
följa hans exempel, 97–100, 242,
246–247, 255–257, 295–303

försöka bli som, 84–87, 99–100
förändrar oss så att vi kan för-
ändra världen, 77–78

hans egenskaper, 298–301

hans försoning, 91–94

hans korsfästelse, 93–94

hans kyrka, 86–87

hans kärlek till oss, 38–39, 92

hans uppdrag, 91–94

hans uppståndelse, 94–95

i Mormons bok, 128–130

se till, i varje tanke, 297
som Frälsare, 89–100, 296–297
ståndaktiga i vittnesbördet om,
95–97

tro på, 79, 97–99

tröstar oss och lyfter oss, 301–303
visade sig för Joseph Smith,
104–105

är mån om att hjälpa oss förändra
vårt liv, 83–84

Joseph Smith. *Se* Smith, Joseph

K

Kristus. *Se* Jesus Kristus

Kristuslik kärlek, 38–39

Kyrkans president

leder aldrig kyrkan vilse, 152
säger det som vi behöver höra,
149–151

tar emot uppenbarelse för kyr-
kan, 147–148

välsignelser av att följa, 145–147,
151–152

är den viktigaste profeten för oss,
148–149

kyrkans välfärdsprogram

dess inflytande i Europa efter
andra världskriget, 17–21,
54–55, 263

Ezra Taft Benson presenterar, för
sin stav, 261–262

främsta syftet med, 265
ger arbetstillfällen, 265

Kyskhhet

aldrig föråldrad, 217

ger glädje, 225–226

kyskhetslagen, 217–227

motstå frestelser att bryta kysk-
hetslagen, 220–224

normen för, är ett bud från Gud,
218

undervisa barn om, 224–225

Kärlek

- i hemmet, 179, 179–181
- i ledarskap, 244–245
- i missionsarbetet, 276, 282
- till "förlorade får", 251–259
- till Gud, 37–44

L

Ledarskap

- att följa Frälsarens exempel på, 242, 246–247
- delegering i, 246–248
- egenskaper med avseende på effektivt, 243–246
- Ezra Taft Bensons exempel på, 28–29, 115, 229, 241, 242, 251–254
- och bygga upp andra, 248
- vikten av föredömen i, 242–243
- Lycksalighetens plan, förståelsen av, leder till omvändelse, 78–79

Lydnad

- som livets främsta prov, 38, 44
- välsignelser genom, 42–44, 78–79, 162–163

Läran och förbunden, 131–132

M

Matförråd, 266–269

- medlemskap i kyrkan, innebörden av, 78–79, 86–87

Mindre aktiva medlemmar i kyrkan, nå ut till, 251–259

Missionsarbete

- arbeta i, 282
- att använda Mormons bok i, 126, 135–138, 141–143, 280–281
- Den Helige Andens inflytande i, 281–282
- de äldre och, 205–206, 278–279
- en tradition av, i Ezra Taft Bensons familj, 275

Ezra Taft Bensons entusiasm för,

- 275, 276
- framgång i, 281–282
- förbereda ungdomar för, 279–280
- glädjen i, 276
- i alla livets skeden, 279–281
- kärlek i, 276, 282
- till hela världen, 276–278
- unga kvinnor och, 278–279
- unga män och, 278–279
- ödmjukhet och, 281

Mormons bok

- att läsa den med små barn, 136–138
 - att utföra missionsarbete med, 126, 135–138, 141–143, 282
 - bör vara det centrala i våra studier och vår undervisning, 126
 - dagliga studier i, 140–141
 - för oss närmare Gud, 129–130
 - Joseph Smith och, 106–107
 - kraften i, 30–31, 140–141
 - och Läran och förbunden, 131–133
 - skriven för de sista dagarna, 139
 - slutstenen i de sista dagars heligas religion, 125–133
 - undervisar om den sanna läran, 130–131
 - varnar för att försumma, 125, 126–127
 - vittnar om Jesus Kristus, 128–130
 - välsignelserna av att läsa den, som familj, 129–130
 - översvämma vårt liv med, 141–143
 - Se också* Guds ord; Skriftstudier
- Mödrar
- deras roll, ordinerad av Gud, 196
 - råd till, när de är tillsammans med barn, 196–199
 - Se också* Fäder; Föräldrar

O

-
- Oberoende, 261–272
- Ogudaktighet
 har aldrig inneburit lycka, 63, 79, 220
 världens, 116–117
- Omvändelse. *Se* Hjärtats förvandling
- Omvändelse
 från sexuell synd, 224
 gudaktig sorg leder till, 82–83
 innebär mer än att ändra sitt beteende, 79
 kommer av tro på Kristus, 79
 och hjärtats förvandling, 77–78, 80–82
 och hopp, 84–87
- Optimism, 71

P

-
- Patriotism, 21–25
- Pornografi, 220–221
- Profet. *Se* Kyrkans president
- Prästadömet
 fullheten av, tillgänglig endast i templet, 169–170
 kraften i, beseglar familjer genom templets förrättningar, 171
- Prövningar, 69–71, 72, 115–117

S

-
- Satan
 hans hat mot oss, 43
 hans lögnar, 78, 84
- Sexuell överträdelse
 faror med, 219–220
 förlåtelse för, 224
 motstå frestelser, 220–224

- Sions stavar
 Ezra Taft Bensons ledarskap i, 14, 241, 251–254, 261–263, 285, 287–288
 syftena med, 288–292
- Skriftstudier
 inbjuder Anden, 160–162
 leder till ökad aktivitet i kyrkan, 118–120
 välsignelser av, 116–122
 värdet av, 122–123
Se också Guds ord; Mormons bok
- Skuld, 269–272
- Släktforskning, 173–174
- Smith, Joseph
 Guds rike på jorden återupprättat genom, 108–109
 hans bön påverkade miljontals människor, 64
 hans första syn, 104–105
 hans förutordination, 110–111
 hans martyrskap, 109–110
 hans trofasthet, 109–110
 och Mormons bok, 107–108
 som ledare för den sista tidsutdelningen, 110–111
 uppenbarelser till, 105–106
 änglabesök till, 106–108
- Sorg, gudaktig, leder till omvändelse, 82–83
- Stora depressionen, 261–263
- Striden i himlen, 60–61
- Svaghet, att övervinna, 83–84
- T**
-
- Tankar, rena, 221–221
- Tempel
 att ta emot dess förrättningar, 169–170

- att ta emot uppenbarelse i,
174–175
- Ezra Taft Benson lär sig om, från
sin mor, 167
- förbund som ingås i, 169–170
- prästadömet's fullhet uppnås
endast i, 169–170
- skydd och vägledning i, 170–171
- som en symbol, 168–169
- tjäna förfäder i, 171–173
- undervisa barn om, 173–175
- Tjänande
i kyrkan, 248–249
i äktenskapet, 182–184
till de äldre, 212–213
- Tro
föregår omvändelse, 79
innebär att följa Jesus Kristus,
97–99
leder till optimism och frid, 71–73
visad av bönder i Idaho, 70
visad av heliga i Europa efter
andra världskriget, 69–70
- U**
-
- Uppenbarelse
genom att besöka templet,
174–175
genom den Helige Anden,
159–160
genom den levande profeten,
147–148
- V**
-
- Vår himmelske Fader
besvarar böner, 53–56
följa hans vilja, 73–74
förbättra vår kommunikation
med, 52–53
hans bud, 38–44, 78–79
kärlek till, 37–44
- kärlek till, för oss, 43
tro på, 98–99
tvingar oss aldrig att efterleva
evangeliet, 61
vill att vi ska vara lyckliga, 73–74
visade sig för Joseph Smith,
104–105
välsignelser av att överlämna sitt
liv åt, 42–43
är alltid nära, 47
är mån om att hjälpa oss förändra
vårt liv, 83–84
- Välfärd, principer för andlig och
timlig, 261–273
- Å**
-
- Återställelsen, 108–109
- Ä**
-
- Äktenskap
Ezra och Flora Bensons, 179, 180,
203
förbund, 182–184
lycka i, 182–184
vårda, 179, 180
Se också Familjen; Föräldrar;
Hemmet
- Äldre människor
att finna mening, 205–208,
213–214
att hålla sig stark i tider av sjuk-
dom, 209
deras ansvar, 204–205
deras styrka, 204
Herrens kärlek till, 204–205
inkludera, i familjeaktiviteter,
210–211
relationer till, 211–212
råd till kyrkans ledare angående,
212–213
ta hand om, 209–213

Ö

Ödmjukhet

Ezra Taft Bensons exempel på,
229, 230

högmod eller stolthet kontra, 229,
230, 237–238

i ledarskap, 243

i missionsarbetet, 281

Se också Högmod

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

